

مچونگی
پیدایش و رشد بودوایی
در
افغانستان



سازمان رها بخش خلقهای افغانان
(سرخا)

فهرست

شماره	عنوان	صفحه
۱-	پیش درآمد فصل اول	۱
۲-	الف - مقدمه ظهور ورزش‌های ملی	۸
۳-	ب - پان‌املا میسم و تائکوان در افغانستان	۲۵
	فصل دوم	
۴-	دعوت‌های امانت‌ی‌دیش " طبقه " ورزش‌های	۴۰
۵-	مطوط دیموکراسی	۶۴
۶-	افغانستان نیمه مستعمره - نیمه فئودال - (ورزش‌های کسپرادیور)	۸۳
۷-	چگونگی حماکمیت قوم پشتون و مسئله پشتونستان	۹۸
۸-	روند اقتدار دای‌تدیل افغانستان به کشوری نیمه مستعمره - نیمه فئودال	۱۱۱
۹-	الف - سرمایه‌های رهایی و تدریس	۱۱۷
۱۰-	ب - تدریس خارج و مرکز تولید دانش	۱۲۱
۱۱-	ج - معلمان و معلمات	۱۸۸
۱۲-	مرکز دای	۱۱۱

پیش درآمد

اگرچه کسب منافع عظیم اقتصادی و مالی اصلی ترین و مطمئن ترین انگیزه جهانی دست اندازیهای استعمارگران بر سرزمینها و حقوق خلقهای گوناگون جهان میباشد، معذافعالیتهای تجاوزگرانه آنها همواره و همه جا بایک شیوه و اسلوب و حتی بایک هدف واحد انجام نمیگرفته و نمیگردد. کلتیالیزم و فرزند خلفان نشو- کلتیالیزم یا امپریالیسم همیشه مناطق را بعنوان مراکز بهره برداری استراتژیک یا رنگهای حیاتی زندگی استعمارگرانه خود قائل شده و بانها اهمیت درجه اول می دهند. این انتخاب طبعاً به دلیل وجود مناطق زیبا یا امکانه تاریخی و امکانات مساعد برای تحقیقات علمی در زمینه علوم اجتماعی و زیست شناسی باشد/ بلکه اساساً به دلیل وجود منابع عظیم زیرزمینی و امکانات مساعد بهره برداریهای کلان مالی است. (۱) در حول و حوش مناطق مذکور یا استعمرات درجه اول "خطوط تدافعی" یا استعمرات درجه دوم قرار دارند. و انشا/نواحی یا مناطقی هستند که اساساً وظیفه دفاع یا سنگر دفاعی را در برابر تجاوزات احتمالی سایر نیروهای استعمارگر به مناطق درجه اول یا استراتژیک را دارند. این هیچگاه بدین معنا نیست که استعمارگران نو و کهنه در رابطه با اینگونه ممالک دندان طمع خود را کشیده/توجهی به امکانات بهره برداریهای مالی و استشارگرانه از منابع آنان ندارند. بهره رکنشی و استشارگریز و خوئی و خصلت جدایی ناپذیر استعمارگران قدیم و جدید بوده و هست.

بر اساس تقسیم بندی فوق است که مناطق و کشورهایمانند ایران (به دلیل منابع عظیم نفت/مس/بازارهای فروش کالا/نیروی نظامی آموزش دیدنی و داندان مسلح و در گذشته منابع مرورید/درآمد گمرکات/راه های ترانزیتی/آفریقای جنوبی و رود زبا (معادن طلا و مس) برزیل و چلی (منابع قهوه/مس/بازار فروش کالا و خرید نیروی کار) هند (در گذشته بخاطر

(۱) - در دوران امپریالیسم امکانات مزبور/اگرچه اساساً تغییر نیکرده ولی تفاوتی در آن ها رونما شده/از جمله وجود بازارهای مناسب و بکر برای فروش کالا های امپریالیسم و نیروی کار ارزان قیمت و مشکلات محیط زیست در کشورها

طلاهای معابد بودایی و ادویه و امروز بازارهای وسیع فروش کالا / امکانات سرمایه گذاری و نیروی سیاسی (۰۰۰۰) . بصورت مناطق استراتژیک حفظ حاکمیت کنفالیزم و امپریالیسم بوده هستند و امپریالیستهای چنگ و دندان و وحشیانه ترین شیوه های قتل و سرکوب از حاکمیت خود در مناطق مزبور دفاع میکنند . و کشورهایمانند افغانستان (در گذشته سنگرد فاعی هند انگلیس و راه میرباین مستعمره زرغیز) همان (پایگاه تدافعی از منابع نفتی خاورمیانه عربی و خلیج فارس / جمهوری چاد (پایگاه تدافعی و حفاظتی بهر بر داری های امپریالیستی در آفریقای مرکزی) و غیره بصورت مناطق درجه دوم یا سنگرد فاعی امپریالیسم در برابر تجاوزات رقبای خود / تجلی نمودند .

قرار گرفتن در دسته " کشورهای " کمربند دفاعی " هیچگاه از اهمیت این کشورها در مبارزات ضد امپریالیستی نمی گاهد . بلکه از آنجائیکه این گونه سالک / راه های کلیدی و حلقه های ضعیف زنجیر امپریالیسم را تشکیل میدهند و وظیفه مبارزه و حیاتی در مبارزات ضد امپریالیستی بعهده دارند . و درست به همین دلیل امپریالیسم نیز در سالهای اخیر تلاشهای وسیعی برای هر چه محکمتر کردن سلطه خود بر کشورهای مزبور طرح و اجرا کرده است . که کوتاه های متعدد نمونه کوچکی از آنهاست .

چون حمایت امپریالیسم وابسته به بهره برداری هر چه بیشتر و طولانی تر از مناطق استراتژیک / میباشد . بنابراین آنها هیچگاه حاضر به گذشت یا حتی بحث در مورد اینگونه مناطق نیستند . در صورتیکه بخاطر حفظ و استحکام حاکمیت خود در مناطق استراتژیک مذکور / در جنگها و اختلافات فی مابین بر سر تقسیم مجدد جهان / غالباً بر سر میز مذاکرات " صلح " و در چهارچوگات " سازمان ملل متحد " از حاکمیت خود بر بعضی مناطق درجه دوم بمنفع دیگر بهمالگی های خود صرف نظر میکنند . و در واقع آنها را وجه الضمان بهره برداریهای امپریالیستی خود از مناطق استراتژیک / می نمایند .

در فوق گوشتیمیم تقسیم بندی مناطق زیر نفوذ امپریالیسم را هر چه مختصر تر و کلی تر بیان کنیم . حال میگوئیم تاریخ معاصر افغانستان را بعنوان نمونه ای از کشورهای مناطق دسته دوم / یعنی مناطقی که وظیفه دفاع از منافع

از صفحه گذشته) امپریالیستی و . . . کبرای استعمارگران کهن چندان مطرح نبود .

امپریالیسم در منطقه را دارند یاد در حقیقت در جمله "خط سبز آمینی" امپریالیسم بد و مناطق استراتژیک شامل هستند را بررسی کنیم.

■

■

■

۸۰ فیصد مناطق افغانستان را نواحی مرتفع (بالا تراز ۴۰۰۰ فوت) و طالبان کوهستانهای صعب العبور تشکیل میدهد. این نواحی فاقد راه های مواصلاتی است. همین امر موجب گردیده تا نفوسی که در این نواحی زندگی میکنند / دارای حیات بسیار ساده شبانی بوده بسیار کم و اغلب هیچ ارتباطی با دنیای خارج و تمدن های پیشرفته تر / نداشته باشند. این امر جنگلی باعث گد شدن هر چه بیشتر تسکال اجتماعی و در نتیجه نفوذ فوق العاده شدیدی روابط قبیلوی در بین اهالی مناطق مزبور شده است. روابط و همبستگی شدیدی قبیلوی / اختلافات و دشمنی ها و در نتیجه جنگ های بین القبایلی را در بطن خود می پروراند. تاریخ کشور ما / نمونه های فراوانی از آنها را ثبت کرده که تا هنوز هم ادامه دارد. شرایط فوق همگی در جهت خلاف شرایط لازم برای بهره برداری های امپریالیستی میباشد. چرا که امپریالیسم / برای اینکه بتواند حداقل هزینه / یا حداقل هزینه قابل قبول به بهره برداری ها پردازد / شرایط ویژه ای را نیاز دارد. از جمله امکانات سروی و استخراج معادن که این خود نیاز به ایجاد راه ها و وسایل ارتباطی متعدد دارد و علاوه بر شرایط جغرافیایی افغانستان هزینه بسیار گزافی را بکار دارد و از آنجائیکه امپریالیسم هیچگاه در بند ایجاد یک زیربنای اقتصادی محکم و قابل دوام در - مستعمرات پانیمه مستعمرات نیست و همواره در جستجوی راه های سهل و بازده فوری سرمایه گذاری های خود میباشد / حاضر نیست هزینه هنگفتی را در رشته ای یا جایی سرمایه گذاری نماید که در آینده در دور مرحله بهره برداری میرسد. (ایجاد راه ها و طرق مواصلاتی ضمن اینکه هزینه هنگفتی را می طلبد / مدتی بسیار طولانی را نیز بکار دارد که از حوصله امپریالیسم (الخارج است.)

دیگر از شرایط لازم برای استثمار سرمایه داری / بازار خرید نیروی کار ورزیده و ارزان و فروش کالاهای مصرفی ساخته امپریالیسم / میباشد. روابط کاملاً مسلط فتووالی - قبیلوی و سطح فوق العاده پائین و ابتدائی زندگی (بطوریکه ابتدائی ترین

(۱) - در اینجا منظور امپریالیسم خاصی نیست. امپریالیسم هم شامل روسیه تزاری و هم شامل دیگر امپریالیستها میشود.

نیزمای بشری بزحمت ارغما* میشود.) موجب میگردد بد تا از طرفی نه تنها / مردم
افغانستان / هیچگونه آشنائی با وسایل تولید سرمایه داری و شیوه های آن نداشته
باشند / بلکه وابستگیهای قومی / فرنگی و سنن نفوذ الی صایان بودن سطح در لگو
قدرت یادگیری آنها (بدلیل هموادی / محدود بودن برخورد ها و شناخت آنها
بماتل کالاهای معدود روستا و زندگی بدوی و . . .) بمثابة سد محکمی بود در برابر
حرکت آموزش لازم برای تولید سرمایه داری . از جانب دیگر روابط پایداری حاکم
اقتصاد جامعه / رفیقا و پیوندهای حیاتی از طریق تولید خانگی و کوچک / اقتصاد
خانه روستا / اجازه نمیداد مردم برای خرید کالاهای مصرفی امهریالیتی / برای -
سد اصولا در چنین جوامعی / انگیزه ای برای مصرف اینگونه کالاهای نیز وجود ندارد .
با این / بازار خرید و فروش کالاهای مصرفی / این شرط عمده بهره برداری -
های امهریالیتی / علاوه بر افغانستان وجود نداشت / و نیز امید نمی رفت در مدت
پنجان کوتاهی (که خواست امهریالیم است) ایجاد گردد . وجود امنیت و آرامش /
در بکار از شرایط لازم بچشمی برای بهره گیری های امهریالیم میباشد . تا تحت
بی امنیت و آرامش منور و بدو ن قبیل غزبه های هنگفت پلیس و ارتش و نیروهای
سرکوب کنند بد بگر / قادر با استثمار خلق گردد . در حالیکه وجود اختلافها و جنگهای
محلی بین قبایل افغانستان از طرفی و سکونت این قبایل در مناطق کوهستانی و دراز
سترس نیروهای سرکوب کننده / و وجود جمعیت بزرگ کوچی که بدلیل حرکت
آدمشان / غیر قابل کنترل هستند / علاوه بر امنیت لازم فوق الذکر راسل می نمود .
۱ / امهریالیم نمیتوانست بر ضائق دراز مدت خود اعتماد داشته باشد .
و ح که وجود نظام ملوک الطوائفی و دست بدست گشتن سریع حکومت مرکزی و -
ن و امکان جذب انعام از جانب روسیه تزاری / هر چه بیشتر امید امهریالیم را
انگلیس (در برآوردن انتظارات استثمار گرانه و اقتصادی خود به پادشاهان تبدیل
نمود .

بنابر ملاحظات فوق بود که امهریالیم انگلیس مصمم گردید / عطای این بار
را به آتش ببخشد و از بهره برداریهای استراتژیک اقتصادی درگذرد . ولی
در بعضی وظیفه نخبه های سیاسی حاکمیت خود در هند را بان تفویض نماید .
چنین است که می بینیم لرد کیمز قوماندها اعلى هند / در فرمولبندی مذاکره با
جیب الله شرط اول اتحاد با افغانستان را اینطور فرموله میکند " علت اول وعده
بخشاد با افغانستان در - - - - - ع از هند - - - - - است - - - - - ان -

است. (۱) این وظیفه با شرایط خاص جغرافیایی - اجتماعی افغانستان کاملاً تطبیق میکرد. کوه های عظیم پامیر وحدود شرقی وجنوبی وحصاری خشک جنوب غربی / سدسیدی در برابر تجاوزات سایر امپریالیستها بود. همچنین متحد کردن قبایل سرحدی و سرکوب بعضی از آنها / برای مدت کوتاهی که تجاوز دشمن (رقیب امپریالیست حاکم که انگلیس بود) جریان داشت امر چندان دشواری نبود. قبایل مذکور حاضر بودند برای مدت اندکی / ویساتکیه به وعده وعید هایی انگلیس وچپاول و غارت در جنگ / موقتاً دشمنی ها و کینه های قبیلوی دیرینه خود را فراموش کرده تن به کارگر - دانی امپریالیسم انگلیس دهند. اما / هرگاه اینگونه جنگ ها (۲) طولانی شده / خاصیت متحد کننده خود را از دست داده / مجدداً جنگ ها و زد و خورد های قبیلوی هدف اصلی را تحت الشعاع قرار میداده و انگلیس را از یاری بسیار موثر و اساسی نیروهای قبیلوی محروم داشته اند. در هر سه جنگ افغان - انگلیس / امپریالیسم انگلیس ابتدا به پیروزی های سریعی دست یافت و مناطق عمده افغانستان را اشغال نمود ولی با تداوم جنگ و بدلیل فوق بمرور ضعیف شده رفت و یاری مقاومت در برابر نیروهای ملی (انحائلیزاساساً ساخت قبیلوی داشتند) را از دست داد. تا جائیکه ناگزیر خاک افغانستان را ترک نمود و ترجیح داد عوض اشغال رسمی یا امر او حاکم خود فروش کابل وارد مذاکره شده معاهدات تنگین را بخلق افغانستان تحمیل نماید.

بنابراین دخالت امپریالیسم انگلیس در وطن ما از همان ابتدا نه بخاطر بهره برداری اقتصادی و مالی بلکه اساساً بمنظور ایجاد " گمرک سبزی حفاظتی " در غرب ناحیه زرخیز هندوستان بود / تا بدین وسیله بر رویاهای طلائی ناپلئون و تزار روس برای دست رسی به الای های اماده و ادویه هند و آبهای گرم اقیانوس هند / بادیا " من بوزد، بر عین میناست که / هر چه

- (۱) - در معاهدات فی مابین امپریالیسم و افغانستان بندرت به قرارداد های تجارتی برمیخوریم که آن معدود هم بیشتر بخاطر نفوذ سیاسی بوده تا تجارت.
- (۲) - این جنگ ها / شامل خیزش و قیام نیروهای ملی کشور نیز میباشد. که امپریالیسم انگلیس برای خواباندن آنها بمباره از نیروهای قبیلوی کار می گرفت.

بسی تفاوتی انگلیس را مورد اخلی افغانستان بر میخوریم / در عوض / با علاقه عجیب و دیوانه و ارحکومات هند و لندن به کنترل روابط و سیاست خارجی - افغانستان رو برو هستیم . این وقتی کاملاً محسوس و ملموس میشود که توجه نمائیم در زمان دوران بی تفاوتی لندن نسبت با مورد اخلی افغانستان در هند حکومت و مقامات دولتی و ارتش عملاً و علناً در دست امپریالیسم انگلیس بود و کلمه قوانین حکومتی / قضایی و اقتصادی با نظارت مستقیم نمایندگان کاخ وایکنگسایم وضع میشد . و در ایران بسیاری از قوانین اقتصادی و قضایی به وسیله عمال انگلوفیل وضع میگردد . ورشته های اقتصادی متمدنی از قبیل گمرکات / د خانیات / بانک / امور ترانسپورتی و یا کاملاً در انحصار امپریالیسم انگلیس بود / یا نفوذ تمین کننده ای بر آنها داشت . در حالیکه در روابط خارجی انچنان قید و کنترل صد فیصد که بر افغانستان اعمال میگردد / وجود نداشت . تجار ایرانی / حداقل در زمینه تجاری / از ادیهای داشتند . نمایندگی های تجاری و سیاسی ایران در بسیاری کشورها وجود داشت و ایران با اکثر کشورهای جهان (حتی روسیه تزاری) روابط سیاسی داشت . رفتار خاص امپریالیسم انگلیس با افغانستان که گفتیم ناشی از شرایط ویژه کشور ما بود / بر رشد و تکامل اجتماعی - اقتصادی آن بی تأثیر نبود . عدم علاقه مندی امپریالیسم به سرمایه گذاری در کشور از طرفی و کنترل کامل روابط خارجی (اعم از سیاسی یا تجاری) از طرف دیگر / موجب توقف نسبی رشد اجتماعی - اقتصادی و در نتیجه پایداری عرصه بیشتر قومگیری و فئودالیزم گردید . و این خود / تا خیر طعمه بورژوازی را دریخت داشت . این تاثير تا هنوز هم / ولی با تفاصیرات نمکی وجود دارد . اگرچه بورژوازی حدوداً از دوران امیر شیرعلیخان بصورت عناصری پراکنده پدیدار شد و تا دوران اماناله - خان صورت نهفته ای یافت / ولی چوچه ای که از این نهفته برآمد / علیرغم غم خواریشای مام خود (امان الله خان) / چون در عوایی مسموم زاده شد انچنان ضعیف و نحیف بود که تاکنون (جز در دوران کوتاه مبارزات ملی و آخر زمام داری شاه) قادر نبوده شخصیت و عیویت مستقلی از خود تبارز دهد . تاریخ معاصر افغانستان را در حقیقت میتوان تاریخ سرکوب بورژوازی ملی دانست . اگرچه دقیقاً این تاریخ / تاریخ مقاومت توده های

خلق بر رهبری خورده روزوازی و خاصر ملی فتودالی / نیز هست . معذالك بايد
 از همان كرده اتحاد به نام قدس فتودالها - روزوازیها - سرمایه داران
 وابسته / بی جهت جامهای طلا بی خود را در شهادت روزوازی ملی / بالا
 نینداخته اند . چون امروز روزوازی ملی افغانستان اگر هم وجود داشته
 باشد / فاقدان روحیات و تجلیات لازمه روزوازی بالنده میباشد .
 درست به همین دلیل است که / او هیچگاه قادر نخواهد بود / (همچنان که
 تاکنون قادر نبوده) رهبری مبارزات خلقهای تحت ستم افغانستان
 را / تا در اغوش کشیدن شاهد پیروزی / بدست گیرد . از این پس خلقهای
 کشورمان / بحق / بدنیال رهبری دیگر میگردند . این رهبر / این همیشه /
 که قادر است تا با آخر / مبارزه / آنها را رهبری کرده / بالاخر همه سر منزل
 پیروزی / به آزادی کارواندیشه / رساند / جز "مارکسیسم - لنینیسم"
 نیست / که در حزب طراوتنوبین طبقه کارگر / تجلی نم یابد .

■

■

■

فصل اول

الف - مقدمه ظهور بورژوازی ملی :

طی جنگ اول افغان - انگلیس / بدلیل خیانت شامشجاع و سستی و تسلیم پذیری امیر دوست محمد خان / انگلیس موفق گردید / مناطق حیاتی افغانستان را اشغال نماید . معذالک بزودی با نقاوت دلیرانه خلقهای افغانستان از جمله غزنیان / مرد ملوگر / کابل / جلال اباد و غیره روپرو شد و مجبور به خروج از - افغانستان گردید . امیرالایم انگلیس کسر افگند و شوکت خورده خارج شد مجدداً و در کسوتی ظاهرالصلاح و دوست نما / وارد گردید . امیر دوست محمد - خان را زیر انقیاد خود آورد . امیر مذکور / به کمک امیرالایم انگلیس موفق شد تا حدودی زیادی مرکزیت را در کشور برقرار کرده و امور مملکتی و لشکری را منظم و تسبیح دهد . لشکر او زیر دانه کیمیل انگلیسی (و سلطان شد و نانش را به شیر محمد گشتاند) و دکنتر عارلان امریکایی / نایب عبدالصمد غندی بود / که حدود ۲۰ هزار سوار و نیم هزار پیاده شامل میشد . این سپاهیان دارای تسلیحات نظامی و در ۱۱ مرکز نظامی متمرکز بودند . همچنین امیر گوش می نمود / و در مختلف مملکتی را از طریق وزارت خانه های مالی / داخله و دربار حل و فصل نمائید . اگرچه ولایات کشور زیر اثر پسران او بود / مع هذا انضاد را بر همه تابع مرکز بودند و ناگزیر بودند از درآمد های خود / پس از کسر مخارج شخصی و مصارف محلی / بقیه را به خزینه مرکزی روانه نماید . اقدامات فوق / اگرچه ضربه سختی بود بر پیکر ملوک الطوائف و راه را - برای ایجاد حکومت قوی مرکزی که مورد نیاز امیرالایم بود / هموار می نمود / ولی نتوانست انرا به کلی از میان بردارد و بلافاصله پس از امیر / هر یک از پسرانش در ولایات زیر اثر خود / داعیه سلطنت نموده / خود را امیر خواندند . بطوریکه مجدداً کشور در جنگ و خونریزی گرفتار آمد . تا اینکه بالاخره امیر - شیرعلی خان که والی هرات بود بر دیگران غالب آمده خود را امیر تمامی افغانستان خواند .

امیر شیرعلی خان تحت تعلیمات سید جمال الدین افغانی / خرد - بورژوازی انقلابی / با اصول مدنیت جدید آشنا شد . سید منور / که خود در -

ارتباط با جوامع پیشرفته خارج / مفتون اندیشه و اصلاحات پروروازی شده
 و اندیشه های ترقیخواهانه ای برای پیشرفت علل شرقی خصوصا مسلمانان
 داشت / نقش عبدای در شکل گیری افکار مترقیانه امیرشیرعلیخان داشت. سید
 میگوید تا از طریق امیرموصوف افغانستان را وارد اتحادیه کشورهای پان -
 اسلامیت نماید. بنابراین در حالیکه در افغانستان / پروروازی هنوز تبارز
 مشخص اقتصادی - اجتماعی نداشت / اندیشه های بورژوازیانه در بطن
 جامعه فئودالی و متکی بر اساسات محکم قوه ای نهال انضج میگرفت.

امیرشیرعلیخان / به پیروی از همنمود های سید کوشش نمود قبل از هر
 چیز مرکزیت را تثبیت نماید. این در واقع اولین و مهمترین شرط توفیق او
 در سایر اقدامات اصلاحی بشمار میرفت. برای تحقق این شرط / او روابط خود
 را با قوای ملی و ضد انگلیس از جمله قبایل معتمد بقیادت سلطان محمد خشان
 بن سعادت خان قایم نموده با برادران انگلوفیل خود از جمله عبدالرحمن
 جگننامود / تا اینکه بالاخره در سال ۱۸۶۸ میلادی برابر ۲۸ شهریور
 برقراری مرکزیت موفق گردید. که این خود فرصتی بود برای پیاد کردن
 ۹ پیوندهای در مکتب سید جمال الدین. لذا / اوضاع لشکر را سر و سامان
 داده مکتبی چندگشود / مطبوعه ای (۱) در کابل بنام نهاد و کتب از جمله
 قواعد لشکری بدستور و از انگلیسی به فارسی و پشتو ترجمه شد. و اولین جریده
 افغانستان بنام "شمس النصار" در همین دوران انتشار یافت. تاریخ گاهینه
 و زرا در افغانستان از دوران امیرشیرعلیخان شروع میشود که صدراعظم آن -
 سید نور محمد شاه قندهاری بود و شامل وزارت خانه های داخله / خارجه /
 مالیه یک سپه سالار و یک منشی دربار بود. این گاهینه تا حدودی زیادی
 بدون تبعیض قومی و لسانی تشکیل گردید و از خویشان و نزدیکان او کسی در آن
 شامل نبود. اقدامات دیگری نیز که نشان دهنده جنبه های از مودراسی
 پروروازی در اشکال ابتدایی خود بود پرورداد. از جمله و بخصوص تقویت ارتش
 و کنترل ولایات از مرکز بود / که اراضی نسبی را در مملکت بدنبال داشت. این
 امر که فی المنفسه مورد پسند همسایه شرقی / یعنی هند انگلیس بود موجب
 گشت که امپریالیسم انگلیس حکومت شیرعلیخان را برسمیت بشناسد -

(۱۸۶۸ م) حتی برای او توپ و سلاح نیز بعنوان هدیه بفرستد .
 همسر طرخان پس از رفتن وقتیکه امیرش را با مالک همسایه
 شروع نمود و کوشش کرد حقوق برابر و استقلال سیاسی برای افغانستان کسب کند .
 در سال ۱۸۶۹ در امپالیه بالا در مایوگورنر هند معاهده عدم مداخله
 انگلیس در افغانستان را امضاء نمود و سپس با ایران در مورد تقسیم آب هلمند
 مذاکراتی را آغاز کرد . و بر سر مسائل سرحد شمالی بای مذاکرات را به ارسیه کشود .
 امیرش را انگلیس که مایل بود در همسایگی خود / حکومتی قوی ولی البته تحت
 نفوذ خود داشته باشد / اقدامات منور را باده شک و تردید نظر میگردید
 بخصوص هنگامیکه جنرال ستیلا توف سفیر روس بکابل آمد / حکومت هند خطرات
 بسیار نزد یک احساس کرد . بنابراین و بمصداق " علاج واقعه قبل از وقوع " با
 به پیروی از سیاست مشهور " خود وارد پالیسی " باتجا و منظم و همه جانبه
 خود با افغانستان جنگ دوم افغان - انگلیس را آغاز نمود . (۱۸۷۸ - ۲)
 همچنانکه پیشتر متذکر شدیم امیرشیرعلیخان روشنفکری بود که صرف
 اندیشه ها و هنیات مترقیانه ولی بدون ارتباط ارگانیک با طبقه بالنده
 بورژوازی / داشت . (قبل گفتیم / طبقه بورژوازی وجود نداشت / لذا / امیر
 موصوف با انتقاد بر معدود روشنفکر / قصد داشت پلنهای اصلاحی خود را به
 انجام رساند .] بنابراین در این هنگام که میتوانست و میبایست به توده ها
 پناه میبرد و از آنها یاری میخواست / در برابر حمله انگلیس / خود را تنها
 و بیکی احساس کرده وحشت زده و با تصویری کمک گرفتن از روسیه تزاری به
 مزار شریف گریخت و در همانجا درگذشت (۱۸۷۹ - ۲) .
 عدم شناخت طمی از نیروهای اجتماعی و اشتباه در جگونگی برخورد با
 آنها / از جانب امیرشیرعلیخان و گریز حقارت امیر / منجر به شکست افغانستان
 و بیگاری مردمش یعقوب / امضا کند معاهده تنگین گندم گردید
 (۱۸۷۹ - ۲) . بموجب عهدنامه منور خیبر - پشین و گروم از خاک
 افغانستان جدا شده و بخند برطانوی ملحق گردید و اضافه بر آن یک نفر
 نگهبانی بنام پیولویس کیوناری (۱) که طرف انگلیس در معاهده

گندك بود / بحيث نمانده امپریالیسم انگلیس در افغانستان گمین گردد .
 و در بالا حصار جا گرفت . بدین ترتیب مستمره شدن کشور خلا "تحقیق یافت و
 اصلاً حاکم قریانه شیرعلیخان برپا داشت . ولی مدغذانمروهای ملی که هایلرغم
 شکل قبایلی خود / در برابر اشغال خاک خود از جانب بیگانه شد پدا احساسیت
 میادند و انرا توحید به غیرت قبیلوی خود میدانستند / اینبار نیز ساکست
 نشسته جنبش مقاومت را آغاز نمودند . نیروهای موصوف شجاعانه بردشمن -
 مدغذان هر قدر ویوسش لشکریان بالا حصار بمجاغه بدین درگرمای گرم / بهماه *
 ادی بود که براتش وزید و شور و هیجان مبارزین را دوچندان نمود . که در نتیجه
 ان اموس کیوناری وعله او کشته شدند (۳ سپتمبر ۱۸۷۹) امپریالیسم انگلیس
 بلا فاصله از ایادی خود در کمپانی هند شرقی و نیروی نظامی خود در هند که
 خواست . جنرال جمیلین از دره خیبر / جنرال رابرتس از دره گورم و جنر
 ستیوارت از دره "بولان که "جموعاً" ۵۰ هزار نفر میشدند خاک افغانستان را مورد
 حمله تدار دادند . ولی بر اثر مقاومت شجاعانه و جانبارانه خلقهای وطن به
 رهبری محمد جان خان وردك / فلاشك عالم اندر / صاحبان ترکی / سرداران یوب
 - خان و محمد عثمانخان صافی و غیره شاعر ملی / نتوانست برخاک وطن عزیز
 استیلا یافته انرا مستقیماً در تصرف خود گیرد و همچون هند انرا مستمره امپراتوری
 انگلیس نماید . لذا که تازه حشی خونخواری که از افغانستان رانده شده بود در
 کسوت شنال حیلہ گر خون آشامی مجدداً وارد گردید . یعنی ترجیح داد افغانستان
 ها را بدست افغانها با نقیاد در آورد . لذا / عبدالرحمن سقله / این چهره
 سناخته شده و مورد اعتماد خود را که سابقه ای طولانی در نوکری به اجنبی داشت
 به امیری گزید . (۱۲۹۶ هـ) (۱) لازم به تذکر است که در این عصر
 که عصر خیزش خلقهای مستمرات به ضد استعمارگران بود و در اکثر مستمرات
 مبارزات ازاد پخش باشدت هر چه بیشتر جریان داشت / استعمار
 امپریالیسم برای حفظ منافع استراتیژیک

(۱) - عبدالرحمن کسی بود که هم از توبره میخورد و هم از اخور . او در او ان -
 حکومت شیرعلیخان به مخالفت با او برخاست / سپس گریخته بد بخارارت و مورد
 پذیرائی ژنرال کوفن قرار گرفت . از جانب دیگر او روابط خود را با ایران و عند انگلیس
 صمیمانه حفظ می نمود و چندین بار مورد حمایت انشا قرار گرفت .

خود پدرشویه های استعمار تجدید نظر نموده به شیوه های نوینی دست یافته بودند. یعنی عوض استقرار نیروهای نظامی خود در مستعمرات و تجاوز مستقیم و علنی در حیات، جوامع مستعمراتی / تصمیم گرفتند با وابسته کردن متغذین محلی حکومت بومی از آنها تشکیل داده و مستعمرات با صلاح استقلال بدینند. استقلالی که به مثابه "فرستادن پشت نخود سیاه بود و جز دل خوش کک برای فریب کودکان چیز دیگری نیست. چنین است که ناگهان با موج استقلال کشورهای مستعمره روبرو میشویم. ولی معذالك کلیه یا اکثریت قریب باتفاق آنها بلا فاصله پس از استقلال ظاهری خود در اتحادیه های برهمن است و کنترل همان امپریالیزم سابق جمع میشوند. امپریالیزم انگلیس در افغانستان نیز چنین سیاستی را اعمال داشت و عبدالرحمن را با موی گزید.

عبدالرحمن بسیار خوب میدانست که "... برای حفظ شاهی خویش در داخل کشور بارو" سای قبایل باجه عطف و شدت رفتار باید کرد. ولی در سیاست خارجی با هندوستان بریتانوی باید چطور علایم بود (۱) "... با بین ترنیم عبدالرحمن با حمایت مستقیم انگلیس و عوامل آن ایجاد ترور و خفقان / نیروهای ملی را سرکوب نموده و بهعضا "رافریفت و" استقلال و تمامیت ارضی "کشور را تسامین نموده! جنگ دوم افغان - انگلیس را پایان بخشید. خلاصه اینکه سران و افغانستان را بصورت نیمه مستعمره امپریالیزم انگلیس در آورد / اصلاحات مترقی امیر شیرعلیخان را بی اثر نمود و شرایطی را که معرفت برای نسج بر شد و ورز بازی همیا گردد / سران و تیر و تار نمود. او "... در خونریزی و کشتار مخالفین نظیرنداشت. ... نیمه سوادى هم داشت - چنانچه کتابی بنام پند نامه بهقارسی نوشت. ... و مخصوصاً دایره جاسوسی را در کشور تسامین نمود / حکام را به سرسنگاشت. ... اوراق را هدارى را برای حفر داخلی را بچ نمود. ... (۲)

عبدالرحمن اولین امیر افغانستان بود که به یمن دستگاه جاسوسی عریض طویل خود / دشمنان خود را بطور سیستماتیک می کشت و بشمین ترتیب موفق شد

(۱) - تاریخ مختصر افغانستان جلد ۲ - پوهاند عبدالحمی حبیبی ص ۱۲۷ .

(۲) - همان کتاب .

متاسفانه این صفحه در اصل جزوه وجود نداشت

که بنا بر آن از حدود بلوچستان تا چترال و امان یعنی مناطق چین / پیشین /
 جغتو / وزیرستان / بلند خیل / گورم / پارا چنار / افریغ / باجور / سوات بنیر /
 ویر / پیلا س و چترال از افغانستان جدا و به هند انگلیس شامل شد (۶) .
 رازایان سیه کاری و خیانت کدورتساریخ سابقه ندارد / مزد خیانت های او
 ۱۲۰۰۰ لک روپیه کدورتسالیانه به ۸۰۰۰ لک بلند رفت و برای حفظ حکومت سفاکانه
 اش و نه انداد و اسلحه جنگی دریافت داشت . چنین حکومت فاسد و سفاک
 هر سار و عی طبعاً با مخالفت ها و تمیاینها ی خلقهای قهرمان وطن روبرو میشد که
 ناگزیر برای خفه کردن صدای اعتراض آنها / ارتش و نیروی سرکوب کارا میشد
 نیروی بود . بنا بر این یکی از مشغولیت ها و اقدامات عبدالرحمن همین
 ضرورت فروش دیگری ایجاد نیروی سرکوب و دستگاه پلیسی وسیع و گسترده ای
 بود . تعداد عساکر منظم او به ۴۰۰ / ۱۶۸ (۲) نفر رسید . در زمان امیر -
 شیرعلی خان حدود ۵۰ هزار نفر بود (و سایر ککات کالتوس سازی و تشنگ سازی را
 علاوه بر سلا حهای کمکی انگلیس ایجاد نمود (۳) . او پس از مستحکم نمودن
 پایه های حکومت خود که بر پیگر خونین هزاران فرزندان و پسران و خاک بنا
 شده بود / برای اثبات مراتب عبودیت و وفاداری صادقانه خود فرزندان
 گرجش سردار نصرالله را به دربار امپریالیزم انگلیس طرود یحه روانه
 گسرد (اپریل ۱۸۹۵) .

بنابراین دیدیم افغانستان که با کوششهای روشنفکرانه امیر شیرعلی خان میرفت
 تا استقلال و حریت خود را بدست آورد در دوران عبدالرحمن از جمله اقمار و نواختر

(۱) - همانگونه در جزو خاک پاکستان شامل است .

(۲) - چون احصائیه صحیح از نفرات ارتش در دست نبود و تاریخ نویسان
 عهد چندانی بایند روش علمی نبودند / احتمالاً در تعداد مذکور اشتباهی رخ
 داده باشد .

(۳) - عبدالرحمن در ملاقاتهای با نمایندگان انگلیس بارها تکرار میکرد / برای -
 دفاع از منافع شما در هند / من نیروی انسانی میدهم و شما سلاح بدیدید . این سلاح
 ها را با پول مردمی که نان برای سیر کردن شکم و کالا برای پوشاندن تن های لوث خود
 داشتند می خرید و بقبایل مورد اعتماد خود می فروخت و پول آنرا صرف عیاشیها و
 خریدن رانیه های وقیحانه خود میکرد .

وابسته با امپراطوری انگلیس گردید. کلیه امور خارجی افغانستان تحت تسلط هند انگلیسی درآمد و امیر اجازه نداشت بدون مشوره و موافقت د هلی هیچگونه ارتباطی اعم از سیاسی یا اقتصادی با سایر دول داشته باشد و در صورت چنین اجازه ای نیز کلیه ارتباطات با یستی از طریق د هلی انجام میشد. و گزارش مذاکرات توسط نماینده انگلیس در کابل بد هلی فرستاده میشد (۱) کنترل روابط خارجی افغانستان بجایی رسید که حتی روابط سنتی و عادی بین قبایل مردم سرحدی با انسوی سرحد رانیز شامل میشد و این خود مشکل بزرگی ایجاد می نمود. چون کنترل خرید و فروش ماست و مرغ و سایر فراورده های محلی بین اهالی دسوی سرحد علاً ناممکن بود. ضیاء الملکوالدین که حقیقتاً باید اورا جلال الملک نامید / برای حفظ ظاهر مستقل و ابروی نداشته و چانه زدن در میزان مزد خیانت خود / گاه گاهی مخالفت های جزئی با د هلی می نمود. از جمله اینکه او هیچگاه اولین نماینده د هلی در کابل رانمی پذیرفت و د هلی نیز دواره نمایند د مورد نظر خود را در مرتبه دوم که مورد پذیرش امیر قرار میگرفت را عی افغانستان می نمود! (۲) يك نمونه ان اینکه در جواب گریفن حاکم هند انگلیسی که نماینده ای سلطان را بکابل فرستاده بود نوشت: "از نماینده ای که در افغانستان مقرر نموده بودید صرف نظر گردید. لیکن چیزی را در اختیار ما گذاشتید (بخوانید بهاء المومنین) اینست که نماینده مسلمان

— — — — —

(۱) - انگلیس امور افغانستان را بد هلی واگذار کرده بود و انرا یکی از مناطق حوزه ما موریت گورنر هند میدانست. لهذا / هیچگاه حاضر نبود مستقیماً با افغانستان وارد مراد و مذاکره شود. بارها وزیر امور خارجه انگلیس از مذاکره مستقیم با امیر استکاف ورزید و جارج پادشاه انگلیس جواب داد ن به نامه امیر را د و نشان خود دانسته انرا بگورنر هند ارجاع میداد!

(۲) - این امر در دوران حبیب الله نیز صدق میکند. او دواره نماینده اول انگلیس را بد لایل موهومی از قبیل شیعه نبودن یا هندو شیعه بودن رد می نمود فی المثل در نوامبر ۱۹۰۷ ملك عمر حیات خان نماینده نخست بریتانیه را بد لیل جوانی و کم تجربه گی جواب گفت که البته انگلیس نماینده با اعتبار گویشم جاسوس پر تجربه تری را فرستاد!

و این بی بی هم (۱۱) این ارزی من و مردمان من است و این را شما غایت
 قریب بد. " و قبایلی را که نسبت بوجود نماینده انگلیس در کابل بسیار
 ساسن بودند با نشان دادن نامه ۲۳ جون ۱۸۸۰ حکومت دہلی به روسای
 آنها / اینطور فریب میدهد " حکومت بریتانیه هیچ نماینده ای در افغانستان
 نستان مقرر نخواهد کرد. اما اگر در کدام موقع نماینده صلحمان خواسته باشید
 / کسی را برایتان خواهم فرستاد. تا زمانی که شما کسی نخواهید / هیچکس از
 طرف حکومت فرستاده نخواهد شد و اندر این موضوع اصرار نخواهیم ورزید. " (۱)
 (۱) (تاکید از طاقت) در حالیکه چندی بعد و طبعاً بد و ن هیچگونه
 درخواستی از جانب مردم / نماینده انگلیس کند رواقع دومین نماینده بود بنام
 کرنل محمد افضل خان با سمت جاسوسی بکابل آمد. سایر مخالفت های
 عبدالرحمن باد دہلی / از جمله محدود کردن نفوذ کمیسرین سرحدی بریتانیه
 رسال ۱۸۸۴ / رد پیشنهاد لرد و فرین منشی بر داریس ترلسدن از هرات و
 موافقت با فقط دو صاحب منصب انگلیسی در ولایت هرات (برای گنجینه) و
 " سریشی دیپلوماسی " او در برابر تقاضای بریتانیه برای بداریات لرد را بر سر
 از کابل (۱۸۹۲) نیز از همان قیاس مخالفتها بود. هیچکدام آنها منظور
 حفظ تمامیت ارضی و استقلال کشور با خدمت به خلق نبود. این امور بیاناتی
 از منافع شخصی او و با خطرات احتیاط کاری در برابر روسیه تزاری بود که
 باز هم در تحلیل نهائی منافع شخصی او را در برداشت. اما فاش کننده معاهدات
 حکیم دیورند و پنجه هرات چگونه میتواند خدمتگذار خلق باشد !
 شمه ای از میزان وابستگی و عبودیت او به داران انگلیسی اش از نامه تاریخی ۲۲-
 جون ۱۸۸۰ او به لیلد گرین حکمران هند معلوم میشود. او نوشت : " در
 پاره روابط و مرادفات دوستانه من با قوای خارجی شما نوشتید که من بد و ن اندرز
 و مشوره شما (بریتانیه) نباید اقدام نمایم. شما ملا حظه بفرمائید در
 صورتیکه همانند حکومت کبیر شما دوست داشته باشم (۱) چطور میشود
 که بد و ن اندرز و مشوره شما با قوه دیگر مراوده نمایم. " و گرین در نامه
 خود (۲۰ جولای ۱۸۸۰) به عبدالرحمن چنین امر میکند " . . . دولت روسیه

(۱) - روابط خارجی در دوران عبدالرحمن - لودویک ادلمک ص ۲۸ .

و ایران عهد نموده اند که از مداخلات در امور افغانستان اجتناب ورزند. پس ظاهراً هویدا است که آن جناب هیچ دولت دیگری سوای دولت بریتانیه روابط دوستی نمیتواند نگه دارند. " (تأکید از ماست) عبدالرحمن این دشمن جرار و قسم خورده خلقهای افغانستان / که اینچنین حقیقتاً هزاران پیوند به امپریالیزم انگلیس وابسته بود / با اینهم عموماً از این - بهم داشت که انگلیس با دیگر سران قبایل طرح دوستی بریزد. عبدالرحمن مرد زیرکی بود و میدانست امپریالیزم انگلیس (مانند هر امپریالیزم دیگری) که سابقه طولانی در فریب و نفاق افکنی بین خلقها دارد / حتی در صورت لزوم و ضرورت بدوستان و دشمنان خود نیز پشت میکند. این سیاست امپریالیزم است که به انواع و اقسام تضمینها و اثبات بندیهای صادقانه عملش اعتماد نکرده / بعنوان تعدد بدوستان / عموماً رقبائی را همچون "شمشیر - دیو کلیوس" بالای سرانعامگاه میدارد که هیچگاه در فکر نافرمانی نباشند. بنا بر این / عبدالرحمن که پس از قتل و کشتار مخالفین خود و فریب بسیاری از سران قبایل کدام دشمنی محمی برای خود در داخل باقی نگذاشت / برای جلوگیری از نفوذ انگلیس در قبایل و امکان فریفته شدن انشا توسط انگلیس بر ضد خود / کوشش نمود ضمن اثبات وفاداری هر چه بیشتر خود ببلند و د علی / انسان را از دخالت مستقیم در امور داخلی افغانستان دور نگاهدارد. بر همین اساس شدیدا از اعمار خط آهن و خطوط تلگراف اجتناب می نمود. چون اعمار اینگونه پروژه ها / بهر حال امکان برقراری تماس های مستقیم و دائمی را با سران قبایل برای انگلیس معیای نمود. و این امر مخالف روحیه مطلق العنانی امیر بود. او در این راه انچنان مصر بود که حتی زمانی که راه آهن تاحصه چمن تدیس یافت / اتباع افغانستان را که تمایل با استفاده از آن را داشتند / هم - برگ تمسک بد نمود.

پس از پایان زندگی ننگین عبدالرحمن / دردوران حبیب اله نیز وضع بهمین خوال بود. در ۹ فبروری ۱۹۰۰ م - (Lesar - M) - سکرتری سفارت روسیه در لندن طی یادداشتی بطرد سالنری درباره روابط روسیه و افغانستان نوشت "روابط روس و افغان

۱. معاهدات ۱۸۷۲ و ۱۸۷۳ (۱) تصریح و تعیین گردید و روسیه آن معاهدات را تا هنوز مؤثر می پندارد و افغانستان را با تمام معنی کلمه خارج از حیطه نفوذ خویش میدانند. روسیه در گذشته بنا بر احساس منافع و دستانه به بریتانیای کبیر / باستانی انحراف ترانزیت / از معیار عمل درست دیپلوماسی حتی تا به انجام پیشرفت که روابط غیر سیاسی هم (با افغانستان) برقرار نکرد. این مطلب یعنی خارج بودن افغانستان از دایره عمل روسیه تزاری توسط دولت آن کشور مکرراً در سالهای ۱۸۷۴ / ۷۶ / ۷۷ / ۷۸ / ۸۲ / ۸۴ / ۸۵ / ۸۷ / ۸۸ تأیید شد.

طریق ظاهر متحد و یکپارچه اردوگاه امپریالیزم و سرمایه داری / در بن ارامش ظاهری این اردوگاه / تضاد های عمیقی بر سر تقسیم منافع حاصل از دسترنج خلق های قاره های مختلف جهان نهفته است. این تضاد - های درونی / همواره به یک شدت وحدت عمل نمی کنند / گاهی رونق اقتصادی و توافقات و گذشت های مابین امپریالیست ها در حق یکدیگر موجب فروکش نسبی و موقتی این تضاد ها میشود و گاهی بالعکس بحران های دوره نظام سرمایه داری / قدرت گرفتن یک پادشاهی از امپریالیست ها و عوامل دیگر داخلی این اردوگاه / تضاد های مزبور را حاد نموده به مرحله تعارض علنی میرساند. جنگ های جهانی اول و دوم تبارز مشخصی از تضاد های مزبور بود. رقابت های خونین بین امپریالیست ها را اینجا و آنجا / کمره / لکه های ننگینی در صفحات تاریخ از خود بجای گذاشته است.

بدلیل فوق / معاهدات و توافقات امپریالیسم و روسیه تزاری بر سر تقسیم افغانستان و خارج نمودن این کشور از ساحه استعمار تزاری روسی نمیتوانست ابدی و بیاحتی طولانی باشد. به خصوص که مرگ عبدالرحمن / بهمنوان عامل خارجی در رقابت دو امپریالیسم در افغانستان / همچون پاد براتش نقش تسریع کننده بر مناقشات آنها داشت. با آغاز مارت حبیب اله و درست ۱۶ روز پس از تسلیم پادداشت مکرتری سفارت روسیه به لسانبری که

(۱) - این معاهدات در مورد تقسیم افغانستان و میزان مداخلات روس و انگلیس در افغانستان بین روسیه و انگلیس منعقد شده بود و افغانستان مطلقاً در آنها خالت نداشت !

فوقاً" بدان اشاره شد. روسیه تزاری بدلیل داشتن سرحدات طويله با افغانستان وعدم امکان جلوگیری از روابط طبیعی و سنتی بین مردم طرفین سرحد / اقدام با ایجاد روابط تجارتي (غیرسیاسی) با افغانستان نمود. و در ۲۲ فبروری ۱۹۰۰ نماینده سیاسی روسیه در بخارا نامه ای در زمینه / به تجارت افغانی می‌تواند. امیرالایم انگلیس از ارتقاء اینگونه روابط به روابط سیاسی نگران بود. چون بسیار خوب با تاکتیک معموله امیرالایم آشنا بود و بدانست که امیرالایم در ابتدا در لاس دوست و از طریق کمک های اقتصادی / طبی / فرهنگی و حتی میسون های مذهبی وارد میشوند و کم کم های منور بالاخره به تسلط در کلبه شئون کشور کمک گیرنده تغییر ماهیت می یابد. در حقیقت گرگ در کتوت سگ نگهبان گلد ظاهر میشود. بنابراین و برای تأکید حاکمیت خود بر افغانستان سفیر بریتانیه در سنت پترزبورگ شفاهاً به حکومت روسیه اطلاع داد (۲۹ جنوری ۱۹۰۲) " . . . لیکن از آنجائیکه زمام امور روابط خارجی (افغانستان) را بریتانیه در دست دارد / ترتیباتیکه اندرین زمینه (روابط روس و افغانستان) صورت میگیرد با یستی با موافقت بریتانیه عملی گردد. " طیرغم کوشش های امیرالایم انگلیس در حفظ آرامش و وضع موجود / بر میزان اختلافات روز بروز افزوده میشد و روسیه کوشش می نمود روابط مستقلی با افغانستان برقرار نماید. مضافاً اینکه حبیب الله یعنی " پادشاه " با بقول روس و انگلیس امیر افغانستان هیچ گونه دخالت و حق را ی و حتی اظهار نظر در موارد فوق را نداشت و امیر با لیست ها من بود خالت در افغانستان را در رزمه امور داخلی خود میدانستند ! مناقشات و امیرالایم بر سر افغانستان بسیار موجب اذیت و آزار ذات مقدس امیر میشد و خاطر مبارک چراغ ملت (۱) (سراج الملک !؟) را مشوش می ساخت. انهم نه بخاطر اینکه در مناقشات فی مابین دو متجاوز و وحشی و خونخوار جنسی / این خلق افغانستان است که خون و مال و کشور و هستی و ناموس خود را می باز / نه / بلکه باین دلیل که اعلی حضرت قدر و قدرت همایونی نمیتوانست پاسانی در یابد که کفه ترازوی کدام امیرالایم

(۱) - واضح است که چراغ بی تیل و پلته .

برد یگری می چسبید تا خود را سالوسانه در جملۀ "سوکران و پای بوسان او شامل کند. باین دلیل بود که نمیتوانست در شرایط بلا تکلیفی / با اراضی خاطر به عیش و نوش و شکار و فساد خود که لازمه زندگی ننگین شاهان و اربابان اولیۀ سلطنت است بپردازد. و بالاخره / پریشان خاطر بود چون مہر سیت چہ ہما در این میانہ ایشان نیز همچون بسیاری دیگر از اسلافش هدف حملہ خشم اگین و طوفان اسای خلقهای ہزن جبر کشیدہ ہما مورد ہی مہری ہما داران خود واقع شد مہر خود را از سرعت کم کند و جسم کثیف و متعفنش لانہ کرم و مور شود. ہر استی این بہ چارگان در چنین مواقعی سرگیجہ گرفتہ نمیدانند از کی طرفداری کنند. اگر از اولی طرفداری کنند و می سرش را بہ تبر میریزند و اگر از دومی ہستہائی کنند / اولی سرش را با شمشیر آخته خواہد پراند / ایمن امیر ہالہستہای زبان نفعم ہم حاضر نیستند مثل بچہ های ادم / مثل افسراد ہا فرہنگ و متعبدن / ہر چہ را در افغانستان میتوانند چہا ول کنند / سناویانہ بہن خود تقسیم نمایند / ہماوار مثل سگ و گرہ در جنگ ہستند / بیچارہ اینگونہ شاہان کدر این میانہ چوب دو سر جتل میشوند .

ترک تازیہای روسیہ تزاری کہ طیرغ خواست حبیب اللہ انجرام میگرفت و او قدرت پیشگیری از انرا نہداشت . موجب قطع ستیری حبیب اللہ و ہم ارسال سلاحتہای خریداری شدہ او از جانب انگلیس شد . و در مقالہ - ای از روزنامہ نگار دہلی میل در سنت پترسبورگ کہ در المؤید قاسمرہ چاپ گردید (۲ اپریل ۱۹۰۲) چنین تہدید شدہ بود . " ہمداز مدت مختصری رویدادہای مہم در آسیای مرکزی بوقوع خواہند پیوست " و این نکتہ تہدید گردید کہ " . . . امیر حبیب اللہ اتحاد با بریتانیہ دارد . کردہ و دست اتحاد و دوستی با روسیہ دراز می نماید . " ہما نبود کہ مذاق شہوخ و ستیزی بہتصرف اہند انگلیس در آمد (۱۶۰۳) .

بالاخرہ تہدیدات انگلیس و همچنین پیوزہای جاپان در جہتہ روسیہ با میر قدرت ابراز وجود دادہ در اعلامیہ ای کہ اشاہ دادگفت " حالا کہ جاپان ہای روسیہ را شکستہ است ما باید کمرش را ہشکیم . جای تعجب است کہ افغانستان و انگلیس نتوانند روسیہ را در شرایط موجودہ ہمدار و ہمزند " . " باین امیر و امثال او باید گفت / عیج جای تعجب نیست

چون شاهان نیروی عظیم و غیر قابل مقاومت خلقش را پشت سر خود نداشتند. فقط اتحاد خلقها و رنجبران سراسر جهان برهبری پرولتاریا است که قادر است نه تنها کمرشاهان و سگان نگهبان منافع امپریالیستهارا بشکند/ بلکه شمار همراه پاداران "ابر قدرت" آنان پدارمکانات خواهد آویخت. و وجود تنگین آنان را برای همیشه به گنداب تاریخ خواهد افکند.

بدنبال اظهارات فوق که ناشی از عقده خود بزرگ بنی امیر موصوف - است / هیأتی بریتانیایی به سرپرستی دن (Dane) "ما" موریت یافت معاهده ای با امیر عقد نماید. هیأت مزبور بر اساس رعیت بود لر د کیچو قوما - ندان اعلی هند وظیفه داشت معاهده ای بر اساس د مواد زیر عقد نماید.

- ۱- ملت اول و عهد اتحاد با افغانستان دفاع از هند و ستان است
- ۲- معاهده غیر مصرح / غیر مصین و یکجانبه ای که با امیر سابق (عبد الرحمن) عهد گردیده به کلی قناعت بخش نمی باشد (!!)

یعنی معاهدات با عبد الرحمن که روابط خارجی افغانستان را با الکل در اختیار انگلیس قرار داده و متمم شده در صورت لزوم و هر وقت پاداران انگلیسی اش امر بفرمایند آماده فدا کردن حتی کل افغانستان و فروش آن در راه منافع امپریالیسم انگلیس است / غیر مصرح / غیر مصین و یک جانبه بوده و معاهدات جدید باید از اینهم صریح تر باشد و منافع انگلیس را بیشتر مدنظر بگیرد که رعایت حال هند و جانب معاهده شود !! اینست اشتعالی سیری نباید بروکسیه پر نشدن امپریالیسم. بنابراین معاهده فوق دن معاهده زیر با امیر حبیب الله / سراج الملک منعقد نمود.

- ۱- اداره و کنترل روابط خارجی افغانستان.
- ۲- توطئه نکردن با قبایل سرحدی (برضد انگلیس).
- ۳- تا "مین قدرتی که با بریتانیه دوست بوده و سدی در راه پیشرفت روسیه گردد.

۴- فراهم آوردن تسهیلات تجاری برای بریتانیا.

بدنبال موارد فوق مواد انضباطی و احتیاطی دیگری نیز از جانب انگلیس مطرح گردید. به پیروی از اینداندوز / شاعر که گوید "مزدان گرفت جان برادر کنکار کرد" دن نیز "موریت" داشت در مذاکرات / از راه تامین منافع

شخصی امیر/اورا هرچه بيشتريه بریتانیه وابسته کرده/شارالیه رانست به بزرگنشی بادار خود مطعن گرداند. بتا سی از همین خط مشی عدوسی امیراليسم/به حبیب الله گفته شد تا زمانیکه گردارو اعمال وی قاعت بخش باشد مستری ادامه داشته و تسهیلات برای ورود اسلحه بافغانستان فراهم خواهد شد.

یکی از شیوه های طام امیراليسم اینستکه در معايدات خود با دول زیرسلطه همواره راه را برای تفسیرهای منفع خود (حتی اگر این تفسیرها متضاد و نافی یکدیگر باشند) بهانه جویی و منسخ قراردادهایی که از کار برد آنها گامسته شده /و عقد مجدد آنها با شرایط بهتر باز میگذارد. بر همین اساس/امیراليسم انگلیس معايدات خود را صرف با امرای افغانستان منعقد می نمود و نهاد ولت (۱). بنا بر این بامرگ عبدالرحمن بریتانیه پیشنهاد عقد موافقت نامه های جدید را به حبیب الله داده کوشش مینمود در معايدات جدید موافقت با سارت بهارتی بکنجاند. اختلافات و بحثهای که بین امرای افغانستان و نمایندگان بریتانیا تار می نمود همواره چانه زنی بر سر میزان دست مزد خیانت واداش امرای بود. اختلافاتی در حدود ۶ یا ۷ لک رصیه گذار کم یا زیاد. !! هیچگاه بحث بر سر استقلال و آزادی کشور نبود. سرکرزن نایب السلطنه هند در مورد بعضی سخت گیریهای حبیب الله در هنگام مذاکرات /با انتقاد از "دن" اظهار داشت: "اگر دن موفق میگردد با میوه همانند که مستری واطنه باقیانده (۲) تا دهه میشود /رنجش و سو" تفاهم امیر در ظرف ده دقیقه بر طرف میگردد. "

پس از معااهده ۱۹۰۵ دن - حبیب الله کماکان کنترل و اداره روابط خارجی افغانستان در دست انگلیس باقیانده /حتما بعضی ارتباطات مجلس خبرسپاسی در سرحدات افغان و روس (از قبیل سائل مربوط به دزدیده شدن گوسفند مردم اوسو توسط افغانها /فروش محصولات و فراورده های

(۱) - البته در هنگام ضرورت و در صورت در برداشتن منافع /انگلیس به راحتی ادعا میگرد امیر در حکم دولت است/ بنا بر این عقد معااهده با امیر بمعنای عقد ان با دولت است !!

(۲) - بریتانیه همواره مقداری از مستری امرار را بعنوان ضمانت وفاداری بانها نزد خود نگاه میداشت.

محلی) در اختیار "امیر" قرار گرفت انتم با این شرط که طرق کنترل اینگونه روابط را بحکومت هند اطلاع دهد. حکومت انگلیس حتی بنوک و سگ زنجیری خود حبیب الله نیز اعتماد داشت. (این در مورد کلیه سگان نگهبان منافع امیر - بالیس در سراسر جهان صدق میکند). و اعمال او را حتی در امور روابط عادی و سنتی و قبیلوی مردم دوسوی سرحد کنترل میکرد. انتهای سری نیاید بر امیر بالیس موجب میشود که عظیم گنجانیدن انواع و اقسام مواد اسارت بهار در ماهدات / هنوز هم راضی نبوده میگوید حتی الا مکان بیشتر کما می کنند. همچنانکه پس از عقد مشاهده شکنین فوق / نمایندگان مجلس اعیان انگلیس اظهار ناخشنودی نمودند !!

دست مرزاد مشاهده فوق الذکر و سایر خد متذاریهای صاد قانسه حبیب الله بد امیر بالیس سفر بر عیش و نوش و باده گسارهای بی حساب حبیب^{الله} بود در هند. (۱۹۰۷) در این سفر امیر مورد پذیرائی گرم انگلیسها قرار گرفت و او را همچون کودکی که بد تعاشای سامان رنگارنگ بازی میبرند / به دیدن جاذبه های توریستی و مناظر زیبا و امکانات فراوان عیش و نوش بردند. او که سخت - مجذوب این ظواهر فریبنده و خورنگ کن شده بود پس از بازگشت تصمیم به ایجاد رنقلید از آنها گرفت. معذالک بزودی با مخالفت شدید ملاها / - بخصوص ملاهای لخمان مواجه شد و شایع گردید که امیر در سفر هند مسیحی شده است. جنجالهای فوق و همچنین خواب و خیال های امیر مبنی بر ساختن هندوئانی در افغانستان با اعدام چهار ملا و همچون برف در افتاب تعوز از بیسن رفت و امیر تصمیم گرفت افغانستان را همچنان بحال خود واگذارد تا چرخ تاریخ بهمان کنده و بیحالی که در دوران پدرش میگردید / بگردش خود ادامه دهد. در قرارداد روس - انگلیس که در تاریخ ۳۱ اگست ۱۹۰۷ امضاء شد / روسیه مجدداً افغانستان را خارج از حیطه نفوذ خود دانست و بریتانیه بنوبه خود تعهد نمود بدون شورت با روسیه موقف سیاسی امیر را تقییر نخواهد داد. و بهمان معاهده ۱۹۰۵ (معاهده دن - حبیب الله) اکتفا خواهد نمود. ابتداً و برای رعایت ظاهر امر متین قرارداد مزبور (۱۹۰۷) را با اطلاع امیر رساندند. حبیب^{الله} با احتیاط بسیار روایت بدست

و اندست گرد نهادن مگر و بنظر نشان دادن حق " امیری " خود بالا خره بسا!
 و ماده ان مخالفت نمود. ولی لندن با سنت پترزبورخ بتوافق میروند
 که اصولاً " بموافقت " امیر " ضرورتی نیست (!) و توافق دول روس و -
 انگلیس اندر امور افغانستان کافی است (!) این استقلال منسوخ شده و
 کاریکاتوری افغانستان با وجود جواسیس انگلیسی و روسی در مناطق مهم
 کشور تکمیل میگردد. لودویک ادلم و ده ای دیگر با اصطلاح تاریخ -
 نویس دیگر ادعا دارند که نمایندگان انگلیس در کابل شدیدا " تحت کنترل
 عبدالرحمن و حبیب الله بودند. در حالیکه به استاد مطالب خود این -
 حضرات / واضح و آشکار میشود که نمایندگان مزبور که در قندهار / هرات /
 کابل و سایر شهرها و نواحی مهم ساکن بودند (اکثر آنها سلطان و افغانی
 بودند) از کلیه امور افغانستان / حتی از نامه های متبادله بین امیر
 باروسیه و ایران مطلع میشدند و هرگونه حرکتی را بین قبایل و گروه های
 سیاسی و اوضاع دربار را دقیقاً " بدعوی اطلاع میدادند. در
 تمام مدتی که امیر حبیب الله در اصطلاح جلسات محرمانه خود با
 زعمای امور افغانستان در مورد قرارداد ۱۹۰۷ روس - انگلیس درباره
 افغانستان / بحث می نمود / از چشم تیزبین معاون شناخانه انگلیس
 در کابل دور نبود و تمام جزئیات جلسات محرمانه (!) در اسرع وقت
 بدعوی گزارش میشد.

شناخانه مزبور و واخانه مربوط ان که بروی تمام افغانها اعم
 از ملکی یا عسکری باز بود و بلکه بسیار خوبی برای جمع آوری اطلاعات
 و تماس با جواسیس انگلیس بود (۱) .
 کابینا لاسیون به طور کامل وجود داشت و حتی جاسوسان افغانی الاصل در
 ابتدا " بنابر قوانین هندی محاکمه میشدند که بالا خره پس از مدتها و در اثر
 اعتراضات فتوالی عناصر روشنفکر (که مجدداً در حال نیرو گرفتن بودند)
 تنها جاسوسان پامان رتبه در افغانستان و بنابر قوانین افغانستان
 محاکمه میگرددند .

(۱) - روابط خارجی افغانستان در دوران عبدالرحمن لودویک ادلم -

سال ۱۹۰۸ بین طوایف زکا خیل / محمد و افرید یثاعقا و متعابی هر ضد انگلیس طاعر شدند که بنا بر پیشنهاد لرد مینتو (Minto) لشکر کشی تبیینی هر ضد انعام صورت گرفت و مورد تاخت و تاز و خشیانه عساکر انگلیسی قرار گرفتند. رهبران انصار با اصطلاح محاکمه کرده اعدام نمودند. در تمام این مدت حبیب اله سکوت کرده و عکس المصلی از خود نشان نداد (توگوش) انگیز با اتباع خود و در داخل انگلیس روبرو بوده نه با تبعه افغانستان در حالیکه سایر قبایل بخصوص افغانهای ننگرهار بطور خود بخودی لشکری گرد کرده بدفاع از قبایل موصوفی پرداختند که سالهای هرج و مرج و جوش ۱۹۰۸ - ۱۹۰۹ را بدنبال داشت.

ب - پان اسلام و تاجیکان در افغانستان :

اتحاد اسلام یا پان اسلامیزم از زمان اوان اسلام وجود داشت و در اشکال و شدت و ضعفهای مختلفی تبارز می نمود. گاه برای تسلط جویی بر ملی غیر عرب و شروعتند و استعمار آنها (لشکر کشی های صدر اسلام و گاه بمنظور دفاع در برابر متجاوزین بیگانه غیر مسلمان (مانند جنگهای صلیبی) بود. و زمانی نیز بعنوان ضربه مضاعف در کسب و امداد دفاع حداکثر نافع يك جناح از استعمارگران در برابر جناح دیگر (مانند دفاع پان اسلامیزم از نیروی محور در جنگ اول جهانی) تبارز می یافت.

پان اسلامیزم در عصر معاصر که مورد نظرمان نیز هست / اصولاً و - اساساً - توسط سید جمال الدین افغانی / شیخ احمد روحی و - یاران شان فرموله و پایه گذاری شده دارای محتوای ضد استعماری و ضد ارتجاع فئودالی بود و از ایدئولوژی بورژوازی (در شکل روشنفکران) - نشأت میگرفت. اساس پان اسلامیزم عموماً بر پایه اتحاد کشورهای مسلمان / زیرقیادت يك خلیفه و عهد تاجیک بمنظور مبارزه با تسلط امپراطوری انگلیس که استعمارگر تسلط انزما بود / قرار داشت. این اندیشه طبعاً محتوای مترقی خود و کوشش های نخستگی ناپذیر و درخور قدس -

رهبران ان / از انجائیکه در زمینه عدم وجود بورژوازی صنعتی قوی در -
کشورهای اسلامی شکل گرفت / در حد روشنگری خود باقی ماند و نتوانست
همچون نخست های بورژوازی - مذهبی در اروپا مانند کالونیسم -
پروستانیزم ... توده های رنجبران را متشکل کرده به انقلاب بکشانند
و ضربه ای قاطع بر نفوذ الیسم وارد آورد . گذشته از این عامل اغلی /
عوامل دیگری از قبیل خوشبختیهای روشنگر مابانه و عدم درک صحیح و
طبقاتی رهبران جنبش مبنی بر شناخت دوست از دشمن / درک شکست آن -
رل محمی داشت .

سید جمال الدین افغانی بموضع دامن زدن انقلاب از ایشان و اتکا
اصلی بر توده های رنجبر (عمدتاً دهقانان) کوشش می نمود از طریق
تبلیغ و مند و اندرز دادن به دولت ها و امرا و پادشاهان اندیشه های
اصلاحی خود را جامه عمل پیوشاند . بطوریکه ماه ها با ناصرالدین شاه /
مصره سفاک و جنایتکار ایرانی بای مراوده باز میگرد و زمانی با اتور پاشای -
ترکیه و روز دیگر با خدیو مصر نزد دوستی می یازد . افراد مزبور که عرک دایم
طوایی در قتل و جور و جپاول خلقهای کشور های خود داشتند شرایط
جمال الدین را تساموتی می پذیرفتند که خود " بزرگ خلیفه " اسلام
گردند ! آنها هیچکدام حاضر نبودند زیر انقیاد دیگری بروند .

(۱) - در این کشورها بورژوازی عمدتاً بصورت بورژوازی تجارتی یا دلال
وجود داشت که این خود ناشی از عملکرد امپریالیسم در کشورهای منور می
باشد . این شکل بورژوازی از انجائیکه بارشت های بسیاری با امپریالیسم و
صنایع امپریالیستی وابسته است و در حقیقت حیاتش وابسته به واردات کالا -
های امپریالیستی و صادرات محصولات سنتی از قبیل صنایع دستی / مواد -
اولیه و کشاورزی میباشد که در داخل بازار چندان ضایعی ندارند .
لذا محافظه کارترین و اپورتونیست ترین شکل بورژوازی است . که در
سیر رشد خود / دیر یازود (غالباً بسیار زود) بصورت کارگزار -
بومی امپریالیسم در می آید .

حتی حبیب الله ادسی / داعیه خلافت اسلام را داشت. در حقیقت ایشان میخواستند با کسی لقب پرطمطراق "خلیفه اسلام" همچون "پاپ اعظم" آن نیروی - منوی و لحنی را بمشایقی برای پاشیدن خاک به چشم تود - هایدست آورند و انعامات اخیرین رفق "پدرانه و شفقتانه" بنفع خود بکار گیرند. بنا بر این نه تنها پان اسلامیزم انگونه که منظور نظر پانگذا ران آن بود / هیچگاه تحقق نیافت / بلکه پان اسلامیزم در هر کشور اسلامی و بنا بر شدت و ضعف عارتجاع فئودالی و نفوذ استعمار در آنها / شکل ویژه ای به خود گرفت و حتی در ساره ای موارد کاملاً در خدمت نیروهای ارتجاعی حاکم درآمد. بطوریکه در جنگ جهانی اول عمدتاً در خدمت دفاع از دولت عثمانی و کشورهای محور (آلمان و متحدین آن) درآمد. لازم به تذکر است که جنگ جهانی اول اساساً بمنظور تصرف بازار عمار مناطق بهره ده جدید و باز فاع از بازارها و مناطق بهره ده دست داشته بود. که توسط امپری - بالیستهای مختلف آتش آن افروخته شد.

مطالب فوق نباید منجر باین تصور خطا گردد که گویا پان اسلامیزم معاصر عیجگونه خدمتی در جهت اصلاح یا انتشار اندیشه های بورژوا - بانه و مترقی نکرد. پان اسلامیزم موفق گردید تا "تنر نسبتاً" حقیقی در بین افشار و روشنفکر و تحصیل کرده مالک اسلامی بجای گذارد و بعضی جنبش - های زود گذر اصلاحی (با خصلت تحریک از بالا) را دامن بزند.

اگر در تکامل کلاسیک جوامع / قدرت سیاسی آخرین سنگری است که به تصرف طبقه نوخاسته در می آید / در کشورهای نیمه مستعمره - نیمه فئودالی قدرت سیاسی غالباً از اولین سنگرهای است که به تصرف بورژوازی در می آید. این تصرف یافتن از همان ابتدا دارای خصلت ارتجاعی است و بصورت تقسیم منافع بورژوازی با عناصر متفذن فئودالی و امپریالیسم تحققی می یابد. و با اساساً از جانب روشنفکران و قشر بالائی بورژوازی و اکثریت بصورت کودتا (عراق - لیبی - سوریه - مصر ...) و بدون پایه های توده ای انجام میگیرد. این شق نه زعلیرغم بعضی گرایشات مترقیانه در ابتدای تصرف قدرت سیاسی / دچار چپ رویی و راست رویی های شده / اپورتونیسم روشنفکرانه و پیرایه زود انعام را با شکست مواجه میسازد. پان -

اسلامیزم مندترین عنصر باید ثولوزیکی کسب قدرت سیاسی بطریق دوم را تشکیل میداد .

اصلا حات امیر شیروعلی خان و امان الله خان نیز از همین زمره هستند که در صفحات آینده مفصلاً در مورد اصلا حات امانی بحث خواهم کرد .

در سال ۱۹۰۲ یک دسته هفت نفری از ترکان عثمانی که در بین آنها یک طبیب / یک صاحب منصب نظامی و یک انجنیر بوده ، بکابل آمدند و مذاکراتی راجع به ویش پان اسلامیزم ولی در واقع برای جلب حبیب الله به اتحادیه نیروهای مرکز (محور) آغاز نمودند . اینگونه تماسها و مذاکرات خارج از نظارت و کنترل انگلیستان نبود . ولی عرصه بود / روابط افغان و ترک موجب توسعه ایده های پان اسلامستی و ضد انگلیسی (۱) گردید . بخصوص که در این هنگام جنگ عثمانی و ایتالیا در بالکان جریان داشت و موجب جوش و خروش مردم افغانستان در دفاع از ترکیه شده بود . مقالات محمود طرزی / دست پرورده پان اسلامیزم در ترکیه / که در سراج الاخبار چاپ میشد / نقش مهمی در دامن زدن و توسعه عرصه بیشتر حالات همجانی توده ها داشت . احساسات موافق مردم نسبت به ترکیه و تا شوات موقت بلغین پان -

اسلامیت در حبیب الله / او را واداشت که در آغاز جنگ جهانی اول از انور پاشا پاشای ترکیه / کسی تکلیف نموده که " افغانستان بروسه حمله نماید مابین بریتانیه و تازد ؟ " (۲) دیری نپایید که هشتیانی اسیر از نیروهای محور به اطلاع العالییه رسید و آنها هیأتی را بر سر کردگی " نیدر میر " و عضویت " معتمد " انقلابی هندی را به افغانستان نمودند . از جانبی دیگر اینگونه عطیات امیر که خارج از جوکات و فاداری غلامانه به ابرهالیم انگلیس بود و از آن بوی سرکشی میآمد / نمیتوانست در راز چشم و گوش تیز بین و شنوای جاسوسان انگلیس که از ادانه در محافل افغانی رفت و آمد میکردند / قرار گیرد . لهذا امیر متوجه " اشتباهات " خودش و طیرغم شور و هیجان توده در هشتیانی از ترکیه (بخصوص که ترکیه شرکت خود را در جنگ و بعنوان از اسلام رسماً اعلام

(۱) - انگلیس بوضد نیروهای محوری جنگ می کرد .

(۲) - ص ۱۱۱۱۱۱

نموده بود . بیطربی خود را اعلان کرد و با تکیه بر آن در ۲۰ اکتوبر ۱۹۱۱ توانست مجدداً اعتبار نایب السلطنه هند را جلب نماید . لذا نایب السلطنه مزبور در گزارشی به لندن ابراز میدارد " مردم افغانستان از ترکیه جانبداری میکنند اما شخص امیر در اعلان بیطربی خود صمیمی و وفادار است . " بنا بر این روابط حسنه بین حبیب الله و حاکم نشین هند مجدداً به قرار گرفته و بدینال ان در ۶ جولای ۱۹۱۵ حکومت هند امیر را از مسافرت هیأتی مرکب از اشرف جرنی / ترك / ارضی و هندوی بایران و عزم دخول افغانستان اطلاع داد و از او خواست تا انتشار زندانی و خلع سلاح کرده و تا پایان جنگ در افغانستان نگاهدارد . امیر حبیب الله پاسخ داد " مطابق خواسته نایب السلطنه معامله خواهد کرد " .

هیأت مذکور که ریاست نیدر میرو هنتگ بود در ایران مورد حمله باعطلاح اشرف (۱) قرار گرفته و بسیاری از وسایل / هدایا (هدایای مزبور را برای فریفتن حبیب الله و طرفایان او آورده بودند . از دست دادن - حذف مذکور موجب باعطلاح کم آمدن اعتماد امیر شد .) و اسناد انقاشد . بشیرو ۶ نفر اعضای باقیمانده هیأت مزبور در اگست ۱۹۱۵ با حال زاری بهرات وارد شدند و با استقبال گرم مردم و نایب الحکومه (۲) مواجه گردیدند . نایب الحکومه برای انشایونیفرمتای متحدالشکلی (وضع لباس و ظاهر انصار سبب حمله اشرف در داخل ایران بسیار اسفناک بود) ساخت و مردم دست انصار را میبوسیدند !! (۳) هیأت بروز ۲۶ سپتامبر ۱۹۱۵ از راه سراه جات راهی کابل گردید و در بین راه بوسیله مستخدمین ترك امیر (۴)

(۱) - اشرف مزبور افراد شاه ایران بودند که قویاً از انگلیس دفاع میکرد و در حقیقت دست انشای بود .

(۲) - علی رغم مخالفت حبیب الله با هیأت نیدر میرو - هنتگ / بعضی از اراکین حکومت و نواب سلطنت با هیأت موافق بودند . این ناهمراهی در دربار بسیار حاد بود که در صفحات آینده بان می پردازیم . (۳) - بوسیدن دست به این دلیل بوده که مردم میپنداشتند اعضا هیأت مزبور ، راه اسلام میجنگند . (۴) - حبیب الله عده ای از ترکهارا برای دادن آموزشهای - سگری به عساکر افغانی استخدام کرده بود .

برهاست خبری که موظف بودند عساکر امیرا ترهیه کنند با مراسم نظامی
باشکوهی استقبال شدند. بیوکوف قونسول روسیه تزاری در سیلعه از
استقبال های مزبور و پیش آمد های نیک عامل حبیب اله نسبت به
فرستادگان نیروهای محور/ به سترگرات سکرتر امور خارجه هند شکایت
نمود (۱). بنابراین از لندن به امیر در مورد تعهدات و وظایفش تذکر
داده شد و پس از اخطار به او مبنی بر انجام دستورات انگلیس وعده ای
افزایش دولت روسیه کددار بر مستری او را نمودند. «! هنا حبیب الله
خبر می سبب اصلی استقبال از هیات را بر طرف کرد و هیات مزبور را در
باغ باهرکابل محصور نگاهداشته اجازه نداد در شهر گردش کنند و با
مردم در تماس باشند. همچنین حبیب اله از ملاقات با هیات استکفاف
می نمود/ در حالیکه هیات نیدر میر- هنتگ اصولاً و برای جلب حبیب اله
باردوی نیروهای محور بکابل آمده بود. بالاخره در اکتبره ۱۹۱۱ برابر
اعتصاب غذای اعضای هیات ناگزیر آنها را در بستان بار دادانهم
بنزدان هیات اقتصادی نه سیاسی (۲). هیات نامه های
افزایش کونسلر/ انور پاشا و بقولی قیصر جرجی باو داد. نامبردگان در
نامه های خود خواستار راه عبور نیروهای محوره هند و شرکت افغا-
نستان در جنگ بنفع نیروهای مرکز و بر ضد بریتانیه بودند. در طول
مذاکرات حبیب اله با هیات نیدر میر- هنتگ/ شخصیت های افغانی
و اعضای دربار در دو دسته مخالف متشکل شدند. یک دسته در حزب
جنگ که نصر الله برادر حبیب اله و ضایع الله و امان الله پسران امیر و
محمود طرزی نیز عضو بودند شامل شدند. روحانیون خاصر طرفدار
ترکیه و اکثریت قبایل از ایشان پشتیبانی میکردند. دسته دیگر گروپ
طرفدار انگلیس بود که حول عبدالقدوس صدراعظم جمع بودند و بی

- (۱) - روسیه و انگلیس در جبهه مخالف نیروهای محور قرار داشتند.
(۲) - اهداف اقتصادی برای هیات مذکور با اصولاً مطرح نبود مادر
درجات به سایرین قرار داشت. هیات اساساً دارای اهداف سیاسی
بود که همانا جمع آوری نیروهای بیشتر در جنگ با حداقل بهیتر طرف کردن
بعضی ها بود.

— حلیفه مادرانند را سیرتیزد را نقش فعالی داشت. گروه هراتی و یکمده از
تجار که با هند رابطه داشتند از این دسته حمایت میکردند. حبیب الله نیز با
حمایت و جانبداری مخفیانه از همین گروه میکوشید رضایت مندی لندن را بدست
آورد. چنانچه در ۱۶ جنوری ۱۹۱۶ به جرج پنجم/ شاه انگلیس ضمن شکایت
از کمی پول مستمری خود نوشت: " . . . در ایند نیز حکومت رفیع و خداداد —
افغانستان بیطرف خواهد ماند و همیشه بر دوستی حکومت اعلیحضرت شما با
دیده اطمینان و احترام می نگرد. " اطمینان و احترام بر حکومت شاه انگلیس
چیزی جز انداختن حلقه نوکری و بندگی برگردن خود (حبیب الله) نبود. ولی
از آنجا که مردم و قبایل / بخصوص اهالی کابل / در اثر تبلیغات پان اسلامیت
حزب جنگ و سراج الاخبار / شدیداً طرفدار نیروهای محور و فرستادگان آنها
بودند لهذا / حبیب الله قادر نبود علناً با هیأت نیدر میر — هتنگ مخالف
نماید. بنابراین میکوشید همواره و با بهانه های موهوم در پیشرفت مذاکرات
اخلال نموده و امروز و فردا نماید. و بله به سجن عضو هیأت مزبور که توسط
نیروهای متفقین (دشمنان نیروهای محور) در ایران اسیر و در تفلیس زندانی
بود در اکتبر ۱۹۱۶ اظهار داشت " امیر یکروز طرفدار ما بود و روز دیگر علیه
ما. پیش از این دو مرتبه دیگر نیدر میر تصمیم گرفت از افغانستان خارج شود.
لیکن هر دو دفعه امیر با دادن اطمینان او را معطل نگذاشت ولی باز بوعده
خود توجه نکرد. " ملا حظ میشود که حبیب الله همچون اسلاف و اخلافش
نه تنها با توده هاشیوه های بازی دادن و فریبکاری راهبش میکند / بلکه در
رابطه با همگان خود نیز از همین طریق کار میکرد. حبیب الله میدانست که وجود
هیأت نیدر میر — هتنگ در افغانستان / همچون درجه اطمینان بر سر نیروهای
آماده طغیان توده هامیباشد. باین عبارت دیگر او خوب درک میکرد که تا
هنگامیکه هیأت مزبور در کابل است و ظاهراً با مذاکرات ان با امیر با زاست /
او میتواند مردم را فریب داده از قیام آنها جلو بگیرد. بنابراین میکوشید
ضمن اینکه قاطعانه از منافع انگلیس / یعنی با داران خود / دفاع می نماید. با
وعده وعید ها و امروز و فردا کردن ها / هیأت را همچنان در کابل نگاه دارد
همین شیوه جواب سر بالا دادن های حبیب الله بود که هتنگ را واداشت تا
در نامه ای بوزارت امور خارجه جرمنی / امیر افغانستان را " مذبذب " بخواند.

متاسفانه این صفحه در اصل جزوه وجود نداشت

میگرفت (۱) و امیر/ دست اندرکاران و رهبران پلان فوق را توسط نمایندگان حکومت
نقد وارد مستگیر نمود. همچنین تاخت و تازهای پراکنده قبیلۀ مسعود بیک و
بالاخره قیام عمومی انصار در سال ۱۹۱۷ بر ضد انگلیس قابل ذکر است. این
قیام نیز توسط نیروهای انگلیس سرکوب شد.

دوران جنگ جهانی اول یکی از مشکلاتین مراحل امارت حبیب الله بود.
او بین دین و نیرو/ یاد و گرایش/ یکی گرایشات و خواستهای خلق و دیگری انتظارات
و توقعات پاداران خویش فشرده میشد. او ضمن اینکه پیش حافظ سیف الله
نماینده انگلیس از وضع دشوار و ناچیزی مستعری خود گله میکرد و درخواست
حق الزحمه بیشتری می نمود و میگوید: " شما بهتر از هر کس میدانید در همین
جنگ دو ساله اخیر مساعی جدی در سرحد بخرج داده ام تا فضای آشوبگرانه
را خاموش سازم. و این يك حقیقت است که کمترین انحراف از طرف من از آن -
اندیشه ای که به بسیار زحمت و اشتیاق حفظ نموده ام یا مراد رگودال و
چاه شك و تردید حکومت بریتانیه دوست و هم پیمان دیرینه می انداخت و یا
از طرف رعایای مسلمان خود و با مسلمان های سرحد تکفیر میکردم... شما
به حکومت تار از طرف من بازمان ساد و بطور مکرر اطمینان دهید که من دوست
صدیق حکومت بریتانیه هستم و بیطرفی خود را.... حفظ نموده ادامه
خواهم داد... "

حبیب الله بالا خرد رشب ۲۰ - ۱۹ فبروری ۱۹۱۹ در گله گوش لقمان
بقتل رسید.

نتیجه: تحت شرایطی که فوقاً اشاره شد/ بورژوازی دوران -
نطفه ای خود را طی میکرد. چنانچه در گذشته دیدیم/ جز چند سال محدود
امارت امیر شیرعلی خان و او خردوران حبیب الله که شرایط نسبتاً مناسبی برای
شکل گرفتن بورژوازی ایجاد شد و آزادی های مورد نیاز بورژوازی تا حدودی فراهم
آمد/ تمام سالهای دیگر این دوران خفقان مسموم کنند موسکوت سیاسی ناشی
از آن برجایمانه حاکم بود. عبدالرحمن با سلط ساختن حاکمیت سیاه با اصطلاح
" دین و مذهب " بر امور داخلی و تفویض کنترل عهد فیمین روابط خارجی به
امپریالیسم انگلیس/ انظار کنند این دوره بی خبری یاد رواقع بازگشت به دوران
شاه شجاع این سفلۀ درد تاریخ بود. عبدالرحمن/ معارف را که در دوره -

شیرعلیخان میرفت تا جایی بخود بگردد و محلی برای انتشار اندیشه های اصلاح طلبانه و بورژوا ما بانه شود مجدداً بحال سکون قبلی خود راورد .
شمس النصار / تنها اولین جریده افغانستان را تمطیل نمود و مطابق راهی چاپ کتب بی ارزشی مانند پند نامه (پند ارغای بیمارگونه عبدالرحمن که خودش نوشته بود) واداشت . فتور و عقب گرد فرهنگی منور / برای بورژوازی که نیاز فراوانی به آزادی ابراز عقیده و تبلیغ داشت ضربه ای کشنده ای محسوب میشد . بخصوص که بورژوازی افغانستان برخلاف روند طبیعی تکامل اجتماعی / از بالا به پایین و قبل از ایجاد پایه های اقتصادی آن ظاهر نمود . یعنی اساساً شکل روشنفکری داشت . پایه بیان دیگر ایدئولوژی بورژوازی بر اقتصاد بورژوازی تقدم داشت . این تقدم عیجگاه بمعنی تردد در اصل اساسی مارکسیستی مبنی بر تقدم پایه اقتصاد بر ایدئولوژی یا عبارت دیگر / ارتکاز بر بنابرینا نیست . بدلیل نیمه مستعمره بودن افغانستان از طرفی امکان پیدایش ورشد کلاسیک بورژوازی از جامعه افغانستان سلب گردید و از جانب دیگر بدلیل ارتباط و تربیه روشنفکران افغانی (مانند سید جمال الدین و محمود طریزی) در جوامع بورژوازی خارج ایدئولوژی بورژوازی از خارج بداخل کشور وارد گردید (۱) و مورد پذیرش روشنفکران داخل کشور واقع شد . روشنفکران مزبور که بطبعاً وابست به طبقات فوقانی جامعه بودند (۲) کوشش داشتند از طریق جراید و تبلیغات نظرات اصلاحی خود را در جامعه شایع نموده / نوعی انقلاب اجتماعی (بهتراست اصلاح اجتماعی بگوئیم) را بوجود آورند . بنا بر این و در چنین شرایط ویزهای / عوامل و امکانات تبلیغاتی یعنی عناصر فرهنگی و معارف نقش اساسی را در پیدایش ورشد بورژوازی ایفا می نمایند . از اینجا

-
- (۱) - نظیر این امر در مورد ایدئولوژی پرولتری مارکسیسم - لنینیسم نیز صادق است . کدر زمینه رشد بسیاریان طبقه کارگر و صنعت اعم از کیفی و کمی مارکسیسم - لنینیسم از رشد و توسعه نسبتاً خوبی برخوردار است .
(۲) - بخاطر همین وابستگی طبقات فوقانی جامعه امکان سواد آموزی / بحث و ارتباط با کشورهای خارجی را داشتند . در حقیقت آزاد پهای موجود برای طبقه حاکمه موجب پیدایش یک کشور روشنفکری در بطن آن گردید .

که اختناق فرهنگی تاثير تمسین کننده ای بر رشد بورژوازی میگذارد .
عوامل مهم و اساسی دیگری که موجب رکود شکل گیری بورژوازی شد /
کنترل کامل روابط خارجی و در نتیجه بی تحرکی اقتصاد سرمایه داری ملی (و حتی
اقتصاد کالا بی کمرباد وری) یاد ر حقیقت اختناق اقتصاد ی کشور گردید . بورژوازی
غرب یا جوامع صنعتی فعلی / تحت آزادی رقابت یا تجارت و صنعت داخلی
آزاد و شرکت فعال و آزادانه در صادرات و واردات / از طرفی موفق بانباشت
سرمایه لازم برای ایجاد کارگاهها و مونوفاکتورها و رشد آنها با بریکات کلان گردید
و از جانب دیگر رابطه با بورژوازی سایر کشورها نه تنها موفق به رشد دادن
و فرمول کردن این دولوژی بورژوازی شد / بلکه تجارب پرارزشی در زمینه تولید
و ایجاد مونوفاکتور و فروش کالا (تجارت) کسب نمود . خلاصه اینکه استقلال
کشور / بخصوص عدم کنترل روابط خارجی از جانب کشورهای پیشرفته تر /
موجب گردید تا بورژوازی تجاری پشوانه و پشتیبان فنده ای برای بورژوازی
تولیدی و صنعتی گردد . و این خود نقش تمسین کننده ای در استقلال شهرها
بخوان مراکز قدرت بورژوازی و سپس حمله بر اساس و بنیان فئودالیزم داشت .
و بی کنترل روابط خارجی افغانستان از طرف انگلیس باعث شد تا تجارت
خارجی به حداقل ممکن خود تنزل نماید و صرف شامل داد و ستد تولیدات
قبیله ای - شبانی گردد و کد انعم ند بشکل تجارت و انباشت سرکاید که بشکل
داد و ستد جوامع اولیه یا معاملت پائپای (جنس بدجنس) بین مردم
سرحدی بود (۱) . تجارت کوچیها بین افغانستان و هند هیچگاه قادر نبود
و نیست که موجب ایجاد طبقه بورژوازی شود . چرا که اینگونه امورشایی
از خصلت کوچیها (حرکت مداوم انتابین عند و افغانستان) بوده نه خصلت

(۱) - در سال ۱۸۶۲ میلادی (دوران امیر شیرعلی خان) میزان تجارت -
کشوریکطیون و سه هزار (- / ۰۰۰ / ۱۶) رویه بوده و تجاربزرگ -
عبارت بودند از ملا رحیم شاه و غلام قادر و گویدالداس شکارپوری در کابل و
ملا جلال در قندهار . در دوره عبدالرحمن میزان تجارت اگر از
حد فوق تنزل نگردد باشد / افزوده نشده است .

تجارت آگاهانه بورژوازی که موجب انباشت سرمایه و ایجاد نابریکات میشود. گذشته از این / میزان پائین تجارت کوچیک نمیتوانست نقش مهمی در کل اقتصاد افغانستان داشته باشد.

تجارت داخلی نیز اساساً دارای همین کیفیت بود. یکی دیگر از کمبودها نیمه صنعتی نقش قابل تذکری در ساخت اقتصادی کشورنداشت و نمیتوانست کمکی در ارتقاء سطح تجارت داخلی داشته باشد. بنابراین / جریا نکا علی جامعه انجمنان کند بود که گویی اصولاً حرکتی نداشت و عوامل بالنده اجتماعی درخواهی عمیق فرورفته بودند. از آنجائیکه بورژوازی جز در شکل بسیار ابتدایی و نطفه ای وجود نداشت و ساخت اقتصادی - اجتماعی افغان - نستان نشودالی - قبیله ای بود / مقاومت مهم و متشکلی که دارای ضمون شرقی استقلال اقتصادی - سیاسی باشد در برابر عبد الرحمن و حبیب الله (تا واسط امارت او) وجود نداشت. چون اصولاً نیروی مهمی که خواستار یانیا زنده آزادی های بورژوازیانه از جمله استقلال روابط خارجی و داخلی به تبع آن آزادی تجارت و تولید باشد وجود نداشت (۱). اوضاع واحوال فوق تا واسط دوران حبیب الله یعنی حدود سالهای ۱۹۰۲ - ۱۹۰۸ - وجود داشت. حبیب الله در معاهده ۲۱ مارچ ۹۰۵ (۱۳۰۵) و بیستم دین - سکرتر امور خارجه هندوستان تعهد می نماید " . . . در کلیات و جزئیات معاهده مربوط به معاملات خارجی و داخلی و دیگر تشبیهات که پدر مغفور من / ضمیمه لاله والدین با حکومت بریتانیه نموده من نیز عمل نموده ام / عمل میکنم و عمل خواهم کرد (!) و برخلافه هیچیک از آن وعده ها و معامله ها اقدام نخواهم نمود " . الحق که حق پدری و فرزندی را بخوبی رعایت کرد که گویند گندم از گندم بروید خار ز خار (در مورد این پدیده روچیه باید گفت " خوار ز خوار " روئیده) اعتماد و اطمینان مبنی بر بندگی و نوکرنشسی

(۱) - منظور اینست که امکان تحقق کنترل کامل روابط خارجی / ناشی از - شرایط داخلی / عدم وجود بورژوازی بود که همین عامل (کنترل کامل روابط خارجی) سپس به عاملی برای جلوگیری از رشد سریع و انتقابی بورژوازی تبدیل گردید .

مبنی بر خیانت پهلختمای زحمتکش و فقیر افغانستان / محکمت و عمیق ترازی بن ...
 نمیشود. اری / حبیب الله جانی همچون پدر جانش هیجگاه خلاف انتظارات
 و خواستهای پاداران انگلیسی خود عمل نکرد. همانطور که ادامه دهندگان ...
 راه او / نادر جانی تگاب و ظاهراً جانی تگاب را به او وفادار بودند و همانطور که داود
 سیه دل از راه انعام و ول نکرد و همانطور که باند و دین قیوش ترکی یا تفسیر
 پادار خود همان ماهیت را دارند. اینان همه سرپایک کرباسند / اگرگاه سی
 تفاوتی بچشم میخورد / صرف در رنگ کرباس است. وگرنه کرباس سرخ و سبز
 و سیاه / بالاخره همه کرباسند و از یک جنسند.

شروع جنگ عثمانی و ایتالیا و تا* شیرعینی که این جنگ برکشورهای مسلمان
 نعاد (ترکیه) در آنوقت مرکزبان اسلام میزد بود. (و گرفتن امارگی برای جنگ جهانی
 اول و بالاخره جنگ امپریالیستی جهانی اول و مشغولیتهای انگلیس در این
 جنگ موجب دگرگونیهای در نیروهای جهانی شد که تبارزه مشخص آن در -
 افغانستان / ضعف نسبی حکومت و قدرت عناصر مترقی و روشننگر بود. عناصر
 مزبور با دادن گروه های از ترکیه و کشوردای محور پادافغانستان بی بیشتر
 تقویه شدند و امکاناتی برای تبلیغات اصلاح طلبانه خود یافتند. ارگان
 تشکیلاتی اینگونه عناصر / حزب جنگ بود که در ان امان الله و محمود طرزی -
 نیز شامل بودند و در برابر مدافعین انگلیس که در حزب دیگری متشکل بودند
 قرار گرفتند. یعنی برای اولین بار گروه های سیاسی مشخصا* و علنا*
 در فرم تشکیلاتی نوین (حزب) تبارز نمودند. اگر اعضا* حزب جنگ همگون و
 کاملاً متحد نبودند ولی کلاً این حزب نماینده بورژوازی روشننگر و روشنفکران
 بورژوا ماب بود / که با تا* شنیدنی از مبارزات منطقه / بخصوص روند
 مبارزاتی در روسیه / ایران و ترکیه و دفاع از نیروهای محور در افغانستان
 تبلیغ می نمود. در ۱۹۱۱ محمود طرزی سراج الاخبار را همچون ارگان نشراتی
 حزب جنگ و روشنفکران بورژوا ماب انتشار داد. محور مقالات سراج الاخبار
 را " غرب عزم دارد اسلام را محو کند " تشکیل میداد که بر اساس
 پان اسلام میزد که رنگی ضد استعماری داشت متکی بود.

در حقیقت اصلی ترین خواست پان اسلام میزد / جانشینی امپراطوری اسلام
 بود بجای امپراطوری غرب صیحنه مخالفت اساسی و اصولی با استعمار و استعماری

که بر توده های مسلمان تحمیل میشد. این اندیشه که ریشه در ایدئولوژی - بورژوازی تازه پای کشور غای اسلام داشت / نمیتوانست خالی از بصری - عناصر مترقی باشد (۱). از آنجائیکه امپریالیسم انگلیس بزرگترین - امپراطوری امپریالیستی وقت بود و در بسیاری از ممالک اسلام به چپاول و غارتگری می پرداخت / ضدیت با انگلیس یکی از ویژگیهای پان اسلام - بود (۲). این خصیصه پس از آغاز جنگ جهانی اول و شرکت ترکیه عثمانی / مرکزده پان اسلامیزم در آن تبارز بیشتری یافت. کددر مقالات سراج - الاخبار نیز انعکاس می یافت. این جریده برای اولین بار تبصرههایی در امور بین المللی منتشر نمود و مقالاتی از جریده کشور غای محور و حتی از " مهندس راپرات " انقلابی هندی چاپ می نمود. نشریه مذکور محبوبیت بسیاری بین مردم / خصوصاً روشنفکران که غالباً در امور دولتی شاعل بودند یافت . و عظیم پایان بودن سطح سواد در جامعه و چاپ مقالات به زبان دری / سهم معنی در بیداری و رشد افکار توده های مردم داشت . بخصوص که برای اولین بار توده و حتی انهایی که " سواد کمی " داشتند در مسیر جریانات جهانی قرار میگرفتند . در حقیقت سراج الاخبار روزن کوچکی بود از محیط تاریک و سموم افغانستان بدنیای پراشوپ و طوفانده خارج .

آمدن واقعات نسبتاً دراز مدت عیادت نیدرمیر - هشتک در کابل نیز بادی بود که براتش تبلیغات سراج الاخبار می وزید و مجموعاً محیط متشنج و قابل انفجاری را در افغانستان و خصوصاً کابل بوجود آورده بود . اوضاع فوق / که گذیم عمدتاً ناشی از درگیر گونیهای جهانی (از جمله انقلاب پیروز - مند کارگران روسیه تزاری در سال ۱۹۱۷) و تا شیرانها بر زمینه مساعد داخلی (شعیستگي اسلام مخالف با انگلیس) بود / فرصتی شد برای روشنفکرا افغانی که شرجه بیشتر بتوسعه و نشر اندیشه های بورژوازیی بپردازند و

(۱) - غاصر مزبور عمدتاً عبارتند از بعضی خواستهای دموکراتیک در زمینه اقتصاد - اجتماعی و فرهنگی .

(۲) بازنگار میگویم که ضدیت پان اسلامیزم با امپریالیسم انگلیس نه بخاطر - ماهیت استعمارگرانه انگلیس بلکه به سبب محدودیت غای بود که امپریالیسم (در صفحه بعد)

و عناصر مساعد و بالنده به ورژوای را متمرکز کرده مرحله جنبینی انرا تسریع کنند . اکنون عناصری با اندیشه بورژوایی هرچه بیشتر شده و برای اولین بار بصورت قشر مشخصی (روشنفکران بورژوای) تبارز یافتند که خواه ناخواه هر حکومتی بایستی آنها را به تناسب آورد . بخصوص که عناصر مزبور عمدتاً وابسته به خود حمایت حاکمه بودند و نفوذ و اعتبار در خود توجهی در جامعه داشتند . این عامل جدید (قشر بورژوا - روشن فکر) از این پس مشخصاً در سیاست حمایت حاکمه و امپریالیسم نسبت با فغانستان این تاثير گذاشته و اتحاد و یجای خالی " طبقه " بورژوای را پر کرد . در دوران دموکراسی آلمانی / نونهای مزبور ریشه خود را مستحکمتر نموده و وجود خود را هرچه بیشتر بر روند سیاسی کشور تحمیل میکرد . بطوریکه در دوران نادرشاه / امپریالیسم تلیرغم کوششهای فراوان در بازگشت دادن افغانستان بدوران سیاه عبدالرحمن موفق نمیشود . بویژه که خود نادرشاه نیز یکی از عمده عناصر روشن فکر بورژوا بود . بنابراین امپریالیسم با استفاده از بعضی از عناصر همین قشر بورژوا - روشن فکر از جمله نادرشاه نوع جدیدی از وابستگی یعنی شکل نیمه مستعمره - نیمه فئودالی را اعمال میدارد . در حقیقت امپریالیسم بورژوای را بعنوان يك واقعیت انکارناپذیر صحت میگذارد و انرا در مضایف طبقه حاکمه که اساساً ساخت فئودالی داشت " شریک " نمود . در شیوه جدید استثمار / استقلال ظاهری افغانستان مراعات میشود و افغانستان با اصطلاح مستقل میتواند در روابط خارجی و - سیاستهای داخلی خود آزادی عمل " بیشتری " داشته باشد (۱) . در جای خود مفصلاً در این مورد بحث خواهیم کرد .

— — — — —

— انگلیس برای بورژوای نوحاسته کشورهای مسلمان قائل شد .
(۱) - چون یکی از شعارهای اصلی و مهم بورژوای آزادی و استقلال کشور بود / لذا بورژوای پس از رسیدن بحاکمیت (یا شریک شدن در آن) ناگزیر بود به نحوی انرا به مرحله عمل درآورد . طبقاً آنچه انچه ناگفته به سوزنده کتاب یعنی عم مضایف خود و پاداران امپریالیستیش حفظ گردد و هم بتواند مردم را جار صاخی و یگرنریب دهد .

تصل دوم

د موکراسی اساسی و پیمدایش " طبقه " بورژوازی

امیرامان الله خان مرد روشنفکری بود با گرایشات ترقی خواهانه و انسان دوستانه. استعداد و تفکرات او در هر خور و مجالست با محمود طرزی و سایر روشنفکران آن عصر بارور گردیده و عرصه بیشتر شکل گرفت / تا اینکه بالاخره / موجودیت مستقلی در او پدید یافت. امان الله عضو حزب جنگ بود (که تعالیات ضد انگلیسی داشت) و حتی در دوران امارت پدرش نیز در جهت اصلاح معارف / تبلیغات بنفع ترکیه (مرکزبان اسلامیزم) و نیروهای محور و سایر امور مملکتی فعالیت می نمود. فلذا محبوبیت زیاد ی بین مردم کسب کرده بود. بطوریکه پس از کشته شدن حبیب الله / علیرغم اینکه نصرالله در جلال آباد خود را امیر و برادر در یگرش غایت الله را نایب السلطنه خواند / نشون و مردم کابل به امان الله بیعت کرده او را بهاد شاهی برگزیدند و بدنبال آن عساکر جلال آباد نیز با او بیعت نموده و نصرالله و غایت الله را دستگیر نمودند.

امیر جدد در اولین نامه ای که به لرد چلمسفورد نایب السلطنه هند نوشت (۳ مارچ ۱۹۱۹) ضمن اطلاع قتل پدر و امارت خود اظهار داشت " نباید بران رفیق ماهوشیده بهمانند که حکومت مستقل و آزاد افغانستان خود را آماده میداند که در عروقت و عروسم باد نظر داشتن ایجابات دوستی و استالحم قرارداد عام و مساعداتی را با حکومت نیرومند انگلستان عقد نماید که در راه منافع تجارتی (۱) برای حکومت ما و حکومت شما مفید و سودمند باشد "

(۱) - تاکید از نااست. همانطور که قبلاً نیز متذکر شدیم هدف اساسی انگلستان از کنترل و تسلط بر افغانستان / ایجاد سدی بود در برابران نیروهای که سودای دست یافتن خزان طلا ی هندوستان را داشتند. امور تجارتی برای امیرالیم انگلیس در درجات پیمدی اهمیت قرار داشت ، بنابراین ذکر کلمه " تجارتی " بدون حتی اشاراتی بر رابطه سیاسی / از جانب

و در جلسه دربار که بروز ۱۳ آوریل ۱۹۱۹ منعقد شد اعلان نمود: "من - خود م و مملکت خود را از لحاظ داخلی و خارجی کاملاً آزاد و مستقل اعلان کرده ام. بعد از این مملکت من مانند سایر دول و قدرتمای جهان آزاد است. هیچ نیروی خارجی باندازه يك سرما اجازه داده نخواهد شد که در امور داخلی و خارجی افغانستان مداخله کند و اگر کسی به چنین امری اقدام نماید گردنش را با این شمشیر خواهم زد. " سپس روپنایند ه بریتانیه کرده گفت: "ایا چیزی که گفتم فهمیدی؟"

بدنبال اعلان فوق و منظور جامعه عمل پوشاندن به آن / محمد ولی خان رانمایند ه افغانستان در بخارا تعیین نمود (۱). و مباحثاتی را در شورابرای - گزیدن سفیر را بران (رقیب دیگر انگلیس) برای انداخت و بدین ترتیب برای اولین مرتبه / رسماً و علناً روابط خارجی افغانستان را خارج از کنترل امهر - یالیم اغاز نمود.

امان الله خان بلا فاصله پس از امارت اصلاحات داخلی را آغاز کرد. محمود طرزی را به عنوان وزیر خارجه و عبد القدوس خان را بهیث صدراعظم انتخاب نمود. با توجه به اینکه از طرفی در گذشته روابط خارجی افغانستان - کاملاً در اختیار انگلیس بود و از طرف دیگر محمود طرزی به عنوان شخصیتی ضد انگلیسی شهرت کافی داشت (جریده شمس النهار که بهر پیوی محفوظ طرزی انتشار می یافت بدلیل تبلیغات ضد انگلیسی / از جانب نایب السلطنه عند توقیف شد (۱۹۱۶) و اجازه ورود بهندران داشت) گزینش او به عنوان

به امان الله / نوعی مبارزه جویی زیرکانه میباشد.

(۱) - برقراری روابط (حتی اقتصادی) بین افغانستان و روسیه همواره - موجب ناراضیاتی انگلستان میشد. بخاطر احساسیت (که ناشی از قهات دو - قدرتی بود) بود که پیش از هر چیز روابط روانغانستان و روسیه را کنترل می نمود. بنابراین تعیین سفیر در بخارا قبل از ایجاد هرگونه روابطی با سایر کشورها و بخصوص در زمانی که حکومت انقلابی بلشویکها در روسیه حاکم شده بود / - دارای اهمیت فوق العاده ای است. که این خود حرکتی دیگری است برای ابراز استقلال و خود مختاری افغانستان.

وزیر امور خارجه بسیار بر معنی و نشان دهنده عزم امیر بود مبنی بر رها نمودن افغانستان از قید استعمار انگلیس و کسب استقلال وطن .

امان الله بدو نایکه کوچکترین نظر خواهی بالندن و یاد علی بکند / مستقلاً دسته های را برای معاینه سرحدات روانه نمود و اضافه بر آن فرما - تن برای قبایل سرحدی بدین مضمون فرستاد : " من این امر را برای رعایای حلقه های صفحات شمال شرقی / سادات / بشایخ / ملاها / خانها و معتبران میفرستم و بایشان میگویم که در هندا نا ارامن عظیمی وجود دارد . تقریباً تمام هندا و ها و سلما نها امین و وفادارند (۱) . . . لیکن جای تا عسف است که بر آنها ظلم میکنند و تمام انواع ناعذاالتی را در مورد هذب / عزت و " شرم " ایشان منصفه اجرا میگذارند . . . " امان الله باین امر پسند نه کرده در - اوایل ماه مه ضمن مجلسی در دربار مظالم انگلیس را در هندا و حتی در بغداد فاش می نماید و حاضرین را خطاب ساخته میگوید : " . . . من از شما میپرسم که اگر برای جهاد آماده باشید / که رعایان را ببندید ! انوقت فرارسیده است ! . . . من بیشتر مالی نمیگیرم / همه شطاغه را برای جهاد جمع کنید و متولین از جیا خاند تفنگ و سمات جنگی بخرند و بد غربا با اسام ضمانت تفنگ و سمات داده خواهند شد . " و یکروز بعد از جلسه فوقی او را قی در سرحدات ظاهر شد که زیر متن آن شعار " لعنت باد بر انگلیس و لعنت باد بر ظالم ها " چشم میخورد . در همین اوان افغانها مناطق تورتریر و باغ را اشغال کردند .

امیر عالیشم انگلستان که عادت داشت امرای افغانستان را همچون کارگزاران صدیقی و نوکران حلقه بگوش خود بداند . نمیتوانست رفتار مستقلانه (یا بقول آنها / خود سری) امان الله را تحمل نماید . فلذا حرکات استقلال طلبانه او / که در فون اشارت رفت / روایت افغانستان و هندوستان (انگلستان) را بحالت کاملاً بحرانی و قابل انفجار راورد .

نامه دمه ۱۹۱۹ امان الله خان در جواب نایب السلطنه هندا بدین مضمون که : " ابراز همدردی با سلام و احساس بشری من / برای نژاد

- - - - -

(۱) - منظور امانت و وفاداری نسبت به امان الله میباشد .

بشربوده و ضمیر شاهانه من نفرت دارد از آن چیزهایی که ایمان / مذهب / آزاد و حریت انسانها را متاثر میسازد. و این اولتیماتوم که : "... یا منسوخ کردن قوانین مستعمرانه و با شناختن استقلال مطلق / حقوق مساوی و آزادی - حکومت افغانستان از هر طرف ... خطر هارا بر طرف نماید / موجب اشتغال هر چه بیشتر مشغله خشم انگلیس گردید . بطوریکه در همین روز (۵ ماه مه ۱۹۱۹) حکومت هند کلیه صاحب منصبان بریتانوی لشکر هند را - جهت گرد آوردن نیروی بزرگی برای سرکوبی افغانها اخضار نمود . و بدنبال آن مناطق افغان نشین را بمبارد مان کرد . که این آغاز جنگ سوم افغان - انگلیس بود .

پس امداد از ممبور / اوج هر چه بیشتر شدت وحدت تبلیغات ضد انگلیسی بود . اینگونه تبلیغات بداخل خاک هند نیز گسترده شد . در پشاور (دران - غنگام) هنوز یاکستان ایجاد نشده بود (مرکز تبلیغات ضد انگلیسی دفتر رئیس " پسته افغان " بود و همین امر موجب بروز جنگ بین عساکر بریتانوی که در صد و پستند و قمر ممبور بودند و مردم که در دفاع از آن میکوشیدند / شد . که پس از یکی دو روز اغتشاش / بالاخره به بسته شدن دفتر " پسته افغان " - منتهی می گشت - - - - -

لندن که از دو جنگ گذشته (جنگ اول و دوم افغان - انگلیس) تجارب تلخی گرفته بود به سیمه پایتخت تابستانی هند امداد داد که اندر رزق تاریخ را فراموش نکند و اظهار داشت که ما از قشون منظم افغان هراس نداریم / بلکه از قبایل غیر منظم که بصورت پیگیر بر کمپ های منفرد و خطوط مواصلاتی ماحمله میکنند نگران هستیم . نگرانی یا عراس مذکور را بر میجر جنرال دبلیو ملیسن - (۱) بحکومت هند و چند آن شف . را بر ممبور اطلاع میداد که امان الله خان و محمود طرزی پیامهای برای و . ای . لنین و وزیر امور خارجه شوروی سو - سیالیستی / چیچرین / فرستاده اند . (۲ آوریل ۱۹۱۹) و نیروی خود را از پرنسپ برابر و اتحاد صلح امیز تمام مردم جهان اعلان کرده اند و محمود - طرزی اظهار امیدواری نموده که روایت دوستانه دائمی بسیار زود بین - - - - -

خوړوی بلخویکی و افغانستان ته سیس گردد (۱) .

روند مساعدی کس و واکش غای فوق بالا خره منجر به جنگ سوم
افغان - انگلیس گردید. در این جنگ نادرخان (بعد از شاه شد)
سپه سالار امان الله خان بود که در سمت جنوبی جنگ را رهبری می نمود. او در
این جنگ پیروزیهای چشمگیری بدست آورد. ولی اردوی افغانستان در -
مناطق چمن (رهبری جنگ بدست عبدالقدوس خان بود) و سمت شرقی با
شکست نسبی مواجه گردید و اراضی چند را از دست داد. در همین
احوال بود که پیشنهاد حکومت متحد برای صلح با چنین شرایطی مطرح
گردید: " ۱ - در باب آزادی جنات انگلیز در افغانستان - ۲ - فوجهای
انگلیزی همان حدود را که قبضه نموده اند به قبضه داشته برای حفظ
ماتقدم / استحکام خود را درست کنند و در موضع مذکور آزاد باشند .
۳ - همان مواضع را که نظامی افغانستان و اقوام سرحدی بذریعہ
افغانستان گرفته اند / مثل دوزستان / را برای انگلیز واگذارند . ۴ -
بیمت مایل از موضع فوج انگلیزی فوج افغانستان دور بوند . ۵ - برای
سرحد خط نوشتن . یعنی که مایل می کنیم و انتظار کامل نا امید ساختن ."
چنانچه از متن شرایط معلوم است / انگلیس هنوز در فکر بازگشتاندن
افغانستان بدوران سیاه عبدالرحمن و حبیب اللهی است . یعنی مستعمره
کردن دوباره افغانستان .

امان الله خان در نامه ای که برای سپه سالار خود / نادر / به جنوبی
مغیرستد در مورد شرایط فوق اظہار میدارد : " . . . از خداوند خود برای
شعائیکامی در باو خرت را میخواهم . خود را پریشان نسازید / اگر جان در تن و
رقم در بدن داشتہ باشم / باین شرایط صلح را قبول نخواهم کرد
(اگر صلح بشفرف و عزت افغانستان نباشد / انشا" الله تعالی کاشی را
قبہ صل نخواهم — — — در فرمودیم . . " (۲)

(۱) - پیمانهای مزبور توسط شیاطین بشمول برکت الله و کاظم بنی انقلا بیون ترک و محمد ولیخان بشوروی برده شد. انقلا بیون ترک مزبور از اعضای هیأت تهر میبودند که در افغانستان ماندگار شده بودند.

(۲) - نادرافقان - کشکی - فرمان نمبر ۱۲۸۱ امان الہ خان ص ۳۹ اضمیمہ۔

امان الله خان در تمام مدت جنگ و حتی بعد از آن / کوشش داشت در -
امورات مملکتی و لشکری با دگر دست اندرکاران مشوره نماید و نظرات آنها را
استفسار کند : " در باب مصلحت و صلاحیت ضرور است که وکلا ی قوم داخلی
و سرحدی افغانستان شاملیت داشته باشند . باید از هر طایفه یک نفر وکیل به
حضور طلب گردیده همراهیشان حرف زده شود . . . " (۱) صلاح حدید مذکور با
سران اقوام / گشته از یک شیوه عمومی در خط مشی / مملکت داری امان الله
- خان / در این مورد بخصوص / احتمالا " بفرص جلوگیری خود سربهای احتمالی
نادر نیز نبوده است . امان الله در آخرین نامه فوق الذکر بخط خود می نویسد :
دست از طلب ندارم تا کام (دل) بر آید
یا جان به جانان رسد یا جان ز تن بر آید .

در طی جنگ و با اوج هر چه بیشتر تبلیغات ضد انگلیسی و اصرار مو " کد
امان الله خان مبنی بر استقلال افغانستان / بریتانیه راه های جدیدی را در -
مبارزه وارد نمود و کوشش میکرد بین مذاکره و تشبیهای سیاسی از یک طرف و
جنگ و قهر از جانب دیگر / تبلیغی بوجود آورد . بر همین اساس / در برابر تبلیغات
ضد انگلیسی حکومت افغانستان / که با توجه به حالت ظلم و امارگی انقلابی
- ای که در روند وجود داشت / برای بزرگترین و زخمیترین مستعمره انگلیس
خطرات مملکتی انتظار میرفت / بریتانیه اقا خان پیشوای فرقه اسماعیلیه و عامل
سنتی خود را واداشت تا پیامی خطاب به پیروان مذهب اسماعیلیه در هند و افغا
- نستان صادر کند . اقا خان در این پیام حمله بر هند را " ناپاک و احمقانه
خواند و از طرفدارانش خواست که نسبت به بریتانیه وفادار باشند و در -
باره جهاد (که از طرف مخالفین انگلیس تبلیغ میشد) سکوت نمایند . در
ضمن وعده نمود که در عوض خموشی آنها / بایشان زمین داده خواهد شد . !
توسل فوق / همچون سایر تشبیهات حکومت هند (انگلستان) به سلطان
ترکیه (که پس از شکست نیروهای محور / جانب انگلیس را گرفته بود) و -
نقیب بغداد بر ضد جهاد ضد انگلیسی / بی اثر ماند و نتوانست ای بی باشد
بر اتش افراخته خشم توده ها - - - - -

اگرچه از نگاه نظامی هیچکدام از طرفین / از جنگ سوم افغان -
 انگلیس پیروز نبراسد (عرد و طرفه مقداری از خاک طرف مقابل را تصرف
 شدند .) ولی مصعدا / از نظر سیاسی و دیپلماتیک / جنگ مزبور شکست
 فاحشی بود برای امپریالیزم انگلیس . به بیان دیگر / این جنگ نقطه
 پایانی بود بر مستعمره بودن یا تحت الحماکی افغانستان بشیوه کتن .
 امپریالیزم که هیچگاه حاضر به تن دادن به شکست و عقب -
 نشینی نیست / حتی در آخرین لحظات نیز کوشش می نماید از جمع برتر -
 مذاکره و صلح نماید (۱) . بنابراین و در حالیکه امپریالیزم بریتا -
 نیائی کبیر "یا شکستهای چه در افغانستان وجه در ایران و عند روبرو
 شده بود و ایجاد حکومت شوراهادر شمال مستعمرات آن / -
 شکلات متعدد در ختوی و جتانی در راه استعمار و استثمار رایش ایجاد
 نموده بود / خلاصه اینکه وضع دشواری را میگذرانید / باز هم / لندن
 با وقاحت و شیوه سری در جبهه تعارض و تطبیق می نمودند برای
 برقراری صلح / اما الله باید شرایط برابری بدو . (اعم ان نقصان
 میشود) ۱ - کنترل ردایک خارجی ۲ - به نیات مالک خارجی در
 افغانستان اجازه داده نشود ۳ - قبول سرحد قدیم باستانهای آنجا
 بلکه انگلستان تعدیل کرده است (طی بحث سر /) انگلستان ماضی
 را متصرف و با اصطلاح "تعدیل" کرده بود ۴ - تسلیم دادن به
 اخراج "لواکنندگان یافته انگیزان" شدی (۱) - ۵ - تعدیل
 دادن به اخراج محمود طرزی و عبد القادر خان ۶ - بریتانیا حق
 دارد توريد اسلحه افغانستان را کنترل نماید ۷ - افغانستان - شان
 نباید قبایل را اسلحه بدهد .

(۱) - یکی از نمونه های شدید و در عین حال سبک ان / بهائشاری
 دلجو و جهان شای امپریالیزم امریکا است . که در کفرانس پاریس و در -
 آخرین روزهای شکست خود در برابر خیات / بیتام شطالی اعلان میداشت .
 امپریالیزم غایب و عادی اعل "به مرگ یک ریاسته تپ راضی شوند" شستند .
 (۲) - در همین دوران عد زیادی از انقلابیون هند و در افغانستان
 آزاد اند بهال شای انقلابی ضد انگلیسی اشتغال داشتند .

لرد چلسفورد در ۳ جون ۱۹۱۹ در توضیح مطالب فوق نوشت / این امور اساساً همان چیزهایی است که قبل از او (امان الله خان) عبدالرحمن و حبیب الله به بریتانیه داده بودند. !! و امان الله نیز باید همان وطن - فروشان را حرس شرق قرار دهد !! این است نمونه کوچکی از اشتباهی و قبحانه و بیشتری امیرالایم. ایشان با سلط ساختن سگان خود بر جان و مال و ناموس خلقت و پایداری کردن غرور ملی آنها در ورائی از تاریخ / در حقیقت جای بایی برای استعمار و استعمار دانی خلقت می خواهند بوجود آورند. یعنی هرگاه دولتی ملی یا خلقی بر سر کار آمد / امیرالایم آنها را با استناد به گذشته اسارت باران ملت / بانه بیان دیگر مزورانه و خبیثانه سرنوشت خلقتی از بند رسته را " عطف به سابق " کرده / مجدداً دست اندازیهای خود را شروع میکنند. تو گویی سابقه اسارت و بندگی خلقتی برای ایشان " حق " را ایجاد میکند. زهی بیشمری و زشی حماقت. بسیار اند خلقتی که با کسب آزادی خود نشان داده اند که امیرالایم آنها را کور خوانده اند.

بهر حال / جواب امان الله خان به " شرایط " انگلستان چنین بود :
خلق افغانستان " مرگ ظاهر و هویدار برزیردستی اجنبی ترجیح میدهند و انراحیات ابدی میدانند. "

پس از چندی / مذاکرات صلح — بین هیأت افغانی برعبری علی احمد و هیأت بریتانوی برعبری گرانٹ آغاز شد. این مذاکرات بسیار کشال و خسته کن بود. انگلستان بنا بر خصلت همیشگی خود میکوشید موضوع اصلی و خواستهای مهم خود را در لافهای از امور جزئی و بحثهای بی مورد پنهان دارد یا با اصطلاح با مهارت و دیپلماتیک خود طرف افغانی را فریب داده / — معاهده ای قابل تفسیر بنفع خود عقد نماید.

مذاکرات مزبور بالاخره در ۶ اگست ۱۹۱۹ به امضاء معاهده ای انجامید که عمدتاً دارای این مواد بود (۱) تأسیس و برقراری صلح — (۲) جلوگیری توريد اسلحه از طریق هندوستان (انگلیس کنترل کلیه اسلحه توريدی افغان — نستان را میخواست) — (۳) ضبط اعانه باقیمانده و قطع مستمری امیر — (بعد از سمری شدن شش ماه بریتانیه با هیأت افغانی روی موانع مشترک و تأسیس دوباره روابط دوستی دیرینه مذاکره میکند. مشروطاً بر اینکه

حکومت افغانستان با کردار و اعمال (۱۱) خود نشان دهد که صمیمانه می‌خواهد دوستی بریتانیه را دوباره کمایی کند (۱) پذیرفتن سرحد هند و افغانستان طوری که سابق تعیین گردیده و علامه گذاری آن بخشها که تاکنون علامه گذاری نشده است .

مضافاً بنا بر عدايت لندن / نایب السلطنه هند موظف شد از کار بردن لقب " اعلیحضرت " در مورد امیر / جدا خود داری نماید .

بامقایسه قرارداد ن فوق و آنچه کنانگلیس قبلاً درخواست میکرد تفاوت چشمگیری بنفع افغانستان / بین آنها مشاهده میشود و این خود همانگونه بیروزی نسبی خلق افغانستان در جنگ سوم افغان - انگلیس می باشد . این قرارداد اگرچه جدایی مناطقی را که بر اساس معاهده ننکین در پیوند از خاک وطن در زده شده است را تأیید می‌کند / ولی معضداً برای اولین بار استقلال و آزادی افغانستان را رسماً بتصویب میرساند و کنترل روابط خارجی را که سالها بود بطور مطلق در اختیار امیر الیسم انگلیس قرار داشت / در اختیار خود افغانستان راورد . نکته ستم دیگری که شایان توجه است / حذف ماده ایست در مورد انقلاب بیون هندی که در رسوده رهنمود لندن به حکومت هند قرار داشت . امان الله خان - حاضر نبود حمایت خود را از انقلاب بیون هندی قطع نماید . لذا / انقلاب بیون موصوف کماکان از آزادی عمل انقلابی و سیمی در افغانستان برخوردار بودند — — — — — (۲) .

- (۱) - در حقیقت امپریالیسم انگلیس انتظار داشت میتواند در مدت تعیین شده برنامه " نفاق بینداز و حکومت کن " خود را با جراً آورده و بسا در نظر داشت " اعمال و کردار " حکومت مجدداً روابط دوستی " در پیوند " را که صاف و ساده کنترل همه چیز خلقهای افغانستان بود / برقرار کند . یعنی " ایندست و اندست کردن مذاکرات برای بدست آوردن فرصت مناسبه " اینهم چال دیگر امپریالیسم است که فراوان بکار گرفته میشود .
- (۲) - پس از سقوط دموکراسی امانی و برقراری دیکتاتوری نادری / - آزادی عمل انقلاب بیون هندی شدیداً مورد اعتراض ملاها و محافظه اربرجاعی (بقیه در صفحه بعد)

چندی بعد هیأت نمایندگی دولت انقلابی شوروی بلشویکی بریاست کی براوین بکابل رسید و برورگستیا میر ۹۱ امان الله خان ملاقات کرد و دیدار هیأت تنویر از کابل منجر به عقد معاهده ای بین طرفین گردید که بموجب آن حوزه پنجاه شمالی هرات که قبلاً توسط روسیه تزاری از افغانستان جدا شده بود / جدا / ب خاک مام وطن ملحق گردید / شوروی حوسیا لیستی متعهد گردید که برای افغانستان پول / اسلحه / تجهیزات و مضطات جنگی و تخنیکی کمک نماید (۱) . در عوض کمکهای مذکور / افغانستان به ایـه تبلیغات و تحریرات ضد بریتانیایی را به سراسر بلشویکیا و انقلاب چین هندی در سرحدات و داخل هند برآه اندازد . بدنبال امضاء معاهده فوق / بزودی یک کاروان دوصد شتری کمکهای نظامی شوروی بکابل رسید . نیست گوشت ای از فسرک و لحیم شوروی حوسیا لیستی / کشوری که لنین کمیت تحت لوای مارکسیسم انرا به پیش میراند / روسیه تزاری که تحت حاکمیت تزار / این نمایندگ سفاک و خونخوار / رژیم تزاری که در جهت استثمار و حشایه ملت های مختلف داخل و خارج روسیه راه می پیمود . روسیه تزاری با انتمقاد قرارداد ها با وزر و بند های غلنی و مخفی با امپریالیسم انگلیس / خواهر خوانده استثمارگر و یگرش / افغانستان را د و تقسیم نمود . فلقتنای انرا از پانفید و حشایه خود میاورد . حوزه پنجاه را در قبال عدم دخالت در امور افغانستان ————— فی الواقع عدم دخالت در امور هند انگلیسی / میر بود . ولی شوروی لنینی حوزه پنجاه را بنابه پیشنهاد خود و بر اساس " عدل و انصاف و خواهش ازادانسه ملگی که دران سرزمینها سگشاد آرند " با افغانستان پس مسترد کرد . روسیه تزاری از سلف خود امپریالیسم انگلیس در جنگ جهانی اول " مصمانه " دفاع می نمود و همواره متفق راستین ان در سرگوبی خلقهای بیبا خواسته بوده است .

—————

و بسیاری جراید قرار گرفت . با این توجیه که امان الله میخواست مردم را هند و کند و زمینهای مردم فقیر را به هند و می بخشیده و . . . کاسه داغ ترازاش شدن محافل مزبور نه بخاطر " مردم فقیر افغانستان " بلکه اساساً بخاطر رفع خطر از سر حکومت انگلیس در هند بود .

(۱) — تمعدات و کمکهای فوق همه دا و طلبانه و بدون هیچگونه فشار و جال و جمل و بیلوماسی بورژوازی و بویژه امپریالیستی انجام گرفت .

ولی شوروی سوسیالیستی بلشویکی / افغانستان را بوسیله مختلفه مالی / نظامی / تکنیکی / ممنوی ... یاری میدهند تا باطل زیرستم و استثمار شده حسواشده / انصاراد مبارزات عداهریالیستی اشان یاری دهند (۱) این تشااشعه ناچیزی از افتاب درخشان و گرمابخش مارکسیسم - لنینیسم / این دشمن قسم خورده و تیز جنگال سیاهی و بیروت ناشی از امیر - بالیسم و استثمار است . در و نباشد روزیکه پرچم گلگون مارکسیسم - لنینیسم این غولرؤی کارگران و زحمتکشان / برپام جشان ظفرمندانه در طلا * لوه دراید . بدنبال برقراری روابط سیاسی بین افغانستان و شوروی سوسیالیستی / هیأتی از افغانستان بریاست جنرال ولی محمد خان به مسکو رفت و به مرضی سردار استقبال قرار گرفت . کمیادار زیمانوف ضمن خوش آمدگویی اظهار نمود " بنام اتحاد جماهیر شوروی / من به جلال تعاب شما / افغانستان و نخبه خین سفارت شان در ریاست حکومت کارگران و دهقانان روسیه / سلام و تشنیت میفرستم . این حقیقت تاریخی ثابت میکند که ان روسیه امپریالیستی که سعی میکرد زنجیر حقارت و بردگی را بگردن ملل کوچک بیندازد / محو و نابود شده ... " ولی محمد در پاسخ سلطانار گلید یکی دیگر از اعضای - مستقبلین چنین اظهار داشت : " ما میدانیم که مردمان سلطان روسیه حالا ازاد هستند و ما امیدتوی داریم که با کمک روسیه شوروی افغانستان خودمان را و تمام شرق را ازاد نمائیم " روز ۱۱ اکتبر ۱۹۱۹ اراد یوسک - ملاقات نیم ساعته نماینده افغانی را با ولاد میراییلیچ لنین اطلاق داد و حصول این دیدار تبصره نمود که : " ... انما ایجاد دارند که با کمک شوروی تمام شرق از تسلط امپریالیسم نجات داده شود ... " .

با ایجاد حکومت کارگران در روسیه شوروی سوسیالیستی و پیبود روابط ان با ملل شرق و از جمله افغانستان / جاذبه های انقلابی و خنقی حزب کبیر

(۱) - حکومت شوروی پس از خبر و شنجاده عبت میگوشتند خود را د نباله - روضادق راه لنین کبیر جابینند . امروز دیگر بهیت رویزیونیستی - امیر - پالیستی انصار برای همگان / چون حقیقت / روشن و آشکار شده است . امروز خلق های جشان میدانند که شوروی سوسیالیستی امپریالیست د نباله و لنین نه بلکه د شائیند مارکسیسم - لنینیسم و دشمن خائنهای جشان است .

بلشویک / عده زیادی از ملل تحت ستم را به سوی ان می‌کشیده از جمله از افغانستان تعداد کثیری از انقلابیون و دوستان راستین خلق‌های زحمتکش بدان سو روانه شدند. از جمله کاظم بی (ترك) که به عشق اباد رفت و - با جریده " صدای فقیر " که بزبان ترکی منتشر میشد همکاری نمود. او به توسط حزب " بخارای جوان " (۱) افراد سیاسی افغانی و ایرانی را برای مبارزه با امپریالیسم انگلیس تربیه می نمود. کاظم بی در مورد رفقای بلشویک خود خطاب بدوستان سلسله نانش چنین ابراز نظر می نمود : " من بشما محکمترین اطمینان شخصی میدهم که بلشویکها در وستان واقعی و حقیقی مسلمان - حامی باشند ". (تا کید از ما است)

یکی دیگر از این انقلابیون مولوی برکت الله (۲) (ترك) که بنا تاریخ مارچ ۱۹۱۶ در افغانستان می زیست نیز مسکوفت و گوشه خای جعت تربیت سیاسی ایرانی و افغانی در مبارزه با انگلیس به عمل میاورد. گذشته از اینها بسیاری از اتباع افغانستان در سپاه سرخ بلشویکها در ترکستان و پرونام - نویسی کرده و ضمن کمک به خلق‌های شوروی در راه کسب اتادی از قید تزار و ارتش سفید / برای مبارزه ضد امپریالیسم انگلیس نیز آمادگی میگرفتند. افراد مزبور اگرچه اساساً " زیر تاثیران اسلامیزم و بخصوص جنبه ضد امیر - یالستی ان بودند / مع هذا / در رابطه با بلشویکها / خواهی نخواهی از افکار انعامات ترشده عاصری از مارکسیسم در افکارشان شکل میگرفت که همانرا با خود بوطن میاوردند. در حقیقت نمیتوان گفت / مارکسیسم بصورت پراکنده و نطفوی از همان ایام بداخل افغانستان نفوذ کرد. بهیژه که جمال پاشا (ترك) که مدتتعداد در شوروی فعالیت انقلابی داشت در همین ایام برای تربیه نیروهای افغانی بکابل آمد .

افغانستان امروز قدم تازه ای در راه استقلال و خلاصی خود از - کنترل امپریالیسم انگلیس بر میداشت که مهمترین آنها / ایجاد ارتباط هرچه نزدیکتر با شوروی لنینی بود. این موارد نمیتوانست حساسیت و نگرانی

(۱) - حزب خرده بورژوازی انقلابی .

(۲) - مولوی برکت الله و کاظم بی در انقلاب بی ترك بودند که اساساً تحت تاثیران اسلامیزم بودند .

لندن بود هلی را برنینگیزد. بنابراین و برای بد تر شدن اوضاع/ انگلستان بیای مذاکره با افغانستان را باز نگشاید داشت و کوشش می نمود در میدان دیپلوما - من بالاخره افغانستان را مجدداً بدام اندازد از جمله دیپلوماسی منور/ مذاکرات طولانی و غسته کن موسوری بود که از ۱۷۲۱ اپریل ۱۹۲۰ در موسوری آغاز گشت. رئیس شیخافغانی در این مذاکرات محمود طرزی بود که با توجه به سابق او/ این گزینش نشان از مبارزه جویی امان الله در رابطه با انگلیس داشت.

انگلستان حاضر بود استقلال افغانستان را برسمیت بشناسد ولی نه آنگهنان استتالی که مثلاً برای امریکا یا فرانسه قائل است. در حالیکه طرزی اصرار داشت که افغانستان نیز باید مانند سایر کشورهای مستقل شناخته شود و در لندن سفارت خانه ایجاد کند تا روابط آن مستقیماً با انگلستان باشد نه از طریق حکومت هند (۱). در صورتیکه بریتانیه حتی حاضر نبود عنوان "اعلیحضرت" را برای امیر افغانستان برسمیت بشناسد. !! در گزارش سایل مورد اختلاف مسئله وزیرستان بود که طرزی حاضر نبود هیچگونه گذشتی در مورد الحاق قطعی آن به افغانستان بنماید. (مقایسه شود با خاصه غرضی همای امرای قبلی افغانستان)

در مذاکرات موسوری هدف اساسی انگلیس این بود که در پوشش مذاکره بر سر سایل متعدد/ بهادان قروض مالی به افغانستان/ انرا وابسته بخود کرده با وارد آوردن فشارهای مالی آنچه را که اکنون گرفته نمیتواند رد و آنچه بگیرد. یعنی سایل بود که يك عهدنامه قروض/ شاه قرار داد اسارت بار ۱۹۱۹ ایران - انگلیس امضا نماید. قراردادی که موجب طفیان خلق ایران و سالا خرسقوط کابینه سیاه و شوق الدوله گردید.

اوضاع منطقه در هنگام مذاکرات موسوری عملاً موجب ضعف موضع انگلیس شده بود. در ایران و شوق الدوله عداوت فاشیست و نوکرا انگلیس

۱۱- در گذشته کلیه امور خارجی افغانستان از طریق نایب السلطنه انگلیس در هند حل و فصل میشد و هیچگونه ارتباط مستقیمی بین لندن و کابل وجود نداشت. حتی شاه انگلیس جواب نامه های امرای افغانی را از طریق حکومت هند میداد.

سقوط کرده بود و حکومت دموکراتها در اندر باجیان (شمال غربی ایران) تأسیس یافت / کمال اتاتورک رهبر ناسیونالیستهای ترکیه به حکومت رسیده بود و در عراق قیامهای ضد انگلیسی صورت میگرفت. در غنم / استوارترین مستعمره انگلیس نیز نهضت‌های ضد امپریالیستی / بخصوص مبارزات سلطانان شروع و تاحدودی اوج گرفته بود. این همه اگرچه موجب ترس و غراس انگلیس میشد / ولی با اینهمه حاضر نبود به اسانی دست از منافع استعماری خود - کشیده و ازادی افغانستان را برسمیت بشناسد. از طرف دیگر موقعیت متشنج و ملت‌تپ منطقه پشتوانه ای روانی بود برای مقاومت حکومت و هیأت افغانی در برابر خواستهای غیر مشروع وطمعکارانه امپریالیزم انگلیس. بطوریکه طرفین حاضر به گذشت از مواضع خود نبودند و همین امر کشف فرانس را با شکست مواجهه کرد.

هیأت افغانی پس از بازگشت از موسسوری با هیأت شوروی سوسیالیستی بریاست شور تهریلاقات نمود، (اگست و سپتامبر ۱۹۲۰) و مسوده ۶ - معاهده ای را امضاء نمود که شامل کمک عسکری / نقدی / ایجاد فابریکات باروت سازی و اعمار خطوط تلگراف از کابل به هرات از طریق قندهار و کشتی بخار و ترجمان ملکی و نظامی بود. پی‌امد شکست کفرانس هرات و معاهده با شوروی ورود را سکولنیکوف سفیر شوروی به کابل / خرم محمد ولی - خان در رأس هیأتی به اروپا برای ایجاد روابط سیاسی و تأسیس سفارت در کشورهای اروپائی بود. این همه که در وقت اعلان جمعاً - استقلال افغانستان صورت میگرفت / خشم انگلیس را بر میانگیخت. بطوریکه حکومت بریتانیه به حکومت ایتالیا که در صدر ایجاد روابط تجاری با افغانستان بود اعتراض نمود. که : بریتانیه در شرف عقد قراردادی با افغانستان میباشد (۱) که در اثر آن " تفوق و تسلط نفوذ سیاسی بریتانیه " در آن کشور تثبیت میگردد. و آن کشور (بریتانیه) " تا هنوز افغانستان را -

(۲) - با شکست کفرانس موسسوری قرار شد مذاکرات مزبور در کابل دنبال شود. بنا بر این انگلیس مذاکرات موسسوری را " ناتمام " تلقی میکرد و بر این پندار بود که با ادامه آن میتواند " تفوق و تسلط نفوذ سیاسی بریتانیه " را در افغانستان - تحقق بخشد.

را داخل حیطه نفوذ سیاسی خویش می‌پندارد. (!) در مقابل این حرکت احمقانه انگلیس / افغانستان را حضور نمایندگان شوروی سوسیالیستی / اناطولییه و بخارای انقلابی در کابل / احساسات غم‌پریتانوی خود را اظهار نمودند — — — .

بی‌اعتنایی حکومت افغانستان نسبت به امپراطوری " بریتانیای کبیر " بانجارسید که وقتی دایم‌ال‌همیه حکومت هند از محمود طرزی منس معااهده شوروی - افغانستان منعقد ۳ اگست را خواست / او در جواب گفت: " او (دایم) میتواند متن قرارداد را که در جراید منتشر میشود از طریق جراید مطالعه نماید . " عوام میگویند چیزی که عوس دارد گله ندارد . روزی بود که دولت افغانستان مجبور بود قرارداد اراضی را که روسیه تزاری و - انگلیس در مورد افغانستان بین خود می‌گذاشتند / از طریق مطبوعات بدست آورد ! ! ولی امان‌الله خان و محمود طرزی " قانون " مذکور را وارونه کردند تا جای گله‌ای نباشد .

بدنبال تثبیت خط مشی مستقلانه حکومت افغانستان / معااهداتی بین حکومت مزبور و دولت دیگر امضا گردید . از جمله معااهده ۲ فقره‌ای با شوروی سوسیالیستی (۲۸ فروری ۱۹۲۱) (۱) معااهده تجارتی با ایتالیا (۲) (۳ جون ۱۹۲۱) معااهده با فرانسه (۳) (۲۸ اپریل ۱۹۲۲) معااهده با ایران (۴) (سرطان ۱۳۰۰) امضا گردید . فی الواقع — — — — —

(۱) - " فقره هفتم : طرفین عالین / معاقدین / ازاد و ملل شرق را به اساس خود مختاری و موافق خواست عمومی هر ملت ملل ان قبول میکنند . " فقره نهم : نباید ستورلین اراضی ایکه قبل روسیه تزاری از افغانستان گرفته بود " با مرزات اساسی و انتصاف و خواست ازادانه طلبیکه در ان سرزمین — — — — — نماسک ندارند " پس داده میشود .

در واقع برای اولین بار استقلال و تمامیت ارضی افغانستان از توسط شوروی سوسیالیستی برسمیت شناخته میشود و علاوه بر ان کمکهای بلا عوض بسیار نیز با افغانستان میدهد . (۲) - بین گت اسفوزر و وزیر امور خارجه ایتالیا و محمد ولیخان سفیر فوق العاده افغانستان امضا شد .

(۳) - بین سوسیوپونگری از فرانسه و محمد ولیخان امضا شد . (۴ در صفحه بعد)

اولین بار بموقع افغانستان در آسمان ممالك خارجی با هتزازد رآمد .
 امان الله خان ضمن کمایی کردن استقلال و خارج نمودن کنترل روابط خارجی
 کشور را حیطه نفوذ انگلستان / از د خالت انقلا بی در امور هند انگلیسی نیز با یسی
 نداشت . قبل از معاهده بین دولت او و دولت شوروی سوسیالیستی برهبری ولادیمیر
 ایلیچ لنین / رفیق کبیر زحمتکشان جهان / را در مورد دامن زدن بمبارزات ضد امپری-
 یالیستی خلق های هند وستان خاطر نشان نمودیم . بر همان اساس بود که امان الله
 خان تبلیغات شدید ضد انگلیسی را اوج بیشتری داد و حتی اجازه داد دولت
 «وقتی انقلا بی هند وستان / در افغانستان تشکیل گردد . رئیس جمهور» دولت وقت
 انقلا بی هند وستان «مهند را پرات انقلا بی هندی و فضیلت نید و بیروند را عظم
 ان حرکت الله (انقلا بی ترک و عضود یگر حیثیت نید و برکد با ملتو یگهانیز روابط حسن
 - ای داشت) و وزیر امور اداری ان عبید الله بودند . دولت مزبور به تربیت انقلا -
 بیچین و مشاجرین هندی که در گروه های هر جمیعت و بنای دولت امان الله خان به
 افغانستان میامدند / میبرد اخت . و برای انقلا بین داخلی (انقلا بیون داخلی هند و
 - ستان) بپ / اسلحه / وسایر تجهیزات جنگی و نشریات ضد انگلیسی تهیه و ارسال
 میداشتند . مشاجرین هندی که با افغانستان میامدند مورد پذیرایی حکوت قرار
 میگرفتند و از امتیازات بسیاری از قبیل زمین / معاش / امنیت و خلاصه هر گونه
 تضمین بود و باش برخوردار بودند . با انها همچون تبعه افغانستان رفتار میشد و
 حتی برای اینکه بحد هب انعامات و تعین نشود بنا بر فرمانی (عمل ۱۲۹۹) قربانی
 گا و موقوف شد و در مراسم مذهبی و اعیاد مسلمانان مزطف شدند و موزی گا و گوسفند
 قربانی نمایند . در اعلامیه مزبور واضحاً به اتحاد مسلمانان و هند و ان در برابر امپریا -
 لیسم انگلیس اشاره شده بود . (اکثریت قریب باتفاق هنوز امروز افغانستان
 از اعقاب مشاجرین مزبور میباشند .)

کوششهای امان الله و یارانش در کسب استقلال و آزادی روابط خارجی از قید
 کنترل انگلیس خلاصه نمیشد . بلکه ايشان میکوشیدند با ایجاد اصلاحات در زمینه
 داخلی نیز / شرایط را برای ارتقا هرجه بیشتر کشور آماده نمایند . فعالیت های
 اصلاحی مذکور بخصوص و بیش از هر چیز در زمینه تعمیق و گسترش معارف (معارف
 حتی در دوران حبیب الله فیق الله) - - - - -

(۴) بین مرزا حسن محتشم السلطنه وزیر امور خارجه ایران و عبد الفزیز سفیر
 افغانی امضاء شد .

امان الله نشان بود و اغلب اوقات او را بخود مشغول میداشت . و شرکت نسوان
در امور اجتماعی شارژ نبودند . تحصیل اطفال در ابتدائیه ها اجباری نبود و
پروگرام تدریس عمومی بکتاب تشویب گردید . بطوریکه برای اولین بار
تخلایان بکتاب اعم از پروگرام تدریس و مسائل مربوط با امتحانات و غیره
تسلیم و تسلیم گردیدند . بکتاب : مذابح نفیسه / بکتاب : نالی علوم شرقیه / بکتاب :
المنه / بکتاب : سیاس / تعدادی زیادی بکتاب : ابتدائیه / بکتاب :
و غیره از دست آورد نمای دوران امانی است . فی الواقع احداث این امور
بمدت سالها امور رویانی میشد .

در دوران امانی / ازادیهای قابل توجهی به نسوان داده شد . بنابر
قانون ایران حق بیافتند بصحون مردان در کتابخانه کسب علوم بپردازند
و حتی عده ای از دختران را برای تحصیل غن قابلگی به ترکیه فرستادند .
(در گذشته حتی محصلین ذکور نیز از بیخارج نداشتند) . در محل ۱۳۰۰
چریده " ارشاد النسوان " به چاپ رسید که در زمینه های مختلف
از جمله وظایف زن در اجتماع و در خانه / اشتبازی / آرایش و خوی و خصایل
زن ، شرافتند مقالاتی خوبی منتشر می نمود . (۱)

مطالعه گسترش یافته و جراید بسیاری را منتشر می نمودند . بطوریکه طی
این دوران (۱۲۹۸ - ۱۳۰۲) و به پیروی از : " اخبار جمیع خبر است و دیگر
دولتی که اخبار نداشتند باشد / بن خبر میباشند یعنی (کرگنگ) است . " (۲)
۲۳ چریده ، را اخبار مختلف چاپ و نشر میشد . (۳) بعضی از این جرایدها

(۱) - سرحد " ارشاد النسوان " روح افزا معروف به فنیه شمشیره
حبیب الله طرزی و دیگران اسرار معروف به بی بی عربی عصر محمود طرزی بودند .

(۲) - امان افغان / سال اول / شماره ۶ ص ۵

(۳) - برای اولین بار در دوران شیرعلیخان فقط چند شماره ای از شمس -
المنه انتشار یافت پس از دوره تاریک عهد الرحمانی که هیچ چریده ، و اخباری
انتشار نمی یافت در اوایل دوره حبیب الله شمس سراج الاخبار منتشر
میشد . بنابر این میتوان گفت میزان انتشار جراید در دوران امان الله نسبت به
قبل از آن ۲۳ برابر زیاد شد .

مانند شروت / ارشاد النسوان / ... اختصاصاً در یکی از زمینه های اقتصادی
نسوان / عسکری / معارف / صحیه ... مقالاتی درج میگردند .
چنین سطح نسبتاً بلند و بی سابقه ای از انتشار جراید / قانون مطبوعات
را لازم می نمود که آن نیز در همین دوران تصویب شد .

مطبوعات بخصوص امان افغان (۱) که سخنگوی دولت بود / عمدتاً به
تشریح مطالب روشنفکرانه و آموزشی در زمینه های مختلف از جمله مفاهیم اجتماعی
- حقوقی مثل وطن / قانون / دولت / ملت / حقوق ... و مطالب علمی در زمینه
های بیولوژی / طب / نجوم و غیره میپرداختند . بدین است که مفاهیم و مقولات
مربوط به گاه روزی روشنفکر تحلیل و توضیح میشد .

" امان افغان " مجدانه و پیگیر میکوشید روشنفکران را تشویق نماید تا در
حیات ملی درندگی اجتماعی کشور خود سهم بیشتری داشته باشند . " امان
افغان " گوشه گیری و بی تفاوتی روشنفکران نسبت با امور کشور را چنین نگاهش
می نمود : " ... لهذا ما آن تمدن بین و فیلسوفان شهری را که کناره می جویند
و راه غایت می یابند ... و راحت خود را به رنج خلق مقدم میدانند از صفت
رحم بلکه از سایر مزیای انسانی ناری و اسیریند خود پسندی و تن پروری و -
بست تراز مرء عوام و تعصباتایم می شماریم " (۲) و بر همین بنیاد رنگینه
شماره های " امان افغان " اخبار بارزات آزاد بیخس طلل مختلف در نیم
حتی اروپا و آمریکا چاپ میشد و بطور محسوس و روشنی از بارزات طلل مستعمرات
بر ضد استثمارگران دفاع نموده به تبلیغ همبستگی با انشایم پرداخت و مقالاتی
از جراید مختلف خارجی از جمله حبل المتین (جریده مترقی فارسی زبانان هند
که در خارج هند بخصوص در ایران طرفداران فراوان داشت و مزاحمت های
غرضانی برای دول ارتجاعی سلطان ایجاد نمود) / چهره نما / شفق سرخ ...
چاپ میکرد که اغلب با شرحی از خود " امان افغان " همراه بود .

امان الله خان در دادن نظم و نسق به سیستم اداری کشور نیز کوششی

(۱) - امان افغان توسط شاگردان محمود طرزی اداره میشد و عوض سراح الاخبار
به سردبیری محمود طرزی در زمستان ۱۲۹۷ هـ ش (دسامبر ۱۹۱۸) از انتشار
ایستاد منتشر شد . (۲) - امان افغان مثال اول شماره ۵ ص ۶ .

فراوان بذل داشت . از جمله عیث دولت و وزارت خانه (دایره نظارت به
 های مختلفی تأسیس نمود . (در نیمه دوم ماه ثور ۱۲۹۸ تشکیل ۹ وزارت خانه
 از جمله وزارت تجارت و وزارت خارجه را اعلان نمود .) و شموله های عصری را
 در کار آنها مرعی داشت . اینجنیران و متخصصین خارجی مخصوصاً المانی
 را با استخدام وزارتخانه های مختلف در آورد (۱) . (در مکاتیب سلکی از
 استادان خارجی بویژه ایرانی کار می گرفت) و سعی زیاد در ایجاد سرکها / بندرها
 سیم تلگراف و ترمیم راه ترنج داد . ۴۰۰۰ تن از تشکیل لوی جرگه جلال آباد
 (۱۳۰۱) قرار بر این شد که عرساله لوی جرگه منورسویه ملی و در رکاب ملی
 تشکیل گردد و نمایندگان مردم سراسر کشور در آن شرکت جویند . تشکیلات ادار
 و امور مختلف مملکتی نه با فرمان بی چون و چرای شاه / بلکه از طریق نظامنامه
 ————— انجام میگرفت . در دوران اعانی جدود ۵۰ (پنجاه) نظامنامه در
 امور مختلف تصویب شد . با وضع عسکری سروصورت داد و از تعلیمات عصری
 و علمی در آموزش عساکر کار گرفت . ارد و راه سلا حهای مدین از جمله طیاره
 مجتبر ساخت و افرادی را برای آموزش فنون عسکری و طیاره بانی به جرمنی
 و ایتالیا فرستاد (۲) . عسکری اجباری را معمول ساخت / عوض در عسکری
 رایبکی ملغان نمود و صرف بدل نقدی انهم بمبلغ یک هزار روپیه را قبول نمود
 (مبلغ بدل نقدی را افزایش داد که این مورد مورد اعتراضی نشود) از زادگان
 واقع گردید ————— (۳)

- (۱) — استخدام و کارگماری متخصصین خارجی مثل دروران ناد روید از ان /
 بدون ضابطه و معیار نبود . اصل مشم درگزینش آنها میزان کارایی و مفید بودن بود .
- (۲) — مورد و لئی بلعاط ماهیت طبقاتی خود ناگزیر از تقویت ارتش پانیری —
 سرکوب می باشد . ولی تفاوت در چگونگی کار برد آنتست . در دوران امان الله ارتش
 بمشابه نیرویی برای تسریع حرکت اجتماعی مرفقی بکار گرفته میشد . اغافه پیران
 بمن توجه می که برای تحکیم ارتش و پیشرفت سایر مؤسسات اجتماعی از قبیل
 مصارف / صحیه / اقتصاد و مصطوف میشد نسبتی منطقی و معقول برقرار
 بود / نه همچون دول و حکومت ارتجایی که بهش از هر چیزی به رشد اله سرکوب
 بهغرض ایجاد سد در برابر نیروهای پسا لنده اجتماعی توجه دارند .

در امور اقتصادی نیز توجه فراوان مبذول میداشت. وزارت اقتصاد راتا'سیم کرد و تجارت خارجی را که قبلاً از این دید قدرت انگلیس اسیر بود / به وزارت مزبور واگذار نمود. معاهدات تجارتی با بسیاری از کشورهای عالم انعقاد نمود. با انگلیس (۱۳۰۰) / با فرانسه (۱۲۸۰ بهل ۱۹۲۲) / با شوروی (۱۹۲۴ = ۱۳۰۳) / با آلمان (۳ مارچ ۱۹۲۶ = ۱۳۰۵) / با پولند (۳ نوامبر ۱۹۲۷) / با مصر (۱۰ مه ۱۹۲۸) / با فنلاند (۷ جولای ۱۹۲۸) / با سوئیس (۷۱ فیورری ۱۹۲۸) با شرکت سنگ لاچورد در برلین (۱۸ مه ۱۹۲۸) و.....

امان الله خان خرج و دخل کشور را منظم نمود / بودجه را مرسوم کرد و برای اولین بار در افغانستان نوت افغانی چاپ منتشر نمود. این نوت هادر - اندازه و اشکال مختلف يك / پنج / بیست و پنج / پنجاه و صد روپگی چاپ میشد. شرکت های متعددی اقتصادی از قبیل شرکت ترانسپورتی بنام نقلیات بین کابل و تورخم / شرکت تنویر / کمپنی آلمان - افغان / فابریک سمنت / فابریک کوگرد سازی / ماشین خانه جبل السراج / کمپنی استخراج معدن بدخشان و - مصادن ذغال سنگ / فابریک باروت سازی / شرکت امانیه / شرکت شکر / شرکت لاچورد / شرکت افغان در امر صادرات و واردات و تجارت داخلی تشکیل شد. که همگی قدم های بودجهت تحکیم زیربنای اقتصادی سرمایه داری و ایجاد طبقه بورژوازی.

اصلاحات اجتماعی - اقتصادی - سیاسی امانی / بخصوص کاستن از - قدرت ملا ها / کم کردن بودجه مساجد / آزادی نسوان / تغییر لباس مردان و زنان (روی لوجی زنان) خلاصه اصلاحاتی که جنبه تعدیل قدرت و سلطه زمین را داشت / بهانه و وسیله ای شد برای مخالفین استقلال و آزادی افغانستان با در حقیقت موافقین انگلیس و مرتجعین داخلی. بنابراین اینگونه عناصر با ایجاد اغتشاشات و شورش های کوشش در برانگیختن انگیزه های مذهبی و دینی مردم نموده و آنها را بر ضد امان الله خان و حکومت مرکزی می شورانند. یکی از آتش برانگیزی های استعمار و ارتجاع داخلی شورش جنوس بود.

دولای گردیزی بنام های عبدالرشید و عبدالکبیر بنام های که نظام نامه - های امانی / بخصوص نظام نامه جزا / مخالف شریعت اسلام است (ملا پان

مهربانان الله را قادیانی (١) میخواندند) / مردم قبایل سرحدی بخصوص طوایف منگل و جدران را شورش و سرپیچی از امان الله خان دعوت کردند دعوت مذکور از جانب رهبران طوایف که سری به آخر امیر الیم انگلیس داشتند لبیک گفته شد و بلوای جنوبی واقمیت یافت . بطوریکه شورشیان بزودی بر کوتل " تیره " و بسیاری از نواحی جنوبی استیلا یافتند . این - شورش با توجه به سستی و " انساندوستی " روشنفکرانانه امان الله که موجب اعمال در سرگوش شورش میشد / هر چه بیشتر وسعت یافت تا اینکه حتی بعد از غزنین و قندهار نیز رسید .

در ابتدا " شورشیان مزبور به پشتیبانی و تا " تید لا هاتقاضای " تعدیل " نظامنامه راضی نبودند . ولی معضله بعد از " تعدیل " آن در لوی جرگه ای که با شرکت با اصطلاح علماء تشکیل شد / شورش نه تنها فرونشست / بلکه اوج بیشتری یافت . بخصوص در این هنگام شخصی بنام عبدالکریم (مشهور است که مومنی پسر حبیب الله بوده است) که از گذشته داعیه سلطنت داشت و در هند انگلیسی میزیست / رهبری شورش را بدست گرفت و مجدداً ادعای خود را تکرار نمود . او رفوق بروشنی هر چه تمام نشان میداد که بلوای مزبور نه بغرض تعدیل نظامنامه ها و اسلام دوستی رهبران شورش (ممکن است توده های عامی شورش واقعا " با چنین خواستی تفنگ برگرفته بودند) بلکه اساساً " ملهم از خواسته ها و منافع امیر الیم انگلیس بود که بدست روئای

(١) - قادیانی مذکور می است در چارچوگات دین اسلام . رهبر این فرقه احمد قادیانی یکی از افراد دهکده قادیان در پنجاب بود که در ادارات انگلیسی - هند بصفه مرزا کار میکرد . او مشکوک به داشتن روابط نزدیکی با انگلیس بود . قادیانیها در هند و بخصوص در پنجاب از ادانه فعالیت میکردند و تعدد ادیانها نسبتاً زیاد بود . ملغین قادیانی از جمله نعمت الله پنجشیری برای اولین بار در دوران امان الله خان به افغانستان آمده شروع به تبلیغ و ترویج بیمن اهللی نمودند و عده ای را نیز پیرو خود ساختند . امان الله خان باتصویر قانون اعدام قادیانیها و اعدام رهبران آنها قائله را خواباند .

انگلیس (۱) قبایل سرحدی و بیاری مردم جاہل برافروخته شدہ بود .
 جریدہ ایزوستیا منتشرہ مسکو واخبارایتالیا / شورش فوق راپاکمک
 منوی و مالی انگلیس و منظر و از گونی دموکراسی امانی میدانستند .
 بہتر حال شورش رفتہ رفتہ دامنہ وسیعتری بخود میگرفت تا جاشیکہ
 امان اللہ خان ناگزیر از مردم قبایل شمالی و مرکزی کمک می طلبید . مردم کابل
 و قبایل طرفدار امان اللہ ہیجان و اشتیاق و آفری برای سرکوبی شورش بروز
 میدادند . شاگردان مکاتب د اوطلبانہ لباس رزم پوشیدہ تقاضای اعزام ہجہہ
 جنگ را داشتند و اتاع کشورہای شوروی سوسیالیستی / المان / ترکیہ و فرانسہ
 توسط سفرای خود امدادگی خود را برای مبارزہ بانورشیان اعلام کردہ اظہار
 نمودند حاضرند همچون مردم افغانستان در جنگ شرکت نمایند . بالاخرہ
 شورش مزبور ہاکمک مردم و قبایل مرکز و شمال و محامین مکاتب و " قاطبہ "
 اعلیٰ رزشفکر و وطن پرست " منکوب گردید . مع الوصف و باوجود سرکوبی
 شورش / بلوای مزبور رشد و رفرماسیون امان اللہ خان ہی تا " تیرہ بود . از جملہ
 تا " تیرات ان و شاید معتبرترین ان " تعدیل " ارتجاعی نظامنامہ بود کہ
 مشکلاتی زاد رزمینہ اصلاحات مورد نظر امان اللہ و یارانش ایجاد می نمود .
 بعضی از موارد " تعدیل " شدہ نظامنامہ بقرار ذیل است :

- ۱- نکاح صغیرہ جایز است (قبلا "ممنوع" شدہ بود)
- ۲- تعین جزای مجرم قبل از وقوع واقعہ موقوف (یعنی عروقت جرمی
 واقع شد / محاکمہ شرعی جلسہ کردہ و در مورد ان بحث نمایند تا دوا سارہ میزان
 جزای مجرم بموافقہ برسند . در حقیقت مخالف با قانون جزا کہ از ہمیشہ
 قوانین راہرای جزای مجرمین تعین می کند . یعنی نبودن " قانون جزا " تا
 بدین وسیلہ دست " قضات شرع " برای تہرئہ یا سبک کردن جزای مجرمین
 " قدرتمند " آزاد باشد .)
- ۳- تعلیم نموان در مکاتب ممنوع و فقط در خانہ های خود و توسط -
 اقارب و محارم انجام شود .
- ۴- کسانی کہ تحصیل السنہ غیر مسلمان را می نمایند بایستی ابتدا " از مکتب

۱- بنیاد و عقاید (!) فارغ شده باشند . یادگیری السنه دول غیر مسلمان فقط در صورت ضرورت مبرم آزاد است .

۵- توجه کامل به امام و مؤمنان های مساجد دارالسلطنه کابل و ولاهات شود .

۶- آزادی در عقاید و در دین نفی شده / نه باشد و نخواهد بود .
(توجه گردد به کوششهای امان الله خان برای غیبت هبی کردن ساخت سیاسی کشور) از آزادی منظور آزادی در امور شخصی (!) است نه آزادی در مورد هبی / دینی و سیاسی (!)

۷- گرفتن تذکره مربوط به امور شرعیه است .

۸- نگاه تاجدار مرتبه مشروط نشود .

۹- ایجاد دارالصربیه و مکاتب حفاظ برای حفظ قرآن عظیم اشان (مقایسه کنید با محدوده های متعددی که آقایان " علما " برای یادگیری علوم غیر دینی اعمال میداشته اند)

۱۰- ملت مختار باشد که خودش وارد عسکری شود یا عوض بداند و با چهارصد روپیه (قبلاً یک هزار بود) خوش بخراد بد . (کلمه " ملت " را خان زادگان و پاداران بخوانید . چون ملت نه قد و نه عوض دادن دارد و نه انجمن پولی که خوش بخراد بد)

موارد " تعدیل " خود انجمنان گویا و حاکی از اهمیت ارتجاعی حضرات " علما " و محافظین " شریعت نبوی " است که نیازی به تصریح بیشتر ندارد که گویند : " آنچه عیان است چه حاجت به بیان است ؟ "

یک در جمعیت بعد از " تعدیل " نظامنامه بنفع کهنه پرستان و نوکران امیرانیم " امان افغان " مقاله مفصلی بنام " پیدایش تشکیلات اجتماعی "

(۱) - دین اسلام و علمای راستین مسلمان هیچگاه با موالد فوق موافقت ندارند . مسلمانان انقلابی که ریشه در خلقهای زحمتکش دارند به هیچ وجه حاضر نخواهند شد که دین و مذاهب راقصداً دست اویزی برای فریب توده ها کرده و بنفع استثمارگران و دشمنان وطن بکار گیرند . در این رساله هر جاز " ملاها " و دین نام برده میشود مقصود انجده از اصطلاح روحانوی دینی است که اساساً و عمدتاً متوجه حفظ و پاسداری منافع طبقات ارتجاعی و ضد خلق میباشند .

چاپ می‌کند (۱) . که در آن از عقاید اسف‌نسر در مورد ایجاد جوامع و تقسیم
 کار بحث می‌نماید . بدین مضمون که : " . . . این ترتیبات و انتظامات جامعه
 اصلی و حیاتی بوده بدون طرح ریزی و نقشه‌کشی يك واحد نفر وجود آمده اند
 و تنها با سعی و مجاهدت افراد / برای رفع احتیاجات خصوصی افراد تولید شده
 است . . . " (تکیه روی کلمات ازین است) تقسیم کار را نیز ناشی از عامل فزونی
 (کوشش و مجاهدت افراد برای رفع احتیاجات خود) میدانند . اگرچه تحلیل
 مذکور بسیار ناقص است / ولی مصداقش را می‌توانیم در این ویاور -
 داشته‌ای غیر علمی توده‌ها است منتهی بر این‌گونه خداشاه را شاه
 افسردوزار را زارع و غریب را غریب .

*

*

*

سقوط و سرنگونی

۱

امان الله پس از بازگشت از سفر اروپا (۱۳۰۷) عزم داشت اصلاحات بیشتری بنویسد و راجعه در آن دیار دیده بود / در افغانستان نیز رویدادهاست گیرد. ولی تا «سفاته این اصلاحات / همچون اقدامات گذشته او چنین رویایی داشت و از سطح تجاوز نکرد. لاجرم جزیرانگیستن احساسات و مخالفت جوانان مردم و دادن بهانه بیشتر بدست ارتجاع داخلی و بیادای امپریالیسم تا «تیری و رسالت اجتماعی - اقتصادی جامعه نمیتوانست داشته باشند. اصلاحات مزبور عمدتاً شامل امور عقیدتی و فرهنگی از قبیل اعتبار مردم به پوشیدنی و ریش / ساختن بناهای سبک اروپایی و حتی تصمیم او بایجاد پایتخت جدید افغانستان در چند کیلومتری کابل (دارالمان) ... میشد و این همه در ضمن آنکه مصارف گزاف مالی را در برداشت نمیتوانستند رایج بدار اقتصاد کالایی و روابط سرمایه داری تا «تیر تمین کنند، حتی قابل توجهی داشته باشند. بهارزه باز عنایات فخرالدین و رسوم منحنوی مردم (بدون ایجاد پایه های اقتصادی فرهنگ بورژوازی) موقعیت مناسب و آید مالی را برای کسانی که اصولاً مخالف اصلاحات امان الله و استقلال افغانستان بودند بوجود آورد. ارتجاع که همواره مترعد چنین موقعیت ها و شرایطی بود / پس تحریکات مزبور قبل از همه در شمالی تا «تیر خشید و مردم رایج خنیش آوردند. در راه شورش شمالی شخصی بنام حبیب الله بچه عبد الرحمن سقا / نوکر ملک محسن گلکانی که سوابق زیادی در ردی و قطاع الطریق و همچنین در دوره شمولیت در صاگر اجیرد و لقی داشت. سوابق مزبور خواهی نخواهی تجاری در امور نظامی ساوداده بود. حبیب الله که بعد ما بنام بچه سقا / با سقا زاده معروف شد / موفق گردید با استفاده از زود باوری مردم و نفوذ فوق العاده دین در آن همان انان از طرفی و شرایط مناسب ناشی از اصلاحات بی پایه و پندار گرایانه امان الله از طرف دیگر / توده های شمالی و مخصوص

کوهده امن را بر علیه حکومت مرکزی بشوراند . او خود را " مهدی موعود " و دارند رسالت خدا این برای برانداختن حکومت " ضد دینی " امان الله خان " کافر " نامید . ارتجاع فئودالی نیز که امان الله را سده راه خود میدانست عربچه بیشتر ادعاهای او را توسیع و تعمیق داد تا اینکه موصوف بزودی به عنوان رهبر دینی شناخته شد و توده های سرفرمان او نهادند و بدون اینکه خود بدانند آتش بر خرمن خود افکند — — — — —

در همین اوان (٢٤ عقرب ١٣٠٧) جنبش اعتراضی دیگری نیز در هند و جنوبی رونما گردید . که باعث سوختاندن حکومت محلی و آشغال بعضی نقاط استراتژیک شد . شورشهای شمالی و جنوبی ظاهراً بدون ارتباط با یکدیگر شروع شده و اوج میگرفت . هر کدام کوشش داشتند زودتر یکدیگر را سرکوب کنند . " سقزاده " که راه نزدیکی به کابل داشت و از جانبی اختلافات قبیلوی در این سمت کمتر بود موفق گردید پس از شکست در حمله اول به کابل (٢٣ قوس ١٣٠٧) در پیروش ثانی کابل را متصرف شده خود را شاه به عنوان — — — — — (٢٨ جدی ١٣٠٧) .

مشعور است که حبیب الله " بچه سقو " روابط حسنه ای با انگلیس داشته و حتی رسماً از اعمال یابیه بیان دیگر جاسوس انگلیس بود است . در اینکه او قبل از شروع بلوا جاسوس بوده و شورش را بنیت خدمت با سپهالیم انگلیس آغازیده است / اسناد و مدارک جبهه دیگری در دست نیست (١) ولی بر فرض که با چنین وظیفه ای شورش را شروع نکرده باشد / شکی نیست که پس از قدرت گرفتن بلوا / انگلیس در وجود او شخصیتی را یافت که میتواند به عنوان سنگ نگهبان منافعش از او کار بگیرد . بخصوص که این دزد قهار صرف منافع شخصی و قبیلوی خود می اندیشید و کشور و ملت مفاهیمی بود که ذهن حقیر او گنجایش درک آنها نداشت . از نشانه های " وابستگی " او به انگلیس یا باصطلاح گوشه چشمی که انگلیس به این " رهبر ملی " داشت اینکه / پس از تصرف کابل و سیله " سقویها " / برای نجات عنایت الله برادر امان الله که بصفت نایب الحکومه در کابل می زیست و اسیر شده بود / از انگلیس کمک خواسته شد / دولت منورنجات — — — — —

(١) — — — — — ممکن است اسنادی در این زمینه موجود باشد که امید داریم کسانی که اسناد منور و هرنوع اسناد دیگری را که روشنگر گوشه های تاریک تاریخ وطن مان — — — — —

هنایت الله را ازیند "سقوطیها" موکول با اجازه " رهبر ملی " یعنی "بجه
سقوط" نمود . (!؟) و در هنگام سقوط کابل توسط "بجه سقوط" پایخش
اعلامیه های در انمان کابل ذریعه طیاره / خود (انگلیس) را بی طرف
میدانست . توجه کنید به بیطرفی وعدم دخالت در امور داخلی افغانستان
در دوران عبدالرحمان و حبیب الله . آیا امریالیسم اصولاً میتواند در امور
داخلی ملل ضعیف تر بیطرف باشد ؟ ایسا اینگونه " بیطرفی " حاجز
بمعنی پشتیبانی است ؟ این بمعنی آنست که کسی ماشیند ارد دست بنظاره
حمله گرگ خونخواری هرگله ایستاد و بزرگوارانه سرخود را بلند گرفته ایدای
بیطرفی میکند . چنین شخصی مسلماً در صورت حمله چوپان هرگرگ و در رتنگنا قرار
گرفتن گرگ / از ماشیند ارد خود بیطرفانه بنفع گرگ کمک خواهد گرفت و چوپان
را در خون خواهد غلطاند .

حکومت "بجه سقوط" از عثمان آغاز مصارف با اعتراض و مخالفت بسیار
از نواحی افغانستان گردید . از جمله همزارجات / نورستان / وردک
فدالاننه بنده او اسلحه بدست گرفته خواستار بازگشت امان الله خان بودند .
بدین ترتیب مردم قهرمان و سلحشور شمالی که در شورش اول جنین در کنار
امان الله خان قرار داشتند و مجدانه کمک سایر وطن پرستان برضد عوامل
بیگانه بها خواستند / اینبار ناگاهانه الت دست عوامل دیگر همان بیگانه
قرار گرفتند و باواژگون کردن دموکراسی امانی / در واقع استقلال و خود
مختاری افغانستان را واژگون نمودند . اری مردم شمالی ناگاهانه تیشه به
ریشه ملیت و غیرت و غرور خود زدند و باعث شدند لکه سیاهی در تاریخ
ما رزات خلقهای افغانستان و خصوصاً مردم کوعدامن ثبت شود . این لکه
جزایا بشارت فداکاری / جزایا سرخی خون پاک نمیشود . میدان این فداکاری و ایثار
جز میدان مبارزه قاطع و قهرامی برضد رژیم وطن فروش حاکم فعلی نخواهد
بود .

امان الله خان پس از فرار از کابل سلطنت خود را در قندهار اعلام -

میباشد / احتکار نکرد و انهارا در دسترس همگان قرار دهند .
این یک فریضه ملی هر فرد وطن پرست است .

داشت و سپاهی بد و رخورد گرد آورد و بقصد حمله بکابل حرکت نمود / ولی مسعود
در اواسط راه بدلیل ناامیدی بسیار که حاکی از تزلزل و خصلتهای بورژوا مایانه
اولود / منصرف شده بازگشت نمود . در این هنگام در حوالی " مغز " یکنفر ملا
توسط يك تیرچه به او حمله ور شد که ناکام گردید و دستگیر شد و توسط همان
تیرچه اعدام گردید . در پوش کتابیکه همراه ملا می‌بود بود يك تصدیق
انگلیسی یافت شد که گویا حکایت از خدمتگذاری او به انگلیس می‌نمود (۱) .
سو* قصد مذکور بیش از پیش امان الله را دلسرد و سرخورده نمود بطوریکه روز
۴ جوزا ۱۳۰۷ علیه‌رغم مخالفت طرفدارانش از طریق رباط مهمندبه چمن‌رشته
و برای همیشه افغانستان را ترک نمود .

بدین ترتیب امان الله یکبار دیگر تسلیم پندارگرایی و رقت قلب روشنفکرا
خود شد و بدون ایستادگی قاطع و تاپای جان در برابر دشمن / میدان را برای -
دشمنان خود و عوامل ارتجاع سیاه افغانستان خالی نموده خلق بپا خواسته
کشور را بی سرور و غیرماند . او میگفت : " من خود را از سلطنت خلع کردم / دیگر
هیچ کاری برای تصرف شدن سلطنت نمی‌کنم / زیرا بسیار گشت و خون در مملکت
واقع خواهد شد و ملت من بکلی خراب خواهد شد . . . "

امان الله که از مبارزه طبقاتی درك صحیحی نداشت و نمی‌فهمید و طبقه
برای پیروزی و برسرکسب حاکمیت سیاسی خود هیچ راهی جز جنگ خونین / -
جنگی که متأسفانه بسیاری چیزها را نابود خواهد کرد و بسیار وحشیگریها
را بروز خواهد داد / ندارند . خالی کردن میدان باین دلیل که در کشور
خانه جنگ می‌افتد / ملت قربانی می‌دهد و خرابی هر کشور حادث می‌شود /
اگرچه نیت پناهی است / ولی جز کمك بد دشمن / چیز دیگری نیست . اگر خلق
در مرحله کوتاهی که جنگ جریان دارد قربانی می‌دهد / اگر خانه جنگی و خرابی
ببار می‌آید / در عوض موجب نابودی قطعی وابدی ظلم و استعمار می‌شود .

ان گونه احساسات رقت انگیز و رمانتیک دقیقاً باین منجر می‌شود که استعمارگران
و امپریالیسم خلق را با جاقوی طلا باین و بر سر طشت طلا باین سر ببرند . چه
بختی که خون مادر می‌دان نبرد ریخته شود / جایی که منجر به پیروزی توده‌های

رنجبروز حمتکش میشود. کمونیست ها میچگاه خواغان جنگ نیستند ولس
 معتقدند که جواب مشت رافقط با مشت وجواب تفنگ رافقط تفنگ میتوان
 داد / انعامتقدند که: " قدرت سیاسی از اوله تفنگ برمیخیزد. " -
 آمو نیست ها امید اند که جنگ خمد ظلم واستعمار حق است ونمیتوان در برابرهما -
 جم وقتبروسرکوب دشمن تاندان مسلح / به اوراد وادعیه وجادوتوسل
 یافت. کمونیستها صمانه مبارزه قهرامیزاد شن زحمتکشان / با ارتجاعی
 اسپریالیتها رافراراه خود قرار دده وقاطعانه دراین مسیرراه می پویند .
 دیگرزبان رسیده است که این حقیقت وواقصیت راباید پذیرفت که امپریا -
 لیسم واستثمارگران بانمایج پدرانه وریش سفیدانه از میدان بدر میروند
 ونمیتوان برای انسلن نمودن انها کتابهای " دیل کارنگی " راتجویز نمود .

انها فقط و فقط زبان جنگ / زبان خون / زبان خرابی ویداد راسی فحشند و صا
 نیز ناگزیر وحشی علیرغم دیل خود بایستی با همین زبان بانها صحبت کنیم .

درس تلخ تاریخ است که بارها و بارها تکرار شده وان اینکه اغلب
 در بین توده ها وعناصریائین درک صحیح ترو انقلابی تراز مبارزه طبقاتی
 وشویه های مبارزاتی وجود داشته واین ر عمران بوده اند که غالباً انها را
 بکی راه کشانده اند (١) . در همان هنگامیکه امان الله واراگین حکومت او
 بدون مقاومت از سرابرگردنکشان " ستویس " گریختند / گروه ها وسازمانهای
 مقاومت در کابل تشکیل شد . این دسته ها قصد تاعتشکل از طلب وریشنفکران
 بود / جماعت های مزبور بصورت مخفی وفدائی تشکیل گردید که در نوع خود شاید
 اولین بحساب آیند . یکی از این گروه های فدائی که از طلب مدارس تشکیل
 شده بود / قصد داشتند برای ترور " بچه سقو " بمی در مسجد سریل کار -
 گذارند / ولی بنا بر ابرخائن خائنی بنام قاری دوست محمد که بخلط در بین
 ایشان جا گرفته بود / نه تنها موفق باجرای پلان خود نشدند بلکه در وفراز -
 انما بنامهای حبیب الله خان وعبد الرسل خان دستگیر وشربت شهادت
 نوشیدند . قاری دوست محمد نیز علیرغم خیانت بوطن ورتقاییش وپیوستن

(١) - این امر عمومیت ندارد ونماید از ان کم بهادران به رهبری وپرستار
 دادن به جنبش های خود بخودی فاشیده شود .

بارد وی دشمن اعدام گردید . او صرف بخاطر یزدانی خیانت کرد و از سببش جاسوس و یافه ستاره پلیس نبود . جمیع د یگری از فدائیان توسط سردار حیات الله خان وزیر عدلیه امان الله خان تشکیل و مسلح شدند که انهم در اثر خیانتی فاش و خود حیات الله خان دستگیر و شمشیر گردید و د یگری ازش از هم پاشیدند . علیرغم واحد بودن مضمون تبلیغاتی فتنه های شمالی و جنوبی منسب به کافر بودن امان الله خان / رواج دین کفار / بسته شدن تقویم ساجد توسط امان الله (علت ظاهری هردو جنبش متکی بر انگیزه های مذهبی بود (۱)) - د و جنبش از یکدیگر مستقل بودند و هر کدام داعیه سلطنت داشتند . بنابراین پس از سقوط کابل بدست " سقویعیا " جنبش جنوبی اوج بیشتری یافت و مخالفتهای خود را با حکومت کابل اعلام داشت . این امر / یعنی رقابت دو - شورش با هم گذشت از اینکه نمایندگان همدیگر انشاست / موجب تقویت این نوعی نیز می باشد که شورش شدالی برخلاف شورش جنوبی که از آغاز بدست انگلیس در آن نمایان بود / ابتدا " مستقل از نفوذ انگلیس آغاز گشت ولی پس از اترک رت گرفتن تبدیل به الهای در دست امپریالسم شد .

II

ساد راغمان در محبوحه جنگهای استقلال را بری سپاهیان افغانستان را در سمت جنوبی بمحمد داشت و موفق گردید شکستهای جندی بر عساکر انگلیسی

(۱) - قبلاً در مورد انگیزه مذهبی بلوای شمالی صحبت کردیم . فتنه جنوبی نیز اساساً " وظایع " عمان انگیزه ها را بدست اویزی برای رسیدن به اهداف ضد ملی خود کرده بود . نیمه اول ماه جدی ۱۳۰۷ از طرف شورشیان در مشرق (مشرقی نیزه شورش جنوبی پیوسته بود) جرگه ای تشکیل شد که شرایط خود را برای رفع نا ارامی و آرام شدن مردم به دولت مانی ارسال داشت . ایضا " از جانب ملاها و " روحانیون " قندهار نیز خواستهای مطرح گردید که حکومت بایستی برانگیزا صحه گذارد . اهم خواستهای ملاهای قندهار و تصدیقات جرگه مشرقی که بشعوب عجمی بکسان مستند و نشان دهند و باستانی افغانستان منع است / جنبش است :

(در صالحه بعد)

بارد آورد / بطوریکه میتوان گفت مشارالیه نقشی نسبتاً مهمی در کسب استقلال
 وطن داشت . به قانعیه باید اطمینان نمود که نقش مزبور بدون وجود امان الله
 خان و بارانش همچون محمود طرزی / به هیچ عنوان نمیتوانست محلی از اعراب
 داشته باشد . نادر همچنین که بعداً به تفصیل بیشتر خواهیم دید / نه
 بدست آوردن استقلال / بلکه نابود کننده استقلال وطن بود . بهر رو / امان الله
 خان نادر را با خطرمساعیش در جنگ سوم افغان - انگلیس عزیز داشته و
 تحت حمایت خود گرفت . (غافل از اینکه مارد راستین من پرورد) بطوریکه
 تا مقام وزارت حرب او را ارتقا داد . نادر که تصور نمیکرد استقلال وطن و حاکمیت
 نشود الهاماً و ساخت اجتماعی - اقتصادی قبیله‌ای در تعارض با یکدیگر باشند
 در آغاز در تحکیم استقلال وطن میکوشید ولی پس از مشاهده خطر اقتصاد

۱- تشکیل مجلس اعیان (طبقاً متشکل از روحانیون شریعتی / نشود الهاماً
 و در سایه تبایل) .

۲- پس خواسته شدن معصلات افغانی که برای کسب فن قابلگی به
 ترکیه رفته بودند .

۳- علمای دین باید بتوانند مانند سایر علما وارد افغانستان گردند .

۴- برهنه کردن دست و روی صنع است و خانمها نباید موی خود را قطع
 نمایند .

۵- شرط شهادت نامه در رهن برداشته شود (یعنی هر کس میتواند
 در رهن کند . این ماده دست مایان بی سواد و مضرب را که ملا بازمیگذارد) .

۶- توزیع تذکره موقوف و اخذ آن بصورت قومی باشد .

۷- سختی جزای شراب نوشی .

۸- تبدیل تعطیل هفته از پنجشنبه به جمعه .

۹- پوشیدن برقه چین در برای زنان . نسوان نباید لباس اروپائی بپوشند .

۱۰- شرط پیری و سریدی از نظامیان لغو شود (احتمالاً منظور لغو وجه
 پارتیه است . بدیهی است که این "لغو" بالفور رجعت در ارتش انقلابی
 خلق ماحیتاً تفاوت دارد) .

۱۱- مکتب مستورات تا مجلس اعیان و وکلا منطل شود و همچنین

تسوان . (بقیه در صفحه ۷۱)

موقعیت ارتجاع نفوذ الی بد خطای خود پی برد و بنای مخالفت با اصلاحات اجتماعی امان الله را گذاشت. اختلافات مزبور مرور آج بیشتری یافت / بخصوص که با اعمال رفرم های امان الله خان در ارتش و کنار گذاشتن صاحب منصبان ارتجایی و مورد حمایت نادر و ایجاد احزاب متعدد / که موجب ضعیف شدن موضع نادر و سران قبیلوی — نفوذ الی در برابر امان الله خان میشد / اختلافات آنها سرحد بحرانی رسید . نادر لپرای مبارزه با امان الله — خان از انگیزه های دینی و نفوذ روحانیون (توجه کنید که ارتجاع چگونه درین راه رنجند گاه یکبار همچون افیون برای تخمد پرتوده های زحمتکش به کار میگیرد و چگونه از اعتقادات مذهبی توده ها بشناخته پرنده ترین و مهملترین حربه برای به بند کشیدن آنها سود میبرد .) و عناصر ارتجایی ارتش که همگی شکی بر نفوذ البسم و ساخت قبیلوی جامعه بودند / کار میگرفت (۱) . بالاخره اختلافات مذکور منجر به اخراج نادر و برادرانش شاه ولی و محمد هاشم از افغانستان گردید (۲۴ حوت ۱۳۰۴) . البته بهانه " رسمی " اخراج مریضی و نیاز به استراحت و استخوان سبک کردن و پیشتر رنگ و روغنی آن نیز مقام " سفارت " افغانستان در پاریس بود . لابد برادران او نیز بدین — دلیل از افغانستان " برآمدند " که جناب نادر نیاز به تیمار و پرستاری داشتند ؟ ! . برادران مزبور در ۳۰ نوامبر ۱۹۲۶ (۱۳۰۵) از کلیه مقامات حکومتی سبکدوش گردیدند ولی همچنان در پاریس ساکن بودند و بدین وسایز دید های مشکوک داشتند (۲) .

— سایر مواد نیز عمدتاً شامل نوع لباس و سایر امور مذهبی و قومی است .

(نقل از بحران و نجبات) تالیف محی الدین انیس .

(۱) — عده ای دست اندرکاران انوقت معتقدند که نادر و غائله جنوبی — ال های ۱۳۰۲ — ۱۳۰۳ دست داشته است . هر چند سند معتبری گواه بر او و نفوذ در دست مانیت و ولی بدلیل نفوذ قسراوان او در بین قبایل جنوبی و مشرقی و همسویی منافع آنها و روند حوادث / احتمال صحت مطلب فوق تا حد نزدیک به یقین می باشد . توجه کنید به تقارن زمان اخراج او (حوت ۱۳۰۴) و شورش جنوبی و سپس منفک کردن نادر از کلیه مقامات دولتی .

(۲) — سردار آرد او و محمد ظا هر شاه نیز در همان هنگام در فرانسه محصل علوم

بنابر این توصیف و برادرانش در هنگام سقوط کابل در پاریس، میزیستند. اینها فاعله پس از استعمار، بر اجتماع نقشه‌کش افغانستان و برای رهبری شورشی جنوبی و مشرقی یا با اصطلاح برای "انجمن رسالت خود را ازادی وطن از دست درازان سقوی" از طریق هند به جنوب وارد شد. (حوت ۱۳۰۷) و برادرش محمد هاشم را برای تحریک و رهبری اقوام مشرقی بد آن صوب روان نمود. بدین صورت سه تنگداری که در جنگهای استقلال با قبایل جنوبی و مشرقی ارتباط نزدیک و دوستانه ای به سرزده و نتیجتاً نفوذی در بین آنها داشتند، به یکدیگر خطرناکتر گردید و منافع طبقاتی و قبیله‌ای ایشان مجدداً متحد و صمیمانی تازه کرده / اینها به قصد کسب قدرت سیاسی (قبلاً "شاهان" انفرادی وجود امان الله می‌دیدند) متحد شدند.

"بچه سقو" چون حکومت رسید / توسط سردار احمد شاه پسرعمو نادر و عبدالعزیز وزیر مختار افغانستان در طغران / بیانی برای نادر و فرستاد تا هر چه زود تر با افغانستان آمده با حکومت او همکاری نماید. حتی طیاره ای برای او ارسال داشت. ولی نادر قبل از رسیدن به یک به قصد جنوبی حرکت نمود. بود. مذاکرات بین "سقو زاده" و نادر در جنوبی بوسیله شاه محدود برادر نادر که از حرمیان و نزدیکان بچه سقا بود ادامه می‌یافت. گوشه‌های بچه سقا برای جذب نادر به حکومت خود نشان می‌داد که بین احمد اف و نادر برادر اختلاقی در بین نبود، و هر دو در خدمت یک هدف و یک مقصد بودند. (۱) در این میان آنچه مورد اختلاف بود / مسئله پادشاهی بود. طبیعتاً نادر چون نادر با سواد و با تجربه و مقامات بلند حکومتی (وزارت حرب) و موقعیت اجتماعی برتر (۲) درون شان خود می‌دید است تحت

- (۱) - اینکه "بچه سقو" بعنوان جنگ تاریخ برود نامزترین همگان است و نادر بعنوان ناجی افغانستان خرماله و پسرعمه‌ای "تجلیل" می‌شود نه به لحاظ تفاوت انسابی به نسبت حاکمیت خاندان نادر و وطن فروش محمد زائی است و گفته شود "عید این انگلاند" (۳) *My dear friend* بودند. (۲) - نادر روشن‌فکری بود از طبقه حاکمه. چنانچه زبان عید انست و دارای تمییز سیاسی و فرهنگی در رهنه و کشورهای اروپایی بود.

فرمان يك قطاع الطريق عامی باشد. و همچنین "بچه سقو" کسی که سالها محرومیت کشیده و برای سیرکردن شکم خود به سرکار شاقی از دزدی و راه زنی گرفته تانوکری و شاگرد سماوات بودن دست یازیده و نسل اندر نسل جز فرمان بردن و رنج کشیدن نصیبی نداشته / حال که به قدرت رسیده و فرصتی یافته تا انتقام گذشته نکبت باروسیه خود و قوم محرومیت کشیده خرد را بگیرد / چگونه حاضر خواهد شد این فرصت نیکوراد و دسته بهرد رنج نابرده و تازه از راه رسیده ای چون نادر تسلیم کند ؟ مبارزه آنها مبارزه قدرت طبر بود / بنابراین مذاکرات آنها نتیجه ای نمیتوانست داشته باشد و تمام جنگ بود که قمار بود بین آنها حکم کند .

نادر ریزودی درجنوبی بجمع آوری سپاه پرداخت . وزیر عمال / احمد زائیشا / درخیل / جدران و سایر قبایل را که بین یکدیگر اختلافات قبیلوی متعددی داشتند / بر سر امر مهمتر / کسب قدرت سیاسی / متحد نمود . جالب اینکه این " نجات دهندگان وطن " مکرراً " بر سر چور و چپاول و تقسیم غنایم قبایل مغلوب همچون گنگان گرسنه بر سر استخوان به جان یکدیگر می افتادند و از این رهگذر مشکلاتی برای نادر که به استخوان پاره اعتنایی نداشت و بسیار بیش از آن میخواست (حکومت افغانستان) فراهم میاوردند . لازم بود که راسته در همین دوران حکومت امان الله خان در قندهار برقرار بود و یکی از تعلیمات نادر همین قبایل و توده های طرفدار امان الله برقراری مجدد حکومت امانی بر سر اسرافغانستان بود . او تاروهای آخر / هدف اصلی خود / یعنی غصب سلطنت را مخفی میداشت .

علیرغم مشکلات فراوان که عمدتاً ناشی از اختلافات بین القبایل و خصوصاً اختلاف عقیده در مورد حکومت آینده بود (۱) / وی با مانورهای

(۱) - بسیاری از قبایل موافق امان الله خان بودند و تقاضای بازگشت او را داشتند از جمله عبد الحکیم خان حاکم اعلی گردیز پیرادر عبد المیز خان و وزیر حرب امان الله خان که اکثریت مطلق مردم گردیز از او حمایت میکردند . عده ای نیز در جمله مخالفین حکومت امان الله خان بودند مانند

زیرکانه و مکارانه و کارگرفتن از نفوذ معنوی و قدرت بیان خود و همچنین تجاریسی که در طول جنگ سوم افغان - انگلیس کسب کرده بود و اشنایی زیادی که با روحیات قبایل آن صوب داشت / موفق گردید آنها را مقتدا و تا کسب پیروزی خود حول خود متمرکز گرداند .

طرز العمل نادر خلاف سرداران و رهبران نظامی فتود الهی و سرکردگان اردوی " بچه سقو " که صرف جنبه نظامی داشت / شامل تبلیغات و مانور - های سیاسی / چه هوسیه نشر شمنانه ها و جراید وجه تشکیل مجالس سران اقوام و ریش سفیدان و زویند های متعدد با متفذهن قبایل نیز میشد . در حقیقت شیوه های اوسپاره روشهای رهبران بورژوازی می مانست . نباید فراموش نمود که او شخصی بود با تحصیلات عالی و سالهای طولانی با مطبوعات همکاری داشت / از جمله " اتحاد مشرقی " و جرائد حری و دی در جریان بلوای جنوبی - جریده اصلاح را بعنوان ارگان با - خنکوی فتنه مزبور بایگذاری و منتشر نمود . (۱۶ اسد ۱۳۰۸) که محاسبین مردم پخش می نمود . شعارها و تبلیغات سیاسی او بر محور وحدت ملیتهای کشور / ایثار برای وطن ترقی و پیشرفت مردم و خصوصاً اسلام قرار داشت . یعنی عمدتاً - عثمان شعارهایی که موفق گردیدند قبایل را در جنگ سوم افغان - انگلیس متحد گردانند .

بدین ترتیب / این بورژوازی روشنفکر که عمیقاً در فتود الهیسم و ساخت قبایلی افغانستان ریشه داشت / بعنوان شخصیت مناسبی برای ایجاد مرکزیت دوباره در افغانستان / بدون در خطر قرار گرفتن منافع فتود الهی و سران قبایل تجلی نمود . بویژه که دارای صفاتی از قبیل بیرحمی و سفاکی / اراده و تصمیم زهرکی و تیزهوشی / قدرت بیان و خبیله گری فراوان بود . این محاسن (۱) نمی توانست از چشم امپریالیسم دور بماند . امپریالیسم که از نظائر نادر

— اقوام زرم / سراوغه / سلیمان خیل / کتوا و غیره از آنجائیکه نادرناگزیر بود این اقوام را یکجا گرد آورد / کارد شواری در پیش داشت و هر روز باز و خورد — علی بنین آنها را بر می داشت . لذا مجبور بود طوری سیاست بازی کند که طرفداران امان الله و او را موافق حکومت امانی بداند و مخالفینش او را مخالف فرار امان الله در حقیقت کمک معنی بود به نادر در بیرون آمدن از گرداب این مشکلات .

د. ایران و ترکیه (رغشاه و کمال پاشا) نتیجه های مثبتی گرفته بود / نادر "غازی" رابهنوان شاه افغانستان باد رحیقت حلقه اتصال دهنده "فتودالیم بورژوازی کپراد و برگزید و اورا یاری فراوان داد. پیروزی نادر بدون کمکهای مادی و معنوی انگلیس امکان ناپذیر بود (۱).

اعلان سلطنت نادر بهمنوان "نادر شاه غازی" (۲۲ میزبان ۳۰۸ بهربره اکتوبر ۱۹۲۹) پایان دوران دموکراسی امانی و آغاز گستر حاکمیت کپرادوری فتودال - بورژوا بود. این نقطه عطف تاریخ افغانستان یکبار دیگر مردم وطن پرست میهن را بیاد این عزول تلخ و دردناک تاریخ انداخت که :

ترقی های عالم رو به بالاست / ما از بالا رو پائین می ترسیم ۱

نتیجه : از حدود سال ۱۹۰۷ تضاد بین امپریالیست ها شدت و حدت خاصی یافته و روزه روزاچ بیشتری میگرفت. بطوریکه آزر وند تکاملی تضاد های منوربوی باروت و خون بخوشی استلزام میشد. لهذا نیروهای مختلف امپریالیستی سخت مصروف برگردن انبارهای ذخیره و کوت کردن سلاح های قتاله بودند و جنگی را که بزودی واقع خواهد شد / تدارک می دیدند. این تدارکات که شامل تبلیغات سیاسی و زد و بند های بین دول و جمع - اوری "متحد" نیز میشد نمیتوانست بدون تاسیر در کشورهای مستعمرات - معیاشد /

در جنگ های امپریالیستی / مستعمرات و کشورهای وابسته که همچون اقمار حول نیروهای امپریالیستی مختلف گرد آمده اند / نقش عمده ای دارند. اینان اساساً وظیفه "تأمین نیروی انسانی / مواد خوراکی / امور لوژستیک و معمرات از عمه میدان جنگ" را داشته و در خطوط مقدم جبهه قرار دارند.

(۱) - نادر منبمی مالی برای برآوردن نیازهای جنگی و بذل و بخششها و مصارف گزاف تبلیغات و غیره نداشت و سران قبایل نه حاضر به تقبل اینگونه مصارف گمرشکن بودند (انعاما اساساً بخاطر چورو و چپاول در جنگ شرکت میکردند) و نه چنین امکانات مالی کلانی داشتند. همچنین است اتحاد قبایل متضاد المنافع و مشکوک که بدون حرکت چشم و ابروی انگلیس امکان پذیر نبود.

بطوریکه شکست یا پیروزی آنها تا "تیرا استراتژیک" تعیین کننده در نتیجه جنگ دارد. لهذا در سالهای تدارک جنگ جهانی اول / رقابت گسترده و وسیعی برای جلب حمایت مستعمرات و تحت الحمايه ها و نيمه مستعمرات جریان داشت. هیأت‌های گوناگون از طرفین اساسی جنگ با دست‌ها و انبانی پراز هدایای غرورنگ کن و نطق‌های اتشین منی بر استقلال و آزادی کشورهای مذکور / به آن نواحی - رازیر شدند. از جمله مهمترین آنها که به افغانستان آمدند هیأت‌های ترکی و جرمنی از "محور" بودند. هدایای تبلیغات و رقابت‌های هیأت‌های مزبور موجب هیجان و شیفتگی و بعضاً "سردرگمی" بین اراکین حکومت گردید. و از جانبی دیگر / توده‌ها و مخصوصاً افشار و شنگر هر چه بیشتر در جریان امور جهانی قرار گرفته حالتی ملتعب و تحریک کننده بر جامعه مستولی شد که خواهی نخواهی موجب بی‌اثر شدن نسبی خفقان و سکوت و سکون فلسف کنند و پیشین گردید. شرایط جدید فرصتی میداد به روشنفکران در برابر عقیده و سؤال و جواب از یکدیگر و تبلیغات. بخصوص که یک طرف جنگ (نیروهای محور) خود را متحد اسلام نشان میداد و انرا عملاً در پیوند با ترکیه عثمانی یعنی مرکز اسلام میزد. بورژوازی بعصه "ظهور میرساند و با زدن رنگ تمدن استعماری به تبلیغات پان اسلامیتی / " داعیه " دفاع از حقوق خلق‌های مستعمرات را داشت.

در همین اوان جنبش‌های رهائی بخش و اصلاح طلبانه متعدد در دوحول وحوش افغانستان جریان داشت از جمله جنبش ناسیونالیستهای ترکیه برهبری کمال پاشا / جنبش انقلابی حیدر عمو و قلو (با انگیزه‌های بلشویکی) و کوچک خان و ایجاد جمهوری شوروی گیلان در ایران / حرکت‌های ضد انگلیسی انقلابیون هند و بخصوص مسلمانان در هند و معتراز همه و سمت و اوج مداوم مبارزات بلشویکی و بالاخره پیروزی اتحاد روسیه تزاری. برخورد و یالکتیکی امروز و بهر حال از طرفی و با جامعه افغانی از طرف دیگر / به همراه نیروی روشنفکری ایکه از خارج بداخل سرازیر شد / عمیق دست بهم داده موجب شکل گرفتن قشر روشنفکر بورژوازی افغانستان گردید که در ایجاد و ادامه دموکراسی امانی تأثیر تعیین کننده داشت.

ولی از آنجائیکه دموکراسی امانی و اصلاحات بورژوازی امانه ان اساساً -

انگیزه روشنفکری داشت و فاقد پایگاه مادی نیرومندی بود / قادر نبود -
 رفرمهای اجتماعی و رومانی را به عمق پرده به اصلاحات یا تغییرات انقلابی
 در ماهیت ساخت اقتصادی - اجتماعی تبدیل نماید . لهذا اصلاحات
 فرهنگ امان الله خان که تقلیدی از فرهنگ بورژوازی اروپا بود / بعنوان عناصر
 بیگانه با جامعه و فرهنگ افغانی تبارز نمود و تحمیل آن بر مردم / مقاومت و
 ضدیت انحصاری امد خود داشت . و این فرصت مناسب و ذیقیمتی بود که در
 اختیار ارتجاع و عوامل امپریالیستی قرار داده میشد تا با دامن زدن هر چه
 بیشتر نارحمایتی های مردم و با اتکا بر پایه مادی و سمعی که فرهنگ ارتجاعی
 (آنچه که در ضدیت با دموکراسی امانی قرار داشت) فتودالی - قبیله‌وی
 از آن برخوردار بود / موجبات سرنگونی دموکراسی امانی یا حکومت بورژوازی روشنفکر
 را فراهم آوردند . انتشار جراید مختلف / گشودن مکاتب ولیسه ها /
 گذشتاندن نظامنامه هابری اصلاح روابط اجتماعی / آزادی دادن به نموان
 حمایت از تجار و پیشه وران اصلاح نسبی ساخت سیاسی کشور و سایر اصلاحات
 مترقیانه امان الله خان / همه و همه اگر چه تاثيرات مثبت و مفیدی
 از خود بجای گذاشت ولی معضله نمیتوانست در ایجاد رژیم سرمایه داری
مستقل نقش تعیین کننده داشته باشد .

مهمترین انتقاد بر فرمانروایان عدم رعایت تناسب منطقی بین
 اصلاحات رومانی و اصلاحات زیربنایی بود . امان الله خان اگر چه فابریکات
 و مؤسسات تجارتی چندی ایجاد نمود / ولی انحصاری رشد و قدرت گرفتن
 قابل قبول بورژوازی که لازمه سلطه و برقراری فرهنگ و روابط بورژوازی
 است / کافی نبود .

با اندک دقت و غور در اوضاع و شرایط ان موقع متوجه میشویم که
 صرف نظر از ناآگاهی و غا و خصلت های احساساتی و روشنفکرمانه و نزدیکی
 های امان الله خان و یارانش / او شان در شرایط فوق العاده نامساعدی
 که همچون بند های گرانی بر دست و پای آنها پیچیده شده بود / مجبور
 بودند افکار ترقیخواهانه خود را بر مرحله اجرا بگذارند . افغانستان اگر چه
 روی کره ارض و بین ملل نسبتاً پیشرفته ای (کلیه کشورهای منطقه از افغان -
 نستان پیش تر بودند) قرار داشت / ولی انچنان حصار محکم بدوران کشیده بودند
 که " شما " ی بورژوازی و صنعت را در آن راهی نبود . توگوئی افغانستان -

لکه سیاه فراموش شده ای است بر نقشه جغرافیائی جهان. تیماراه های —
ارتباطی قابل ذکر با خارج / تورخم و چمن بود که انحصار نزد نامورد استفاد
کوچیه ها و افراد قبایل قرار داشت و وسیله ایشان قرق میشد. راه های
مواصلاتی در داخل جزیره راه ها و مالروها نبود (خط آهن / تلگراف /
تلفن . . . اصولاً برای مردم افغانستان ناشناخته بود) که همین باعث اصلاح
طریق مواصلاتی نیز از امنیت ناشانی نداشتند و هر چه بود را عجزی و قتل مسافران
(اگر اساساً کسی بفکر مسافرت می افتاد) بود. اقتصاد و فرهنگ فتووالی —
قبیلوی تسلط تام و تمام داشتند و همچون دوزنه قلع کننده بر ای پشرفت
و تکامل افغانستان سنگینی میکردند و قدرت هر نوع حرکت را سلب کرده بودند.
جزئی تجارت خارجی که انهم بشکل سنتی و اولیه بود در قید اسارت کامل
انگلیس قرار داشت. (انگلیس حتی داد و ستد ماست و قوروت بین قبایل
سرحدی داخل با خارج افغانستان را کنترل می نمود.) روستاها و شهرهای
جد افتاده مملکت زندگی در خود فریسته داشتند. آنها نمیتوانستند سالیان
سال همچون جوکیان هندی با دانه با دانی سر کنند بدون اینکه از احوال
همسایه های خود خبری گیرند. خود تولید میکردند و خود مصرف. شاید تنها
ارتباط انحصار نیای خارج ما مورین منحوس مالیاتی بودند که هزار چند گاهی
همچون ساعقه بر سر مردم بهمنوای با اصطلاح شهرها و روستاها فرو میامدند. .
در چنین اوضاع و احوالی بود که دموکراسی امانی از پنهان اقلیت روشنفکر
زاده شد. ولی ابا بلند پوازیهای غیر خواهانه این اقلیت میتوانست جوابگوی
کلیه ضرورت های جامعه به تغییر و تکامل باشد؟ بخصوص که افغان —
نستان پس از سالها محمود بود و خود بودن (۱) که نوعی رخوت و بی حالی مزمن
را بد نهال داشت / ناگهان در مسیر حادث ترین حوادث و در گرونیهای جهانی
وزد و بند های امپریالیستی قرار گرفت. از طرفی ارتقا سوبه فرهنگی و درک علمی

— — — — —

(۱) — پس از جنگ دوم افغان — انگلیس در روزه های افغانستان بروی خارج
به طور کامل بسته شد و دیکتاتوری ساه عبدالرحمنی فضای کشور را اشغال نمود
این موقعیت تا اواخر امارت حبیب الله دوام داشت که در طی آن افغانستان
بر مرداب راکد و زنگار بسته ای تبدیل شد.

توده ها از دست و دشمن / ارتگنا و امکانات / از ضرورت ها و فریب ها / از نایب ها و نایب ها به عنوان وظیفه مبرم در دستور العمل انقلاب قرار داشت / و در واقع بدون آن حتی نیم قدمی هم نمیشد در جهت کسب استقلال و رهایی از قید و بند آپ ریالیم برداشت. و از جانب دیگر انجام وظیفه مزبور بدون پایه ای مستحکم و طبقاتی امکان نداشت. چگونه در انچنان باتلاقی که پیشتر گفته آمد / میتوان د فمنا چنان پایه ای را / چنان جای پائی را ایجاد نمود ؟ ایجاد پایه طبقاتی یافای الواقع ایجاد طبقه بورژوازی که حامل فرهنگ نوین و مترقی مورد نیاز آن عصر بود / تحت سلطه کامل و بی خدشه فئودالیسم و روابط قبیله‌ای و رعدت کوتاهی که در اختیار "د موکراسی امانی" بود عملاً ناممکن می نمود.

بورژوازی کلاسیک غرب طی سالیان دراز و همراه با رشد گرفتن انگیزه نیاز به تغییر و تکامل / (طبعاً برای کسب حد اکثر منافع نیروی نوین) که خود متاثر از روابط بازو ازادانه اقتصادی - اجتماعی بین المللی بود (۱) / در بجا رسید یافت. در این مسیر / بورژوازی غرب به مرور بدون اینکه با دشمنی صد چند قویتر از خود (آپ ریالیم) روبرو باشد / مبارزه کرد / شکست خورد / تجربه آموخت / آموخته ها را بکاربرد / قوی شد. جای پایاها را مستحکم کرد. استوار شد / بالنده شد و بالاخره پیروز گردید. خلاصه گوئیم / سرتوین بورژوازی غرب منطقی و هموزات یکدیگر رشد کردند. به مثابه یک کل. چنان بود که سرنه تنها هیچگاه مبارکرائی بر تن نبود / بلکه راهگشای آن و راهبران بود.

— — — — —

(۱) - این مطلب هیچگونه تئانی یا تائید قاطع و تمین کننده نیروهای مولده یا زیر بنابر "نیاز به تغییر و تکامل" یا ایجاد نهاد های جدید اجتماعی - سیاسی ندارد. این تائیدات پایه بیان دیگر / پویائی مزبور / همه محموله ایست سوار بر روند روابط بین انسانها یا جوامع انسانی از طرف و روابط "انسان" و طبیعت از طرف دیگر. بدیهی است که شدت و ضعف / دینامیسم و سکون - روابط مزبور تا "تیر قاطعی در ارتقا" کل جامعه به مراحل بالاتر دارد. از همین جا است که فئودالیسم شرق همراه با اشراق "ارامت بخش" و سکون نسبی آن چند هزار سال دوام آورد ولی سرمایه داری همین شرق عمراء با هیچان التعاب فرهنگی آن بیش از چند صد سال نخواهد پائید.

اماد رافغانستان (واکثر قریب باتفاق کشور های نیمه مستعمره - نیمه فئودال) دقیقاً عکس رابطه فوق برقرار بود. در اینجا صنعت و تجارت نمی توانست در آن مدت کوتاه عمر "دموکراسی امانی" و تحت سیاست های پندارگرایانه "دموکراسی امانی" رشد کند. چون نیروی کار لازم وجود نداشت (مردم وابسته بزمین یا قبیله و در حد نهایت پائین کارایی صنعتی بودند). / چون بازار کالائی وجود نداشت / چون پول کافی وجود نداشت - (اقتصاد کاملاً بسته و خود مصرفی بود) / چون راه های مواصلاتی و طرق ارتباطی لازم وجود نداشت / چون مواد اولیه اماد موجود نداشت (حتی معادن سروی نشده بود) / چون بععلت رخوت و بیماری زمین سکون / انگیزه حرکت و تغییر وجود نداشت / چون / چون فی الحقیقه آنچه وجود داشت / مخالف سرمایه داری و روابط بورژوازی بود. در دریای تاریکی و ارتجاع فقط یک نقطه روشن نهایت خرد وجود داشت / قشروشن فکر / یک سر سری که برقی استوار نبود. یا اگر بود / تن اندر نحیف و ناچیز بود که سر همه چیز / یعنی کل شده بود. حساب چنین موجود عجیب و ناقص الخلقه ای (در تقریباً کلیه کشورهای نیمه مستعمره - نیمه فئودال همین "موجود" - ناقص الخلقه زاده شده و سرنوشت تقریباً همه آنها نیز مشابه بوده است.) (۱) با کرام الکاتبین است. فکر معجزه ای میشد تا ازان "چیز" قدرت حاصل میابد. اماد دیدیم که معجزه نشد. ازان "چیز" جز "چیزکی" نمیتوانست حاصل آید. ازان همیکل نامتوازن / موجود نامتوازن تر "بورژوازی کمپ رادور" پیدا آمد.

(۱) - تنها آن دسته از کشورهای نیمه مستعمره - نیمه فئودال توانستند خود را از شر این نطفه بورژوازی کپرادور خلاص کنند که مارکسیسم - لنینیسم را قراه راه خود قرار دادند. مانند چین / البانی . . . اگر بعضی از اینگونه کشورها از راه مارکسیسم - لنینیسم انحراف کردند / این بمعنی عدم کارایی مارکسیسم - لنینیسم در بیش گیری از ایجاد رژیم سرمایه داری وابسته نیست. چون این کشورها هیچگاه تهدیل به سرمایه داری وابسته نشدند. نقص را - باید در ساخت رهبری این کشورها جستجو کردند و مارکسیسم - لنینیسم.

از آنچه که در فوق آمد نتیجه می شود که / از انجائیکه "فرماسیون امانی" و "موکراسی امانی" بدون اتکا بر زمینه مادی گسترده و مطمئن اعمال می شود / (بمبارت دیگر خصلت فرهنگی طبقه^(۱) بورژوازی هر خصلت مادی آن برتری و پیشی داشت) نمیتوانست مانا و دام دار باشد. یعنی انچنان نیروی که حافظ و پشتیان و تکامل و عنده عناصر فرهنگی فوق یا بمبارت دیگر "موکراسی و فرماسیون امانی" باشد وجود نداشته. لهذا اصلاحات مزبور حکم نهال کوچکی را داشت که در شوره زار روئیده باشد. این نهال علیرغم فعالیت های شبانه روزی باغبان / بدلیل املاح مضر که در خاک وجود دارد و ضعف نسبی خود نهال محکوم به مرگ است. مگر اینکه باغبان دلسوز ما اساساً و - عمدتاً و در ضمن ایاری و مواظبت مداوم نهالچه خود / کوشش نماید ترکیب قلیائی و مضر خاک را تبدیل کرده شرایط مساعدی را برای رشد و تکامل نهالچه متعیا گرداند. این کاری بوده که دولت روشنفکری امان الله خان نتوانست انجام دهد. ناجائیکه طوفان شن ارتجاع نهالچه سست بنیان اورا بکلی از بنیخ وین کند و نابود کرد.

با این وجود موکراسی امانی فرصتی بود برای رشد عناصر اولیه بورژوازی. عناصر مزبور که از نیروی فعال و قدرت سیاسی بالنسبه خوبی (بسیاری از بورژوا - روشنفکران موکراسی امانی از طبقه حاکمه و حتی خاندان حاکم بودند) - برخورداری بودند نتوانستند تا حدودی شکل بگیرند. اگرچه اینچنین شکل گرفتن و ان قدرت سیاسی تا^۲ثیر لازم را بر ساخت اقتصادی - اجتماعی جامعها نداشته ولی هر حال بعنوان نیروی رشد یابنده و بالنده مطرح بود و ارتجاع قادر نبود وجود انرا نادیده انگارد. بویژه که شرایط تکامل اجتماعی بطور استراتژیک رشد انرا ایجاب میکرد. همچنین شرایط جهانی (ایجاد حکومت بلشویکی شوروی / اوج مداوم همکارهای ملی در سراسر جهان / نیاز

- - - - -

(از صفحه گذشته) - این مقوله بحث مفصلی بکار دارد که جایش اینجا نیست. (۱) - شاید چنین چیزی را نتوان طبقه نامید. ما هم خود نیز بر همین باور هستیم. ولی لزجانب دیگر و سمت کسی قدرت ان نقد شده بود که از چوکات قشر فراتر رفته بود.

روزافزون اقتصاد امپ ریالیستی بازارهای فروش کالا و منابع جدید معدنی و انسانی (شیوه های کهن استثمار امپ ریالیستی را کند و پی اثر کرده بود . بطوریکه نیروهای امپ ریالیستی نه قادر بودند و نه به نفعشان بود که از ایجاد و رشد اقتصادی و روابط تولیدی بورژوازی جلوگیری کنند . آنچه آنها میخواستند یاد حقیقت استراتژی نوین آنها در فرمول " بورژوازی بلکه / استقلال نه " خلاصه میشد و میشود .

بدین ترتیب چهره ای همچون نادر / یعنی پدیده ای که علیرغم نبودن (۱) / قرابت های آشکار و نهان با اسلاف کهنه خود داشت / مطبوع طبع امپ ریالیسم قرار میگیرد . نادر ضمن حفظ عناصر ارتجاعی فتوای و قبیلوی / بخصوص در زمینه فرعنکی / و رشد و تکامل تولید و روابط بورژوازی نیز خفاگوشید / البته تا آنجائیکه موجب تعارض و مورد سؤال قرار گرفتن حاکمیت امپ ریالیسم نشود . در واقع سگ را نقد و صیقل پوراند که مطیع باشد نه اینکه دست بدارش زادندان بگیرد . بدین گونه طبقه " بورژوازی نوپای افغانستان ناگزیر شد از همان آغاز / عوض حرکت استوار و متکی به نفس / شیوه حرکت سینه خیز و متکی به " دیگران " را پیشه کند . یعنی زائیده ای شود بین عبویت و اراده از سرمایه داری امپ ریا لیستی .

(۱) - توجه کنید بسوابق و خصلت های بورژوا مابانه نادر !

افغانستان نیمه مستمره - نیمه فئودال

(بورژوازی کمپ — رادور)

۱ آغاز : آغازگر این مرحله از تاریخ افغانستان نادر افغانیانادشاه بود . فامیل سردار محمد نادر ابن سردار محمد یوسف (از خانواده " سردار حبیب خان) پس از برکناری امیر محمد یعقوب از امارت کابل / پهنند تبهید و در " دیره دون " مسکون شد . ولی دیری نگذشت که بنادعوت عبدالرحمن بکابل واپس عودت نمود . (۱۲۷۸ - ۱۸۹۹) و خدمات خود رامجدد ابد فامیل شاهی پیشکش کرد . بانکاح خواهر نادر برای حبیب الله وابستگی با بقاتی وقومی انها هر چه بیشتر مستحکم گردید و بدین ترتیب نادر در جمله خانواده حکومت گرافغانستان شامل شد نادر که دوران کودکی وجوانی خود را در هند و تحت حکومت انگلیسی هند سپری نمود تربیتی بورژوا مایانه یافت .

سردار محمد نادر نیز همچون همگنانش در سایر کشورها / مانند جیانگایشک (چین) / رشاه (ایران) / حبیب بورقیه (تونس) ملک حسن (مراکش) / موبوتو (زئیر) / نصر (هند) . . . ابتدا با لباس انقلابی و در اردوی بورژوازی انقلابی فعالیت سیاسی خود را شروع نمود . او با موافقه و حتی کوشش و جدیت وسیع در زمینه اجرای اصلاحات ترقی خواهانه / بعنوان مرد وطنخواه و مترقی مصرقی شد . ولی بزودی و در اثر بهسرفست سریع نهضت انقلابی توده / که خطر نابودی ارتجاع و ساخت قبیلوی - فئودالی (پادشاه های نفوذ و سلطه امپریالیسم و هیأت حاکمه) را پیامد خود داشت / پادستگاه سیاه ارتجاع ساخته و از دشمنان قسم خورده - انقلاب و یاران وفادار ضد انقلاب گشت . اونیز همچون دیگر اسلافش / به خاطر خدمات گذشته و چهره انقلابی ای که بطور موقتی از خود بروز داده بود - (این گذشته با اصطلاح " خوب " نادر تا هنوز نیز موجبات گمراهی بعضی از مردم را فراهم آورده است .) موفق گردید توده های مردم را حول شعار آزادی دین و کشور و در خود جمع نماید . ولی معذرا / در خلفا

تعماران و ساداتان انگلیس و ایادی داخلی آن، خونخواریکه چندی پیش توسط همین توده نابزیر کشیده شده بود - / عقد و پیمان بست که مجدداً قدرت را به انحصار و پیش کند و خود در رأس قدرت سیاسی منبسط قرار گیرد .
روند سیاسی فوق / که در کشورهای نیمه مستعمره - نیمه فئودالیست ، جنبه عدّه انقلاب بورژوازی را تشکیل میدهد / حاصل دوران پیدایش و قدرت گرفتن امپریالیسم است و دیده نوظهوری را در تاریخ انقلاب خلقها بدینال دارد / که همانا اتحاد و طبقه متحد میشود در چپ - اول خلقها . یعنی فئودالیست با فئودالیست فوقانی بورژوازی ملی از طرفی و این مورد و با امپریالیسم از جانب دیگر / متحد میگردد . اتاد و گانه منبسط در - بهترین حالت رشد و ترقی خود عبور مسالمت آمیز و غیر انقلابی فئودالیسم به سرمایه داری (سرمایه داری کمپرادور) را بدینال دارد . سرمایه داری ای که نمون دارا بودن خصوصیات کلی استثنای سرمایه داری اروپائی دارای ویژگیهای نیز است که آنرا از سرمایه داری کلاسیک اروپائی فرق میداند . عدّه ترین این ویژگیها / وابسته بودن سرمایه داری منبسط است به سرمایه داری امپریالیستی . باوریکه سرمایه داری کمپرادور : کل زائید ، ای پادرواقع شکل پشت جبهه ای و تعدادی سرمایه داری جهانی را بخود میگیرد که اساساً و عمدتاً در خدمت سرمایه داری امپریالیستی میباشد . این جنبه وابستگی با همبستگی سرمایه داری کشورهای امپریالیستی اساساً غرق من نماید . همبستگی سرمایه داریهای امپریالیستی امریکا / المان / ژاپن و غیره بصورت وابستگی و کمک متقابل چند عملاً میباشد در چپ اول خلقهای سراسر جهان . اینان مناسبات بهره ده / جهان را بین خود تقسیم می نمایند و در صورت ضرورت و هنگام خیزش خلقهای مستعمرات و نیمه مستعمرات برای رهایی از جنگال بهره وران پدید / یکدیگر را یاری میرسانند .

نمککاری فوق رقابتی را نیز در بطن خود من پروراند که گاه تا حد جنگهای بین این خواهران یک ریشه و بطن باور میگردد . و جنگهای جهانی را بر سر تقسیم مجدد مناطق بهره ده و مورد چپ اول ایجاد من نماید . ولی وابستگی بورژوازیهای کشورهای مستعمره نیمه مستعمره بطور سرمایه داریهای

هم طرفی مزبور در حقیقت همه طرفی است. سردمداران و پیروان نظریه غیر-
انسلاک / برای حفظ خود و حاکمیت خود چالاکی کرده بهمه امپریالیستها
پاسخ میدهند. اینان عموماً در که تیز عروش هستند / ترسو و جبن نیز میباشند
نمیخواهند کسی (امپریالیستها) را از خود برنجانند و از این که مباد ادراک
- و در امر که بین امپریالیستها زیر پا گویند - شوند ترجیح میدهند با
- جواب مثبت دادن به طرفین دعوا / بخن خود را خلاص کنند. اینان اپور-
تونیت ترین بخش طبقه حاکمه کشورهای نیمه مستعمره - نیمه فئودال را
تشکیل میدهند اینان کسانی هستند که هم در مسجد نماز میخوانند و هم در
کلیسا. چند قبله دارند و در برابر مرتبه با اخلاص و وفاداری یکسان !!
مصرف میاورند. اینگونه دولت‌ها با درک توازن نسبی قدرتهای مختلف
امپریالیستی / ترجیح میدهند که عوض بگردانند اختن حلقه نوکری یک امپ-
ریالیست یا یک جناح از امپریالیست‌ها مجموعه ای از حلقه های نوکری را بگردان
بیاویزند (۱) - در واقع ایشان هم از توپ می‌زنند و هم از انحر که
مستفانه این هر دو قوت را بیعت خلق‌هاست .

اگر در لحظات صلح نسبی بین امپریالیستها / سیاست نهایت اپورتونیتی
ورزیلانه " غیرانسلاک " / " غیر متعهد " / " بیطرفی فعال " (!)
تأخیر می‌تواند موفقیت آمیز باشد ولی در هنگام اوج تضاد ها بین امپریا
- لیستها و منجر شدن آنها به جنگ / کشور عای با اصطلاح غیر متعهد و لسی
در واقع متعهد در برابر همه امپریالیستها / مجبور میشوند موضع و طرف خود

(۱) - لازم به ذکر است که در بین کشورهای غیر متعهد یا بی طرف هستند. کشور
- هایی که در آنها خرد بورژوازی انقلابی حاکم است و واقعا برای ایجاد
سمیستی مستقل از چپ و راست / نه سوسیالیستی و نه سرمایه داری / می‌کوشند
تاریخ نشان داده است که تصور " خیر خواهانه " خرد بورژوازی اینگونه
کشورها جز نوشته ای بر آب نیست و اگر آنها کاملاً بی تردید به اردوی پ رولتاریا
و برای ایجاد سوسیالیسم واقعی نه پیوندند / یا بوسیله کودتای واژگون شده
و عناصر امپریالیسم مجدداً قدرت را بدست میگیرند و یا در برابر خیزشهای
حق طلبانه زحمتکش و احزاب رادیکال و رولتری چاره ای جز پناه بردن به
دامان الوده و کثیف امپریالیسم ندارند .

را صریحاً "انتخاب کنند و در سنگرمشخصی قرار گیرند و گرنه از همه طرف کوبیده میشوند. مثال اینگونه کشور عثمانی مردی است که از او پرسیدند انگور بیخوری یا نه؟ او گفت "انیر" یعنی هم انگور هم نه و چون "انیر" وجود خارجی نداشت / لذا نه انگوره او دادند و نه پیروان بیچاره در محسرت هردو بماند که بماند.

کمی از بحث خود رو افتادیم. باز گردیم به سردار محمد نادر با حلقهٔ رابط بین فتودالها و بورژوازی کمپرادور افغانستان.

سردار محمد نادر پس از رسیدن بقدرت / بزودی / جمیعتی بنام جمیعت العلماء را کابل تا سیمنمور (۱۴ قوس ۱۳۰۸) تا با اصطلاح حکومت را بر اساسات اسلامی پی ریزی نماید ولی در واقع جمیعت مزبور و شش بود - برای ایجاد خفقان فرهنگی و سیاسی / بطوریکه از آن پس کلیه اقدامات ضد مردمی و خبیثانهٔ او تمام و با تمویب جمیعت موصوف انجام میگرفت. از جمله لایحه تبلیغ که اوایل ماه دلو ۱۳۰۸ از طرف وزارت عدلیه نشر گردید. این لایحه هرگونه تبلیغ و خطابه را در اجتماعات مذهبی بخصوص روزهای جمعه را / از دولایف روحانیون (روحانیونی که اعلیت انها به تمویب جمیعت العلماء رسیده باشد) میدانست و محدود به انها نمیداد. و روحانیون را نیز ملزم میداشت در جارجوگات لایحه مزبور سخن برانند که این محدود و نیز جزا و تنجای ترین و مضحکترین مسائل همش با افتاده مذهبی نبود. از جمله اینکه "اگر کسی در جواب شخصی که او را بگوید مگرتو خدایی که غیب پرانی؟ اری گوید. یا بگوید از خدایم ترسم / کافر است. و هرگونه تشبیه به نبی و خلفاء / اعم از اینکه سهواً باشد یا عمد / کفر محسوب میگردد." در حقیقت سائلی مانند اها کشمش پل و حرام است یا چند فرشته میتوانند سر یک سوزن بنشینند.

منظور از لایحه تبلیغ در واقع سانسور سخنرانیها و خطابه های عناصر مترقی مذهبی بود که در اجتماعات مذهبی بروشن کردن از هان توده ها و شناساندن اسلام مبارز و مترقی میپرداختند. میدانیم که دین و مذهب نیز مانند هر پدیده دیگر فرهنگی قبل از اینکه یک چیز ثابت و رگم و اسمانی باشد / پیرو خواست ها و گرایشات طبقاتی است و در حقیقت طبقات مختلف

خواهش ما / تعالیات و احساسات طبقاتی خود را در کسوت و لباس دین و مذہب بیان میکنند و عناصر مذہبی تجلیگاه گرایشات طبقاتی است. بدین دلیل است که همواره دین و مذہب طبقات فرادست با دین و مذہب طبقات فرودست متفاوت بوده است. البته این هر دو بطور رسمی پیرو دین اسلام بوده اند ولی معنای او علیرغم یکسان بودن قرآن و احادیث برای طبقات حاکم و محکوم تفاسیر طبقات مزبور از قرآن و احادیث نبوی متفاوت بوده است. برای طبقات حاکم / فرمانبرداری / تسلیم برضای خدا (که در واقع همان رضای طبقات حاکم است) و از پیش تعیین شدن سرنوشت هر کس و گردن نهادن به قضا و قدر / محتوای بسته اساسی دین را تشکیل میدهد ولی برای طبقات محکوم دین بمعنای مبارزه با ظلم و ظالم / برابری / برادری / احسان و نیکی و دفاع از حقوق انسان و غیره میباشد. این برداشتی است که روشنفکران مذہبی متعلق به طبقات فرودست از دین دارند و در ترویج آن میکوشند. تاریخ بسیار بسیار نمونه های انزایاد دارد و نه تنها در اسلام / بلکه در کلیه ادیان. معمولاً در هنگام فروکش مبارزات توده ای و آزادبخش (در وقت رونق اقتصادی) / بدلیل سلطه بی چون و چرا و مستحکم طبقات ارتجاعی حاکم / مفهوم ارتجاعی و تسلیم طلبانه دین رواج مییابد و حتی طبقات فرودست بان گردن می نهند ولی در هنگام شعله ور شدن اش مبارزات رها میبخش خلقشای تحت ستم (که اساساً انگیزه و عامل اقتصادی دارد.) مفهوم مبارزه جویانه دین تجلی یافته تکیه گاه فرعنگی و روانی زحمتکشان در مبارزه اتشان میگردد. از اینگونه موارد میتوان صدر اسلام (حمله اعراب بقبر و گرسنه برضد فتود النصاریه داران عرب و مالک غنی اطراف) نهضتشیای د عثمائی دوران فتود الیسم در دنیای اسلام مثل سید اران خراسان (بخصوص طرفداران درویش حسن جویری که حتی برخلاف سنت درویشی و صوفیگری که چشم پوشی از متعلقات دنیایی است / با التمام از منافع پیشه وران و دهقانان خرد پسا / نقش بسیار ارزنده و فعالی در انقلاب د عثمائی و کسب امتیازات اقتصادی و طبقاتی داشتند.) (۱) / صفاریان / اسماعیلیان / خرم -

دینان / مزدکیان و در این اواخر همان اسلامیزم و سید جمال الدین افغانی و در همین (۱) - رجوع شود به کتاب نهضت سید اران تالیف ای. پ. پ. طروفنسکی

دوران خودمان گروه ها و سازمانهای انقلابی مسلمان در سلطنت سرکشورهای اسلامی را نام برد. اینان چنان تفاسیری از کتب و رسالات مذهبی بدست می دهند که بکلی با تفاسیر طبقات حاکمه متضاد می باشد. بدین ترتیب ملا حظه میشود که دین نیز مانند سایر پدیده های رومانی / تابع زمین است و بیان دیگر تابع منافع اقتصادی و طبقاتی می باشد و لا غیر. پدیده نوظهور و انحرافی مارکسیسم اسلامی دقیقاً بیانگر همین رابطه می باشد. مارکسیسم - لنینیسم عمیقاً و کاملاً از منافع توده های زحمتکش دفاع میکند و از طرف دیگر اسلام پایه چندین ساله در زمین توده ها دارد که قادر نیستند بیکباره خود را از قید و بند آن خلاص کنند. بدین ترتیب است قوانین اسلامی را یکمک اصول مارکسیستی تشریح و تفسیر میکنند. در حقیقت مارکسیست های اسلامی در واقعیت دنیا / به مارکسیسم - لنینیسم متوسل میشوند ولی برای اینکه اندیشه را نیز از دست ندهند! حاضر نیستند ایده الیسم دینی را بیک سو بگذارند و آنرا نیز حفظ می نمایند. اینها نمیتوانند تا ابد چنین مسالمت امیز گرد و واقعیت گرائی (مارتالیسم) و ایدئالیسم (دین منی گری) را حفظ کنند و بالاخره بیک سو از دوطرف خواهند رفت.

لواحق تصوین جمعیت العلماء / میگویند با قید و بند هایی از توسعه و پانگمیری اسلام مترقی یا اسلام مردم مغرب پیشگیری کند و اسلام قلیح کننده و تسلیم طلبانه را که در خدمت نفوذ الحار و زوای قبال و بطور کلی طبقه حاکمه بود / بر توده مردم تحمیل کند.

لایحه تبلیغ حدود و مسائل شرعی را که روحانیون مجاز به بحث و اطراف آن بودند را در ماده مفصلاً مشخص کرد / علاوه بر آن پروگرام تبلیغاتی هر روز جمعه را / حتی در جزئیات نیز / از جانب جمعیت العلماء / تعیین و اجرای آنرا دقیقاً کنترل میکرد. تا هر چه بیشتر مردم را از سیاست و مسائل اجتماعی دور کرده به امور غیر واقعی و قلیح کننده وادارند.

جمعیت العلماء مشتمل بر ۲۰ نفر از روحانیون وابسته به طبقه حاکمه بود. که وظیفه آن "بخش طرق صحیح از برای اعتلای کلمته الله ...

و اطلاع از عقاید صحیح ... و عدم مداخله نااهلان در ساخت مقدس

(از صفحه گذشته) - ترجمه کریم کشاورز.

شرع انور و اظهار امرای کردن در وحدت ملی / کذب از حقوق ملت و دولت
توصیه نمودن . . . " بود (تا کجای بر کلمات از ما است .) واضح است که اطلاع
از عقاید صحیح به معنای دستگاه تظلمش عقاید وانگیز پیوند میباشد تا هر
کسی را که کوچکترین مخالفت با طبقه حاکمه دارد شناخته تسلیم دستگای
سرکوب کننده معیار نا اهل بودن نیز جز مخالفت با طبقه حاکمه نمی بوده در
مورد وحدت ملی و دفاع از حقوق ملت نیز سلطنت چند ساله ناد ر خود بهترین
گواه چگونگی آن است .

جمعیت العلماء در اولین اعلان ۵ ماده ای خود با نقل قول از قرآن -
واحادیث چنین مقرر می دارد :

۱- " هر که با پادشاه بیعت نکند و پیروز / مرگ او مرگ جاهلیت
است . . . "

۲- " . . . بعد از بیعت / اطاعت و معصیت امر پادشاه را بر
اطاعت و معصیت امر خود (خدا) مساوی فرموده . . . "

۳- خدا گوید " . . . جمیع اوامر شرعی پادشاه را خواه محبوب
باشد یا مکروه اطاعت کنید . . . " (!!)

۴- پیغمبر " . . . وجود پادشاه را ظل الله حس کرده / اطاعت
اورا اطاعت خدا تصریف می کند . "

۵- " . . . زجرهای و طاقی پادشاهی را مساوی بکار بقتل
بالسيف امر می دهد که ایشان را بقتل برسانید . . . " (۲۹ بهرج اسد ۱۳۰۹)

لازم به تذکر است که در تمام دوران سلطنت نادرشورش و طغیان در -
سراسر افغانستان وجود داشت . مانند شورشهای مکرر شمالی (داود زائی /

کلکان / کوهدا من) ابراهیمک / عبدالرحمن ترکی و . . . که عمدتاً
بوسیله قبایل جنوبی سرکوب شد .

کاربرد ولایت وجودی اعلامیه ۵ ماده ای فوق در متن چنین انواع مفشوش
اجتماعی - سیاسی بغوی روشن و قابل توجه است . در ۵ ماده اولیه با

استاد به کلام خدا و نبی (بر اساس همانگونه تفسیر که قبلاً ذکر شد .) شاه
راحتی اگر محبوب نباشد (!!) ظل الله و نمایندۀ خدا دانسته اطاعت

و فرمانبرداری از او امری الهی / دینی و شرعی قلمداد می نماید و سرپیچی از فرمان

شاه را / حتی اگر گروه باشد / کفر میداند که البته موجب عذاب الیم و دوزخ —
اتشین اندنیایی میشود و رماده به نجم جزای این دنیا پس طاعی و یاغی امر
پادشاه را نیز تضرع میکند که عمامه مرگ به شمع پیراست.

مذهبی کردن مجد سلطنت تنها از طریق مجمع العلماء نبود. بلکه به
طریق مختلف مستقیم و غیر مستقیم / کوشش میشد ارتجاع مذهب را بر کلیه امور
ملکشی مسلط نماید. بطوریکه مطابق مهم از جمله مطبوعه جدید و تنها
مطبوعه ای که ماشین لیتوگرافی داشت را برای چاپ رساله های عوام فریبانه
و خرننگ کن مذهبی اختصاص داد. عدلیه و معارف را در اختیار روحانیون
ارتجاعی قرار داد. ستون بازارات ازاد بیخش و ضد استعماری خلقهای
چمان و همچنین مقالات علمی و روشنگرانه مطبوعات دوران امانی به بحث های
گمراه کننده مذهبی و تبلیغ قضا و قدر و مبارزه با عناصر آگاه و ریالیست و حوادث
طبیعی (زلزله و سیل) و مطالب بی ارزش دیگر درآلوده شد. ملک سعود ستون
ارتجاع اسلامی و پیایگاه مهم امپریالیسم در منطقه که در دوران امانی خائن
به اسلام و ملل تحت ستم نامیده میشد / ناگهان انقلابی و یار و یاور مردم
مسلمان قلمداد شد. اقاخان رئیس فرقه اتمیلیه و جاسوس مشهور انگلیس که
برای مقابله با مبارزات ضد انگلیسی امان الله / بیرون خود را ضد امان الله
— خان تحریر می نمود / ستوده شد و مورد تجلیل قرار گرفت. سالنامه کابل
۱۳۱۱ ضمن چاپ عکس يك صفحه ای موسولینی جنایتکار معروف و مغرور و قاتل
هزاران ایتالیائی و غیر ایتالیائی / او را بعنوان قائد کبیرو با کفایت و کارداران —
فاشیسم ستوده و ترقیات و پیشرفتهای ایتالیارابد و نسبت میدهد / نمشوان
مجدداً بدنیای تاریک و مختنق قبل از دموکراسی امانی رانده شدند. سواد
— آموزی انعام گردید و دود خترانی که برای تحصیل قابلیت به ترکیه رفته
بودند / تحصیلات خود را بی پایان نبرده و آپس خوانده شدند.

نهاد رشاه تا بد انجام به اصطلاح دین داری پیش رفت که هر چهارشنبه
يك ساعت قبل از ظهر ساهیئت جمیعت العلماء مجلس کرده در امور شرعی و
ملکشی یا انعامشوره می نمود. و بكمك همین روحانی — فتوای الحاق تلغیفات نمود. —
امان الله خان و دوران امانی را انتظام میداد.

بنابر تصویب ماده ای لوی جرگه (۲۲ سنبله ۱۳۰۶) لزوم " نشان و
رتبه و القاب " که در دوران امانی حذف شده بود / مجدداً تصویب گردید.

قوم و قوم بازی مجدد^۱ رواج یافت و شونیزم نادری جانشین ناسونالیسم دوران امنی شد. جریده اصلاح مصلحت تبلیغ می نمود که -

"پیکرم از قوم هم جانم ز قوم ظاهرم از قوم / پنهانم ز قوم" واضح است که قوم گرایی تنها برای قوم حاکم که البته همان طبقه حاکم نیز بود/ مجاز بود و اقوام دیگر از قبیل مزاره / ازبک / تاجک / ترکمن . . . حق نداشتند متحد^۲ از منافع قومی خود در برابر قوم پشتون دفاع نمایند. در میان افغانها نیز/ منظور نادرتامی قوم نبوده بلکه قشر حاکم یا همان سران قبایل و قشود الهابودند که بایستی تمامی قوم جان و پیکرش را فدایش نماید و ظاهر و باطنش در برابران یکی باشد و از او .

نادر شاه که حتی به سران قوم و سایر قشود الهای بزرگ اعتماد نداشت - برادران و نزدیکان خود را بمقامات بلند و حساس برگزید از جمله محمد عیاشی صدراعظم / سردار شاه محمود وزیر حرب / شامولی وزیر مختار در پاریس که اختیارا به بسیاری داد داشت / سردار محمد عزیز (پدر محمد داود) سفیر مختار در - برلین گذشته از دادن کلیه اختیارات مملکتی به فامیل خود / برای جلب و پاسیو کردن و سرکوب مخالفین خود از دوشویه کشت و کشتار و بزدل و خشنش کاری گرفت . خانه بخشی های او شامل پول نقد / زمین / قلعه و جایداد و غیره میشد .

در عقبرب سال ۱۳۱۰ اصول اساسی (قانون اساسی) مملکت در ۱۱۰ - ماده تنظیم و تصویب شد . قانون مزبور متکی بر لایحه تبلیغ و اعلان ماده - ای جمیعت العلماء بود که پیشتر از کران رفت / در واقع فرموله کردن و هصری کردن خط مشی دیکتاتور مابانه ضد ملی و ضد خلقی و عوامفریانه نادر بود . بعضی از مواد مهم اصول اساسی مذکور در زیر نقل میشود :

ماده ۷ : . . . تعیین صدراعظم / منظوری وزرا و عزل و تبدیلیشان و تصویب اصولات مصوبه شورای ملی / . . . اجرای احکام شرعی و اصولیه / فرماندانی عمومی قوای عسکری افغانستان و اعلان حرب و عقد مصالحه و علی العموم معاهدات / عفو و تخفیف مجازات تفریری مطابق شرع شریف (!) از حقوق جلیله پادشاهی شمرده میشود . " طبیعی است که شرع شریف همان مسلمانی نادری است . بدین ترتیب عرصه قوه / مقننه / قضائیه و مجریه بمعده یک نفر واگذار گردید .

ماده ۲۲: "عموم مکاتب و زیرنظارت و تفتیش حکومت میباشد تا در امور تربیه و تعلیمیه آنها برخلاف عقاید و مصطلحات اسلامیه نباشد . . ."

ماده ۲۳: "مطبوعات و اخبار داخله که برخلاف مذهب نباشد مطابق اصولنامه ان ازاد میباشد . . . مطبوعات و جراید خارجی که بمذهب و سیاست حکومت افغانستان اخلا ل نرساند اد خال ان بافغانستان ازاد است ."

بنابراین ماده عوامفریبانه کلیه اثار علمی و روشنگرانه و سیاسی به عنوان ضد مذهب محسوب و اد خلا ل در نظم جامعه حق نشر و رودند اشند .

ماده ۶۷: "مجلس اعیان مرکب است از اشخاص تجربه کار و به بصیرت که را سا از طرف قرین اشرف یا دشاهی انتخاب و تعیین میشوند . . ."

(تا کید از ما است) .

ماده ۶۸: "تصویب امولات موضوعه متعلق به مجلس شورای ملی و اعیان است . . ."

اعضای مجلس اعیان رسماً و قانوناً از جانب شاه انتخاب میشوند و در انتخاب اعضای مجلس شورای ملی نیز شاه اعمال نفوذ می نماید و بر اساس ماده ۷ تصدیق امولات مصوبه شورای ملی از اختیارات شاه است ! و و و کلیه ان معانی دموکراسی ناد رشاعی و اخلا فش .

ماده ۷۰: در مورد مطالبی که مجلس اعیان تصویب می کند و شورای ملی رد ان موردیه "

مجلس دیگری مرکب از یکمده اعضای مجلسین (ارائه میشود) . . . اگر بر روی مجلس منتخبه مجلس شورای ملی موافقه نگردد موضوع بحضور مولوگانه مضروبی میگردد و به اراده (شاه) فیصله میگردد " (! !)

یعنی اراده یک تن شاه بالا تر از کلیه مردم افغانستان حتی اعضای مجلس اعیان که از خود طبقه حاکمه میباشند / قرار دارد .

۷۶: "هریک از وزرا در سیاست عمومی و دولت مشترک و در امور موظفه وزارت متعلقه مخصوصاً / بنزد شورای ملی مسئول اند بنا علیه ذات شاهانه غیر مسئول میباشند ."

پس از ان همه اختیارات و حقوق شاه / بالاخره شخص ذات شاهانه از مسئولیت کلیه وطن فروشیم و جنایات فارغ البال میگردد .

ماده ۸۷: محاکم عدلیه مرجع دعاوی عمومی شرعیه میباشند .

موارد فوق مشتی بودند نمونه خروار که بیش از ان واضح و آشکار است که حاجت به تشریح داشته باشد ناد را تشکیل مجلس اعیان (میزان ۱۳۱۰)

و مجلس شورای ملی (۱۴ سرطان ۱۳۱۰) و تصویب قانون اساسی (۸ عقرب ۱۳۱۰) و سایر تصاویر و اصولنامه ها کوشش داشت با ایجاد يك بوروکراسی متمرکز و جمع و جور و بکارگیری شیوه های موفرتتر حکومت / حاکمیت فئودال - کهراد و ررا هر چه بیشتر وسعت و عمق بخشد .

در زمینه اقتصادی ناد رگرایش مفرطی به دادن امتیازات انحصاری به تجارت داشت / اعم از تجارت اخلی یا خارجی . بطوریکه در اندک مدتی توریست و وشکر / بطرول / مورتویزه جات ان / استخراج و صدور سنگ لاجورد (۱) تجارت تمام گیاهان وحشی مملکت چه گیاهان کوهی یا داشتی و یا باغات (۲) و بسیاری امور دیگر در انحصار شرکتها قرار گرفت . امتیازات انحصاری مزبور با تضمینها و حقوق بسیاری بنفع تجاران انحصارگر همراه بود . شرکت اسهام افغان در دوران ناد روست هر چه بیشتر یافته و بسیاری از جنبه های تجارت مسلط گردید . بطوریکه نبض تجارت کشور دست شرکت مذکور قرار گرفت و تصمیمات ان میتوانست در رجعت دادن تجارت افغانستان تاثیر قطعی داشته باشد . طبیعی است که دادن چنین اختیارات و سیمی برای يك شرکت که وابستگی کاملی به طبقه حاکمه و دولتی که مخد خلق بودند ان همچون روز واضح است / عواقب وخیمی برای آینده کشور دارد .

دادن انحصارات فوق به عده معدودی از تجار که وابستگیهای عمیقی با دولت داشتند و حق و حساب میرداختند / باعث میشد تا از ایجاد و گسترش طبقه بورژوازی ملی و رقابت آزاد بین تجار ملی / که باعث پیشرفت اصول سرمایه داری میشود / جلوگیری گردد . تجاران انحصارگر که بدلیل وابستگیهای خود به طبقه حاکمه موفق شدند انحصارات مزبور را بدست آورند برای حفظ

(۱) - پایك شرکت برلنی .

(۲) - گیاهان مزبور مصرف کیمیائی و طبیی داشت . امتیاز انحصاری مزبور برای مدت ۲۰ سال به شرکت اصلاح داده شد و دولت متعهد شد از جان و مال ملامتین شرکت در برابر مردم محافظت نماید (گیاهان باغات اهالی نیز جزو این قرارداد بود و همین باعث بعضی اعتراضات مردم میشد .) و از کار سایر تجار و حتی مردم عادی در این زمینه شدیداً جلوگیری نماید و ماشین الات و سامان شرکت از محصول گمرکی محاف باشد .

منافع خود ناگزیر از پیروی از پروگرامها و خواستهای امپریالیسم بودند و هستند از جانب دیگر تجارت منفرد و بخصوص تولید کنندگان خرده پاشان را رنجور و رنجورند با این غولهای کمپرادور رقابت کنند / ناگزیر به عوامل این انحصارات تبدیل میشوند (دکانهای خرده فروش انحصارات) همین روند در کار تولید کنندگان نیز موثر است. به نسبت امکانات و تسهیلات فراوان تجارت / سرمایه عمدتاً در دست انحصارگران انباشت میشود و اینها میتوانند مازاد (اغافه) سرمایه خود را از رشته تجارت به رشته تولید و صنعت انتقال دهند و در آن زمینه نیز طرز العمل انحصاری را سرایت دهند که این امر بخودی خود موجب پیشگیری از رشد و بالندگی تولید کنندگان خرده پاشان و مستقل و در تحلیل نهایی باعث جلوگیری از بوجود آمدن بورژوازی صنعتی مستقل و ملی میشود. بنابراین در زمینه تولید نیز وابستگی به امپریالیسم و نفوذ الهاراتیمید میدهد. در حقیقت بورژوازی تولیدی و تجاری درهم تلفیق شده (چون در اینگونه کشورها تجارت بمراتب سودآورتر از تولید و صنعت است) لذا بخش تجاری عمده و قویتر میشود. و هر دو صورت کمپرادوری می یابند. روند فوق در تمام دوران نادرشاه تا به امروز دوام داشته و پیوسته تکاملی خود را طی می نماید. با این تفاوت که فعلاً نقش عمده را بورژوازی بورکرات - کمپرا - دور عمده دارد. و بخش غیر بورکرات مجبور شده گامی به عقب بردارد. بحداً مفصلاً در این خصوص بحث خواهیم کرد.

روشنفکران که حکومت ملی و مترقی امان الله خان را تجربه کرده بودند / زمینه خوبی برای مقایسه و قضاوت حکومت غد خلقی و ارتجاعی نادرشاه و - برادران او / داشتند. لذا در برابر او مقاومتی مبارزه جویانه ای ابراز می داشتند که شکل روشنفکرانه و غیر قومی داشت. البته حرکات مزبور شکل غیر متشکل و پراکنده داشت. از جمله محمد عظیم ولدمنشی نظیر به سفارت انگلیس رفته و افغانی و یک انگلیسی از موافقین سفارت را ترور می کند (۱۵ سنبله ۱۳۱۲) موسوف از جمله طالبی بود که برای تحصیل به اروپا فرستاده شده بود. (در دوران امان الله) و شخص لایق و باسوادی بود (۱). در ۱۶

(۱) - در همین دوران امان الله خان در خارج تبلیغات وسیعی را بر ضد حکومت نادرشاه انداخته بود.

می نامند. حکومت ارتجاعی پشتون را باید و نلفکیک دابقاتی خلق افغان یا قوم افغان

جوزای ۱۳۱۱ نیز شخصی بنام سید کمال / سردار محمد عزیز (برادر کلان نادر و پدر محمد داود و نسیم) سفیر مختار افغانستان در برلین را ترور کرد. بالا ختره در روز ۱۷۲ عقرب ۱۳۱۲ به ساعت ۳ بجه عصر در چمن باغ دلگشا / در محلی که برای دادن جایزه و انعام به شاگردان لایق عکاتب برپا شده بود / بدست عبدالخالق یکی از شاگردان ممتاز افغانستان طومار سیاه زندگی نادرشامیرچید، شد.

ممانط ورکه شیوه پادشاهان دولتهای جنایتکار و فاشیست در سراسر دنیا است / دولت افغانستان نیز مبارزین راه آزادی از جمله سه قهرمان فوق را (همراه با محمود / عبدالله و اسحق معانین عبدالخالق) متهم به دغری بودن و فساد اخلاق و شراب نوشی داشتن انگیزه های پست شخصی متهم نمود . و کوشید علت اصلی اقدام انفجار در زیر پوشش اینگونه تبلیغات مفرغانه پنهان دارد و ذهن توده هارا اغوش کند .

نه از آنجائیکه ترور برای مذکور و شخصی ترور نادر را انقلاب و خیزش متعدا خلقهای افغانستان برای واژگونی قطعی وابدی هرگونه استثمار و خالت امپریالیسم همراه نبود / نمیتوانست تا " تیرا استراتژیک در سر نوشت کشور - خلقهای تحت ستم وطن داشته باشد . لذا مارگ نادر جانی و وطن فروش / پسرش / ظاهر سفله و نوگرمش برگرسی او تکیه زد و باز عیان خورک بود و عیان درک . یعنی خلقهای افغانستان کماکان از جانب نفوذ الصا / سرمایه داران وابسته به امپریالیسم / بروکراتها و نظامیان بلند رتبه که عملاً سگان پاسبان / حافظ منافع اربابان طمعکار خود بودند / استثمار میشوند . سر نوشت کشور هنوز در اختیار دود رگو . جماعه موس کسانی بود که با سانی و برای ارضای خواستهای پست و حیوانی خود / منافع ملی وطن عزیز را به عرض فروش و لایلام میگذاشتند . مشابهت و یکسانی خط مشی ضد خلقی و ضد ملی نادر و ظاهر بعیان و آشکار چشم میخورد . پس از قتل نادر / بلا فاصله بنابر فرمان ۲۵۷۲ (۲۷ عقرب ۱۳۱۲) ظاهر شاه / محمد هاشم مجدداً به قدرت ۱۱۴۸۴ هجری برگردید ، شد و شاه محمود برادر دیگر نادر به وزارت حریه مقرر گردید . ظاهر شاه در خطابه ده ماده ای (به عبدالعظم) ضمن تاکید بر مدعی بودن (برای عوامفریبی) کشور و لزوم شعبه احتساب و تعمیق نفوذ روحانیون

در پاری بر موسسات قانون گذاری خط مشی خود خلق پدرش را تأسیس
و پائندی خدشه ناپذیر خود را به ان اعلام میدارد. ظاهر شاه برای تحکیم
هر چه بیشتر حاکمیت فئودالی - امپریالیستی توجه ویژه ای به نیروهای
سرکوب کننده داشت. ماده سوم خط مشی ده ماده ای او سخن از تشکیل قشون
پلیس / ژاندارمری و تعلیمات عصری به اندک و بسط امکانات و اختیارات آنها
دارد.

الیگارشی فامیلی گمان وجود داشت. بطوریکه اکثر مقامات حساس و پسر
مسئولیت بین افراد فامیل شاه که معمولاً اشخاص لاابالی / غیر صالح و سخت
- پای بند هوا و عوسهای بیمارگونه خود بودند تقسیم میشد. در ۱۳۱۵
محمد هاشم / شاه محمود و سردار ولی کاگای شاه بترتیب صدراعظم / وزیر حرب
و وزیر مختار و نماینده فوق العاده شاه در ساریس / برن و بروکسل بودند.
سردار نصیم و سردار محمد داود بچه های کاگای شاه وزیر معارف و قوماندان
عسکری قندیمار و فرهاد و سردار احمد شاه و وزیر دار بودند. این شیوه بذل
و بخشش و تقسیم جوکیها که سرنوشت ملیونها مردم زحمتکش ورنجیده
کشور ما وابسته به آنها بود یکی از شیوه های عادی و رایج دوران سلطنت پدر و
پسر سیه زندگی بود. نهایتاً گاهی بر اثر مخالفتها و ضدیتها مبارزات آنها
جوکیها دست بدست میگشت ولی تادوران سپاه داودی (صدارت داود) و
بعد از آن که حکومت و بوروکراسی بیشتر شکل طبقاتی یافت تا فامیلی / هیچگاه
از محدوده فامیل و خویشان نزدیک شاه بیرون نرفت.

۲- چگونگی حاکمیت قوم پشتون

و مسئله پشتونستان

نژاد ساکنین افغانستان نژاد آریایی و احتمال غالب / افغانها نیز تیره ای از همین نژاد میباشند که از همان اوان مهاجرت آریایی عابه افغانستان / در این سرزمین سکونت اختیار کرده اند .

افغانها به این سبب که در کوهستانهای صعب العبور و جنگلات کوهمستانی مسکن گزیده اند / خصائل جنگجوی و آزادی را تا هنوز حفظ کرده اند و کمتر مورد هجوم و سیطره اقوام دیگر قرار گرفته اند . بعین لحاظ نژاد آنها نسبت به نژاد سایر اقوام و تیره های آریایی مانند / تاجیکها / هزاره ها / پارسها (ایرانیان) هندیها / . . . کمتر نژاد های دیگر مانند مغولها سامیها (اعراب) . . . مخروج شده است و خون آنها نسبت به سایر اقوام آریایی خالصی تر میباشد . (این اصالت نژادی افغانها به هیچ وجه و هیچ دلیلی نمیتواند دال بر برتری نژادی یا تفوق سیاسی آنها باشد)

عدم ارتباط یا کمی ارتباط اقوام افغان با سایر اقوام و سایر تمدنها / اگر از جانی موجب عدم ترکیب نژاد آنها با سایر نژادها شد / از جانب دیگر موجب پسمانی و محدودیت فرهنگ و ایستایی نسبی اقتصادی - اجتماعی آنها نیز گردید . تاجائیکه در مناطق افغان نشین کوهستانی / میتوان انواعی از جوامع اولیه و حتی بنا بر مشاهدات بعضی اشخاص / مواردی از زندگی حیوانی و دوران جمع اوری میوه (دوران قبل از تولید) را مشاهده نمود . (در مناطق صعب العبور و جنگلی نورستان / افرادی مشاهده شده اند که علیرغم ظاهر انسانی آنها / بکلی بد و زار فرهنگ و غرایز انسانی بوده اند . آنها نه بانان آشنایی داشته اند و نه چیزی بعنوان پوشاک می شناخته اند . زبان آنها نیز چیزی در حد و آوای حیوانات بوده است و بیشتر جنبه صوتی داشته تا کلمات و مفاهیم قراردادی و گرامری) .

علیرغم قدمت احتمالی سکونت اقوام افغان در افغانستان و انتساب آنها به نژاد آریایی / انسائیکلوپدیای اسلام استعمال و رواج لفظ " افغان " را

به قرن پنجم تا دهم هجری (یازدهم تا بیستم میلادی) می‌رسند و
مینویسد " . . . اولین دفعه در تاریخ " القبی " (اصطلاح افغان) به نظر
میرسد . اما اشخاصی معین عهد یعنی البیرونی و الادریسی در تشریح احوال
کابل و قندهار . . . زکری از آنها نکرده اند . القبی بیان میکند که :
سبکتگین افغانها را در فوج خود داخل نمود و محمود به وقت حمله به تخارستان
فوجی داشت که عبارت بود از هندوها / خلیج ها (یعنی غلجائیه ها) افغا
ن و نماغزنویم ها . تاریخ بیهقی که زمان چندی متاخر است واقعه مذکور
را محمد یقین می نماید و حمله مزبور را سال ۴۱۱ هجری (۱۰۵۲ - ۱۰۵۳ م)
به وقوع پیوست .

البیرونی صرف یک مرتبه زکری از افغانان نموده است یعنی در رکوه -
های مغربی هندوستان چندی قبایل افغان تابه وادی سند سکونت دارند .
بعد از این ادوار اصطلاح " افغان " را وقتاً فوقتاً تابه ترفیع و فوز
افغانها به پادشاهی هندوستان و غور رسیدن شان می شنویم - بالاخره
میرویس و بعد احمد شاه ابدالی نام افغانیان جنگجو و دلوراد ر دنیا
روشن و بلند ساختند . " (۱) .

بنا به نظر شمس الدین سامی بی مصنف " قاموس الاعلام " قوم افغان
یکی از اقوام آریائی است و زبان آنها (پشتو) با زبانهای فارسی و سنسکریت
(ازالسنه آریائی) بسیار مناسب و مشابهت دارد و نام افغان از طرف ایرانیها
به این اقوام داده شده است .

پشتونها همان افغانهای کوه نشین میباشند . استعمال و شیوع کلمه
پشتون ابتدا در هندوستان شروع شد و اغلب هندوهای پختانه یا
پختانه (جمع پشتون) قراقراده زبان پشتو) را منحرف نموده پتومان می
خواندند .

" قوم پشتون در کوه ها و جبال افغانستان سکونت داشته و با آزادی و
استقلال وطن خود یک شعف و محبت فوق العاده دارند و گاهی مغلوب نشده
اند . بنابراین ایرانیها این مردم کو عسار و آزاد را به نام

"افغان" موسوم کرده اند. (۱)

"بالا خره" پشتون در اصل نام قبیله "شجاع و جنگجوی ایرانی افغانستان و کلمه "افغان" یک اصطلاح ادبی میباشد. (۲)

میر محمد غبار در تاریخ خود در اینباره می نویسد: "اینان از وقتیکه تاریخ بیاد میدهد در شرق افغانستان و جبال سلیمان اقامت داشتند و بتدریج در چارچوب منتشر گردیده و بالا خره سرزمین "پشتونخواهی" کنونی را تشکیل دادند. . . . اینکه پشتوزبانان خود را من حیث المجموع پشتون و پشترانه یا پختون و پختانه میخوانند دلیلواست بر قدمت این نام نسبت به نام افغان. . .

اما نام "افغان" که قرن چهاردهم از طرف نویسندگان چون الغی و فرشته و ابن بطوطه در مورد قبیله یا قبایلی از پشتوزبانان ذکر میگردد / بعد از بیشتر و وسیع تر و ادبی تر شده میرفت. . . یعنی تا قرن هجدهم "افغان" نام عمومی پشتوزبانان مملکت قرار گرفته بود و تا قرن نوزدهم وسعت آن بجایی رسید که نام عمومی افغانستان اعم از دری زبانان و ترکی زبانان و غیره شناخته شد. (۳)

افغانها به نسبت شجاعت و جنگاوری خود که همانطور که پیشتر تذکر دادیم / بعداً حاصل موقعیت اجتماعی و گوه نشینی آنها بود / به سپاه شاهان خراسان و ایران و عند استخدا میبندند و تا مقام قوماندانی و فرماندهی نیز ارتقا می یافتند. اینگونه فرماندهان که به سبب عملکرد موثر آنها در سرکوبی قیامها و خیزشهای دهقانان و ملل تحت ستم فوق العاده مورد توجه و حمایت پادشاهان قرار داشتند / اقطاعها و سرزمینهایی را نیز بدست میاوردند و بنوبه خود اقوام و خویشان خود را حمایت کرده آنها را بر دجالت بالای عسکری ارتقا میدادند. این امر بدست آوردن مقامات بالای عسکری و در پی آن کسب اقطاع متعدد / باعث گردید تا افغانها بشهرنشینی نیز خوگنند و با ادب و رسوم

(۱) و (۲) - سالنامه کابل سال ۱۳۱۲ ص ۳۰. برای مطالعه بیشتر به سالنامه منور و سایر سالنامه ها مراجعه شود.

(۳) - افغانستان در مسیر تاریخ - میر محمد غبار - صفحه ۳۰۸ - ۳۰۹.

حکومت ود ولتنداری نیز اشنا گردند . در واقع آنها از زندگی کوهستانی برسد هو
مجدوب ساخت اجتماعی - اقتصادی فتودالی گشتند .

از قرن دوم به بعد پشتون عماد و شیدوش سایر مردم افغانستان در -
مقابل خارجیها جنگیده اند . در قرن یازدهم و دوازدهم / مهاجرت قبایل
پشتون در اطراف وجوانب کوه های سلیمان آغاز میشود . در قرن چهاردهم و
پانزدهم مهاجرت ها شدت بیشتری بخود گرفت . مهاجرین مزبور " در
استیلا برارای جدید قسما " اهالی سابق مناطق را اخراج و قسما " تحت -
تبعیت خود به امور زراعت و امیداشتند " (۱) از قرن هفدهم و هجدهم قبایل
بزرگ غلجائی وایدالی در مناطق زابلستان و قندهار کسب قوت نمودند .
پشتون ها حتی به ماورای دریای سند / به ملتان و پنجاب و هند متوسط هم
رسیدند و لودیانه و روهلکنده بشکل مسکن دائمی پشتون ها درآمد . بطوریکه
تسمی از آنها را در ولایت " کتر " ی هند بنام " روهیله " یعنی مردم کوه
می نامند و ولایت آنها هم " روهل کند " نام گرفت .

دوران اشغال افغانستان (از قرن شانزده تا عده میلادی) توسط
دولت های صفوی (ایران) / بابری (هند) / شیانی (از افغان جنگیزمفول و
همبرازیکماکه مناطق شمال و شمال شرقی را اشغال کردند) موقعیت مناسبی
بود برای کسب قدرت و مقام بزرگان و سران افغان . در واقع این دوران که سایر
علیت های افغانستان شدیدا در چار ضلع خانه خرابی گردیدند / زمینه
مساعدی شد برای ارتقا " موقعیت افغانها . بطوریکه در همین دوران / هرغم
اینکه ادبیات و نثر در مسیری قفقزائی می پیمود و ادبیات و علمای دگر زبان
بد زبان هند و ایران می کوچیدند / ادب و فرهنگ پشتو یکی از درخشان ترین
دوران حیات خود را طی میکرد و مکتب بایزید روشن / ملا درویزه و خوشحال
- خان بمیان آمد و شعرائی چون رحمن بابا / عبدالقادر ختک و کاظم شید
ظهور نمودند و بایزید روشن برای زبان پشتو رسم الخط وضع نمود .

در همین دوران بود که گرگین خان گرجستانی از جانب دولت صفویه
(ایران) با ۲۰ هزار عسکر به حکومت قندهار منصوب شده بود . موصوف که

طبعی بسیار شرور و د مکن داشت برای حکومت کردن خود سیاست نفاق انگسی بین اقوام منطقه راپیشه کرد . گرگین بر قبیلہ غلجائیها بر ضد ابد الیحاتکیه کرد و بسیاری از ابد الیحاترا بگشت وزمین و اموال آنها را به غلجائیها داد . بطوریکه ابد الیحات مجبوراً به حدود بین کرشک و فراه کوچید و در دشتهای شورابک و فراه به مال داری پرداخت و قسماً د رولایت هرات تاحدود اسفزار پرا گنده شدند .

میرویس از قبیلہ هوتکی غلجائی که در شرقتند هارساکن بود به امور تجارت و خرید و فروش اشتغال داشت / مورد حمایت گرگین قرار گرفت و تحت همین حمایت به مقام " کلانتری شهر " رسید . میرویس تا آنحدود مورد اعتقاد گرگین واقع شد که نه تنهاد را مورد مالیات گیری به او مشوره هامايد اد بلكه گرگین هیچ کاری را بدون مشوره او انجام نمیداد .

میرویس علیرغم اعتماد فراوان گرگین نسبت به او / به عشق ازادی وطن و برای جلوگیری از ظلم و ستم گرگین بد ر سار صغویه در اصفهان متوسل شد . شکایت عا من نمود تا اینکه بالا خره گرگین بفعالیات بمای او واقف شد و او را طور تبمید به اصفهان فرستاد . میرویس هوتکی بسبب هوش و ذکاوت موقع شناسی ایکه داشت موفق شد اعتماد شاه ایران و محمد راعظم او را جلب کرده آنها را نسبت به گرگین بد گمان سازد و مجدداً کلانتری شهر را بدست آورد و با سفری که بمعک نمود فتوای مبنی بر برحق بودن مبارزات مردم بر ضد سلطه ایران و خصوص گرگین در یافت نمود .

میرویس که مورد اعتماد مردم منطقه / اعم از غلجائیها و ابد الیحات (و اما ابد الیحات بود) بود و بیش از هر کس دیگر به ضعف و فساد حاکم بر د ر سار ایران واقف بود / با گرفتن فتوا از علمای مکّه موفق گردید سایر اقوام کشور از جمله هزاره ها / تاجیکها / ازبکها و بلوچها را بد ور خود جمع نماید و بکمک جبهه متحد که از اقوام مزبور تشکیل داد موفق گردید گرگین و تعداد کثیری از عساکر او را کشته و کشور را از یوغ اجنبی رعایی بخشد .

بدین ترتیب بود که برای اولین بار میرویس هوتکی موفق گردید با ایجاد جبهه متحدی از اقوام و ملت های مختلف / حکومت قوم افغان راپایه گذاری کند . (۱۷۰۹ - ۱۷۳۸) (۱) . اگرچه میرویس در مدت حکومت خود ... پ اوقی در صفحه بعد ...

متاسفانه این صفحه در اصل جزوه وجود نداشت

متاسفانه این صفحه در اصل جزوه وجود نداشت

حکیم الله (شاه شجاع!) گاهی احدی را از قوم و اهل فرنگ / در زمره نوکران منتظم و منسلک نخواهد کرد / و کسیرا از اهل فرنگ اجازت استقامت به "ملک افغانستان" بدون اطلاع و استرضای سرکار انگلیس (!!) اعطا نخواهد فرمود. "هکذا در ماه چهارم از این تاریخ به بعد نام رسمی کشور" افغانستان "قرار گرفت." (۱)

بدین ترتیب روشن میشود که "افغانستان" حتی نام خود را هم از انگلیسها دارد. و این بدیخی است که بدلیل دامن زدن هرچه بیشتر به انگیزه قوم پرستی و شونسم سران افغان و دریان افکندن آتش نفاق و برادر کشی بین ملت های ساکن این آب و خاک بوده است. از قدیم استراتژی تجاوزگرانه انگلیس بر اصل "نفق افکن و حکومت کن" مبتنی بوده است.

فوقا، بدیم که بموجب اسناد موثق و غیر قابل تردید تاریخی (۲) و همچنین با واقعیت امروز که هر کسی میتواند بچشم سرانرا مشاهده نماید / افغانستان ساکن تاریخی اقوام و ملیت های مختلف مانند ازبک / هزاره / بلوچ / تاجیک / ترکمن / پشتون میباشد و هیچ رومی توان این منطقه یا محدوده سیاسی — تاریخی را منسوب به یکی از این اقوام نمود. اغلب اقوام مزبور از نژاد آریایی و برادران خواهران همخون میباشند و هیچگونه برتری و فوقیت یکی بر دیگری / با جمیع توجیهی و هیچ وصله و پینه ای قابل قبول و معقول نیست. اینگونه برتری های غیر علمی و ساختگی حتی در مورد نژاد های متفاوت نیز بی تردید / مردود و بیهوده است. حاجت به تأکید نیست که برتری فارسی — زبانان یا سایر ملیتها نیز بر ملت پشتون با جمیع روی قابل قبول نخواهد بود / حتی با این عنوان یا توجیه که چون افغانها قرن ها بر سایر ملیت ها ستم روا داشته اند / حال نبوت آنان است که زیر ستم سایر ملیت ها در آیند. ! این دلیل که متأسفانه بعضی "انقلابیون" نیز از دامن میزنند / دلیلی میان — تنی / بوج و ارتجاعی است. ما (سرخا) برابری و خود مختاری کلیه

(۱) — افغانستان در مسیر تاریخ — مقدمه ۳۱۰ .

(۲) — برای معلومات بیشتر به کتاب "نظام اقتصادی افغانستان"

نوشته به ولیاک / عضو اکادمی علوم شوروی مراجعه شود .

اقوام و ملیت ها کشور را قبول دارند و بران تا کید میورزیم .
 با مقدسه گونه فوق شخصی شد که از حدود ۷۰۰ یا ۸۰۰ سال پیش
 ملیت پشتون که در کوه های صعب المبور شرق و جنوب شرقی افغانستان فعلی
 ساکن بودند / بسبب ازدیاد جمعیت و کمبود زمین قابل کشت / که سختی
 همیشه و مضیق زندگی را پی آمد خود داشت / به اراضی هموار و قابل کشت
 مجاور خود هجوم آوردند .

افغانها مردم کوه نشین بودند . در باره باسختی عمارت و شوارهای -
 زندگی کوه نشینی آیدیده و محکم شده و عموماً افراد دلیروسی باک پرورش یا -
 فته بودند . گذشته از این / وجود سنتها و عادات جامعه اشتراکی اولیه زندگی
 قومی از یک طرف و نیاز عمومی و غریبه کسب منابع جدید تغذیه از جانب دیگر /
 موجب همبستگی و پیوند عالی آنان شده بود . در حالیکه در اراضی هموار مجاور
 دوستانهای محل سکونت افغانها / فتودالیم در برانده و کهنه شده بود
 و عیش و عشرت و راحت دلی افراتی فتودالها که ناشی از دوران انحطاط فتو -
 دالیم بود / موجب تحلیل و اضلال نیرو و توان حکومت فتودالی اراضی
 مزبور شده بود .

استثمار شدیدی و وضع نا هنجار همیشه در هقانان که زیرستم و جور فتودال
 های خود گامه جان بلب شده و نفرت عظیمی از آنها بد داشتند / مزید بر
 علت شده و باعث تشدید عجز به بیشتر ناتوانی و عدم مقاومت حکومت فتودالی
 در برابر هجوم افغانها میشد . اهمیت ناراضی در هقانان هنگامی بد رستی
 معلوم میگردد که توجه نمائیم سپاه و لشکر فتودالها اساساً از همین در هقانان
 ناراضی گرسنه و بی رمق تشکیل میگردد . و طبعا اینگونه افراد / که شدیداً
 در چارپاس و ناامیدی و فساد نیز هستند / به هیچ وجه قادر نبودند آنچنان که
 باید و شاید وظایف سپاهگیری خود را به انجام برسانند .

امور فوق موجب پیروزی پشتونها بر اقوام غیر پشتون مجاور و در نتیجه تسلطه
 آنها بر اراضی هموار و قابل کشت مناطق مجاور گردید . ایشان با امکان در اراضی -
 مزبور و کسب غصلتها و فتودالی / از طرفی اقوام غیر افغان را شدیداً مورد
 استثمار قرار دادند . و از جانب دیگر با تحکیم موقعیت برتر خود در اراضی
 اشغالی / بنای دست اندازی بمناطق و اراضی دورتر را نیز گذاشتند / تا

جائیکه بر بسیاری از نقاط غیر افغان نشین تسلط یافته و اقوام دیگر را به انقیاد خود در آوردند (۱) .

پیروزی افغانها بر سایر اقوام موجب قدرت گرفتن هر چه بیشتر آنها شد تا اینکه بالاخره به حاکمیت پشتون بر سایر اقوام و تا سیس افغانستان منجر گردید (۲۰۹ و ۱۷۴۷) .

در قرن ۱۸ و اوایل قرن ۱۹ قبایل پشتون متجاوزان در مرحله فتوح الی شدند و از این پس طبقه حاکمه خصلت فتوح الی — پشتون یافت. در این طبقه فتوح الی / فتوح النهای افغان از برتری اشکار نسبت به فتوح النهای سایر اقوام برخوردار بودند و عملاً حکومت از آنان بود. فتوح النهای افغان کارگزاران یا قدرتمندان در رجه دوم طبقه حاکمه بودند. بر همین اساس / استثمار قومی / یعنی ستم قوم افغان بر سایر اقوام از همان اوان تسلط قوم پشتون پایه گذاری شد و به یکی از عمده های ستم میهنی مبدیل گردید که تا هنوز ادامه دارد و بکرات مورد استفاده امپریالیسم جهانی و نیروهای ارتجاعی و ضد خلقی داخلی بفرس سرکوب خیزش اقوام غیر افغان قرار گرفته است.

سران و بر سران تیره های مختلف پشتون پس از گذار به فتوح الی ستم و تجزیه اردوگاه واحد "افغان" به دو طبقه متخاصم (فتوح الی و دهستان) / خصلت فتوح الی یافته و پس از تحکیم موقعیت برتر خود در مقابل دهستان / دهستان افغان / همانند نایب را که با بر بخش نمون و یا ختن جان خرد حکومت را به آنها تفویض کرده بودند / را بکار کشید، شدیداً مورد استثمار و بهره کشی قرار دادند. دهستان فقیر و مزدوران پای لوج افغان هرگاه منافع یا مواهبوس فتوح النهای ضرور و بزرگ مناز و وحشی افغان (۲) ایجاب

(۱) — افغانها در جنگ با اقوام مناطق هموار و دشت (زراعتی) پیروز شدند (بدلایی که در متن اشاره شد) ولی در همکار با اقوام غیر افغان کوهستان نشین مناطق مرکزی (عزاره جات) شمال شرقی و غیره موقعیتی بدست نیاوردند. برتری فعلی آنها را اعمالی مناطق مذکور عمدتاً بدلیل امکانات — حکومتی است نه قدرت و توان قومی بالقوه آنها .

(۲) — خصوصیات فوق در مورد فتوح النهای سایر ملیتها / اعم از شرق و غرب / — عمومیت دارد .

می نمود / شمشیر بدست برای سرکوبی شورشی‌های آزادخواهانه اقوام غیر افغان یافتن سرزمین‌های دیگر سیج میشدند و بدون اینکه خود بدانند /
 موجبات بقا و دوام دشمنان خونخوار و وحشی و مفتخوار خود را فراهم
 می‌آوردند . ولی بالاخره / سال‌ها استعمار شدید و وحشیانه فتودالملای افغان
 بردمقانان فقیر افغان موجب شد که دهقانان و مزدور کاران پشتون مشایعت
 — های زیادی بین خود و افراد عم طبقه خود از اقوام دیگر بیابند . ایشان بهر
 درمی یافتند که قوم و وابستگی‌های قومی نمیتواند بیان گرمنافع انتخابوده و نقشی
 در مبارزات آزاد ییخت خلقها / در یکار عظیم آزادی فکرو کار بر علیه استعمار
 و انقیاد اندیشه و کار داشته باشد انتخابور درک میکردند که ایشان بیش
 از اینکه به فتودالملای افغان نزدیک باشند / به دهقانان و زحمتکشان هزاره
 ازبک / تاجیک / ترکمن و . . . نزدیکند . انما همسته اعسته می نمیدند
 که ایشان در اردوی زحمتکشان و بدون هیچگونه تفکیک قومی / در برابر اردوی
 فتودالملای گران / از هر قومی که باشند / قرار دارند . زحمتکشان و دهقانان
 نان فقیر افغان بهرور می نمیدند که شمار ناد رجلا دهنی بر :
 " پیگرم از قوم هم جانم ز قوم طاهرم از قوم پشیمانم ز قوم"
 جز برای فریب استعمار شوندگان افغان و تفرقه در اردوی متحد زحمتکشان
 نیست . و ایندما عمه برای تحکیم پایه های قدرت فتودالملایستم پیشگان
 میباشد و بس .

رشد آگاهی سیاسی و طبقاتی زحمتکشان پشتون و امکان وحدت و یکی شدن
 رنجبران و مستعبدان کشور و زدودن مرزهای قومی بین دهقانان فقیر وطن / که
 مستقیماً تپاهی و نابودی حکومت و طبقات استعمارگر یعنی فتودالملایلدی
 امپریالیسم را بدنیال داشت / موجب میشد تا طبقات عزور را تبلیغ تفاوت
 — های قومی / برتری قوم افغان بر سایر اقوام و دامن زدن بدشمنی های قومی
 لبه تیز نیروی پر قدر و خشم اکین توده عمارا از خود دور کرده بر سر خود
 توده منافقین زحمتکشان فرود آورند تا بدین وسیله چند صباحی دیگر به باده
 نوشی و هوسرانی و جنایات خود دوام دهند .

استعمارگران و مستعبدان و در رأس انسان امپریالیسم / برای ایجاد
 تفرقه و نفاق نه تنها اختلافات قومی را اختراع و دامن میزنند / بلکه از هر موضوع

وانگیزه ای که موجب اختلال و اغتشاش در وحدت زحماتشان و نیروهای ضد -
 امپریالیستی شود استفاده میکنند . همچون اختلافات مذهبی / عقیدتی /
 اختلافات ملی / اختلافات نژادی و حتی اختلافات سلیقه ای .

در قرن بیستم و بخصوص پس از جنگهای جهانی / با اوج مبارزات خلق
 - نمای مستعمرات و خولست انظار برای آزادی و استقلال میانشان / امپری-
 یالیسم جهانی و خصوصی امپریالیسم انگلیس / ناچار شد از بسیاری از مستعمرات
 خارج شده یا لا اقل شیوه نمای استعمار غنی و اشکار خود را با ایجاد حکومت
 پانامرا^۱ مستقل و بومی ولی در حقیقت وابسته و خد متکذ را بخود / بطریق جدید
 و موثرتر و پنهانی بهره برداری تحول دهد . مصداق امپریالیسم علیرغم
 ایجاد حکومت دست نشانده و خد خلق در مستعمرات / باین نیز اکتفا نکرده
 برای تضمین منافع دراز مدت خود (بخصوص برای وقتی که احیاناً نیروهای
 ملی و وطن پرست بر کشور حاکم میشوند) کوشش میکند راه های رایجی -
 در حالت مجبور در اینگونه کشورها و منحرف کردن نیروهای ضد امپریالیستی
 از مبارزه اساسی و اصولی با امپریالیسم بازنگشدارد . از جمله این راه ها
 یا چلها / یکی اختلافات ملی و سرحدی بین کشورهای رسته از استعمار است .
 امپریالیسم انگلیس هنگامیکه مجبور شد از ایران و عراق خارج گردد اختلافات
 سرحدی متعددی را از خود به ارث گذارد و با خروج از خلیج فارس / در نوار
 باریکی در ساحل جنوبی خلیج بیش از ۱۲ کشور و امارت ایجاد نمود و در رأس هر
 کدام یکی از شیوخ فاسد و جنایتکار و حلقه بگوش خود را قرار داد و بطور خبیثانه
 و متحرکی انجمن مرزهای مفشوش / ناروشن و رهس برای آنان تعیین کرد که تا
 هنگامیکه برغمه و یا بعضی از این کشورها شیوخ احمق و خود خواه و سفله ای مانند
 شیخ شارجه یا امیردوس حکومت میکنند شعله جنگ و برادر کشی بین ملل این
 قسمت کوچک خلیج مستقل خواهد بود . جنگ صحرائی اوگادین بین سومالی و
 ایتوبی و آنریره و بسیاری دیگر از نقاط جنگ زده آفریقا و آسیایان گره زمین
 سیاست امپریالیستی نفاق افکن و حکومت کن میباشد . خط دیورند و مسئله
 پشتون و بلوچ و اختلافات سرحدی مربوط به آب شیرین / که "شکر رنجی"
 نمای این حکومت ارتجاعی ایران و پاکستان و افغانستان ببار آورده است -
 نیز از همین زمره " اختلافات " میباشد .

همچنانکه دزد برای توقیف خود دزدی / بازاراشفته میخواستند و ماهیگیران گل الود / امپریالیزم نیز برای بهره برداری هرچه اسانترو بیشتر از کلبه منابع کشور های دیگر / خواهان پراگندگی و تشتت نیروهای ملی و ضد امپریالیتی است. اختلافات مذهبی / قومی / زبانی / فرهنگی / نژادی و ملی که بطور مصنوعی از جانب امپریالیزم و سگان زنجیری آنها و نیروهای ارتجاعی و ضد خلقی اختراع و دامن زده میشود دقیقاً در خدمت هدف فوق است .

بر اساسات فوق بود که حکومت نادر و ظاهر و مخصوص د اود مصمم شدند هرچه بیشتر اختلافات قومی و ملی را دامن زده و آتش انرا بر خرمن خلقهای افغانستان و پاکستان که تازه خود را از یوغ انگلیس رها نموده بودند بیفکنند . لذا پایه امطلاح پشتیبانی و دفاع از حقوق " خلق " (۱) افغان در حقیقت ستم افغان را بر سایر خلقهای افغانستان غسل تعمید داد . انرا بر بیشتر وجوه زندگی اجتماعی بسط و تعمیم دادند .

حکومت ضد خلقی افغانستان بخصوص در دوران ده ساله صدارت د اود جانجی / میکوشیدند از افغانها بعنوان چماق سرکوب برای کوبیدن اقوام غیر افغان استفاده کنند . بعنوان مثال در سال ۱۳۲۴ (۱۹۴۵) امریکا مبلغ ۲۰ میلیون دلار را ظاهر برای اصلاح امور ایاری و سرک سازی با افغانستان داد . که قسمت عمده آن وقروض بعدی امریکا بصرف اعمار پروژه وادی هلمند رسید . در اطراف مفید بودن و انقلابی بودن پروژه مزبور بسیار گفته و نوشته اند . ولی مصداق حقیقت امر یاد واقع علت اصلی انتخاب هلمند و ارغنداب برای بااصطلاح اصلاح - سیستم ایاری و زراعت / امکان دادن مردم جنوبی و کوچیها در نواحی مزبور بود . تا هم از آنها بعنوان عامل سرکوب کننده خیزشهای احتمالی مردم مناطق غرب و جنوب غرب و مرکزی استفاده کنند و هم کوچیها و مردم جنوبی را که به علت - حرکت مداوم و سکونت در کوستانها صعب العبور غیر قابل کنترل هستند / تحت کنترل خود درآورند . پس از شکست پروژه وادی هلمند و ارغنداب (در صفعات اتی نشان خوا عیم داد که علت شکست پروژه مزبور استفاده ها و فریبکارهای امپریالیزم امریکا و ایادی داخلی آن بود) که شکست امکان کوچیها و افغانها را در نواحی مذکوره بدنبال داشت . تصمیم گرفته شد آنها را در نواحی شمالی کشور و زمین اقوام ازبک / ترکمن / تاجیک و غیره سکونت دهند . جریده انیس (پاورقی در صفحه بعد)

در سال ۱۳۳۰ (۲۵ و ۲۶ جنوری ۱۹۵۱) از تدوین قانون ناقلین (افغانها) نقل داده شده از سرزمین اصلیشان راناقلین می گفتند (برای شروع سال ۱۳۳۱ تذکر داده است که تحت نظرها حمایت اداره ناقلین و وزارت داخله اجرا^۱ می شده است. بهی جهت نیست که امروز مردم پشتون در سراسر افغانستان حتی در مناطق شمال غربی و غرب کشور/ که هیچ رابطه تاریخی با قوم پشتون ندارند / پراکنده اند و همچون کسانی که در ملک پدری خود بسر میبرند / نبی اقتصادی محل را درست دارند. در سراسر افغانستان میتوان مناطق افغان نشین را - یافت که همچون مناطق یا شهرک های یهودی نشین اسرائیل مابین جمعیت اعراب / بین اقوام غیر پشتون واقع شده اند و هیچ توجیه تاریخی مبنی بر سکونت دائمی آنها در آن مناطق وجود ندارد (۱). آنها همه بغرض در آن زمین ها اختلافات قبیلوی و به پیروی از سیاست نفاق افکن و حکومت کن می باشد که از دوران سیامادری شدت فوق العاده ای یافت. انتقالها و اجابجایی های اجباری مزبور بقیمت خانه خرابی مردم محلی و گرفتن بهترین زمینها برای تازه واردین انجام یافت و خونهای بسیاری از طرفین بر سر این سیاست فاشیستی حکومت مخد خلقی افغانستان ریخته می شد. حکومت مزبور از پشتونها خارجی ساختند و در ریفل اقوام غیر پشتون وطن جای دادند. بدبینی عاوشك و تردید ها و دشمنی های سیاست مزبور تا هنوز و تا بسیارهاست. بعد از آنکه خواه داشت و این یکی از موانع معمر راه انقلاب رهائی بخش و متحدانه کلیه خلقهای افغانستان می باشد. لعنت بر استعمارگران و نوکران بومی آنان باشد که این چنین خون مقدس ملیونها مردم زحمتکش و بی گناه را در ریه های بادیه گساری و عیش و نوش و مفسده جوئیهای خود میپاشند. مرگ بر آنان باد!

حاکمیت قوم پشتون نمیتوانست در زمینه فرهنگی تبارز داشته باشد. در عقب ۳۱۵ برای اولین بار تکلم و کتابت زبان پشتو برای ما^۲ مورین اجباری میشود. (در حالیکه زبان سایر اقوام از جمله ازبکی و ترکمنی از نگاه تاریخی و گرامری به مراتب بر زبان پشتو ارجحیت داشتند). و آنها مو^۳ ظف میگردند تا در مدت ۳ سال به

(از صفحہ گذشتہ) - حکومت ارتجاعی پشتون عمار ابدون تغذیک طبقاتی خلق افغان یا قوم افغان میناوند؛

(۱) - بنابر مقدمه همین بحث محل اصلی و تاریخی ملیت پشتون کوه های سلیمان واقع در شرق کشور بوده است.

نوگویند و بنویسند. انجمن ادبی که در سال ۱۳۰۹ تأسیس شده بود روز اول
 ثور ۱۳۱۶ به پشتوتول، تهدیل گردید. تحول مزبور توسط سردار محمد نعیم وزیر
 معارف وقت و چهره روحانیت و موزر حکومت انجام شد. موصوف در سال ۱۳۱۷
 رئیس پشتوتولنه شد و نقش فعال و عمده ای در توسعه و تعمیق ستم فرمندی افغان
 بر سایر خلقهای افغانستان داشت. وزارت معارف تقویت و توسعه زبان پشتو
 را هدف اول خود قرار داد و انرا زبان ملی گردانید. شویسم پشتون تا بدین حدی
 رسید که در جراید و مخصوص سالنامه کابل اسامی و نامهای پشتوانتخاب و برای
 نامگذاری اطفال و غیره ب مردم پیشنهاد میگردد. نام اصلی بسیاری از قرا و
 محلات به نامهای پشتوتهدیل شده مانند / گشتاندن نام شاملان عرات به زرغون
 کافر دره به پشتونوات / افشارانک چی به اسپین گلی و غیره. ۹۰ / انتشارا
 انجمن ادبی (پشتوتولنه) که قبلاً گفتیم به ریاست محمد نعیم اداره میشد
 به زبان پشتو در باره تاریخ ادبیات / قومیت و برتری نژادی قوم افغان بر سایر
 اقوام و نژادها بود. در این مقالات مطالب بسیاری برای به کرسی نشاندن نظریه
 برتری قوم افغان جعل میشد و حقایق متعدد دی و آرونه جلوه داده میشد.
 پس از تأسیس رادیو کابل (۱۳۲۰) تبلیغ شویسم افغان در همه رادیو متحد
 و سایر زیادی تشدید گردید. ماده ۳۵ قانون اساسی ۱۳۴۳ (۱۹۶۴) شمار
 میداد که "از وظایف دولت است که پروگرام مؤثر برای رشد و توسعه لسان
 پشتوتحمیه کند." روند فوق علیرغم یاوه گوئیهای باند ترکی - ببرک مهنی بر تساوی
 خلقها تا امروز ادامه دارد. تساوی حقوق خلقها برای این نوکران سوسیالیست -
 یالیم جزیمعنی پخش چند آهنگ و خواندن بلسان ملل غیر افغان نیست. انهم
 خواندن های که همه در تمجید و تعریف از کودتای روسی باند خلق و پرچم است.
 در فرصتی دیگر به یاوه گوئیهای این سفله همانیز خواهیم پرداخت.
 ستم افغان تها در زمینه فرمندی تشدید نشد. بلکه بارویکارشدن ناوار
 خونخوار / در حیطه اقتصاد و نیز در جات فوق العاده تشدید گردید. شرکت
 های متعدد و از فروش الها و تجارت کرب راد و ران پشتون تشکیل گردید و حکومت
 تسهیلات بسیاری را برای انها قائل شد. بطور نمونه شرکت پشتون قند هار را
 مثال میاوریم. سرمایه شرکت پشتون ۲ میلیون افغانی بود و اساساً برای فروش
 و صد ورمیوه قند هار تشکیل شد ولی بزودی در رشقوق تورید بطرول / شکر / یخ سازی
 صد ورنه / ترانسپورت / نجاری / خرید و فروش میوه کابل و غیره نیز فعالیت

خود را تصمیم داد. این شرکت تعداد ۳۱۶ بالهر ۵۴/۲۰۳/۱۶۸ (۱) - افغانی محمول گمرکی پرداخته است. (اصل سرمایه آن ۲ میلیون افغان بوده - است!) وقتی شرکتی تعداد ۲۰ سال پیش از نیم کل سرمایه خود محصول گمرکی میبرد از د/طبیعی است که چند برابر سرمایه خود در یک سال مفاد خالص خواهد داشت. این چنین فعالیت وسیع و سودآوری جز کمک و لطف بی شائبه آنها تیکه نباشد و کنترل اقتصاد و زندگی کشور را بدست دارند اما نمی دانند (۱) -

■

■

■

تبارز خارجی شوینسم افغان / مسئله باعطلاح پشتون و بلوچ است. قرار داد در یورند یا خط در یورند یکی از هند های اسارت او و سرگاری است که عبد الرحمن این وقاحت و دناست مجسم / با پشتیبانی امپریالیسم انگلیس و ارتجاع داخلی و تافه تزار روس، بر خلقهای افغانستان تحمیل نمود.

در تمامی دوران عبد الرحمن / حبیب الله و نادر ۲۲ سال حکومت ظاهر شاه هیچگونه سخن و مخالفتی با خط در یورند پایه بیان و یکره سوزی برای سرنوشت خلقهای پشتون و بلوچ وجود نداشت. ولی در فضا از سال ۳۲۴ مسئله ای بنام معمله خلقهای پشتون و بلوچ تولد یافت و ولتغای ارتجاعی افغانستان از همین سال تا به امروز برای آزادی تعیین سرنوشت خلقهای مزبور اشک تصاح ریخته و میریزند. توگوشی ظاهر شاه در فضا متوجه شد که خلقهای بنام پشتون و بلوچ در رانظر مرز شرقی اش زندگی دارند. (ولی او کو بود و افغانها و بلوچهای دارند افغانستان را که بفصل گوشش بودند نمی دید!) لذا مصمم شد از آزادی تعیین سرنوشت آنها؟! دفاع کند. همه میدانند که حقیقت جز این است. کجایده شده کسانی که با انواع وسایل و حیل نظامی - اقتصادی - سیاسی میکوشند توده های رنجبر و زحمتکش وطن خود را در تار و پود های مرکب و فلیج کنند ای - اسیر گردانند / برای آزادی دیگران بکوشند! این نغمه سرایشها خبیثانه و زلزلانه اسنان را بیاد افسانه پیرزال جاد و گرمی می اندازد که باید پرائی از اطفال خرد سال و بیگناهی که می بود / آنها را خوب می پروراند و چاق میکرد تا در روز موعود چاشت

(۱) - نو محمد ترکی منشی عمومی و صدراعظم حکومت باعطلاح دیموکراتیک افغانستان دست پرورده و دستاموز شرکت مزبور است.

پرموج و مصالحی از گوشت آنها برای خود تدارک ببینند. اگر استان زال جاد و گر افسانه ای بیش نیست / آژو طمع سیری ناپذیر امپریالیسم و سگمای زنجیری آن از جمله نادروطن محروم اود و ترکی واقعیت و حقیقت است. حقیقتی که تاریخ خلقهای مختلف جغمان مدعای نمونه و مثال انفراد رسیده دارد. قال مقال و قیاحانه و - دایه های عمر بمانتر از ماد شدن دولت و حکومت افغانستان برای خلقهای تحت ستم پشتون و بلوچ نیز خارج از چوکات فوق نمیتواند باشد.

جنگ جهانی دوم و مشغولیت و درگیری نیروهای امپریالیستی در جنگ با یکدیگر از جانبی موجب برپا شدن و نفعی جان و مال مدعیان مزاحف از توده های کارگزار و حشمتکش جغمان گردید و از جانب دیگر بدلیل کمتر شدن فشار و اختناق امپریالیسم بر مستعمرات (چون آنها در رسیدن به عمده جنگ درگیر بودند) خلق - های مستعمرات فرصت یافتند تا متشکل شده و مبارزات آزاد بیخس و ملی خود را اوج داده غالباً به پیروزی برسانند.

بر اساس همین روند مبارزاتی است که در طی پس از جنگ جهانی دوم بسیاری از کشورها با استقلال رسیدند (۱). از جمله آنها هند و استان مستعمره انگلیس بود. توده های هند و استان تحت بربری و حزب کنگرس و مسلم لیگ (برعبری مدتها گاندی و محمد علی جناح) که احزاب بورژوازی - خرده بورژوازی بودند موفق گردیدند در ۲۹ اگست ۱۹۴۷ "استقلال" خود را بدست آورند (۲) - دقیقاً از همین هنگام مسئله پشتون و بلوچ یا اصطلاح این "تداعی اختلاف سیاسی افغانستان و پاکستان" اختراع گردید. قبلاً گفتیم امپریالیسمها خروج اجباری خود از مستعمرات و مناطق تحت نفوذ / برای ایجاد تفاه و تفرقه بین ملل و - - - - -

(۱) - چون اکثریت مبارزات آزاد بیخس خلقهای مستعمرات در طی جنگ جهانی دوم و بعد از آن بر رهبری بورژوازی و خرده بورژوازی انجام گرفت / اینگونه کشورها پس از دوران کوتاهی استقلال ملی / مجدداً "وایشیو"هایی نمودار و بود روابط مستعمراتی - نیمه مستعمراتی گردانند.

(۲) - در این سال هند و استان بد و کشور (دومینیون) هند و پاکستان تقسیم شد. این دو کشور اگرچه ظاهراً "از بند امپریالیسم انگلیس رستند ولی مجبوراً" - - - - - ولاً فاصله با عضویت در کمانش پیموند های آنها با امپریالیسم حفظ گردید.

خلقه‌های مستعمرات پابه - بیان دیگر باز گذاشتن راه های بازگشت و مداخله خود / اسباب خانه جنگیهارا مصنوعاً ایجاد می کند و با تحریک عوامل و ایادی مزدور و حلقه بگوش خود / خلقهای منطقه را بجان یکدیگر می اندازد تا از گرد و ساد و پریشانی و خانه خرابی حاصل از آن / خود بنوایی رسیده تا آنجا که میتوانند کیسه های گشاد خود را به انبارند . مسئله پشتون و بلوچ نیز همین قعاش اختراعات امپریالیستی است . خلقهای پشتون و بلوچ / همچون خلقهای مختلف پاکستان و افغانستان / مانند برادران و خواهران هزاره / ازبک / پنجابی / سندی بلوچ و افغان . . . خود در بند اسارت ظلم و ستم حکومت پاکستان و افغانستان هستند . شعار راه رهایی این خلقها / اعم از اینکه در افغانستان باشند یا در پاکستان / اتحاد و یک پارچگی و مبارزه تساپای جان با هرگونه ظلم و ستم و استثمار میباشد . و این جز از طریق پذیرفتن مارکسیسم - لنینسم که بحق تنها وسیله ایدئولوژی نجات بخش خلقها و توده های تحت ستم است امکان پذیر نیست . انهایم که توده های خود را با هم از آن نیرنگ و فریب در بند جاهلیت و - پلیدی و استثمار نگذمیدارند / چگونه میتوانند یا میخواهند خلقهای دیگر را آزاد کنند ؟ دولت‌های افغانستان و پاکستان و تمام ان ارتجاعیون و مفسدینی که گوش دارند چهره های گریه و دندانهای خون آشام خود را زیر نقاب الفاظ و اکت های روغین و باعطال و مترقیانه و بشر دوستانه مخفی دارند / بی کم و کاست از جمله همان پیرزغال جاد و گراد می خوار هستند .

پس از ایجاد پاکستان / هرساله مسئله پشتون و بلوچ بعنوان دست - اویزی برای گرم نگه داشتن توراخته فاعد منطقه از طرفی و منحرف کردن از همان خلقهای در بند افغانستان و پاکستان از مبارزه بر ضد حکومت جابرو و ضد - خلقی کشورهای مذکور از جانب دیگر مورد استفاده قرار گرفته است . قال مقالهای مصرو عانه حکومت ظاهر و دولت سردار شامحمد (درسال ۳۲۴) یعنی همان سال تشکیل پاکستان سردار شاه محمود عوضی برادر خونخوار خود سردار محمد - هاشم به صدارت رسید .) و سردار دود سیه دل و غیره دولت‌های افغانستان تا بد انجا رسید که بصورت یکی از اصول خدشه ناپذیر سیاست خارجی و داخلی افغانستان در آمد و بصورت دیوانه وار و حتی مضحکی بران تاکید میورزند . هرساله مقالات و کتب تبلیغاتی متعدد و مزخرف و پوچی در این رابطه انتشار می یابند .

باین لحاظ بود که داد و بداد است اویز قرار دادن " مسئله پشتونستان " در سال ۳۴ (۲۹ مارس ۱۹۵۵) از راه بیرونی بر ضد پاکستان ابراد نموده و انگشور را تهدید نمود . روز بعد حدود ۱۵ هزار نفر سفارت پاکستان در کابل را چور کرده بیری انرا لگد کوب نمودند و صحنه های مشابهی در قندهار و جلال آباد در برابر کنسولگریهای پاکستان خلق نمودند و بدینال مظاهرات مزبور قوای افغانستان نیز تجعیز گردید و روابط دو کشور بسیار تیره شد . دعوا جالبی طرفین در این باره است تا اینکه بالاخره در اواخر پائیز همان سال با میانجیگری امیر مسعود ابن عبد الرحمن شاهزاده سعودی و یکفر نماینده مصر که بکابل آمدند افغانستان عذر خواهی کرده محمد نسیم شخصاً پرچم پاکستان را بر فراز سفارت انگلستان برافراشت . چون عوامل اصلی مسئله (منحرف کردن از همان توده ها از وضع مفشوش داخلی و گرم نگهداشتن آتش اختلاف در منطقه) کماکان وجود داشت / باوصف اشتی طرفین / داد و از اخلال و دخالت در پشتونستان / اوضاع داخلی پاکستان خود داری میگرد . در ده انوامبر ۱۹۵۵ لوی جرگه را فراخواند که سیاست خرابکارانه اورا تأیید نمود . دلیل ظاهری و محکمه پسند داد برای اقداماتش این بود که / پاکستان با گرفتن کمک از امریکا تیران قوای پاکستان را افغانستان را محاصره است و باید این وضع جبران گردد . براین اساس لوی جرگه فرمایشی اجازه " جبران " مزبور را به او تفویض نمود . همین بود که یکماه بعد از لوی جرگه / یعنی در ده دسامبر بولگانین و خروشف زعمای شوروی ضمن گردش در آسیای قات رسمی وارد افغانستان شدند . رهبران جدید شوروی (پس از مرگ رفیق استالین) که خواستار تشدید اختلافات دول آسیای بودند تا آب به آسیای خود بپریزند / تحریکات پشتیبانی خود را از داد و اعلام داشتند و کمکهای زیادی را به او وعده دادند . از جمله کمک صد میلیون دالاری که برای اولین بار در تاریخ افغانستان موفق شد چنین مبلغ کلانی از یک کشور خارجی بدست آورد . (قبل از ملاقات مذکور کل کمک کشورهای کمونیست به افغانستان حدود ۴ میلیون دالار بود !) تا این هنگام کمکهای امریکا بر شوروی فزونی قابل ملاحظه ای داشت . گرفتن وام فوئالد کروسایر کمکهای شوروی به افغانستان و قبول اقتصاد پلان گذاری شده - و غیره که همه نشان از گرایش دولت داد و بداد طرف شوروی داشت طبعاً نمیتوانست

مطبوع طابع زعمای امریکا واقع گردید. لذا به اشکال مختلف مورد تعدید امریکا قرار گرفت و روابط عمور سرد شده میرفت تا جائیکه ایزنهاور رئیس جمهور وقت امریکا نامه "ظالم شاه" را که در مورد امور پاکستان بود بکلی بی جواب گذاشت (اواخر سال ۱۹۵۵) و ژرژ لیبخافسکی وزیر امور خارجه امریکا در کتاب تاریخ خاور میانه چنین تعدید کرد: "... این بازی دود و زده و ایجاد رقابتی که در قبول کمکهای مالی و فنی شوروی صورت میگیرد از لحاظ روانشناسی عمل خطرناکی است و در مبارزه خاور میانه خطر گستاخی بعضی ملل را بیشتر خواهد نمود. (۱)" و "... دولت افغانستان با قبول کمک شوروی و مبارزه با پاکستان در امری که در نظر هر شخص دوراندیش از مسائل درجه دوم محسوب است با استقلال و حیثیت خویش بازی میکند." (لازم به یاد آوری است که امریکا با پاکستان در همان بغداد هم پیمان بودند و میگوشتند افغانستان را نیز به آن بکشند.) و او که در سیاست "گدازی گری" خود موفق شده بود بلا فاصله پس از خروج رهبران شوروی در مصاحبه ای مطبوعاتی بر "سیطره" خود تاکید نمود و از حمله به پیمان بغداد خود داری کرد. بلکه تعدیدات و شواهد شد و افغانستان در مخرخوانی شد که دولت و حکومت فامیل و طایفه فروش نادری "بیطرفانه" ناظر چو و چپ اولان از طرف امپریالیسم و سوسیال امپریالیسم بودند. در تمام دوران اشتغال "مسئله پشتونستان" شوروی روی زمین نیستی استوارترین پشتیبان دولت های افغانی و یاد واقع پیگیرترین و محرمترین آتش میار میگردید است. همچنان که قبلا انگیزه شوروی امپریالیستی در دامن زدن اختلاف میزبوس مییج وجه عدم ساز اندیشه والای مارکس و لنین یعنی برحق تعیین سرزینست خلقها توسط خود خلقها و بدون هیچ قید و شرط نبود. بلکه رهبران خائن شوروی تعدید داشتند و دارند که با تجزیه پاکستان و ایجاد پشتونستان دست نشانده خود شان از طرفی موقعیت امریکا / امپریالیست رقیب خود را / تضعیف کرده و از جانب دیگر رویای خود را یعنی بر محاسره چین بحقیقت پیوند دهند. البته رویای دیرینه پتر کبیر / تزار قمار روسی را نیز نباید از نظر دور داشت و آن در سترسی به آب های اقیانوس هند است که امروز امنیت عدد چند نسبت به دوران تراریافته است. ناوگانهای نظامی و اقتصادی سوسیال امپریالیست های روسی بر اسر اقیانوس های دنیا را می پیمایند و در شمال بحر مند از خلیج فارس تا سواحل هند پایگاه ماطعنی دارند

(جنس سره بند عراقی درختی علیه خلیج) که این البته برای انسابسپار تو عین -
 امیز است بخصوص که توحه کنیم بناد رگراچی / عباس / شامپور / ابادان / چاه
 بشار / بحرین / شیخ نشینهای خلیج / دیوگارسیا . . . بطور کامل در اختیار
 امریکا یا متحدین آن می باشد . خلاصه گوئیم / حقوق و جان و مال و ناموس و همه
 چیز مردم زحمتکش ورنج دیده پشتون و بلوچ وجه معامله رقابت و کشمکش و
 زد و بند بین امپریالیستهای روسی و غربی است . و اجرا کنندگان و واسطه های
 این معامله نیز دولت های فاشیستی و ضد خلقی پاکستان و افغانستان می باشند .
 بیجهت نیست که زعمای شوروی در فرصت (از جمله در سفر جو زای سال
 ۱۳۴۶ نیکولای پاد کورنی به کابل) از موقع خرابکارانه افغانستان در مسئله
 دفاع می کنند و امپریالیستهای غربی نیز با انواع و اقسام حمل مانند وعده و وعید -
 های و فشارهای اقتصادی و سیاسی چه مستقیماً و چه توسط عمال خود مانند
 شاه ایران و امرا و شیوخ عرب می کوشند افغانستان را بجرگه - بکشند و او را
 دارند به بهای مورد قبول / خلقت های پشتون و بلوچ را بفروشد . تاکنون شوروی
 بهای بیشتری پرداخته و تاکنون برنده او بوده تا اینکه چه پیش آید . . .

(۱) . .

در ادامه همین مدارگیری و چشم بندی است که میدان پشتونستان / روز
 ملی پشتونستان / مجمع پشتونستهای غیم کابل / تراوشات بیمارگونه و مهملات
 شعرگونه "ازاد مردان و ازاد زنان" ریش و بیروت در پشتون و پشتون دوست
 تولد می یابند .

— — — — —

(۱) - حزب عوامی ملی پر عمری خان عبدالولیخان نیز نه به نیت ازاد کردن خلق
 پشتون / بلکه بمنظور کمایی کردن اعتبار و نفوذ و در نتیجه گسب امکانات اقتضا
 - دی برای طبقه فئودال پشتین عمل میکند . برای رسیدن بناین هدف او -
 میخواهد بر د ریا یی از خون و کوهی از اجساد زحمتکشان پشتون تخت مرمرین
 و کاخ عاج خود را بنانهد . در این رابطه / او ناگزیر است در میدان مبارزه بین
 امپریالیستهای با گردن آشتن جان و مال و ناموس و وطن پشتونها از این یا آن امپیر
 یا لیست در برابر دیگران کمک بگیرد . فعلاً که گفته خائنین کرملین نشین مس
 جید . البته این اولین بار نیست که رژیم باصطلاح سوسیالیستی شوروی با
 سیاهترین و سفالت ترین و گنده ترین نظام / نظام فئودالی از د رسازش درامد هاست .

در حالیکه مردان غیور و لیونفرزند آن راستین پشتون و بلوچ در کوهمستان
 های صعب الشبوره مناطق بدات و هوای افغانستان / محروم از کوچکترین
 وسایل ضروری زندگی با اصطلاح "زندگی" می‌کنند . دولت‌های افغانستان
 و قبیله‌ها و رز پلانه نمره پشتون دوستی و پشتون خواهی سر میدهند / در حالیکه
 مرگ و میر ناشی از عدم تغذیه صحیح و نبودن وسایل درمانی و محلی / یکی از
 عادیترین و عامترین مسائل روزمره پشتونها و افغان‌های زحمتکش است . شاعران
 و ادیبان جیره خوار پشتون در ازادان و شرابی که می‌گیرند / قطعه‌ها و شعرهای
 غر و طویل در مجالس فرمایشی و عوام‌فریب می‌سرایند / در حالیکه بیش از ۹۰ فیصد
 خلق پشتون و بلوچ مقیم افغانستان از کوچکترین امکانات سواد آموزی و پرورش -
 علمی محروم هستند . آنها از نگاه مرحله تاریخی در مراحل اولیه رشد جوامع
 انسانی قرار دارند و نه تنها هیچگونه کوششی برای رسانیدن آنها از این
 اوضاع اسفناک نمیشود / بلکه این مدعیان جنایت پیشه و خونخوار دفاع از حقوق
 خلق‌های پشتون و بلوچ / هرگونه حرکت مترقیانه این خلق‌ها را به وحشیانه‌ترین
 و فاشیستی‌ترین طرق متکوب می‌کنند . جای دارد خلق‌های قهرمان و دلبیست
 پشتون و بلوچ با اتحاد رزمنده با سایر خلق‌های زیرستم افغانستان / متحدان
 و مشترکان انجمن اتشی به ساکنند که نسل این جانان پرمردان / داورها /
 دلاهر شاه‌ها / واعوان و انصارانان باند خلق‌های غد خلق را برای ابد از
 صحنه گیتی براندازند . انجمن اتشی که روح پلید عبد الرحمن / حبیب الله
 نادر و داور این دانه های سمیج و قاحت و میسرمن را برای همیشه از دهن و فکسر
 خلق‌های افغانستان بزداید . جای دارد که خلق‌های افغانستان / پیرو پیرانه
 ها و خاکسترهای کاخ‌ها و قصرهای خونخواران متحدان و دست در دست یکدیگر
 با سر و پا بر رطین آزادی / دنیای برادری و برابری / دنیای شگوفائی و استقلال
 کارواند پیشه را بنامند . و در نباشد آن روز .

متاسفانه این صفحه در اصل جزوه وجود نداشت

متاسفانه این صفحه در اصل جزوه وجود نداشت

— های سیاسی از جانب دیگر/ نیاز به یک سری امکانات و شبکه های
تسهیلاتی دارد. این امکانات و تسهیلات عمدتاً عبارتند از سرکها/ وسائل
مخابراتی/ سروی و استخراج معادن/ تعلیم و تربیه نیروهای کار/ ایجاد
انگیزه های مصرفی بین خلقهای مستعمرات/ ایجاد دولت بوروکراتیک
(در نهایت دولت بوروکرات — تکنوکرات) وابسته و بالاخره تبلیغ و تلقین
انجمن فرهنگی یا زمینه فرهنگی ای که دست اندازیمای امپریالیستی را توجیه
کند و با احد اقلی تفاوتی خلق نماید بر برابر چور و جیپاول امپریالیسم و پادری
داخلی انبهاراد برداشته باشد.

سرمایه داری امپریالیستی هیچگاه نخواهد توانست با حفظ فتودالیزم
لیزم/ بعنوان یک ساخت منسجم و بی خدشه به امکانات فوق دست یابد
بنابر این امپریالیسم ناگزیر از مبارزه با فتودالیزم است. نابودی فتودالیزم
بوسیله امپریالیسم (۱) ماهیتاً با نابودی فتودالیزم: خط نیروی انقلابی
خلق و بورژوازی انقلابی تفاوت دارد. خلقهای انقلابی فتودالیزم را بطور
تام و تمام و همه جانبه/ بعنوان یک سیستم/ بعنوان یک ساخت اجتماعی —
اقتصادی — فرهنگی — سیاسی/ یکدم/ قاطعانه و برای همیشه ریشه کن
میکنند. همچون درمقانی که درخت مریم/ بیخاعل و مضر خود را با تمام
زوائدش نابود میکند تا بجای آن نهال/ درخت یادانه مفیدی را زرع
کند. ولی بالمکس امپریالیسم ضمن مبارزه مرحله مرحله ای با جنبه های
دست و پاگیر فتودالیزم (دست و پاگیر برای رشد سرمایه داری وابسته) مثل
شیوه های تولیدی/ بازار و اقتصاد خود کفایتی/ آن جنبه های فتودالیزم
را که بحال خود مفید یابد/ بخصوصی جنبه های استثمارگرانه و فرهنگی
انرا/ حفظ می کند.

در حقیقت/ سرمایه داری امپریالیستی در رابطه با فتودالیزم همچون
طبیعی است که " پدر کلان" مریم/ محتضربی هوش و مردنی فامیل را به زور
آتش بیوتیکها و سکنه حفظ می کند تا سایه متعب و حیت " پدر کلان" —

(۱) — عمر کجاست از امپریالیسم است/ در برگیرنده سوسیال امپریا —
لیسم نیز میشود. چون این عمر و اساساً و ماهیتاً شیوه های هگونی را در
جیپاول خلقها ماکا...

همچنان بر سر فامیل گسترده باشد، علیرغم اینکه وجود پد رگلان موجب ازاروتکلیف و خان خراسانی فامیل شود. در مورد حفظ فتود الیم (پد رگلان سرمایه داری) البته انگیزه حفظ این وابستگیهای عاطفی و فامیلی بل سود و جپاول اقتصادی میباشد.

بنابراین امیرالیم میگوید تا ابتدا با ایجاد بازارهای پولی بتخریب تد ریحی اقتصاد خود کفایتی فتود الی ببرد از دوزینه رابرای فروش کالا های خود میانمایک (۱). پس از آن به ایجاد و توسعه رشته های تجارتی و رهایی (سود خواری) از قبیل شرکت های صادراتی - وارداتی / بانکها / شرکت های بیمه / ترانسپورت های حمل و نقل زمینی و هوایی و غیره می پردازد و سپس به ایجاد صنایع واسطه ای / تعمیراتی / مونتاژ و صنایع یکمیلی جادرت می کند (۲). رشته های تجارتی - صنعتی فوق همگی ضمن تسهیل بهره برداری های امیریالیستی و مزورانه سرمایه داری جهانی و عوامل وطن فروش و بومی انصاف / استثمار و روابط فتود الی رابرای مدتی نه کوتاه (مدتی که لازم است تا سرمایه داری کمپرادور بر کشور تسلط یابد) تقویت می کند. تقویت مزوراساسا! بلحاظ جلوگیری از رشد بورژوازی انقلابی و در نتیجه تسلط بورژوازی انقلابی و مستقل میباشد.

تخریب اقتصاد خود کفایتی توسط اقتصاد کالایی و در نتیجه توسعه بازار فروش داخلی / صادرات مواد زراعتی - معدنی و تولیدات صنایع دستی حنقی / مستقیما موجب تشدید فشار فتود الی بر دهقانان / مزدوران / کارگران معضاد / تولید کنندگان خانگی و شاگردان کارگاه نمیشود (۳). - - - - -

فتود الیم دارد که این بهمیچ وجه نمیتواند نشانه انقلابی بودن آن باشد.

(۱) - در رشد کلاسیک سرمایه داری تخریب بازار خود کفایتی بطبع و بابهای ایجاد مونوپاکتور و فابریک ها انجام می یابند نه مانند کشورهای وابسته به تابع رشد کمپرادور و تجارت وارد کننده اموال مصرفی امیریالیستی.

(۲) - مراحل فوق یاد یوارچین از هم جدا نشد است و نمیتوان برای انصاف مرز کاملاً مشخص قائل شد. در یک مقطع زمانی میتوان همه گوشه های فوق را مشاهده نمود. ولی معضاد در هر زمان یکی از آنها عمده است.

... ..

بهای ملی پروژه فوق / آب رمالیم برای احتراز از ایجاد رشد يك بورژوازی
ملی / شدیداً میگوید از ایجاد صنایع پایه ای و زیربنایی لازم و ضروری برای
تحکیم و حاکمیت اقتصاد مستقل و قائم بذات سرمایه داری پیشگیری کند. بدین
است که پیشگیری مزبور عدم رشد و پیا سرگرمی بورژوازی ملی را باطل نموده دارد.
پایه بیان دیگر / لازمه پیشگیری مزبور / سرگرمی و محدود نمودن بورژوازی ملی
است .

بنابر آنچه در فوق آمد / در نظریه ساده انگارانه خود بخود سرود
و غیر واقع بینانه خواهد بود . اول تصور ساده دلانه و محافظه کارانه بورژوازی
ملی و خرد بورژوازی که گمان میکنند میتوانند با انگاه " قدرت های
سرمایه داری خارجی " بهشت سرمایه داری غرب و ژاپن را برای خود بوجود
آورند . مثال انسان مثال آن دخترک شیر فروش است که کوزه شیر بر سر در
راه ده به شمع را خود فکر میکرد که شیر خود را بقیمت بسیار خوب میفروشم /
از بولان کالای بسیار مقبول میخرم و روزمیله عنعنوی انرا پوشیده از پیش
خانه " خان " که پسر بسیار مقبول و خوش همگی دارد تیر میخوم . او از کلکین
مرامی بیند و من برای اینکه در نظرایم عتر جلوه کنم / " اینطور " چرخ
میخورم !! چرخیدن همان وجهی شدن کوزه همان ولت و کوب پسر و
گرمسنگی خوردن فاعیل همان !!

بورژوازی ملی و خرد بورژوازی افغانستان باید بدانند و از کشورهای
دیگر نظیر ایران / مصر / سوریه / کوریه / جنوبی / هونگ کونگ / . . . درس
بگیرند که اندما هیچگاه نمیتوانند زاین یا امریکا یا کشورهای اروپائی شوند .
اندام هیچگاه نخواهند توانست با انگاه به امپریالیم / سرمایه داری -
مستقل ایجاد نمایند / هیچگاه . . .

نظریه دیگرانه و واقعی دیگر اینست که کشورهای نیمه مستعمره - نیمه
فئودال هیچگاه و از هیچ راغی نخواهند توانست به سرمایه داری برسند .
پیروان نظریه فوق تصور میکنند که امپریالیم هیچگونه تضادی با فئودالیم
ندارد . یا اینکه امپریالیم میتواند / یا حتی بهتر میتواند در يك جامعه
فئودالی به حداکثر منافع استثمارگرانه خود برسد . نتیجه منطقی و غیر قابل
گریزثوری فوق اینست که باورد داشته باشیم سرمایه داری و فئودالیم هیچ

تعداد اساسی با هم ندارند و میتوان در طبق نظام فتودالی بهره برداری - بشیوه سرمایه داری نمود. امروزه همه گان / هر که حتی اندکی با سایل اقتصاد - اجتماعی آشنا باشد بطلان منطقی فوق را باور دارد. همانطور که در فوق مختصراً اشاره شد / امپریالیسم (که بالا ترین مرحله سرمایه داری است) برای ایجاد امکانات بهره برداری و استثمار به حد اکثیرناگزیز است فتودالیسم را از میان بردارد. این نوع از بین بردن یا نابودی / در - حقیقت شکل مسالمت آمیز گذار فتودالیسم به سرمایه داری میباشد. چیزی که بنا بر محتوی غم انگیز و ارتجاعی / غایتی ارتجاعی و غم خلق دارد . یعنی سرمایه داری وابسته . این است تفاوت اساسی و بسیار مهم عبور مسالمت آمیز فتودالیسم به سرمایه داری با شکل انقلابی / آنچنانکه غرب و ژاپن پیمودند . این شکل عبور / یعنی تحکیم سرمایه داری پس از یک انقلاب / دیگر نمیتواند جایی در سیر تکاملی جوامع معاصر داشته باشد . سالهاست که شیوه رسیدن به سرمایه داری / سرمایه داری مستقل و ملی / متروک و غیر عملی شده است. امروز فقط دوره وجود دارد . یا تبدیل شدن به زائده سرمایه داری جهانی (اعم از اینکه سرمایه داری غربی بر اساس مالکیت خصوصی باشد یا سرمایه داری دولتی و بوروکراتیک سوسیال امپریالیستی) که معنای دیگرش وطن فروشی و خیانت به خلقهای وطن است. با ایجاد جبهه متحد از کلیه نیروهای انقلابی خلق با هر ایدئولوژی - ای که هستند و دست یازیدن بیک انقلاب توده ای که هست و بود امپریالیسم و نوکران داخلی را بسوزاند و نابود کردن کامل عیار و همه جانبه امپریالیسم و گذار بسوی سوسیالیسم که سر نوشت محتوم کلیه کشورهای نیمه مستعمره - نیمه فتودال است. این راه / راه انقلاب بیون واقعی است. راه گونیشتها است. شوروی امپریالیستی و نوکران رنگارنگش پیوندگان راه اول هستند. آنها را بشناسیم و قاطعانه با آنها مبارزه کنیم ! پیروزان راه دوم / راه - انقلاب / راه خلقها / راه سوسیالیسم !

برای حسن ختام بحث فوق / جمع بندی رفیق مائوتسه دون را از خصوصیات جوامع نیمه مستعمره - نیمه فتودال در زیر میآوریم. خصوصیات منور و ویژگیهای عام و کلی جوامع مذکور میباشد نه شرایط مشخص آنها .

۱- اساس اقتصاد طبیعی خود کفایتی در آن فنود الی ویران شده است/ ولی اساس نظام استثمار فنود الی / استثمار در حقان بوسیله مالکان ارضی / نه تهاست نخورده / باقی است / بلکه با پیوند با استثماریکه توسط سرمایه کپراد و روربائی صورت میگیرد / بطور روشنی در زندگی اقتصادی ... تسلط دارد .

۲- سرمایه داری ملی چین تا حد و ی تکامل یافته و نقش نسبتاً بزرگی در زندگی سیاسی و فرهنگی ایفا کرده است . ولی سرمایه داری مذکور به شکل اساسی اجتماعی - اقتصادی ... مبدل نشده و هنوز بسیار ضعیف است و قسمت اعظم آن کم و بیش با امپریالیسم خارجی و فنود الیسم داخلی - کشور مربوط است .

۳- حکومت استبدادی امپراطورها و اشراف و ازگون شده است ولی ابتدا سلطه میلیتاریستی و بوروکراتیک طبقه مالکان ارضی و سپس دیکتاتوری بنوک (دیده شود) طبقه مالکان ارضی و بورژوازی بزرگ جایگزین آن - گردیده .

۴- امپریالیسم نه فقط شرایانهای حیاتی / مالی و اقتصادی ... بلکه قدرتهای سیاسی و نظامی کشور را نیز زیر کنترل قرار داده است .
۵- از آنجاکه چین زیر سلطه کامل با جزئی بسیاری از دول امپریا - لیستی قرار داشته و از آنجاکه چین مدتهاست در واقع تجزیه شده است و بالاخره بغلت بزرگی سرزمین آن (در مورد افغانستان کوغستانی بودن) از نظر تکامل اقتصادی - سیاسی - و فرهنگی وضع فوق العاده ناموزونی در آن - مشاعنه میشود .

۶- توده های وسیع خلق چین و قبل از همه در نقانان در اثر پیوغ و دگانه امپریالیسم و فنود الیسم و بوسیله و در اثر حمله وسیع امپریالیسم ژاپن / روز بروز فقیرتر میشوند و حتی بسیاری از آنان خانه خراب میگردند . انشاد رگرتگی و سرمایه بر میبرند و از هرگونه حقوق سیاسی محرومند . بندر ممکن است در جای دیگری از جهان به يك چنین فقر و عدم آزادی که خلق چین (بخوانید افغانستان) بدان دچار است برخورد (۱) "

در زیر می‌کشیم روند اقتصادی تبدیل افغانستان به کشوری نیمه-
مستعمره - نیمه فئودال را در رشته های سرمایه ای ربائی - تجارتی -
واسطه ای نشان دهیم .

الف - سرمایه های ربائی و تجارتی :

یکی از مهمترین و در عین حال اسانتترین و ماضی ترین وسو داو ترین راه های
الاندوزی و پولدار شدن / ربا خواری و یا سود خواری است . اساس
ربا خواری بر موقعیت شناسی و بی رحمی سود خوار متکی است . یعنی شخصی
سود خوار باستی در کد که مشتریان او تاجه خدمت حاج و در مضیق
هستند و بر مای نیاز فوری آنها پول / بایشان قرض داده و بسته بقوریست و
مهریت احتیاج آنها / سود هنگفتی بران بینند . افراد و اشخاص نیازمند نیز
بسیار فراوانند / عده ای مریش روبعوت دارند که جان او در گریه و دوا و -
دانشراست / بسیاری از دهقانان نیز بر اثر خشکسالی یا سیل یا زلزله و
سایر بلیه خدایی و یا ظلم و جور بیش از حد با داران خود و یا احجافات
متعدد حکومت مرکزی و عمال محلی آنها و غیره و غیره محصول خود را از دست
داده اند و یا مجبورند برای برآوردن هوسها و منالام با داران مرکزی و
صلی / محصول خود را / یعنی قوت و لایموت و هست و نیست خود را بهمن بها
بفروشند و برای تهیه حداقل نیازهای خود صرف انقدر که نموند و اصل
را بهمال آینده پیوند دهند دست نیازسوی سود خواران / که معمولاً در این
مواقع حسی و جانمیر هستند / دراز کنند . بسیاری دیگر نیز بدلیل مختلف اعم
از مفلسر شدن / دادن رشوت برای رفع گرفتاریهایی که اغلب مصنوعاً برای
انها تولید شده و غیره و غیره نیاز پول دارند . در چنین شرایطی که برای
سود خواران همچون بهشت برین است / ربا خواری بصورت حرفه مهم
صرفه داری در مایه .

ربا خواری از اعصار پیشین وجود داشته و حتی در دوران برده داری -
بودند باز رنگ انسانی که از طریق زد و بند آنها با حکومت برده داری و دادن
حق و حساب به آنها / دستشان در چورو چپاول خلقهای زحمتکش و تنگی دست
باز گذاشته شده بود و از همین درک عالماند و خستند و برده ها خریدند
و قصرها آباد کردند . ولی هیچگاه ربا خواری هم چون دوران سرمایه داری

بصورت يك سيستم كاملاً منجم و تالان و با کاربرد نای وسیع بسویه جهانی تبارز نیافته بود .

امروز بانکداری / که نوع علمی و تکامل یافته ربا خواری دوران برده - داری و فئودالی است / بصورت یکی از منسربین رشته ها و بقولی یکی از رشته های صنعتی سرمایه داری تبدیل شده است . بطوریکه غول های بی شاخ و دم سرمایه داری مالی و ربایی میتوانند با اشاره چشمی حکومت متمدنی را ساقط کرده و نوکران زر خرید خود را عوض انحصار قرار دهند . (۱) انصاف که در اثر سالها غارت و چپاول و مکیدن قطره قطره خون خلقهای جهان و از درک ریشه ریشه پیروزان / کارگران زحمتکش / مردم محتاج در حال مرگ بجنبان قدرتی رسیده اند میتوانند جهت اصلی حرکت بسیاری کشورهای جهان را تعیین کنند . بسیاری نمونه ای اینگونه کشورهای اینها اکثراً کشورهای آسیای هستند که برانداخته شده بورژوازی با بورژوازی خوش باور و ساد و لوح حکومت میرانند . اینان عوض اتکا بر نیروهای خلقهای انقلابی خود / چشم امید به با اصطلاح ابر قدرت نادوخته و به بازیهای دیپلماتیک و شعبده بازیهای سیاسی میرداختند و میردازند .

سرمایه داری مالی و ربایی پس از جنگ جهانی اول و بخصوص پس از جنگ جهانی دوم سرطان وارر شدند و شاخ و پنجه خود را در سراسر گیتی پیچید . در کشورهای نیز پیرو شده به دو " دوران نادرشاه آغاز یافت که به مرور تشدید شده میروند .

در ۴ دلو ۱۳۰۹ شرکت سهامی انحصار صادرات و واردات با ۵ میلیون سرمایه (۴/۵ متعلق به دولت) تأسیس گردید . در جمله وظایف این شرکت غرب سکه و اوراق بانکی نیز شامل بود . شرکت منور در ۲۸ سنبله ۱۳۱۱

(۱) - یهودیان از ازمه قدیم بهی رحتمین وعده ترین ربا خواران بودند (در یهودیت ربا خواری جایز است) / امروز نیز ایشان نبض بزرگترین بانکداران را اختیار دارند و قاضی بستی ترین شیوه ها را بکار میبرند . پشتیبانان اصلی اسرائیل همین بانکداران یهودی هستند که در سراسر دنیا پراکنده اند . در افغانستان تا چندین پیش سرای شاهزاده مرکز عطیات بانکی سنتی و در دست یهودیان بود .

تجدید تشکیلات یافته و در سرمایه آن ۲۰ فیصد افزودی بعمل آمد (از ۵ میلیون به ۳۵ میلیون رسید). که سی فیصد آن از حکومت بود و با سهم شرکت سهامی افغان سهمی گشت. افزایش سرمایه خصوصی از ۱۰ / به ۳۰ / - بهمانگر مغز روز افزون سرمایه داری خصوصی است. طبعاً سرمایه خصوصی منور متعلق به خانان شاه و کمیرادورها بود که بسبب داشتن ارتباطات دولتی و خارجی موفق شده بودند از راه های غیر مشروع سرمایه هنگفتی بهم زشتند.

شرکت سهامی افغان تنها با موریانگی و ربای اکتفا نکرده / بهمن آزادی های بی حد و حصری که در استثمار و مکیدن اندک خون باقیمانده در - رگهای خشکیده / خلعهای افغانستان داشت / کوشش می نمود در هر زمینه سوداوری که درک داشت دخالت نماید. بطوریکه بزودی انحصار توریید پطرویل / قند و شکر / موتر و پرزه جات آن / امور ترانسپورتی و صد و سی فیصد پوست قره قل را بدست آورد. اضافه بر آن در سایر زمینه های تجارتی از قبیل پنبه / سنگهای قیمتی / تریاک و غیره نیز فعالیت میکرد و بدلیل قدرت مالی و امکانات دولتی (۱) بسیاری داشت در این زمینه هانیز فعال مایشا بود.

شرکت سهام افغان در ۱۳۱۳ رسماً بعنوان بانک ملی خوانده - شد (۲). بانک ملی شرکت سهام سابق که از امکانات مالی و تخنیکی

(۱) - همانطور که گفته آمد شرکت سهامی که بعداً بانک ملی خوانده شد با شرکت دولت تشکیل گردید ولی قسمت اعظم سرمایه آن متعلق به سرما سید داران کمیراد و رونقودالتا بود. به سبب عدم اطلاعات کافی نمیتوان ترکیب سرمایه را دقیقاً مشخص نمود. ولی بدیחי است که همان مقدار سرمایه دولتی نیز اساساً در جهت خواست ویلان سرمایه داری کمیرادور / قشودالها و باداران امپریالیست آنها خدمت می نمود و در واقع سرمایه مزبور - و نه هیچگونه احساس مسئولیت و بطور رایگان / از کیسه خلعهای افغان - آن در - اختیار دشمنان افغانستان گذاشته میشد.

(۲) - بانک ملی در اول سرطان ۱۳۱۲ تشکیل شد ولی اساساً از سال - ۱۳۱۳ کاران آغاز گردید.

بلندی (۱) برخوردار بود به صورتی که مطالب مالی نقش تعیین کننده در اقتصاد افغانستان داشت. این بانک میتواند بنا به درخواست سهامداران خود و از طریق اعمال نفوذ و ایجاد قید و بند هایی بر دست و پای تجار و بورژوازی - ملی / جهت رشد اقتصادی کشور را تعیین نماید. واضح است که خواست سهامداران منجر به مشکل از خود آنها / سرمایه داران کمپرادور / بوروکرات - های کمپرادور بود / نمیتوانست انگیزه ای برای ایجاد زیربنای لازم برای ساختمان صنایع اساسی و بنیادی و صنعتی نمودن کشاورزی باشد.

این ارزو / یعنی ایجاد صنایع و زراعت (اقتصاد) مستقل و متکی بخود خواست و آرزوی خلقها و زحمتکشان افغانستان است. عوامل و سببها زنجیری امپریالیسم مختلف از جمله رهبران اقتصاد کشور را با موثریایی و صرفاً تجاری کردنش میکنند ساخت اجتماعی - اقتصادی کشور را در حدی که برای بهره برداری خود و سوداگران خود لازم میدانند نگاه دارند. و از رشد انقلابی و اصطلاحاً "خارج از کنترل" جلوگیری کنند. بر همین اساس است که دولت های ضد خلق و ضد ملیت ناپاری و باند ترکیس تا این حد باینگونه سرمایه گذاریها / مؤسسات اسارت ساز / با اصلاح دولتی ارجح میگذارند و برای آنها اهمیت قائلند.

نموده اند: "بعید موق الصد بانك ملی اینكه بانك مزبور در سال ۱۳۱۴ از شرکت اعمال نفوذ پریش شرکت تجارتی (نابیر / برادران / دیانت / جمل / تجارت و کوشش با مجموعه) (ملین افغانی / سرمایه) و شرکت صادرات پنبه و شمش و قند و گل (شرکت اتحادیه سمت شمال این شرکت از اتحاد چند شرکت تشکیل شده بود و مجموعاً ۵ میلیون افغانی سرمایه داشت) / توانست ۹۳٪ صادرات قند و گل را بخود اختصاص دهد.

ملاحظه میگردد سرمایه بانك ملی که اساساً از عملیات خود خواری و سبکی (واسطه ای / اسمعاری ...) رشت یافته بود / چنانچه با استفاده از قدرت نامشروع خود سایر زمین های اقتصاد را زیر سیطره خود میآورد تا مجدداً برای دست اندازینا و جبا و ... و بعد از قویتر و حریص تر میگردد.

(۱) - در سال ۱۳۱۴ (مجموعاً ۲) شرکت تجارتی وجود داشت که کوچکترین آن شرکت برادران در رشته جرم و دزدی و دزدی با ۲۰۰۰ / ۲۰۰۰ - افغانی و

یکی دیگر از طرق گستردن اتوریته دولتی و عوامل امپریالیسم بر اقتصاد کشور و رقبت کشیدن و در نتیجه وابسته کردن بورژوازی (زادین ویزگیهای ملی و استقلال طلبانه از بورژوازی) افغانستان شراکت بانک ملی بود. شرکت های مستقل تجاری/بطوریکه در سال ۱۳۱۴ بانک مزبور در ضمنین شرکت های تجارتی وقت اشتراک نمود از جمله ۲۳ لک از ۱۵ ملیون سرمایه شرکت اتحادیه هرات ۶ لک از ۵/۱ ملیون سرمایه شرکت صادرات تریاک هرات ۳۶ لک از ۱۵ ملیون سرمایه شرکت اتحادیه شمال و ۱۱ لک و ۲۵ هزار از ۱۵ ملیون سرمایه شرکت وطن در قند غار را شریک شد (۱) و مبلغ ۲۵ ملیون افغانی بمنوان کردیت به سایر شرکتهای پرداخت نمود (۲) بدین ترتیب علاوه بر حفظ میشود که دولت (طبعاً دولت منظور طبقه حاکمه و در اینجا بمعنای خاندان شاهی/جواسیس بیگانه و فئودالهای سرمایه دار شده و وابسته میباشد) با شرکت مستقیم خود در امور تجاری

۱- و بزرگترین بانک ملی ۲۱ ملیون افغانی بود.

(۱) - ظاهراً سرمایه بانک ملی - که به کل سرمایه شرکت های نام برده کم است - ولی معنی این کمبود بشیخ وجه موجب این نمیشود که از نفوذ فوق العاده بانک بر شرکت های مزبور کاسته شود. چون سرمایه این شرکت های سرمایه داران و تجار متعددی تشکیل میشود که اغلب نمیتوانستند با هم و حتی در از حدت داشته باشند. در اینگونه موارد معمولاً بزرگترین سرمایه دار از جمله شرکا/نهی امورات شرکت را در قدرت خود میگیرد. و چون بانک ملی در این شرکت ها کلا نثرین و معتبرترین سرمایه دار بود (قبلاً گفتیم بزرگترین سرمایه دار کشور بطور غیر قابل قیاسی/بانک ملی بود). امور را در دست خود داشت. همین طور است شرکت های ساختمانی که با شراکت امپریا - لیست های آنها میشود و ظاهراً سرمایه امپریالیستی نسبت به سرمایه ملی با دولتی کمتر است. در این ترین اینگونه سرمایه گذاریها/شراکت ۵۱-۴۹ - فیصد است.

(۲) - کردیت مزبور را هم بایستی رجعه شراکت محسوب داشت. چون با انچنان قید و شرط های اسارت باری عمده است که عملاً همان خواست بورژوازی که را در و را شراکت در سرمایه آنها آورده میسازد. اضافه سود حاصل از آن

وسرمایه داری و یا اختصاص دادن معتمترین منابع مالی و تجارتی بخود نبش
اقتصاد کشور را در دست میگیرد و بورژوازی از نعمان اغزش خود مواجه با
اشکالات متعدد و دیگریند های اسارت اورگوناگون میکند .

بحث بر سر این نیست که آیا اقتصاد رعمبری شده یا اقتصاد دولتی
صحیح است یا نه . (از نگاه منافع زحمتکشان و ملی) بخودی خود و بلور
مجرد نمیتوان جوابی به پرسش فوق داد . باید پرسید کنترل کدام دولت ؟
دولت کارگرن و ملی / دولتی که از عناصر و طبقات انقلابی خلق تشکیل شده
است یا دولتی وابسته به امپریالیسم و حافظ منافع طبقات ارتجاعی
داخلی ؟

کنترل دولت انقلابی کارگران / دولتی که حافظ منافع زحمتکشان و -
استشار شوندگان است نه تنها صحیح است / حتی لازم و ضروری نیز میباشد .
این امر بدین لحاظ است که از دست اندازی سرمایه های خارجی و عناصر
وابسته به امپریالیسم و ارتجاع داخلی و همچنین قدرتهای مالی داخلی
(اعم از ارضی یا پولی) در امور اقتصاد کشور جلوگیری شود و اقتصاد بصورت -
اقتصاد خلقی و توده ای تجلی یابد تا در نتیجه آن / پایه های اقتصاد
و استقلال کشور تحکیم گردد . اینگونه دول (دول کارگری) عوض مصروف
داشتن و راعبر شدن سرمایه کشور بسوی امور مصرف رایی و تجاری (به
صورت صادرات و واردات کالاهای مصرفی و اغلب غیر ضروری) انچنان که
باید ملی میکرد / کوشش دارند سرمایه و بورژوازی (ان بخش مستقل و ملی
بورژوازی را که در کشور نای نیمه مستعمره - نیمه فئودال تا مدت ها بعد از
حاکمیت دولت کارگری بزندگی خود ادامه میدهند .) کشور را بسوی ایجاد
فابریکا تولیدات صنعتی در رشته های زراعتی - صنعتی مستقل و ملی و
عمومی سوق دهند و با مصروف داشتن اکثریت نیرو و توان کشور / اعم از نیروهای
مالی و مادی و ممنوی در راه ایجاد زیربنای ضروری اقتصاد سوسیالیستی /
بورژوازی را هر چه بیشتر تحلیل برده بر عکس پرولتاریا اعم از نگاه کمیت و
عم از نگاه کیفیت ارتقاء میدهند . پروسه فوق بخش عمده پروسه دموکراسی -
تیک نوین را در بر میگیرد .

ولی دول ارتجاعی و ضد خلقی افغانستان نمیخواستند و نمیخواستند

بشود فوق عمل کنند. چون آنها حامل و حافظ منافع ارتجاع داخلی و امپریالیسم خارجی بودند. هستند. امپریالیسم بورژوازی مستقل و ملی را دشمن و سدره کسب حداکثر منافع خود میدانند. از طرف دیگر و میخواستند در مدتی هرچه کوتاهتر بیشترین سود را بدست آورده. بنابراین باسوق دادن سرمایه های بورژوازی به راه های تجارتی و واسطه ای / اول اینکه بوسیله آنها کالاها و مواد مصرفی و تجلی و بی ارزش خود را بهایی گزاف میفروشد و سود خالص لازم برای فابریکات و موسسات خود را به قیمت بسیار ارزان بدست میآورد و از جانب دیگر / از شکل گیری یک اقتصاد قدرتمند و متکی بخود که سه فایده من پیروزی و سمدات و استقلال خلق آنهاست جلو میگیرد که حاصل آن ثروت - مند شدن و رشد سرطان و ارتق و فو قانی بورژوازی / یعنی ایجاد قشر بورژوازی که مراد ورمیباشد. راه مزبور دقیقاً را می بود که دولت نادر و فرزند آن خلف او پیش گرفتند. در راه این قشر وابسته و خود فروخته خانواده دربار بود و عست .

برای اینکه قطره ای از دریای سود بی کران این طبقه طفیلی و مزد و برما معلوم شود مفاد خالص (۱) بانک ملی طی سالهای ۱۳۱۴ - ۱۳۱۷ در زیر میآوریم .

سال	مبلغ (به افغانی)	ملاحظات
۱۳۱۴	۸,۱۷۱,۵۳۳/۱۱	اکثر سود مزبور از درک انحصارات بی بی فی النحل در سال ۱۳۱۴ از آنست که ما
۱۳۱۶	۲۴,۴۲۷,۱۱۸/۶۳	و موثر ۱۶۸۱۲۹۰/۰۰ - افغانی
۱۳۱۷	۱۴,۳۶۳,۸۹۳/۵۱	و انحصارات شکر مبلغ ۱۸۶۱۱۴۴/۴۱ افغانی سود خالص داشته است .

برای نشان دادن تاثیر تعیین کننده بانک ملی یا بورژوازی کبیراد و بر اقتصاد

(۱) - مفاد مزبور شامل امور بانکی - تجارتی بانک ملی است ولی در برگیرنده مبادی اتحادیه شمال نمیباشد. اتحادیه مزبور که بخشی از سرمایه بانک ملی می

کنیز محمدن بیس کد بدانیم این بانک رسال ۱۳۱۹ خدود ۶۵ مو مسه تجارتی را کاملاً با قسطاً را اختیار خود داشت .

دولت نه تنها از طریق مالی شرکت های تجارتی را تحت انقیاد خود می آورد / بلکه از طریق بهر و کراسی نیز آنها را مجبور به تبعیت از لای نه های خود می نمود . به طوریکه روس ها و گردانندگان اکثر شرکت ها و موسسات از طرف دولت انتخاب و منصوب میشدند .

دست اندازها و د خالی های بانک ملی محدود به رشته ربایی و تجارت نمیشد . همان طور که گفتیم نه تنها عامل کسب حداکثر سود انگیزه حکومت و پاداران امپریالیست آنها بود / بلکه جلوگیری از تشکیل ها گرفتن يك صنعت ملی و بالنده از عده های استراتژیک و بهرم انعام محسوب میشد . بنابراین روند کنترل بورژوازی ملی و اقتصاد کشور / کلیه ساحه های اقتصادی افغانستان را - در بر میگرفت (۱) .

از جمله اینکه در ۲۴ ثور ۱۳۱۵ دولت افغانستان با " سوافغان ترك " - شوروی قرارداد ی را امضا نمود مبنی بر اینکه کلیه صادرات و واردات با شوروی (کلیه تجارت با شوروی) در انحصار بانک ملی قرار گیرد . صادرات و واردات در آن سال برابر ۵۰۰ / ۳۸۰ ۳۵۴ ۱۰ - دالر میشد . سرمایه بانك ملی (شامل بخش تجارتی آن) از ۳۵۰ میلیون افغانی در سال ۱۳۱۱ (در آن موقع شرکت اسهام افغان نام داشت .) به ۶۰۰ میلیون در سال - ۱۳۱۶ (۵ سال بعد !!) رسید که با ۳۰۰ میلیون افغانی از آن جمله بنای

(از صفحه گذشته) - را احتوا میکرد / تنها در سال ۱۳۱۴ به میزان ۶۵ / سرمایه خود سود خالص داشته است . ما " خذ ارقام سالنامه های کابل .

(۱) - برای درك بهتر اهمیت کنترل دولت در امور اقتصاد ی و زندگی بورژوازی ملی / لازم بتذکر است که کل سرمایه افغانستان در ۱۳۱۹ مبلغ ۲۱۰ کسور افغانی بوده و کلیه ما " مورین / کارگران / موثرانسان / باغبانان / تجار و عمله فنی در صنایع دستی / صنعتی و تجاری افغانستان بالغ بر ۱۲۰۰۰ - نفر بوده - است . همان طور که در متن آمد قسمت تعیین کننده سرمایه و نفقات مزبور در کنترل مالی و بهر و کراتیک دولت (طبقه فئودال و کمپرادور) بودند . ما " خذ سالنامه های کابل .

در حالت در امور صنعتی رانیز گذاشت. در بخش صنایع و معادن بتفصیل به اینگونه در حالت نمای ارتجائی نیز خواهم پرداخت.

جنگ جهانی دوم و تأثیرات سالهای قبل و بعد از آن بصورت بحران اقتصادی در افغانستان تبارز نمود. همین بود که در سال ۱۳۱۷ انظار به مشکلات اقتصادی که از آن درك رونما شد، بود / یعنی از بین رفتن قسمت اعدام بازار صادرات و بروز مشکلات در حمل و نقل کالا و تغییرات مداوم قیمت ارزهای خارجی و تنزل پول افغانی نسبت به ارزهای خارجی و غیره که منجر به نقصان مفاد شرکتهای تجارتی (بکه در انحصار دولت بودند) شد بود. دولت را واداشت تا سهامت انحصارگران خود تا حدودی چشم پوشید، از تجمع امور در دست بانک ملی بگذرد. لازم بتذکر است که بانک ملی به تنهایی در کلیه حقوق اقتصادی از قبیل صادرات و واردات / ارزیابی و بانکی / امور صنعتی و ترانسپورتی فعالیت عمیقی داشت و در بسیاری موارد بطور انحصاری عمل می نمود.

بحران اقتصادی فوق از طرفی و تاخیر دولت / بهتابه نماینده طبقات فئودال و بورژوازی کبرادور و امپریالیسم / به منطقی تر کردن و نتیجه بخش تر کردن ساخت مؤسسات دولتی و کارکردهای اندام ریشره برداری و حفظ منافع با داران خود از طرف دیگر / موجب شد که تغییراتی در دستگاههای دولتی و شیوه همکاریهای اقتصادی آنها رونما گردد. همین بود که در سال ۱۳۱۷ انحصار تورید شکر / و تریمرزه جات آن از بانک ملی جدا و شرکتهای جداگانه محول گردید و همچنین انحصار میوه شرکت پشتون لغو گردید و انحصار صادرات پوست قره گل به سرمایه ۲۰ میلیون افغانی که به بانک ملی متعلق بود که پنجاه شرکت جدیدالتاسیس زاده شد.

در اواخر سال ۱۳۱۷ و اوایل سال ۱۳۱۸ بانک جدیدی بنام افغانستان بانک با سرمایه ۱۲۰ میلیون افغانی (۱) تشکیل شد. وظایف

(۱) - در بحران اقتصادی ای که فوقاً بدان اشاره شد / دولت برای تأمین امور مالی خود از طرفی و جلوگیری از ضرر و زیان فئودال و کبرادور - ها از طرف دیگر / ناگزیر شد بسیاری از انحصارات و فابریکات خود را بفروشد. سرمایه دافغانستان بانک قسماً از سرمایه بانک ملی و قسماً از درك فروش

بانکی از قبیل: نشر بانکوت ها / خرید و فروش طلا / اجرای کلیه معاملات
 خرابه داری و بانکی موسسات دولتی و بلدییه ها / نشر اوراق بهادار
 تعیین نرخ تبادل پول افغانی و به افغانستان بانک داده شد .
 خلاصه اینکه نمیشد امور مالی و بانکی بدست افغانستان بانک افتاد .
 قبلاً گفتیم که در اثر بحران ناشی از جنگ جغانی و تقلیل زیاد قبیله
 اجناس صادراتی دولت ناگزیر شد موسسات و فابریکات خود را بفروشد و
 برای بیشتر شدن شیوه های تجارتی و مالی خود / افغانستان بانک
 کرد تا صرفاً با امور بانکی و مالی بپردازد . ولی معذراً / از آنجا که
 بستن بورژوازی ملی یکی از برنامه های استراتژیک دولت بود /
 بانک بلا فاعله با مساعد شدن شرایط جغانی و رفع نسبی بحران دست
 / بجد داد و برانی و وسیعتر از بانک ملی بنیاد داشت و با اصطلاح -
 " شراکت " در موسسات خصوصی را گذاشت . این شراکت عمدتاً در
 بخش صنایع بود که تازه رشد خود را بعنوان یک رشته مستقل سرمایه
 داری آغاز کرده بود . نتیجه شراکت های مزبوره تعا و بسته کردن
 و محدود نمودن بورژوازی مستقل بود / بلکه متضمن سود های عنگفتی برای
 طبقه حاکمه بخصوص قایل شاهی / نیز بود . جدول زیر همین بخش ناچیزی
 از پول مزبور میباشد .

مقادیر خالص افغانستان بانک (۱)

سال	مبلغ به افغانی
۱۳۲۱	۷,۸۱۸,۷۸۴
۱۳۲۲	۱۱,۸۲۲,۲۲۶
۱۳۲۳	۱۱,۴۱۵,۷۳۲,۷۸

— فابریکات و موسسات تجارتی تا میین شد .

(۱) — کلیه امارات و نامنه های کابل اخذ شده است . بدیهی است که

ارقام مزبور حداقل ارقام هستند و شامل دزدیها و حیف

لازم بقدر است که اولاً سالهای مزبور مصارف با وج بحران اقتصاد بود (سال - های جنگ دوم) و دوم اینکه سود خالص بانک را باید باینیه اقتصادی امروز افغانستان در نظر آوردند قدرت اقتصادی امروزان.

بنابر این در افغانستان باید نیز همچون سلف خود بانک ملی پسر از مدتی از طریق دادن گریخت وقرنده به مؤسسات تجارتی و صنعتی در این گونه مؤسسات شریک شد و بدین وسیله ارزش مستقل و رقابت آزادانه آنها که از نیازهای اولیه و حیاتی بورژوازی برای رشد و تعالی میباشد. جلوگیری میکرد. گذشته از این / شراکت بانک در مؤسسات تجارتی و صنعتی همچنانکه در گذشته یاد آور شدیم / موجب نفوذ بوروکراتیسم در امور شرکتها و فابریکات میگردد و عمین امر یکی از عواملی بود که از کارایی عمرگانه پلانی برای عداوم کار و نو سازی ماشین آلات فابریکات جلوگیری می نمود. به همین لحاظ بود که ماشین آلات فابریکات پس از مدتی بکلی مستهلك شده و از انجا شیکه کدام ذخیره یا ضمیمی برای خریداری ماشین آلات جدید در نظر گرفته نشده بود / پس از مدتی فابریکات مزبور از کار باز میمانند. مانند فابریکس قد بفلان / فابریکات نساجی و غیره (اصولاً صنایع افغان - نستان صنایع کهنه و پیر هستند. هم از نگاه سطح تکنیک و کارایی آنها و هم از نگاه عمر ماشین آلات آنها).

بدین ترتیب پس از دوران کوتاه بحران جهانی و سردرگمی دولت که موجب فروش انحصارات و فابریکات کهنه شده ان گردید / مجدداً سیاست انحصارگرانه خود را دنبال نمود. سیاست مزبور در سال ۱۳۳۳ با تأسیس ریاست انحصارات دولتی اوج تازه ای یافت. تا این زمان انحصارات اغلب با شرکت دولت و سرمایه داران خصوصی انجام میگرفت ولی از این پس دولت را "ساز" و مستقیماً "انحصار توریده پطربول / شکر / دخانیات روده / موتور و فروش نصولد من را بعهده گرفت. رشته های فوق ازین در - اندترین شقوق تجارت محسوب میشد که علاوه بر دست بوروکراسی قرار گرفت که بدلیل عدم کارایی و تفوق انگیزه سود جوئیهای شخصی در بوروکراسی و حیف و میل سرمایه های ملی / ضربه دیگری بود که به انباشت سرمایه و استفاده از سرمایه های ملی در جهت ارتقاء و رشد کشور و نه پتانضربه دیگری بود بشکل - گیری بورژوازی ملی افغانستان.

در انحصارهای دولتی - خصوصی معمولاً گلبه یا محضترین هزینه ها به

دولت تعلق میگیرد ولی مقدار آن بین سرمایه داران وابسته و بوروکراتها تقسیم میشود. همچنین / چنین شرکتها پس از تسهیلات مختلف مانند معافیت گمرکی فروش انحصاری که بالاترین قیمت کالاها و در نتیجه بیشترین سود ممکن را در بردارد / سفارشها و خریدهای دولتی و غیره برخوردار میشوند.

انحصار در شرایط رشد اولیه و محدود بورژوازی جز "تا" تیرسد کننده و سرکوب کننده برای بورژوازی ملی ندارد. دولت با شرکت چند سرمایه دار - کپیراد ورکه اغلب وابسته به دیار و حیاط حاکمه بودند بایستوانه مالی و "قانونی" / شرکت های خرد راجعت سیطره خود میگرفت و همین امر موجب جلوگیری از رشد همه جانبه بورژوازی / خصوصا بورژوازی صنعتی میشد. بدین ترتیب که انباشت سرمایه نه در دست تولید کنندگان صنعتی که از تولید خرد و متوسط فاکتور شروع میکنند / بلکه در دست سرمایه داران بزرگ کپیراد و روسا سرمایه گذاری در سود اورتین و زود حاصلترین رشته ها انجام میشود. این عمل دائما اکثر بصورت سرمایه گذاری در رشته تجارت کالا های ساخته شده در غرب و صدور مواد خام بکشورهای صنعتی متبازر میشود. اینگونه سرمایه گذاری ها نهایتا در حکم لکه های از روابط بورژوازی در حد بسیار محدود و در زمینه وسیع فتودالی میباشند. اینگونه سرمایه گذاری ها و سرمایه داران در این جامه چنانچه در پیش گفتیم / نه نتوانستند "تیری در ریابادی فتودالیزم برای مدت نسبتا درازی داشته باشد / بلکه برعکس موجب رونق بازار فراورده های فتودال بود در نتیجه تحکیم سیستم فتودالی برای مدت نسبتا درازی میشود. یکی از وجوه متبازران رونق فراوان سود و سلم (پیش خرید کردن حاصلات زراعتی حیوانی و صنایع دستی که سلف خری نیز نامیده میشود) میباشد که مختص بازار فتودالی است. از جانب دیگر سرمایه گذاری های دولتی (منظور دول ضد - خلقی است) و عناصر وابسته بدولت و سرمایه داری خارجی و تراکت انحصار سرمایه گذاری های خصوصی ملی / موجب وابسته شدن عمده بیشتر اقتصاد کشور به سرمایه داری دهانی میشود. این وابسته شدن نه بعنوان دروغ کاروازی - بویضی برابر / بلکه بدنسبت پس مانی کشور / بعنوان زائده ای از سرمایه داری دهانی میباشد. بعضی کشور فقیر و عقب مانده صرف وظیفه پشت جبهه ای را در حقیقت و وظیفه "تا" بین مواد مصرفی و اولیه (اعم از نیروی انسانی یا مواد معدنی و حیوانی و زراعتی) فابریکات صنعتی سرمایه داری جهانی - انسانی

دادارامی باشد .

وابستگی مزبور موجب میشود که پیشرفت یا باعصلاح ترقی اقتصادی - کشور وابسته صرفاً بر اساس منافع و خواستهای امپریالیستهای امپریالیست مشخص انجام گیرد . در تحلیل نهایی و در بهترین صورت سرنوشت اینگونه کشورها حتی در حالتیکه با اصطلاح صنعتی هم شوند / سرنوشت ایران / - ترکیه یا مصر کنونی است .

مارکس گفت : " سد واقعی تولید سرمایه داری / خود سرمایه است . " و های م. سوزی اقتصاددان مشهور فرانسوی در تشریح کلام مزبور چنین میگوید : " معتقد هستیم که تحت شرایط امروزی در کشورهای توسعه نیافته نیز میتوان نشان داد که سرمایه انحصاری / حتی اگر در ملک افراد داخلی باشد / سدی است در برابر تولید سرمایه داری . " (۱)

استراتژی دولت در زمینه اقتصادی / سیاست تجارت انحصاری یا در حقیقت سرمایه داری انحصاری بوده است . وقتی وضع اسف بار اقتصاد افغانستان بیشتر روشن میشود که توجه کنیم علاوه بر سیاست انحصار طلبی / گرایش عمده راگاهانه به سوق دادن سرمایه عابست تجارت بوده است . در سال ۱۳۲۳ تنها بانک ملی در برابر ۷۲ ۵۶۴ ۶۰ ۱۰۹ - افغانی گریخت به شرکت های تجارتی فقط مبلغ ۲۴ ۲۶۰ ۷۷۲ ۹ - افغانی به شرکت های صنعتی قرض داده است . گذشته از این مبلغ ۲۵ ۴۰ ۹۸۱ ۴۶۵ افغانی نیز برای تضمین تجارت قالین پوست قرض پرداخته است . و در سال ۱۳۳۶ در برابر مبلغ ۳۰۰ ۰۰۰ ۱۵ - افغانی سرمایه گذاری داخلی در شرق صنایع مبلغ - / ۱۶۱۰ ۰۰۰ - افغانی تعداد رشته ترانسپورتی به کار افتاد و در همین سال (۱۳۳۶) از مبلغ ۱۱۳ میلیون افغانی گریخت به تجارت و صنعتگران مبلغ ۷۴ میلیون برای صادرات پنبه / ۳۰ میلیون برای صادرات قمرگل و فقط ۹ میلیون برای امور صنعتی مزار شریف پرداخت شد .

این همه نشان دهنده پشتیبانی فعال دولت از تجارت یا در حقیقت ارتجاعی ترین و محافظه کارترین قشر بورژوازی میباشد . یعنی کوشش در گسترش

۱۱۱ - محله نگین - ۳۰ ابان ۱۳۵۳ - مقاله " موانع توسعه اقتصاد

ان بخشی از سرمایه داری که بیش از هر چیز مورد توجه و احتیاج سرمایه داری — جهانی است و این دقیقاً به قیمت خلق سلاح افغانستان در برابر امپریالیسم جهانی پایه بیان دیگر دشمنین پس عانی افغانستان می باشد .

■

■

■

بر اساس بحران عمومی جنگ دوم جهانی / دولت سردار محمد داوود شاه از حدود سال ۱۳۱۸ با بحرانهای شدید اقتصادی — مالی روبرو بود . دولت نیز که بخودی خود وقتی نفوذ دولت ضعیف و حقیری بود در برابر مشکلات نیز با استادگی کرده نتوانست و بالاخره در سال ۱۳۲۴ جای خود را به سردار شاه محمود که وزیر حرب بود داد . (در همین زمان سردار محمد داوود عمومی او بعنوان وزیر حرب مقرر گردید و به هیئت این انتصاب کله خود را گل کرد (۱)) به بحران / احیای سیاسی — اقتصادی که بطور مستمر و استراتژیکی بر روزوازی ملی وارد میشد گویا کافی نبود که انواع و اقسام مالیات و سواصطلاح کمکهای نیکوکارانه و افزودن حق گمرک و غیره و غیره بر شانه نحیف آن بار شد . گمرکات سال ۱۳۲۴ نسبت به سال ۱۳۲۳ حدود فیصد افزون شد (۱) . تجارت و صاحبان صنایع ملی مجبور بودند اعانه های مختلفی بپردازند . فی العمل بانک ملی پس از تشکیل در افغانستان بانک بعنوان بانک دولتی / بانک ملی بانک خصوصی شد که البته دولت نیز تا بقی معمول در آن شریک بود (۲) — میلیون افغانی برای تعمیر فاکولته ادبیات و دارالاساکین و فاکولته حقوق و شریکتهای قریه گل جهت استخدام معلمین خارجی لایحه ها (مدنفر) و — دارالاساکین ۱۷ میلیون و سایر شرکت های مالی پرداختند که جمعا مبلغ ۲۸ میلیون افغانی را احتوا نمود .

در سال ۱۳۲۴ دولت مقدار بزرگتری بخرید و برای — اینکه قیمت آن در داخل زیاد نشود و باعث طغیان و شورش خلق نشود / تجارت و معیشت را مجبور نمود مبلغ ۷ میلیون افغانی بعنوان اعانه بپردازند . (در

(۱) — معمول گمرکی عمدتاً از درک فعالیت تجارت و تجارت خارجی حاصل میشود کم یا زیاد شدن محصول گمرکی نقش مهمی در توسعه تجارت خارجی و انباشت سرمایه پایه بیان دیگر استحکام روزوازی دارد .

متاسفانه این صفحه در اصل جزوه وجود نداشت

متاسفانه این صفحه در اصل جزوه وجود نداشت

جالب است توجه کنیم که در همین زمان که يك چنین فشار سنگینی بالای بورژوازی وارد میامد / که افغانستان آن بانک / یعنی بانک دولتی که بالا ترین رقم سود را داشت / از اینگونه امور با صلا ح خیرخواهانه بکلی برکنار بود . و مفاد خالص آن عرساله / پس از کسر مصارف سرسام اورعیاشی ها و شب زند هداري - نمای " خاندان سلطنتی " بر سرمایه ان افزوده میشد تا از قدرت بیشتری در - جهت استثمار خلقها و محکمت کردن بند های دست و پایی بورژوازی ملی برخوردار گردید .

تا دوران صدارت د اود / در ریافت مالیات و تنظیم درآمد های دولت پیرو کدام نظم و ترتیب مشخصی نبود (۱) . اساسا درآمد های دولت متکی بر مالیات های زراعتی و دهقانی بود که اکثرا " وسیله فتود العاومتفدان کلا ن محلی حقیق و میل و چپ اول میشد و برای حکومت مرکزی چند ان چیزی عاید نمیشد . از جانب دیگر دولت با گذارتن ریجی از يك دولت کابلا " فتود الی به دولت کمپ رام و - ری با ماهیت نیمه مستعمره - نیمه فتود الی و موظف شدن بوظایف - جدیدی که قبلا " نداشت / دیگر نمیتوانست همچون گذشته بهمان مبلغ جزئی و الیایتهای زراعتی و مواشی بسنده کند / انتم با ان سیستم کفنه . لذا از ان پس (عند تا " و اساسا " از دوران صدارت د اود .) کوشش میشد تا ساخت دولت و - مملکت را عاوضه های دولتی را بر دگر گونیهای اجتماعی که بر سر در ساخت اجتماع - عن - اقتصاد ای جامعه رونما شده بود / منطبق گردانند . لذا طبقه حاکمه به تأسیس وزارت خانه و موسسات و مدیریت های جدید یا تجدید سازمان انها و تصویب قوانین و نظامنامه های متعدد ی پرداخت . بدین ترتیب گام - جدیدی در راه تقسیم بیشتر کار و ارتقا بیشتر کارایی شقوق مختلف دولتی و در - نتیجه خد متکذاری بیشتر برای امپ ریالیسم جهانی برداشته شد . این گام در قیقا " بمعنی محدود نمودن بیشتر و علمی تر بورژوازی ملی بود .

بد نهال تجدید سازمان دولت و ایجاد زمینه مناسب برای بهره برداری سرمایه های امپ ریالیستی تبلیغات دیوانه واری برای جلب سرمایه داران - - - - -

(۱) - بقول سالنامه کابل سال ۱۳۳۲ صفحه ۶۶ / حتی بطور رسمی هم که شده " لایحه تقسیم و تمین وظایف د وایرومو " مسات مالی د روزارت مالییه بکلی وجود نداشت و از این رو مکتد / مسئولیت و صلاحیت بهم مانده بود . "

دیگری نیز که عمدتاً از اتباع هند و پاکستان بودند / در رشد خرید و فروش (غیرتولیدی) محصولات فئودالی و تنگه بابت فعالیت داشتند که نقش مهمی - در اقتصاد کشورند داشتند .

پروگرام جلب سرمایه های خارجی همچنان ادامه داشت و در دوره "صد ایت" د اود حتی تشدید نیز شد . ولی چون تجار و سرمایه داران اروپائی و کشور های صنعتی چندان رغبتی به جاذبه های اقتصادی افغانستان نداشتند / بنابراین دولت میکوشید تجار غندی و پاکستانی را بخرد محصولات فئودالی کشور جلب کند (غند بزرگترین بازار فروش محصولات افغانستان بود که این مقام را تا امروز نیز حفظ کرده است) و در ضمن احتیاجات خود را بخصوص در زمینه منسوجات ذریعه آنها مرتفع سازد . همین بود که در سال ۱۳۳۶ (برای ۷۸ تاجر غندی ۱۷ تاجر پاکستانی و ۶۶ (!!) تاجر از سایر ممالك رسماً موقع سرمایه گذاری در افغانستان داده شد . تجار غندی در اثر آزاد پیمای امکانات بسیار وسیع و گوناگونی کمرایشان مضاعف گردید / بهرور به وزنه بسیار سهم و حتی تمین کننده ای در اقتصاد کشور تبدیل شدند . تا آنجائی که امروز حتی عر فرد عادی میتواند بچشم سربیند که چگونه اقتصاد کشور از طرق گوناگون و با تارهای نهایت محکم به اقتصاد و تجار غندی بسته شده است . آنها حتی بازار ولی و اسقاری کشور را بطیرغم وجود بانکهای متعدد با اصطلاح دولتی - را اختیار خود دارند (علاوه بر سرای شاهزاده که مرکز این بازار است بسیاری از هندوان با اصطلاح افغانی شده در شهرنو و سایر نواحی به چنج پول اشتغال دارند) .

احتمائی زیر نشان دهنده ترکیب واردات کشور و نیز تأثیر تجارت

(از صفحه گذشته) - آلات برقی به سرمایه صد هزار مارک و انتشارات فرانکلین امریکا برای امور طباعتی به سرمایه صد هزار دلار . میزان کم سرمایه و همچنین مانعیت غیرتولیدی آنها قابل توجه است بخصوص که سازمان فرانکلین ^{هنگ} اساساً بر اثر و بمنظور توسعه نفوذ دستگاه جاسوسی و پراگندن فرهنگ منحنط و سرکوب شده ساسمراشی تأسیس گردید . مؤسسه مذکور در اکثر کشورهای وابسته وجود و نقش پشستوانه فرهنگی را برای چپاول اقتصادی

هندی و پاکستانی که اکثر در رشته تجارت منسوجات فعالیت داشتند میباشند .

در مدت ۵ سال از ۱۳۲۰ تا ۱۳۳۵ واردات موترهای بمیزان ۶۵٪ مواد تعمیراتی ۱۶۵/۸٪ و منسوجات سندی ۷۸۹٪ بلند رفت (۱) .
ترکیب فوق بوضوح بیانگر روند ارتجاسی و غلبه بورژوازی بالنده ملی و حاکم سیر اقتصاد کشور بسوی وابستگی هرچه بیشتر به اقتصاد و تولیدات خارجی است. موترهای لاری (که عمدتاً از آمریکا و انگلیس وارد میشد) و مواد تعمیراتی - بر اساس نیازهای سرمایه داری جهانی وارد میشد. موترهای لاری کالاهای خارجی را به بازارهای پراکنده کشور میرساندند و بدین ترتیب در رهبر کجاحتی در ولایت در افتاده خیرات محکمین بورژوازی بی رفق و تنهای کشور را در می ساختند (۲) .

روند فوق در دوران داود عمق و توسعه بیشتری یافت. در سال ۱۳۳۳ دولت داود بمنظور تقویه سرمایه داری رهایی (سود خواری) و گشودن هرچه بیشتر روزه روستا بروی سرمایه داران و سرمایه بوروکرات - کپرادور / قانون بانکها را تصویب و بانکهای زراعتی / صنایع روستایی (قسمتی از سرمایه این دو -

(۱) - در حالیکه یکی از اقلام وارداتی را هر ساله منسوجات سندی تشکیل میداد / تولید این مواد در داخل تنزل میکرد. فی المثل در سال ۳۷ و ۱۳۳۸ - تولیدات نخ پنبه ای ۵۲٪ / منسوجات پنبه ای ۲۵٪ تنزل نمود. (بهیشت رفت پلان و تحلیل اوضاع اقتصادی - وزارت پلان ۱۳۳۶) .

(۲) - حتی امروز که کشور با اصطلاح صنعتی شده است مشاهده میگردد که ساده ترین تولیدات بورژوازی حتی ساده ترین اشتوپهایی که نظیر آن در داخل کشور تولید میشوند / از عند وارد میگردد و باقی نقاط کشور نیز میرسد. اشتوپ و محرکالای خارجی مشت محکم است بر سرفرو افتاده بورژوازی ملی. حال امروز را مقایسه کنید با سال ۳۳ که بورژوازی به مراتب ضعیف تر بود. با رویکار آمدن "جمهوریت دموکراتیک" (۱) و وابستگی به هند و سلوک روسیه و پلانهای رنگارنگ با اصطلاح سوسیالیستی "حزب خلق" سرگویی بورژوازی ملی به نفع بورژوازی کپرادور - بوروکراتیک هرچه بهیشت رفت یافت .

بانك از اعانه تحصيلي تجار قوه گل تشكيل ميشود. (تا ميسم کرد که به قـ برص دادن به روستائيان و فروختن مواد زراعتي اختصاص داشتند. (۱) و پشتتسي - - - - - تجارتي بانك و بانك رهني و تعميراتي نيز در زمين سال تا ميسم گـ رديد .

يكي از شقوق بسيار مهم وعده اقتصاد سرمايه اي / تجارت رهني بانيانگها است. اينها از درك استثمار مردم / سود و سلم / گروگيري و هزاران چال و فريب ديگر سرمايه هاي هنگفتي بچم ميزند و سرمايه مزبور را مجدداً در جمعـ استثمارتوده ها بكارميانند ازند . با اين تفاوت که به مبارکي سرمايه هاي بدست آمده / ساحه فعاليت خود را تا حد امکان وسيعتر ساخته و اتکال نويني از استثمار رايه شيوه هاي رايج خود اعانه مي نمايند .
جدول زير بيانگر بخشى از مفاد خالص و سرشار بانيانگها و شدت افزودى آن - ميباشد .

بانك	سال	۱۳۲۶	۱۳۲۷
تپشتي تجارتي		۸ ۶۷۶ . ۱۲ / ۶۳	۱۶ ۳۱۸ ۷۴۷ / ۹۳
بانك ملي (*)		۲۳ ۹۷۹ , ۶۶۱	۴۴ ۹۸۷ ۳۹۱ / ۴۵
د افغانستان بانك		۱۱۳ ۶۰۹ ۵۶۴ / ۸۶	۱۱۳ ۳۰۲ ۳۹۲ / ۱۹
بانك تعميراتي		۳ ۶۹۴ ۰۰۴ / ۲۲	۳ ۰۵۵ ۵۶۶ / ۹۰
و زراعتي		۳۰۹۴ ۷۵۳ / ۱۲	۴ ۴۳۸ ۵۱۰ / ۷۷
اعتبارات صنعتي		—	۶ ۳۵۰ ۸۷۹ / ۷۷
جمع		۱۸۲ / ۲ مليون	۱۸۵ / ۲ مليون

(۱) - بانيانگهاي مزبور علاوه بر اينکه سود زيادي از بايت قروض خود از مشتريان ميگرفتند / بطرق مختلف ديگر نيز انهارا به قيد مي کشيدند . از جمله بانك زراعتي و عقانسان را مجبور مي نمود تا در برابر هر ۲ هزار افغاني زمين که در گرو بانك داشتند / تعداد ۱۰ سهم يکصد افغانيگي از سهام بانك رايخ رند . اين تعداد سهام براي عريك لك افغاني اضافه بر ۲ هزار / ده سهم افزوده شده به (* - در صفحه بعد)

اکثریت سهام بانك ملی و پشتی تجارتی بانك متعلق به سرمایه داران خصوصی (کمپرادوران و اعضای وابسته به خاندان شاهی) بود و بالا ترین سود و بیشترین شدت افزودی را دارند در حالیکه بانکهای دولتی از قبیل بانك تعمیراتی / بانك وراعتی و اعتبارات صنعتی به نسبت بانکهای خصوصی مفاد کمتری را نشان میدهند. این امر نه بمعنای سوءمطلاح ضد متگذاری این بانکها ب مردم بسیار حم و انصاف آنها باشد / بلکه اساساً ناشی از حیف و میل پول - توسط مدیران و رؤسا و هزینه گزاف بوروکراسی بانکها مزبور میاشد. و گرنه بانکهای دولتی در چپاول و غارت خلقتا چیزی از بانکهای خصوصی کم ندارند.

در تحلیل بررسی جدول فوق باید توجه داشت که بانکهای فوق - (جنهانك ملی و افغانستان بانك) همگی در سال ۱۳۳۳ تأسیس شدند. بنابراین در سالهای ۳۷ - ۱۳۳۶ بانکهای مزبور از تجارب زیادی در زمینه چپاولگری برخوردار نبودند. در سالهای بعدی و بموازات اندوختن تجارب بیشتر در زمینه / طبعا ارقام بیشتری برای نشان دادن سود خالص آنها بکار رفته است.

(از صفحه گذشته) - میروند. همچنین برای تضمین هزینه استشاریانك / اغلب كل افراد يك قشلاق را بعنوان غامن قرض گیرند مقید می نمودند.

(۳) - گفتیم که بانکها شیوه های متنوع و ابتکاری فراوانی برای یفماگری اختراع و بکار میگیرند. از جمله بانك ملی و افغانستان بانك برای کسب هر چه بیشتر سود / از طریق فشارهای مختلف بر تجار ملی انهارا و امید داشتند تا اسعار خارجی خود را به قیمت ارزان به بانك بفروشند و بانکها انرا ب قیمت بسیار گرانتر مجدداً براندهای فروختند. فی المثل بانك ملی بالغ بر ۲۸۰ لك پوند از تجار خریداری نمود و با سود خالصی ۱۳ افغانی (۱!) انرا پس فروخت.

اینهم ضربه دیگری است بر بورژوازی ملی که بموجب ان تجمع سرمایه از دست بورژوازی و مترقی براند، و در دست بورژوازی کمپرادور و عناصر مرتجع دولتی انجام میگردد.

جالب است به بینیم که این باصطلاح قرض یا خریدیت که بانکها بمهرد اختد چگونه مصرف میشد وجه نقشی در ارتقا و در گرونی ساخت اجتماعی - اقتصادی کشور بازی می نمودند .

جدول زیر نوع مصرف قروض بانکها را طی سال ۲۷ - ۱۳۳۶ نشان میدهد . که خود مشتی است نمونه خروار (■) .

نوع قروض	سال	۱۳۳۶	۱۳۳۷	تفصیلات
غیر سرمایه ای	۱۳۳۳/۴	۱۳۸۲/۳	۱۴۸/۹	+
سرمایه ای	۱۲۷۰/۷	۱۲۹۱/۵	۲۰/۸	+

قرض غیر سرمایه ای قروضی است که بمصارف عادی و ممیشتی / مرگ و مهر تولد / ازدواج و غیره میرسد . در جدول ملاحظه میشود که باچه شدت بالایی در یکسال افزایش یافته است . بخصوص که شدت افزونی آنرا با قروض سرمایه - او مقایسه نمائیم .

قرض سرمایه ای اگرچه قاعدتاً بمیشتی بمصرف ایجاد کار / فابریکات و مؤسسات برسد ولی بخش زیادی از آن نیز بمصارف عادی و غیر سرمایه ای میرسد و آن بخش ناچیز دیگر بمصرف امور تجاری و خرید و فروش پیداوار محلی میشد و بمصرف کارهایی از قبیل خرید حیرانات کاری / کثرت بندی وجوه گنی و ساختن یکی دو اطاق برای نشیمن اولاد هم !!

از طرف دیگر میزان قروض باصطلاح سرمایه ای اندر کم و ناچیز است که بخصوص باید رنظر داشت سطح تخنیک و روابط صنعتی فوق العاده پایلین نمیتوانست بمصرف ایجاد فابریکات حتی ورکشاپ نیز برسد .

بنابراین جدول فوق اگرچه بخودی خود نیز باندازه کافی نشان میدهد وضع وخیم توده ها و حیف و میل سرمایه های ملی است / ولی قادر نیست عمق و خامت مسئله را بیان دارد .

(■) - ارقام به ملیون افغانی است . ماخذ پیشرفت پلان و تحلیل اوضاع

اقتصادی - وزارت پلان سال ۱۳۳۹ ص ۳۳۹ .

این همه نشانه وضع نهایت خراب خلقهای افغانستان میباشد که برای مصارف روزمره و عاجل خود ناگزیر اند از مومسات و افراد سود خوار قرض بگیرند (۱). از آنجائیکه توده های مزبور / درست بدلیل همان فقر و فاقه ای که موجب قرض گرفتن آنها از بانکها میشود / نمیتوانند قروض خود را با سود فوق العاده آن در موعد مقرر بپردازند / همان توده زمین و کلم باره ای را هم که دارند و در قبال قرض بگروهانک داده اند / از دست داده و خاک سیاه می نشینند .

بنابر این پرواضح است که مفاد سرمایه اور بانکها و نندیدن مداوم سرمایه ربایی دقیقاً از درک خانه خرابی اکثریت مردم وطن انجام میگیرد . اری - سرمایه ربایی که اینقدر دولت (بخصوص سرمایه داری جفائی و امپریالیسم) در رشد آن میکوشند و اساساً متعلق به عناصر کمرادر و دولتی بود / با تجارت جان و مال و خون و شرافت ملیونها خلقهای وطن به چنین موقعیت و توانایی رسیده اند .

از جانب دیگر تمرکز سرمایه در دست افراد سود خوار و طفیلی (از آنجا - تیکه اینگونه افراد مومسات دلال هیچ قدم مثبتی در تولید و ارتقاء و سایر تولید و سطح تخنیک بر نمی دارند و از حاصل دسترنج دیگران زندگی میکنند به تمام معنی طفیلی و انگ هستند .) که عمدتاً بزرگترین آنها ماهیت کمرادوری نیز دارند / موجب میشود تا سرمایه از بخش های تولیدی و بالنده و انقلابی فرار کرده و بنابر این شق صنعت و زیربنای صنعتی که از مهمترین عوامل ترقی و رشد و پرور و زای انقلابی است / همچنان راكد و پسمان باقی بماند . این امر بنوبه خود و مستقیماً در پس مانی کل کشور تا شهر انداخته / اسارت و تحت سلطه بودن پانیمه مستعمره بودن آنرا تحکیم و دوام می بخشد .

گذشته از قانون بانکها و تا سیس بانکهای متعدد / راود برای اولین

(۱) - جدول فوق تنها همین قروضی است که از بانکها گرفته شده است . قسمت اعظم قروض مردم از سود خواران محلی دریافت میگردد که هیچ نوع آماری برای نشان دادن آنها وجود ندارد و اصولاً قابل کنترل نیستند . بهادر نظر داشت قروض مزبور میتوان تنها به بخشی از فاکت فوق العاده فتلیم و ساور - نکردنی خلق های افغانستان پی برد .

بارقانون سرمایه گذارهای خارجی مشتمل بر ۱ ماده رادرتاریخ ۱۸ میزان ۱۳۳۳ وقانون تجارت در ۹۴۴ ماده رادرقوس ۱۳۳۳ نیزه تصویب رسانید . اعورپولیس راسو صورت داد . مخابرات ومواصلات رابهنترنمود . ارتش رابساتجهیزات عصری مجهزگرد (انچنانکه بتواند صدای اعترای حق - طلبانه رادرگلوخفه کند . وگرنه ارتش اوانچنان نبودکه بتواند " تجاوز بهیگانه " راپس راند .) وساتقسیم زمینهای دولتی بین ما"مورین وبوروکراتهای کلان / پیوند بوروکراتها (بورژوازی) رابافشود الیزم محکمترنمود .

بدین ترتیب دولت داود باتمرکزبخشیدن به بوروکراسی طبقه ضد خلقی حاکمه ونزدیک کردن هرچه بیشتروعملی ترفشودالهای " واقع بین " وسرمایه - داران کمپ رادوربعم / به نقطه عطفی درتاریخ سرکوبی خلقهای افغانستان بخصوص بورژوازی ملی / تبدیل شد .

دوران ده ساله صدارت داود وشمچنین جمهوریت او / ازتمرکزترین و قیق ترین ودرعین حال فاشیستی ترین دولتای ضد خلقی افغانستان محسوب میشود . (هجزدوران حکومت " دموکراتیک / خلق " که ازهرنگاه بخصوص در موارد فوق بردولت فاشیستی داود پیشی گرفته است .) داود برای ایجاد چنین دولتی نیازعای مالی فروان داشت که عمدتاً ازطریق مالیاتها واحجافات برخلقهای کشورتا"مین میشد ومقادیرممتابهی نیازاز درك قروض خارجی بودکه ان نیز درنهایت موجب تداوم اسارت واستثمار خلقهامیشد .

اگردرکشورهای عقب نگاهداشته شده سرمایه های خارجی / بهررو / یک سری نهادها / تا"سیمات وروابط صنعتی - بورژوازی راهی آمدخود داشت / ولی معذرا / افغانستان بهملت پس مانی فوق العاده وموقعیت خاصی جغرافیائی واراضی اش ازاینگونه امورمحروم بود وسرمایه گذاران خارجی جز"خرید وفروش ویاتجارت (بشکل ربایی نیز) حاضرنبودند ران سرمایه گذاری کنند . ارتباط انهااکثراً / دلان افغانی یابعبارت بهتر بهابورژوازی تجاری کمپرادور افغانستان بودکه وابستگیهای شدید وعیقی با درباروهیات حاکمه داشت .

سرمایه های خارجی نهایتاً درصنایع واسطه ای مانند ترمیم موتورها

سامان آلات ساخته سرمایه داری جهان بکار می افتد و این نیز به منظور ایجاد تسهیلات جهت فروش بیشتر کالا های امپریالیستی یاد تحقیقت قدم دیگری در جهت تبدیل نمودن افغانستان به بازارهای سرمایه داری جهانی است .
به تازگی سیر اینگونه مؤسسات که انهم عهد تا بدست خود خارجی مواد ارده میشود مردم بیشتر راغب بخرید کالا های خارجی میگرددند .

بدلیل پائین بودن سطح اشتغال در مؤسسات مزبور و همچنین کنترل خوارج برانحصار / انحصار نمیتوانند قدم موثری در ایجاد طبقه کارگر بردارند .
انحصار رعایت خرده بورژوازی صنعتی را مانند شاگردان کارگاه ها (ورکشاپها) و دکا کین نجاری و انگری رشد میدهند . انهم نه بان حدی که بتوان بران تسلط یکد یا تکیه داشت .

در تحلیل نهایی و در رعایت / رشد اینگونه " صنایع " (صنعت واسطه ای اگر بتوان انرا صنعت نامید) منجر به ایجاد صنایع مونتاژ میشود که امروز یکی از رایجی از قبود بسیار محکم بدست وپای صنایع کشورهای جهان سوم (نیمه مستعمرات) است . با محطلاح غولهای صنعتی اینگونه کشورهای (ایران / مصر / پاکستان / تایوان / کوریای جنوبی و . . .) از قبیل فابریکات عتس سازی / ذوب آهن / لکوموتیف سازی / طیاره سازی / صنایع فولاد سازی و سامان آلات نظامی . . . همه از همین زمره اند . اینگونه صنعتی شدن تطبیق نوین سیاست استعماری - استشاری امپریالیسم است که حدوداً از اواسط دهه ۱۳۳۰ آغاز گشت .

همانطور که در آغاز کلام سخن رفت / امپریالیسم بدین ترتیب تولید بازار فروش کالا و خرید مواد خام و نیروی کارگران / عت رایجها جمع آورد - تا از مزینه ها هنگامت حمل و نقل فارغ شود . تا از پرداخت عت های بالا و اعتصابها و در سرهای طبقه کارگر کشور خود بی غم شود . تا محیط زیست خود را که بر اثر دود و کثافات و زوائد فابریکات صنعتی دیگر غیر قابل زیست شده / بهالاید و در گرد گرد خود شوای مفرجهی ایجاد نماید . تا از دسر کمکات / مالیات های گمرکی کشورهای " رز برشد " بر عت . (لازم بتوضیح است که در اینگونه کشورها قوانینی وجود دارد که بموجب انها کالا های نامکمل یا پرزه جات ضروری برای فابریکات مونتاژ از مالیات های گمرکی

مصاف هستند .)

امپریالیسم پس از سالها درنده خوئی و فزاینده کاری / امروزه دیگر حد کافی سرد و گرم چشیده و هو شیار و دراندیش شده است که بدانند چگونه کنترل مستعمرات خود را حفظ نماید . بهمین دلیل اوصفت را امید هدولی تنها کاریکاتور آنرا .

در موسسات و فابریکات مونتاژ در بهترین حالت ۸۰٪ الی ۹۰٪ - سامان آلات در خود کشور ساخته میشود و بقیه / که قسمتهای اساسی و اصلی هستند و بدون آنها تولید بیمصرف خواهد بود در کشورهای امپریالیستی یا با اصطلاح مادر (؟ !) ساخته میشود . این همان طناب کنترل و بندگی است . طنابی است که اگر بورژوازی ملی خوش باور احياناً با کودتایی قدرت را از سرگان نگهبان منافع امپریالیسم گرفت (این خطر همواره برای امپریالیسم وجود دارد . بهمین دلیل است که امپریالیسم و سوسیال امپریالیسم بودجه بسیار هنگفتی را صرف دستگاه های جاسوسی و " جبه کن و برقرار کن " حکومتات کشورهای عقب نگاهداشته شده تخصیص داده است .) و انرا محکم بکشد و گلولی بورژوازی ملی بیچاره را سخت بفشارد یا او را بدار مکافات بیاویزد . بدین طریق که پس از رویکار آمدن بورژوازی ملی / پرز جات مضم و اساسی - فابریکات مونتاژ را با اینگونه کشورها نمی فرستد / متخصصین و انجنیران خود را خارج میکند / سرمایه خود را را کد می ماند و یا خارج میکند و قروض خود را بتمراء سود کم رشکنان می طلبد . بنابراین فابریکات پرچومیشود / کارگران بیکار می مانند / اقتصاد اشفته و بی سرو سامان میشود / اعتراضات و اعتصابات بالا میگردد و اینها همه زمینه ای میشود تا ستون پنجم امپریالیسم (تشکیلاتی از مردم بومی آن کشور که مدافع و اجراء کننده سیاست امپریالیسم یا دولت خارجی هستند .) فعالیت های تخریبی خود را هر چه بیشتر وسعت و عمق بخشند .

لذا بورژوازی بیچاره خود را در رنگنای مهیی می یابد . از یکطرف فشارهای داخلی و از جانب دیگر انواع و اقسام توطئه ها / خرابکاریها و فشارهای امپریالیسم از خارج / او را برحد مرگ میکشاند . او نمیتواند تصمیم قاطعی بگیرد . اصولاً این تصمیم چه میتواند باشد ؟ آیا این تصمیم جز متحده شدن / کارگران و دهقانان / جز تکیه کردن بر عده و اساسی بر آنها و جز تا " مین منافع اکثریت

خلاق و بالا خرده جزا زدیان برداشتن خرگوشه ستم و استثمار چیز دیگر یگانه
میتواند ؟ خیر . بنابراین تصمیم فوق جزیمعنای نابودی بورژوازی چیز دیگر
بوده نمیتواند . ایابورژوازی میتواند آگاهانه و بدخواه خود / بسند نابودی
خود را اصضا نماید ؟

چنین است که بورژوازی مجدداً بد امان امپریالیسم می افتد و امپریالیسم
مجدداً بکشور میاید و اقباسرور کشور میشود و منابع مجدداً عمیق تر در تار و پود
فلج کننده سرمایه داری امپریالیستی به بند کشیده میشود . نهایتاً اینبار
ممکن است عوض امپریالیسم سابق / امپریالیسم تازه بدوران رسیده ای بیاید .
یا عوض امپریالیسم سنتی / سوسیال امپریالیسم بیاید . فرقی نمیکند . باز همان
خرک است و همان درک . باز هم این خلقها / این کارگران و عقانان مستد که
زحمت می کشند / که تولید می کنند / که رنج میبرند / که گرسنگی دارند و از انواع
واقسام امرای می میرند و کسی پیرسانشان نمکنند .

مهم این نیست که تحت نام مردان کبیر و گراسای همچون مارکس و انگلس
ولنین و استالین و مائو بچپاول دسترنج خلقها سپرد ازند یا بانهایت
وقاحت و وضاحت و آشکارا . مهم این است که استثمار کارکان وجود دارد و باید
با آن مبارزه کرد و باید انزای همیشه نابود کرد . این امر مهم جز به رهبر
کارگران دلیر و مصمم و آگاه که مارکسیسم - لنینیسم را فرا سوی خود دارند
امکان پذیر نیست .

ارقام زیر برای نشان دادن استثمار و رشد فشار بر خلقهای محروم
زحمتکش افغانستان زبان گویای دارند .

میزان تحصیل مالیات بر عایدات (۵)

۱۳۳۳	۱۳۳۲	۱۳۳۱	ش
۱,۰۱۴,۱۷۷,۲۴۹/۶۶	۹۸,۴۷۲,۶۲۸	۶,۴۲۶,۷۴۹	ف
۱۳۳۶	۱۳۳۵		ش
۱,۴۵۷,۵۰۳,۷۶۸	۱,۱۱۱,۸۰۷,۹۵۰		ف

(۵) - التامه های کابل و سایر منابع .

جدول فوق رشد مالیات بر عایدات را که بخشی از درآمد دولت است طی سال - های مختلف نشان میدهد و حسب دل زیر ضمن اینکه بیانگر چگونگی ترکیب عایدات دولت است/ نمایانگر میزان فشار وارده بر سرروازی از جانب دولت نیز میباشد .

مالیاتها و درآمدهای دولت (۳) .

شرح سال	۱۳۳۴	۱۳۳۵
مالیات مؤمنسات	۴۵,۰۰۰,۰۰۰	
مالیاتهای انفرادی	۴۰,۳۰۰,۰۰۰ (۱) ۲,۵۷۲,۹۵۰	۱۴۲,۰۰۰,۰۰۰ ۲,۵۷۲,۷۵۰ (۱)
مالیات ارضی	۲۶,۸۰۰,۰۰۰	۴۰,۰۰۰,۰۰۰
مالیات مواشی	۳۹,۰۰۰,۰۰۰	۵۱,۵۰۰,۰۰۰
گمرکات	۳۰۰,۰۰۰,۰۰۰	۸۷۱,۵۰۰,۰۰۰ (۲)
شکر	۲۷,۶۰۰,۰۰۰	
حق الامتیازها و تمدیهای دولتی	۹۴,۷۴۸,۰۰۰	۱۶۱,۰۹۵,۰۰۰
نمک	۱۵,۲۲۹,۰۰۰	

(۳) - جدول شامل ازقسام مهم است نه کلیه درآمدهای دولت.

(۱) - مبلغ مزبور پولی است که بعنوان "قرضه عامه" از کسبه و سایر اقشار شهری بزرگ گرفته میشود .

(۲) - مبلغ فوق شامل مالیات مؤمنسات نیز میباشد .

با توجه به اینکه ارقام مربوط به گمرکات / مالیات مؤسسات و بخش عمده مبلغ حق الامتیازها و تصدیقات دولتی و مالیاتهای انفرادی به شانه های نحیف بورژوازی محمیل میشوند / علا حظه میگرد که علیرغم فتوای بودن کشور بخش قابل توجهی از مصارف و هزینه های دولت را بورژوازی مجبور است متحمل گردد. این واقعیت دقیقاً بمعنی محروم نمودن بورژوازی ملی از سرمایه ایست که میتواند و باید در راه توسعه و تکامل کشور بکارندازد.

بامقایسه ارقام در سال ۳۵ - ۱۳۳۴ / بخصوص مقایسه ارقام مربوط به مالیات مؤسسات و گمرکات (در سال ۱۳۳۵ مجموع انحصار ردیف گمرکات آمده است.) و مالیاتهای انفرادی علا حظه میگرد که فشار وارد بر بورژوازی سال به سال با شدت حیرت آوری افزون شده می رود. جدول زیر مالیاتهای دولتی را به تفکیک مالیات مستقیم و غیر مستقیم نشان میدهد در ضمن همین فشاری است که از طریق مالیاتهای غیر مستقیم (۱) بر توده ها - کارنجر و مصرف کننده کشور وارد میشود.

شرح سال	سال		
	۱۳۳۶-۳۷	۱۳۳۵-۳۶	۱۳۳۴-۳۵
مالیات مستقیم	۱۴/۷	۱۱/۶	۱۳/۷
در غیر مستقیم	۴۲/۵	۴۰/۹	۴۰
عوائض	۱۴/۹	۱۲	۱۸/۵
غیر مرعی (!؟)			

حال بد نیست بدانیم سرمایه ای که از بورژوازی ملی بپاد حقیقت خونی که از سرمایه داری اقتصاد جامعه به یغما می رود به چه مصرفی میرسد.

(۱) - مالیاتهای که بر رقم اجناس مصرفی افزوده میگردد و بدین ترتیب مهر خریداری / صرف نظر از قدرت مالی او / خواهی نخواهی تحلف است آن را بپردازد. مالیات های غیر مستقیم بیش از هر چیز بر توده مصرف کننده بخصوص اقشار خرد و بورژوازی شعری فشار وارد میکند.

جندول زیرمیانگرمصرف سرمایه دزدیده شده از بورژوازی ملی و رسالت‌های ۳۵-۱۳۳۴ است .

بودجه کل کشور به تفکیک سال و موارد مصرف

سال	۱۳۳۴	۱۳۳۵
بودجه کل	۱,۳۰۱,۱۰۲,۱۶۶	۱,۸۲۲,۴۸۰,۱۱۵
وزارت دفاع	۲۶۲,۷۲۳,۰۸۶	۲۸۴,۵۹۰,۳۶۶
" زراعت	۱۸,۴۲۳,۷۸۲	۵۸,۷۶۶,۷۸۸
" داخله	۶۲,۶۳۵,۹۸۳	(۵)
ریاست قبایل	۴۴,۸۲۵,۵۴۶	۴۴,۸۲۵,۵۴۶
وزارت معادن و صنایع	۱۹,۷۶۱,۴۱۰	۳۶,۳۷۹,۸۶۴
وزارت معارف	—	۹۸,۸۳۵,۴۰۷
" صهی	—	۴,۸۳۱,۹۰۵
قروض خارجی	۴۲۲,۶۹۲,۷۰۹	۵۰۳,۳۹۴,۷۵۰
سود قروض	۵۷,۱۸۸,۱۳۸	۵۷,۱۸۸,۱۳۹

ملاحظه میگرد که از بودجه کل کشور در سال ۱۳۳۵ بیش از ۲۷٪ آن - (وزارت دفاع و داخله در سال ۱۳۳۵) (۱) مستقیماً بمصرف سرکوب بورژوازی و خرده بورژوازی / (یا استحکام رژیم فئودالی کیمبرادوری) طبقه ای که اساساً تأمین کننده بودجه بوده است/ میرسیده است. گذشته از ۲۷٪ فوق

(*) - ارقام خانه خالی را درست نداریم .

(۱) - فیصدی مزبور در سال ۱۳۳۳ (۸/۲۷٪) و سال ۳۷-۱۳۳۶ - (۸/۳۴٪) و سال ۳۸-۱۳۳۷ (۲/۳۵٪) بوده است و در سالهای بعدی

که مستقیماً صرف سرکوب بورژوازی میشده / مبالغه گزاف دیگری نیز بطور غیر مستقیم به این امر اختصاص داشته است. از قبیل قروض خارجی و سود آنها (که موجب وابستگی هرچه بیشتر کشور به امپریالیسم و در نتیجه محدودیت هرچه بیشتر بورژوازی میگردد.) (مضارف در بار وجهای طبقات حاکمه (این خاصه خرجها بقیعت محروم شدن کشور و بورژوازی از سرمایه خود یاد تحقیقت میکند و آن تمام میشود.) و همچنین عدم پیشرفت معارف و سروی و استخراج معادن (در بودجه سال ۱۳۳۵ در برابر ۲۲٪ بودجه قوای سرکوب تنها حدود ۱/۵٪ برای وزارت معادن و صنایع اختصاص داده شده بود که قسمت اعظم آن هم به مصرف معاش باعطال متخصصین خارجی و بوروکراسی می رسید و است.) ایجاد سرکها و طرق مواصلاتی و غیره / (بودجه اینگونه امور را قوای سرکوب می خورد.) اینها همه اموری است که همچون بند های گرانی بردست وای بورژوازی ملی بسته شده است و او را بسکون و عدم تحرک وامیدارد.

گذشته از وضعی که در فوق تحلیل شد و البته اختصاص به سال ۱۳۳۵ ندارد (این سال بطور تصادفی انتخاب گردید. سالهای دیگر اگر مراتب بدتر نبود بهتر نبود و است.) دولت داود قدیمای دیگری نیز در جهت سرکوب بورژوازی ملی و وابسته کردن کشور برداشت. قدیمای مزبور گذشته از ایجاد روئهای لازم (سیاست اقتصادی - اجتماعی با حمایت نیمه فئودالی - نیمه مستعمره) عبارت بودند از: دین پلانیسم - ساله و ایجاد باصطلاح سکتور دولتی. دولت های بعدی (بخشوی جمهوری دود و یوازان بیشتر حکومت باصطلاح دموکراتیک خلق) نیز مضران و بیگمرانه سیاست ضد خلقی سالهای ۴۲ - ۳۳۲ را به اجرا در آورده اند.

اقتصاد رهبری شده با پلان گذاری شده برای اولین بار از سال ۱۳۳۵ آغاز گردید. منبع مهم پلانیسم پنج ساله پس از قروض خارجی / مالیات های متزایدی بود که از اقشار و طبقات مختلف مردم بخصوص بورژوازی و خرد بورژوازی و از بیوز گرفته میشد. اینگونه مالیات ها بنا بر توضیب ۱۹ اسد ۱۳۳۶ اخذ میگردد. در صفحات آینده بیشتر در مورد پلانیسم پنج ساله و قروض خارجی و تاثیرات مخرب و ضد ملی آن بحث خواهیم کرد.

واردات و صادرات هر کشور بیانگر چگونگی سیاست اقتصادی پایه بهمان دیگر استقلال اهدام استقلال آن کشور است. چیزیکه مستقیماً در رابطه با

استقلال یا عدم استقلال بورژوازی ملی و خرده بورژوازی است.

تا او آخر حکومت سردار محمد هاشم و برادرش شاه محمود / صادرات و واردات نسبتاً متوازن بود با احتیاج صادرات بر واردات پشمی داشت. (چون بازارهای فنوود الی کشور گنجایش کالا های مصرفی و لکس خارجی را به پیمانه زیاد نداشت و اینگونه کالا ها اکثراً بین دایقه محدود المده اشراف و سردارها بکار گرفته میشد. ولی در عوض اقتصاد فنوود الی کشور امکانات بیشتری برای صدور مواد خام و محصولات زراعتی و حیوانی و صنایع دستی به پیمانه نسبتاً زیاد داشت. موازنه مثبت فوق رفته رفته معکوس شده و بعدم موازنه منفی گرائید. بطوریکه در سال ۱۳۴۲ (آخرین سال عدالت داور) علیرغم افزودن ۱۲٪ بر صادرات نسبت به سال قبل ازان / باز هم واردات بیش از د و چند صادرات بوده است. یعنی صادرات در سال ۱۳۴۲:

معادل - / ۳,۴۵۶,۵۱۱,۰۰۰ افغانی (۶۸,۹۰۰,۰۰۰ دالر)
 و واردات بالغ بر - / ۶,۵۸۸,۲۶۲,۰۰۰ (۱۳۱,۴۰۷,۲۰۰)
 گردید. (۱)

این بود نتیجه ده سال زمامداری داور جانی. لازم بتوضیح است که ۱۳۴۲ در تن و سیاه ترین سال حکومت دودی نبود. داور در مصاحبه ای اظهار داشت: "ما سبکرت امریکائی را بنا گوگرد روسی روشن می کنیم" (۲). اعتراف مزبور به بهترین شکل بیانگر سیاست اقتصادی ضد خلق داور است.

بنابر این ایاحق ندایم بگوئیم که کلیه بااصطلاح "اصلاحات" و "رفرمها" حکومت داور / ان پلانه های پنج ساله / نظامنامه ها و قوانین خرد و کلان / ایجاد و انحلال وزارت خانه ها / سرک سازیها و توسعه خطوط ارتباطی / تحکیم قدرت مرکزی / تقویت ارتش و پلیس / همه و همه در جهت تبدیل کشور ما به بازار تولیدات مصرفی سرمایه داری جهانی بوده است. ایاحق ندایم بگوئیم

(۱) - ارقام فوق شامل معامله با شوروی نمیشود. در آن صورت اوضاع فوق هنوز ترانک تر خواهد بود.

(۲) - مصاحبه با خبرنگار روزنامه ایرانی کیهان.

داود نوکر حلقه بگوش و سنگ نگهبان منافع امپریالیزم بوده است؛ ایاحق ند اریم بگوئیم داود با گرفتن قروض کمرشکن از امپریالیستهای رنگارنگ (برای اولین بار) داود سنت کشورپریداده قرض گرفتن از خارجیهار ابرقرار کرد. و دعوت — عاشقانه و شیدوارانه برای سرمایه گذاری در رشته های حیاتی وطن مان گوشتید تا سالهای دراز کشور را در جنگال سرمایه داری جهانی اسیر نگهدارد (۱) آیا این وجود ایامین داود و فامیل کشیف نادرشاهی نبودند که میکوشیدند تسلط امپریالیسم بر خلقهای زحمتکش و محروم وطن ماجنیه "استراتژیك" بخشدند؟ بلکه / بجرات میتوان گفت به آنان و دنباله روان "خلق" شان بودند و هستند که بزرگترین خیانت و جنایت را در حق مردم محروم حاصل آوردند. ننگ و نفرین بر آنان باد. (۲)

ب : قروض خارجی و سکسورد ولتی : "سپیل رودس" سیا و قهرمان روز انگلستان در پایان قرن ۱۹ / د رمورد امپریالیسم چنین ابراز عقیده میکند. "من در یروز در ایست — اند (کوی کارگری) لندن بودم و در یکی از جلسات بیگاران حضور یافتم. در انجا یک سلسله فریاد های دهشتناکی شنیدم که تماما در باره نان / نان بود. هنگام بازگشت به خانه در باره آنچه شنیده — — — — —

(۱) — قروض خارجی انچنان بارسنگینی مراقتضای کشور شده بود که حتی — سیوند والاد می در سفر خود به امریکا (۹ حمل ۱۳۶۶) ضمن سخنرانی در کلسک مطبوعات ملی امریکا گفت "غیوری است تا در افزایش بارسنگین دیون خارجی و شرایط امداد خارجی از احتیاط کار گرفته شود." لازم بند کراستکه اکثر قروض مزبور توسط داود اخذ شده بود.

(۲) — کتاب هذا قبل از کودتای ۷ ثور نوشته شده است. بنابراین منظور فاش — سازی هر چه بیشتر "جمهوریت داود" بر دران سیاه حدارت ده ساله "او بیشتر مکت گردیده است. همانطور که "سرخا" و ماه بعد از کودتای شبنامه "در پیرامون کودتای ۷ ثور" توجیح داد / سوسیال امپریالیسم برای اولین بار بطور منظم سیاست ضد خلقی / شوینستی و امپریالیستی خود را در افغانستان توسط داود به اجرا در آورد. پس از واژگونی او حزب "دیموکراتیک خلق" را ایجاد نمود تا اده شده شده داد. ابطه منظمه در دهه ۷۰ — — — — —

بودم می‌اندیشیدم و در نتیجه بیش از پیش با اعمیت امپریالیسم معتقد می‌شدم . . . اندیشه‌ای که از دیرباز است مریخود مشغول داشته عبارت است از حل يك مسئله اجتماعی یعنی : نجات چهل میلیون سکنه پادشاهی متحده (منظور بریتانیا است - نویسنده) از جنگ خانمانسوز داخلی . ما سیاستمداران استعماری باید اراضی جدیدی در اختیار داشته باشیم تا بتوانیم سکنه اضافی را در آن جای دهیم و مناطق جدیدی برای فروش کالا هایی که در فابریکه ها و معادن تولید می‌شود بدست آوریم . من همیشه گفته ام امپراطوری مسئله شکم است . اگر شما خواهان جنگ داخلی نیستید / باید امپریالیست شوید " (۱) (تاکید روی - کلمات از - ما است .)

بله آقای سیمیل رودس میلیونر و سلطان مالی انگلستان و مسبب اصلی جنگ انگلیس و بوهگرو امپریالیست صادق ! ارتباط امپریالیسم را با مسئله شکم به بهترین وجه نشان داده اند و بخاطر این حقیقت گوش باید از ایشان تشکر نمود . فقط آن جناب فراموش کرده اند و یا نخواسته اند توضیح دهند که منظور از شکم / شکم بسیار بسیار فراخ و پرنشدنی سرمایه داران امپریالیست است / نه کارگران و زحمتکشان .

رودس واضح می‌سازد که امپریالیسم يك ضرورت تاریخی و اجتناب ناپذیر در رشد سرمایه داری است و سرمایه داری در این مرحله ناگزیر است (این - ناگزیری به هیچ وجه بمعنای توجیه امپریالیسم نیست . بلکه بمعنای ناگزیری مبارزه علیه انواع مختلف سرخ و سپاه انست .) به اشکال و طرق متعدد و در - حال تغییر و تکامل در سایر کشورها مداخله کرده / بازارها و منابع گوناگون سایر ملل را متصرف شده / در سرزمین دیگران خانه جنگی و کشت و کشتار برپا می‌اندازد تا شکم سیری ناپذیر فابریکات و عطش فروتنشستی سود جوین خود را جواب بگوید . یکی از طرق مداخله جوئیهای مزبور وابسته کردن کشورهای عقب نگه داشته

(از صفحه گذشته) براند . امروز دیگر فعالیت‌های چند ماهه حکومت " خلقیها " حتی ساده ترین مردم را قناعت داده است که حزب " دموکراتیک خلق " ستون پنجم و عامل اجرائی سیاست امپریالیستی شوروی در افغانستان است .

(۱) - Die Neue Zeit به نقل از امپریالیسم بمشابه بالا ترین مرحله

سرمایه داری - لندن - چاپ چین ی ۱۱۹ - ۱۱۸

شده یا در واقع مدیون گردن نماند می باشد - این امر بعد تا از طریق دردن قسروی و وامهای که با شرایط گمرشکن و اسارت با سیاسی و اقتصادی متعدد و همراه است افعال میشود - شرایط مزبور کشور وام گیرنده را اعم از اینکه از همان ابتدا متکی و وابسته به امپریالیسم باشد یا نباشد / بصورت یکی از اقسام یا یکی از ممره های ماشین امپریالیسم در می آورد - چنانچه دولت در کشور عقب نگاه داشته شده توسط حوایا پشتیبانی امپریالیسم مشخص رویکار شده باشد - (مانند دولت خلقیها که توسط سوسیال امپریالیسم روس بقدرت رسید) - همان امپریالیسم و متحدین آن دولت مزبور را وسیله قرونی متعدد و خود نه تنها تقویت میکنند / بلکه رشته های حیاتی اقتصاد و سیاست کشور را بخود وابسته کرده تا پایه های نفوذ خود را مستحکم نمایند و برای دولت انقلابی که در راهنده احتمالاً بر سر کار خواهند آمد مشکلات متعددی و فراوانی را خلق نموده - باشند و از رد همین مشکلات / امکاناتی برای نابودی دولت انقلابی بازگشت مجدد خود فراهم آورده باشند -

بهمین گونه است در ولت های بورژوازی یا خرده بورژوازی انقلابی که بعضاً در کشورهای پس مانده و غالباً توسط کودتایی بحکومت میرسد و در اوایل دولتگذاری خود خصلت مستقل و ملی دارند - امپریالیسم با روی گشاده و ظاهر فریبنده و با اصطلاح بفری جلب بیطرفی (غیر منسلک بودن !!) دولت مزبورین امپریالیستهای گوناگون (عمدتاً سرخ و سیاه) قروض خود را بآنها پیشنهاد می نمایند - قروضی که در ابتدا با شرایط چند اندواری همراه نیست و لبرفته - رفته و با ازل باده قروض مزبور بعد امکان بازپرداخت آنها / شرایط سخت تر و سیاسی تر شده - میرود تا جائیکه دولت ملی سابق بکلی و کاملاً وابسته به امپریالیسم مشخص شده و ناگزیر از فرمانبرداری آن میگردد -

طبیعی و واضح است که روند فوق که ظاهراً حرکت صرفاً سیاسی بنظر میاید / انگیزه اقتصادی و سود جو پانه دارد - در حقیقت / حرکت فوق در قیاس متکی بر نصیحت پدران سوسیال رودین امپریالیست و مسئله گذشتی شکم می باشد - امپریالیسم هنگامی در نقشه و پلان پیش گفته کامیاب میشود که دولت ملی متشکل از اقشار بورژوازی و خرده بورژوازی باشد - اقشاری که عونی اتکا به توده های ملیون و بکمی تند بانها چشم به خواهرزاده های کلا نتر از خود

دارند و خواب روزی را می بینند که خود امپریالیست شده دیگران را به همین شیوه استثمار کنند و گرنه دولت واقعا کارگری و انقلابی با تکیه بر ملیونما از حاکمیتش و وطن بی محابا بندگان و وابستگی به امپریالیسم راپاره کرده / قروض انرا ملی کرده و منابع مالی خود را عمدتاً از داخل وارد کارخانه و کارخانهای و ملیونها و وطن پرست و انقلابی داخل می نمایند خواهی شد کرد .

لنین کبیر در مورد وامها و قروض امپریالیسم می نویسد " . . . هنگام دادن وام شرطی کنند قسمت معینی از آن به مصرف خرید محصولات و کشتی و غیره . فرانسه طی ۲۰ سال اخیر (۱۸۹۰ - ۱۹۱۰) بکرات باین وسیله دست زده است . صد و سرمایه به خارج و وسیله تشویق صد و رکال به خارج میگردند . " و " فرانسه هنگام دادن وام بروسیه ضمن قرارداد بازرگانی مورخه ۱۶ سپتامبر سال ۱۹۰۵ / این قرارداد تحت " فشار " قرار داد و تا سال ۱۹۱۷ گذشتهای معینی برای خود تحصیل نمود . " (۱)

امروز ساخت کامل شیوههای سرمایه داری و امپریالیستی نسبت به دوران لنین / شرایط و زیرکیهای امپریالیسم نیز رشد بیشتری یافته و موارد جدیدی به شرایط انحصاری پرداخت قرضی افزوده شده است . از جمله اینکه کشور اعتبار دهند علاوه بر اینکه ارائه وام را منوط به اختصاص بخشی از آن برای خریداری کالا های تولیدی خود می کند / نحوه و چگونگی مصرف بخش دیگر آنرا نیز تعیین می نماید . یعنی امپریالیسم صرفاً برای اهداف و پروژه های وام میپردازد که سود - اقتصادی - سیاسی آنرا در برداشته باشد و شرایط را هر چه بیشتر برای توسعه بازار و کسب حداکثر منافع اقتصادی و استحکام نفوذ سیاسی آن تسهیل کند . مانند توسعه راه ها / امور ترانسپورتی / ایجاد شبکه تلفیاتی وسیع مانند رادیو و تلویزیون / توسعه و تجهیز اردو و پلیس و سایر قوای سرکوب کننده / ایجاد فارمها و مؤسسات زراعتی و تولید مواد خام و اولیه صنعتی برای صدور به آن کشور و غیره . همچنین امپریالیسم جاسوسان متعدد و درنگارنگ خود را در لباس متخصص و مشاور و غیره به همراه وام و طرح دقیق و اجرایی و چگونگی

(۱) - امپریالیسم بمثابة بالا ترین مرحله سرمایه داری - لنین - چاپ

مصرف آن / بکشور و ام گیرنده گسیل میدارد و معاشعای هنگفتی را از محل عمان و ام بکشور و ام گیرنده تحمیل میدارد (۱) این همه علاوه بر سود بسیار بالای قروض و انواع تکتانه و کار مزد بانکهای کشور اعتبار دهنده و سایر حیف و میل ها است. در حقیقت امپریالیسم هم از توبره میخورد هم از کاهدان. "کشوریکه و ام میگیرد معمولا* از کل مبلغ و ام / ۹۰٪ بیشتر عایدش نمیشود. ده درصد آن عاید بانکها و سایر میانجی ها میگردد." (۲) این ده فیصد کار مزد معمول اوا و آخر قرن ۱۹ و اوایل قرن ۲۰ بوده امروز به مراتب بیشتر شده است.

گذشته از انگیزه اقتصادی و امها و قروی / امپریالیسم و ایادی آن - خواهان امتیازها / حرکتها و گذشتنهای سیاسی نیز میباشند. گسیختن از یک جناح و پیوستن به جناح دیگری از امپریالیسم (کشور و ام دهنده) / دادن - را "می مثبت یا منفی به فلان پیشنهاد در مجامع بین المللی / دفاع از تجاوز فلان امپریالیسم به حقوق فلان خلق مستعمرات / کمک مادی و معنوی / عملی و فکری به سرکوب فلان جنبش انقلابی (۳) / قرار گرفتن کامل در سارت کشور و ام دهنده مو همه و همه در جمله خواستهای سیاسی کشور و ام دهنده میباشد.

(۱) - توجه کنید به پروژه ملی پس که از محل قرغه هند و ایران و شوروی و - اقاماران اجرا* میگردد و فشارهای شرقی و پروژه های نفت و گاز شمال و سن عیند و . . . امروزه قروی شوروی و اقاماران همراه با اصطلاح متخصصین و - مشاوران رنگارنگ آن بهترین نشانه و بیانگر حقانیت مدعی فوق است.

(۲) - امپریالیسم بمثابة بالا ترین مرحله سرمایه داری می ۷۸ لنین چاپ چین. (۳) - بر همه معلوم است که رژیم سیاه و شبه امپریالیست ایران نقش بسیار فعالی در سرکوبی انقلابات جهان دارد. هم اکنون روسیه سیاهکاری شاه - حاکم ایران بطور روز افزون کلان شده میبرد. او با ارتش کاملاً تجعیز شده خود انقلاب طغیان را بخون کشیده ضربات فراوانی به انقلاب اعراب وارد کرده رژیم رודزیا / آفریقای جنوبی و اسرائیل و عمان و . . . را با همه اشکال تقویت می - کند. خلاصه گوئیم / پول نفت ایران عاملی بسیار مؤثر است. . . .

یکی از نمونه های بس وقیحانه د خالت سیاسی - اقتصادی / که شرط ضروری وجدائی نباید یز قروض امیرالیستی است / قروضی است که قرار بود حکومت نهایت ارتجاعی وفاشیستی شاه ایران به د اود بیچاره بپ رد ازد . قروضی برای فابریکه صنعت هرات وقند هار (ایران شدیدا د جار کبود سنت است و همه ساله صالغ گزافی سنت از خارج میخرد . تولیدات فابریکات هرات وقند هار قرار بود به ایران صادر شود .) راه آهن سراسری افغانستان که بندر اسلام قلعه (سرحد ایران - افغانستان) راه تورخم (سرحد پاکستان - افغان - نستان) متصل می نمود . د رواقع با اعمار راه آهن مزبور پول افغانستان راه آهن ایران را که از طریق ترکیه به اروپا می رود به راه آهن پاکستان و هند تا بلند کنند و وارد کنند کالاهای صادراتی کوریای جنوبی / ژاپن / - استرالیا . . . به ایران) متصل می نمایند و تشعیرات فراوانی برای تجارت روز - افزون ایران و غرب با کشورهای آسیای غربی فراهم می نمود . وام برای خرید - اوی موتورهای ایران ناسیونال که د رلین های شهری و گرزند و بیکاران تاد . (موتورهای مزبور از تولیدات فابریکات ایران ناسیونال متعلق به شاه ایران میباشد . این موتورهای قیمت های فوق العاده بالا تراز قیمتی که عین آنها بمصر فروخته شده افغانستان سود اشد .) پروژه آب حیرمند که استان آن بس قدیمی است و بقیمت خانه خرابی د هقانان افغانی و سبزی و شادابی مزارع و افزونی سرمایه " علم " صدراعظم و وزیر ربا سابق و نوکر خانه زاد شاه و بزرگترین فئودال - سرمایه دار ایران تمام شد . وام برای پروژه های زراعتی و مالیاداری که قرار بود د ر مستعد ترین نقاط افغانستان به اجرا د رایید و حاصلات آن به ایران حمل گردد . (ایران با مشکلات متعدد د ازد رک کبود مواد زراعتی و حیوانی

(از منفعه گذشته) - و تقویه امیرالایسم و ارتجاع جهانی و اینها همه امتیازات سیاسی است که رژیم ایران د رقبال حفاظت خود از جانب غرب میبرد ازد . د کتر اودن وزیر خارجه انگلیس و کارتر رئیس جمهور آمریکا با رجا و رها پشتیبانی خود را از شاه اعلام داشته اند / خصوصاً د ر این لحظه که خلق همیشه قهرمان ایران بپا خواسته اند . ما انقلابیون افغانی باید بیش از انقلابیون سایر نقاط پیوند انقلابی خود را با خلق قهرمان ایران استحکام بخشیم و بیش ازد یگران او شاع ایران را ب نظر داشته باشیم چرا که مستقیماً د رمعرض چماق سرکوب رژیم فاشیستی پوسید

روبرو است. فامیل شاه جانی گوشت بیخ زده و منجمد و فاسد شده را که تنها ارزش کود زراعتی دارد / رابقیقت بسیار زرد / حدود کیلوش ۵۰۰ ریال از استرلیا وارد کرده و بقیعت بسیار گزاف / حدود کیلوش ۳۰۰ ریال / بالای زحمتکشان و حلق ایران میفرستند. حلق قهرمان و همیشه رزنده ایران بارها گوشت عسای مز در را آتش زده و فامیل فاسد و چرا اولگر شاه را رسوا نموده اند. همچنین انواع تخم مرغ از اسرائیل و سایر مواد خوراکی از اقصی نقاط دنیا وارد ایران - میشود. (۰۰۰۰)

شرط اصلی پرداخت قروض فوق که توسط عربستان سعودی نیز تقویه میشده تفسیر جمعیت گرایش دارد از جانب شوروی امپریالیستی به غرب امپریالیستی بود. چیزی که در او میکوشید به آرامی ولی پیکرانه تحقق بخشد. ولی معذله ایداری و عشوئاری روسیه و حرکت بموقع عمال داخلی آن / در او را در اجرای آن ناکام - گذاشت و در نتیجه فروش فوق / جزانهائی که سود لحظه ای ایران را در بر داشت / مانند فروش موترغای ایران ناسیونال / پرداخت نکردید. (وعدۀ پرداخت قروض فوق هنوز جاری خود باقی است.)

نمونه فوق میتواند ملاک قضاوت در مورد سایر قروض باشد که افغانستان تا کنون از کشورهای خارجی دریافت داشته است. یعنی قروض مزبور کاملاً به خط - منی و استراتژی اقتصادی - سیاسی منافع قرض دهند متکی میباشند و منافع خلق های کشورهای قرض گیرنده مانند افغانستان تنها چیزی است که قطعا مرنظر گرفته نمیشود.

اگر شاه جانی ایران / این چوچه امپریالیست زنجیر گردن / نتوانست پلان خود را در رجعت به بند کشیدن خلقهای افغانستان به اجرا در آورد / شوروی امپریالیستی چه مستقیماً و چه توسط سگان درنده خود (کشورهای اروپای شرقی و عثمانی و آراس) پلانهای ممرات و قیحانه سر / امارت بارتروعد خلقی تراد را افغانستان با اجرا در آورده است و هنوز هم در رصد تعمیق و توسعه بیشتر آنها میباشند.

لنین کبیر / در عمر قهرمان و جاوید آن شوروی سوسیالیستی هنگامیکه بطور خستگی ناپذیر با امپریالیسم و سرمایه داری میزنید اظهار داشت: «در درون کشور (منظور کشورهای سرمایه داری و قرض دهند است - نویسنده) حتی یک معامله را نیز نمیتوان نام برد که ولو بطور تقریب متضمن آن سود کلانی باشد که از

همانجیگری در دادن وام به کشورهای خارجی حاصل میاید . (۱) (تا) کید روی -
جلا تا از (ها است) . ولی امروز شوروی امپریالیستی / کشوریکه خود را با اصطلاح
را عروراه لنین میداند / به حکومتی تبدیل شده است که سالها پیش مورد لعن
و نفرین لنین و خلق قدیرمان شوروی سابق قرار گرفته . نابودی جفا و داندان به خائنین
به راه لنین و شوروی لنینی - استالینی میاد .

افغانستان با انعقاد قرارداد ادی با دولت امریکا (۳۲۴) شمس - ۱۹۴۵
علا دی (صبی برد ریافت ۲۰ ملیون دلار قرض برای سرک سازی / تعمیر بند های
ارغنداب و کجکی و تکمیل پروژه نصر بغرات / بطور موثر وارد مدار قرض گیری
امپریالیستی گردید . (۱)

امپریالیسم که میکوشد هیچگاه موزه ناکند به اب نزنند / دقیقاً معادل
پ ولی که افغانستان از درك قره قل و سایر منابع دریا نگیهای آن داشت (۲۰
علیون دلار) به افغانستان قرض داد . ! ! در حقیقت پول خود مان را با قرض
دادند ! انهم با مفاد بسیار بالا ! !

و حال که زیرکی امپریالیسم را در دادن اصل قرض ملاحظه کردیم / بهنیم
که نوع مصرف آن " قرض " که بر واقع از شرایط اصلی پرداخت آن بود / چگونه
بوده است .

در راج ۱۹۴۶ (۱۳۲۵) قرارداد ادی بین دولت افغانستان و کمپنی
امریکائی " مورین کنورسن " برای سرک سازی و امور بیماری به مبلغ ۱۷ ملیون -
دلار منعقد گردید . بنا بر قرارداد / پروژه עבור برای مدت ۳ سال بوده و از درك

(۱) - امپریالیسم بمنابه بالا ترین مرحله سرمایه داری - لنینی ۸۰ جلد پنجم

(۲) - افغانستان قبلاً تمیز قروضی از خارج دریافت داشته بود . مانند قروضی
که امان الله خان از شوروی لنینی گرفت . ولی قرض منور را هیچ عنوان نمیتوان
شامل قروض امپریالیستی دانست چون یا بلا عوض بوده و یا کاملاً " منافع ملی و خلق
های افغانستان را در برداشته است . سایر قروض با شرایط امپریالیستی چند
تا " تیری در اوضاع سیاسی - اقتصادی - فتود الی افغانستان آنند استند . لذا ما
تاریخ قرض گیری افغانستان را سراز تاریخ ۳۲۴ عید انهم .

تصرفه ۲۰ ملیون دالر میزانی میباشند. ولی مع الوصف "قرارداد" در سال اول کل ۲۰ ملیون دالر صرفه خارج استثنای "طرح" رسید / بدین اینکه بدین گونه کارمشی انجام شده باشد / پس از تشریح شدن کیسه معلوم گردید که کمیتی در برابر طرح اشتباه کرده است. اما و متعجبانه اقل در برابر مبلغ پیش بین شده میباشد. لذا دولت افغانستان برای "تکمیل" کارنامه تمام کمیتها میبشود در سال ۱۹۶۲ (۱۳۴۱) میبشود در وزارت وام نماید. !! و امتحان کیسه مشابه حلقه های زنجیر با ساربتی بعد از یکری بدست میآورد همان خلقتهای وطن بسته میباشند.

روند فوق نامه امروزه داده داشت و بموقع پروژه بابه بیان دیگری سال و جاسوسان امریکایی پول میباشند / افغانستان قرضه دیگری برای "پروژه" وادی تعلیم "بگرفته است. ولی بعد از این پروژه طلسم شده شعبان ناتمام میبماند و از این پس پلان دیگر و از مالی به سال دیگر انتقال میگرداند است تا اینکه بالاخره حزب "دموکراتیک خلق" و "حکومت خلقیها" انرا به باد خود روسیه امپریالیستی تحویل دادند.

د افغانستان رایک بارد دیگری و در خلاصه مرور می کنیم : افغانستان برای - ایمیاری و پاسادی / سرزمین خود ۲۰ ملیون دالر خود را خود قرض گرفت / بدین حال آن بسیار ملیون دیگری نیز "قرض" گرفت و علی بنشاد الر قرضه میباشند. "قرضها" اپریالیستهایان جاسوسان خود را در وطن ما اعمار کردند / کمیتی "مورسن کور" و "خود را جاق و فربه نمیدانند و جاسوسان و شورجشمان خود را در "شرق وحشی" / سرزمین "پامیر و شکار و آب و تابه تاریخی و دختران چشم اغو و ... " بگردانند و افغانستان را زانو زده قرض شود اولاً بایستی تمام منابع اقتصادی خود (به خصوص پوست قره قیل که بمصورت بسیار مضحک و توهمین آمیز در اختیار امریکا قرار گرفت. توجه کنید که قره قیل صنعتترین صادرات کشور بود و تا "تیر قطعی" در اقتصاد فتودالی امروز داشت. / راهبرای برداخت مفاد قرض خود را اختیار امپریالیسم قرار دهد و برای اصل قرض نیز همواره مورد تنه بد امریکا قرار داشته باشد و برای رفع آن تنه بد چاره ای نداشته باشد جز اینکه سیاست داخلی و خارجی را نیز دست در اختیار امریکا قرار دهد. بدین روش دوم قصه نیز با امپریالیسم شوروی آغاز میشود که

هنوز ادامه دارد

خلاصه کنیم . داستان با ۲۰ میلیون دلار تقابل می . کار شروع شد و به امارت کامل افغانستان و دست بدست گشتن آن منجر گردید .

قروض پروژه " وادی هلمند " ^(۱) پروژی تأثیرات مخرب خود را آشکارا داد . بعضی در حالیکه ضد رأت افغانستان به امریکانست به واردات ازان کشور قروض دانست / با اینهمه افغانستان همواره با گسری موازنه پرداخت با امریکا مواجه بود . ژورنال شرق میانه در این باره نوشت : از ۱۹۴۶ (۱۳۲۵) به بعد مصارف متخصصین و معلمین و از همه بالا تر مصارف کمپنی " مورین کنورسن " - عایدات افغانستان را که از مدار حمایت بدست میامد جذب میکرد (۲) و همین جریده در صفحه ۳۰۷ جلد سوم خود نوشت (۱۹۴۹) در چند سال اخیر (بعد از قرارداد ۱۹۴۶) با مورین کنورسن تأملیات و مصارفات خدمات و خرید اشیا (کمپنی) نسبت به عایدات قرضی داشته است .

در حالت انحصارگران امریکائی وضع اقتصاد کی کشور فوق الماده پریشان . اخت . دولت برای جبران پولی که به اصطلاح متخصصین امریالیمس میپردازد و همچنین برای پرداخت سود قروض خود ناگزیر شد محصول گمرکی را ۵۰٪ افزایش دهد که موجب بالا رفتن فوق الماده قیم و خانه خرابی هزاران هزار مردم در سر روستا شد و بحران سالهای او آخر ^{حکومت} هاشم و دوره هشت شور و آواج مبارزات خرد و - بورژوازی شهری را بدنیال داشت .

امور فوق نتوانست درسی به حکومت ضد حلف افغانستان بیاموزد . بهرتر بگوئیم آنها اصولاً درسی درس آموزه نبودند . دولت در سال ۱۹۴۹ (۱۳۲۸) طی قرضه ای به مبلغ ۲۱ میلیون دلار با سود ۵/۴ فیصد از بانک صادرات واردات

(۱) - در صفحات دیگر کتاب توضیح داده ایم که پروژه وادی هلمند برای اصلاح اموری زراعتی و آبپاری کشور بلکه اساساً منظور امکان دادن قبایل کوچی افغان جنوبی در رنواحی هلمند بوده است تا از طرفی ایشان به عنوان چعاق سرکوب همواره خاری باشند در رهروی اهالی محل و ثانیاً " از سرگردانی آنها و مزاحمت احتمالی ایشان برای دولت اسوده باشند . گذشته ازان روابط ایران و افغانستان هم در پروژه منور بی تأثیر نبوده است .

(۲) - شرق میانه ۱۹۴۹ .

(اکسپورت اند امپورت بانک) امریکا دریافت داشت باین شرط احلی که قرارداد با کمپنی مورسین گورسن تجدید گردد. !! بناؤ مجلس وزیران در آوریل ۱۹۵۰ با کمپنی مزبور که حتی ساده ترین مردم مایه بی کفایتی / غرض ورزی و ماحیت امپریالیستی آن پی برده بودند تجدید عهد و میثاق نمود و حتی ساحه فعالیت آنرا توسعه داد. !!

ارامه ۲۰ میلیون دلار قرضه امریکا در سال ۳۲۱ دلار اخذ بد اعضا قرار داد همکاری تخنیکی ماده (اصل) چهارتم من (۱) گردید. (فبروری ۱۹۵۱) که نفوذ امریکارا تا بدان حد رسانید که افغانستان آن نه تنها متعهد گردید بد تشخیص و مقابله با امریکائی را وسیعاً در حیات اقتصادی - سیاسی اجتماع فرخنده کشور خالت دهد / بلکه متعهد گردید تا چنانچه با کشور را مؤسسه بین المللی دیگری کدام معاهده ای عهد نمود / پیش از پیش دولت امریکا از طریق اصل چهارم مطرح نموده و موافقه آنرا جلب نماید.

بدین ترتیب تا سال ۱۹۵۵ محض ترین منبع مالی قرض گیری افغانستان امریکا بود. ولی یاد رکذت رفیق استالین و تجدید نظر در راه پیرومند لنین / و حاکمیت یافتن رویزیونیسم در شوروی / شوروی نیز برای رسیدن آن امپریالیسم نهاد و بعنوان رقیب تازه نفس امریکا و شاه سوسیال امپریالیسم قد علم کرد. در ۱۹۵۵ دسامبر ۱۹ بولگائین و خرومنچف ضمن سفر اسپانی خود که بمنظور توسعه و تحکیم سیاست رویزیونیستی شوروی در این بخش جهان انجام میشد / به افغانستان آمدند. سفر مزبور رست یگانه پس از افتخاشات شد بد روابط بین افغانستان و پاکستان بر سر پشتونستان بود، همانطور که در گذشته نیز متذکر شدیم / مسئله پشتونستان یکی از وجود تبارز تشاد بین امریکالیسم امریکا و شوروی در این ناحیه از جهان است که بمنظور تخریب پاکستان / متحد امریکا در میان سنتو و همچنین راه یافتن شوروی بد بحر هند انجام می یابد.

(۱) - اصل چهارم مؤسسه امپریالیستی امریکا بود که بابت کار تو من رئیس جمهور امریکا تاسیس شد و اختصاص به کشورهای عقب نگاهداشته شده داشت. مؤسسه مذکور تحت پوشش کمکهای تخنیکی - زراعتی - طبی و غیره هدفهای امپریالیسم امریکا و متحدین آن را با جراد میاورد. برای کشورهای اروپائی مؤسسه مزبور با تغییراتی مطابق با شرایط اروپا / عین هدف را دنبال میکرد و بنام -

بدیهی است که شوروی در گرم نگاهداشتن شورجاده سخت زیانفع است .
 بنا بر توضیح فوق سفر رهبران عالمیته شوروی به افغانستان بی مورد
 نبود . بطوریکه انجمنه شفاغمن - خترانیهای خود در جامع و محافل رسمی
 پشتیبانی کامل خود را از داود اعلام داشتند / بلکه وعده انواع کمکها را از جمله
 صد ملیون دالر و ام راهبوا دادند . این کمکها و مخصوص وام صد ملیون دالری
 به نسبت وامهای قبلی چیزی باور نکردنی نشانه دست و دلبازی شوروی نسبت
 امریالیست در زمینه سرمایه گذاری در رشته چپاول و غارت خلقها میباشد .
 لازم بتذکر است که مجموع کمکهای بلوک کمونیست تا آن هنگام تنها ۱۴ ملیون
 دالر بود ! ! همانطور که قبلا اشاره کردیم تا آن زمان (۱۹۵۵) مهمترین
 قرض دهند به افغانستان امریکا بود که مجموع قروض آن طی چند سال ۱۹۴۵ -
 - (۱۹۵۵) بالغ بر ۷۰ / ۲۰ ملیون دالر میشد . (۱)

اگر زعمای افغانستان اتجنان شیفته و واله ۲۰ ملیون دالر قرضه سابق -
 الذکر امریکا شدند و اشفته سرعرجیز کشور را به امریکا دادند / طبیعی است که
 داود سفله در برابر صد ملیون دالر شوروی چگونه سروایکی بر پای رهبران
 شوروی چاکرانه بوسه زند و به عامل اجرایی سیاست نو امریالیستی شوروی
 سر - - - . بخصوص که روبلهای شوروی با اصطلاح " سرخ " نیز
 هست . از این سرخی گزافی بیش از هر چیز " حزب دموکراتیک خلق " در
 فریب مردم استفاده برده است . ولی امروز با به حاکمیت رسیدن حزب مزبور
 این سنگ نگهبان منافع شوروی امریالیستی / و سابقه مستقیم ناشیسم
 وطن فروشی این پیاوه بافان درون سپاه که نقاب سرخ بر روی زرد خود
 کشیده اند - - - است جهانی تفرقه افکنانه و امریالیستی - فاشیستی شوروی
 - - - - -

(از صفحه گذشته) - " طرح مارشال " سعی شده بود .

(۱) - به استاد کتاب " تاریخ خاورمیانه " تألیف ژرژ لیمافسکی وزیر
 خارجه امریکا وامهای انگشورتان هنگام عبارت بود از ۲۰ وام بمبلغ ۱۸ و ۱ -
 ملیون دالر با سود ۵ / ۴٪ برای واد هلمند و از ۱۹۴۷ تا ۱۹۵۵ ۹۰ قریب ملیون
 دالر از طریق کمکهای (؟) تخنیک و مبالغه پگری که مجموعاً ۲ / ۵ ملیون دالر
 میشود برای خرید غلات و خوار و بار و لی بموجب اسناد د پگریا بد مبلغ ۲۰ ملیون
 دالر قرضه وادی هلمند در سال (۱۹۴۵) را نیز به آن افزود که به این حساب

در هر گز شبه جهان / دیگر اکثریت خلقهای جهان نعمت اند که سرخی روبل
عای شوروی امریالیستی نه از دین سرخی انقلاب و مارکسیسم - انیسم /
بلکه بخاطر الوده بودن آنها بخون ملین زحمتکشان سراسر جهان و جمهو-
ریهای خود شوروی میباشد .

بهر حال / قرعه عد ملین داری شوروی نیز د قیقا نعمان ماعت - و-
ویزگیهای سایر قروض امریالیستی را داشت . چه در زمینه سیاسی و چه در
زمینه اقتصادی قرض منور منجر به وابستگی افغانستان بشوروی گردید که
نتیجه آن / نیانقده اوج ان حاکمیت حزب ضد خلقی و ضد ملی " دیوکراتیک
خلق " میباشد ، البته این عنوان یار داستان نیست . بگفته آن پیودانسا
چوچه هارا اخر شایز می شمارند . پایان داستان / خزان شوروی و
سگان انرا بیان میدارد . خزان که بهار واقعا سرخ و واقعا خلقی را بد نبال
دارد . درون باد چنین روز سترگ و گرامی !

همانگونه که در فوق اشاره کردیم / قیوس شوروی اسارت سیاسی -
اقتصادی افغانستان را بیامد خود داشت . اسارت مزبور در زمینه اقتصاد
عدتا در جامه پلانیسم پنج ساله (در دوره جمهوریت داودی پلانیسمی مفت
ساله جایگزینان شد) / مکتور و لشی و باصلاح اقتصاد رهبری شده و تسلط
شوروی و اقماران (اعضای کمکون) بر تجارت خارجی کشور تبارز نمود . و در -
زمینه سیاسی از طرف پیروی سیاست خارجی افغانستان از سیاست خارجی
شوروی (این پیروی تحت نام بیطرفی " مثبت " ! ! مثبت یعنی طرفداری
از شوروی انجام میگردد که با آمدورفت دولت تبارز شد و ضعف عایی
میشد است) و از جانب دیگر و معمر / ایجاد و رشد پیگرو حساب شده -
" حزب دیوکراتیک خلق " و " پرچم " بعنوان ستون پنجم و عامل قابل
اعتماد رساندن آن به حاکمیت دولتی میباشد .

گفتم امریالیسم و بخصوص سوسیال امریالیسم که نوا امریالیسم -
عصر است / خالی از حیثیاری نیست . لذا از آنجا که احتمال دارد سیاست
سکتراریستی و انفراد جویانه ترکی و باند او (" خلقیها ") با شکست روبرو

را (صفحه قبل) - مجموعه قروض امریالیسم تا سال ۱۹۵۵ بالغ ۷۰/۵ ملین
دلار میشود .

شور و موضع شوروی در افغانستان مورد خطرات واقع شود / روسیه امپریالیستی از هم اکنون باند ببرک کارمل را بعنوان "اشتنی" و در لباس باعطلاح ملّی و دیموکراتیک (توجه کنید به اعتراضات سلطانعلی گشتند در مورد تشکیل دولت باعطلاح ملّی با کمک گنیه نیروهای وطن پرست) برای انروز تربیه و آماده سازی نماید. ما مردم ملّی داریم کسیگویند "خره مان خراست حتی اگسالا نش عریس شود".

د ناله صد ملیون در الرا بگیریم؛ تا قبل از واهزبور عهد تکیه افغانستان بر باعطلاح امداد تخنیکي امریکا بود. چه از طریق اصل چهار و $\frac{1}{4}$ وجه از طریق موسسات خصوصی مانند "مورین کورسن" / "ایلمند اکسپدورین" "ترانس ورلد اریوز" و غیره. بقول زورلیخانسکی "چشم امید افغانها متوجه امریکا که صاحب ثروت و اطلاعات فنی بود / ... بود". ولی همین جناب / یعنی وزیر خارجه سابق امریکا باتاسف ابراز میدارد که "... خبر و ام صد ملیون در الکه غفلت شایع شد / سیاست امریکا را با مسئله سنگی مواجه کرد و تعادل را بهمزد". "... و با خشم تهدید می کند که" "... این بازی دود و زده و ایجاد رقابتی که در قبول کمکهای مالی و فنی شوروی صورت بگیرد از لحاظ روانشناسی (هم خطرناکی است و در مبارزه خاور و با ختر گستاخی بعضی ملل را بیشتر خواهد کرد و دولت افغانستان با قبول کمک شوروی و مبارزه با پاکستان ... با استقلال و حیات کشور خویش بازی می کند". (۱) (تاسفیدار ما است.)

اتاقی لیخانسکی حق دارد عیبانی باشد و هم بطور اقای رئیس جمهور آیزنهاور نیز محق است نسبت به ظاهر شاه بی مهرشرد. چون رقیب / بازو یا رازدستش ربوده است.

اری بازوهای این چنین ربوده شد؛ و ام صد ملیون در الی به نقطه عطفی در چگونگی وابستگی افغانستان به امپریالیسم تبدیل شد. تکیه اساسی بر با-
دعایح امداد های امریکا و متخصصین (جواسیس) خرد و کلان به تکیه
اساسی بر باعطلاح کمکهای مالی و تخنیکي و جواسیس روسی تبدیل شد. بهنش از
۶۸٪ قرضه خارجی پلان پنجم ساله از شوروی و قماران تاسمین گردید (۲) و -

(۱) - تاریخ خاور میانه - زورلیخانسکی - ترجمه داکترهای جزایری.

(۲) - پلان پنجم ساله و رشد اقتصادی افغانستان - ثکونین - سکو ۱۹۵۸ و

شوروی امپریالیستی و اقماران بر تجارت خارجی افغانستان تسلط شدند. جنگینی سهم گیری کشورهای دیگر در تجارت خارجی افغانستان در ۱۹۵۹ (۱۳۳۸) چنین بوده است. شوروی ۱/۲۳٪ - چکوسلواکیه ۶/۴٪ - هند ۱/۱۶٪ - آمریکا ۱۲/۶٪ - آلمان ۱۱٪ - پاکستان ۹/۷٪ (۱) تجارت خارجی کشور به نفع شوروی و اقماران و زیان آمریکا و هند و پاکستان تغییرات چشمگیری رونما شده است و این هنوز آغاز کار بوده است (۴ سال به بعد از شا هکار صد ملین دالری شوروی) و همانطور که همه میدانیم وضع فوق بطور مداوم به نفع شوروی و اقماران در تغییر بوده است تا امروز که دیگر افغانستان یکی از جمهوریهایی روسیه یا بهتر بگوئیم به ستم مره شوروی امپریالیستی تبدیل شده است.

در اگر چه گفتار د ویری انسان شناس امریکائی مبنی بر اینکه / کمک های اقتصادی شوروی به افغانستان گام اول برای تسلط سیاسی بر آن کشور است و بیطرفی " بحیث مرحله انتقالی بسوی تسلط " کامل سیاسی است / اساساً ناشی از منافع امریکا است / ولی مسخذا / در آن شبه ای را حقیقت وجود دارد و همانطور که دیدیم پیش بینی او با کودتای ۷ ثور ۱۳۵۷ بد حقیقت پیوست .

در اکتوبر ۱۹۶۱ (۱۳۴۰) موافقت نامه ای در مسکو و به امضاء رسید که بر اساس آن برای پلان پنج ساله دوم ضایع مالی و فنی تهیه شود . در دو سال اول پلان (۱۳۴۱ - ۴۲) قروض شوروی تقریباً ۵۰٪ مجموع سرمایه گذاریها در اقتصاد افغانستان محدود و ۷۵٪ کمک های خارجی را که افغانستان در مدت آن دو سال دریافت کرده بود / تشکیل میداد . (۲)

قبلاً گفتیم که دولت داود از زنگنه و قیحد و کشور بهر باره در " اقتصاد پلان گذاری شده " / " سکندور ولتی " واخذ قروض گسترشکن بد پیمانه وسیع و با شرایط اسارت با رسیاسی - اقتصادی بود (۳) . شوروی روی رویزیونیستی

۴ - " رشد اقتصاد ایران و افغانستان (پرا بلم شرق سیانه) اربا و زیان

۱۱۶۰ - نمبر ۳ .

(۱) - موفق اقتصاد افغانستان گلو سن - سکو - ۱۹۵۶ .

(۲) - دریافت اقتصاد مالیه / سکو - اکثر ۱۱۶۴ .

(۳) - در این دوران کار قرضه گیری محدوی توسعه و " ترقی " یافت که در این

زمینه نیز محتاج مشخص خارجی شدیم . همان بود که در سال ۱۳۳۷ شخصی

— امپریالیستی برای اولین بار در دوران عدالت دآود / سیاست عد خلق حویان و ضد خلق خود را در افغانستان به اجرا درآورد و ربحان بدت گویا انحصار اقتصاد کشور را بخود وابسته نمود و انچنان پای خود را محکم کرد که دولت های بعدی ناگزیر (ناگزیر به این دلیل که فاقد مایهت انقلابی و مردمی بودند) بودند انرا به حساب گیرند و با اصطلاح مراعات حال انرا داشته باشند. بطوریکه پس از سقوط دولت دآود / یوسف و دولت های بعدی بر "اقتصاد پلان گذاری شده" و "سکتور ولسی" و "بکارگرفتن مایه های بومین و متخصصان روسی در حیات اقتصادی — سیاسی — اجتماعی کشور عه گذاشتند. (دردوران اعتمادی و موسی شفیق شاه) نیز کمتر از عمر زمان دیگر بود. بدین لحاظ که انحصار خود وابسته به امپریالیسم غرب بودند.

"سکتور ولسی" و "اقتصاد پلان گذاری شده" اگر چه ظاهر و — مقوله کلکتوی و ضد سرمایه داری است / ولی مصداق حقیقت و محدودی نمود بیانگر چیزی بخصوصی نیست. امروزه و بارشده شیوه های متنوع سرمایه داری — و استثمارگرانه / حتی در کشورهای سرمایه داری نیز میتوان انواع گوناگونی از — مقوله های فوق و با اصطلاح سوسیالیستی و جمعی را شاهد نمود. سرمایه داران نیز برای کاهش رقابت فی مابین خود و نتیجتاً برای اتحاد در چپاول و غارتگری و کسب حداکثر منافع / بین خود اشکالی از کار جمعی را بوجود آورده اند. بدینشی است که اشکال مزبور خالی از مایه نیست. خصلت سوسیالیستی است. انحصار سرمایه داری مایهت استثمارگرانه و ضد مردمی و ضد کارگری هستند. در واقع انحصار برای تسهیل و تخریب بیشتر بهره برداری های سرمایه داران فعالیت می کنند نه چیز دیگر.

جایگاه اولیه یا کون اولیه نیز کاملاً بر کار دسته جمعی و حتی مالکیت — جمعی اعضای قبیله و کسین استوار بود و حتی از نگاه استثمارگری نیز بر تکیه اشکال کلکتوی در جامعه سرمایه داری بر مراتب رجحان داشت. با این وجود / انها نیز فاقد خصلت و ویژگی های جامع سوسیالیستی بودند.

(از صفحه قبل . . .) — (متخصص امور قرضه گیری!) بنام بلند باز چینی معاون بانک صنعتی ترکیه برای آموختن شیوه های قرضه گیری! به استولین افغانی به کابل آمد.

بنا بر این باید روشن شود که تعین کنند، خلعت سوسیالیستی را نقیصه
و مرد می‌نماید و عاقلانه و معقولانه نمی‌باشد. آیا این امر تعین کنند، عاقلانه
و عاقلانه ایجاد کنند، یا بکار ببرند، یا اداره کنند، عاقلانه و معقولانه می‌باشد. من
می‌باشد. به بیابان بگر / باب معلوم گردد که دولت‌های تحت حاکمیت آن عاقلانه
— عاقلانه حق حیات بر سر دارند چگونه دولت است؟ عاقلانه و معقولانه
کارگری سوسیالیستی است؟ یا یکی از انواع اشکال دولت‌های استثمارگر است.
و یا جامعه بصورت غریزی و تبسط انتخاب طبیعی افراد شایسته اداره می‌شود.
مانند جوامع ابتدائی؟

“اقتصاد پلان گذاری شده” و “سکتور دولتی” به شکل و بی‌شکل و بی‌شکل
وزیب و زشتی که باشد / تحت حاکمیت دولت بر دولتی واقعی خلعت مرد می
انقلابی و ضد استعماری دارد و لا غیر.

بنا بر این روشن می‌گردد که انواع پلان‌های اقتصادی و سکتورهای دولتی
کلیه دولتهای افغانستان تا به امروز (امروز که دولت عهد خلقی “خلق‌ها”
است و این کتاب تحت حاکمیت “سپاه و فاشیستی‌انها چاپ و توزیع می‌شود.)
حالی از سر گرفته خلعت ملی و مردمی بود و وگرنه حمایت استثمارگرانه و عهد —
ملی داشته و دارد. اقتصاد پلان گذاری شده و سکتور دولتی عامل مدد کننده
و بسیار قاطع و مدعی است در برابر رشد آزاد بورژوازی ملی. بوسیله و عامل فوق /
سیاست اقتصادی دولت بنا بر خواستگار اهریالیسم / اعم از “سرخ” یا “سپاه
ان / و بورژوازی گمراه و ربطی می‌گردد. یعنی اقتصاد پلان گذاری شده سرمایه
— نمای دولتی و خصوصی را به آن جنبه عاقلانه نمی‌تواند که بهر مورد اهریالیسم داخل
جوشهای اقتصادی — سیاسی اهریالیسم و به تبع آن سگان داخلی انرا تسخیر
و تضمین می‌کند فوق می‌باشد.

از این عاقلانه و عاقلانه پلان‌های پانزده ساله / پروژه‌های تفحصات نفت و گاز
و منابع زیرزمینی دیگر بخصوص مس / نوسه و شعلیم، قوای سرکوب و خرید تسلیحات
نظامی برای آن / توسعه و تحکیم تجارت و صنایع و اسدای ای / تولید زیاد
زراعتی — حیوانی مورد احتیاج صنایع اهریالیسم (مانند پنبه / انواع دانه
— های روغنی / پوست / بوم / رود و غیره) توسعه
راه — ها و — ها

ترانسپورتی (۱) و ایجاد فابریکات واسطه ای و ترسیم کالاهای ساخته امپریا -
لیسم میباشد . خود قضاوت کنید که کارکرد این امور که اکثریت سرمایه ملی و
بود چه پلانیها را می بلعد چگونه است؟ گاز را کی دیده است؟ جز اینکه همه
ان به شوروی / این " دوست و متحد راستین شمالی " (؟!) صادر میشود و -
برای تسخیر هند و ران مصارف گزاف تعمیریلی را بر روی دریای موبه افغانستا

(۱) - قرصه آمریکا و شوروی و رقابت فشرده آنها برای تأسیس راه های مواصلاتی
و ترانزیتی اساساً از منافع و خواستهای خصوصی آنها پیروی می نماید . آنها
میخواهند و میخواهند تا با اعمار راه های مذکور از طرفی نفوذ خود را در داخل
توسعه دهند (ایضا) از طریق تبلیغات مبنی بر انجام اعمال با اصطلاح خیرخواها
و عام المنفعه مثل مرگ سازی / مردم را قریب میدهند . (و از جانبی کالاهای
خود را به نقاط مورد نظر کشور برسانند و مهمتر اینکه هدفشان این است که از -
دریق راه های مزبور بتوانند کالاهای خود را از راه خشکی نیز به آسیای شرق -
در وروهند برسانند . بدین لحاظ است که می بینیم راه های هرات تا تورخم /
قند هار و اسپین بولدک و شاهراه کابل به بنادر شوروی در شمال (راه سالنگ)
پس از سالها هنوز عمده ترین و مهمترین طرق مواصلاتی کشور هستند . در حالیکه
مرکز افغانستان بدخشان / شرق / غرب / جنوبی و خلاصه کلیه نقاط دیگر افغان -
ستان / انجاهاست که مردمش هنوز نمیتوانستند و قدرت نداشتند اموال مصرفی
سرمایه داری جهان را بخرند / پس از سالهای سال جز کوره را نمی بینند دارند .
راه های که در ساعدترین فصل سال عبور از آنها خطرات فراوانی را در بر دارد .
در زمستان با اولین برف یا باران راه ها بند می آید و مردم این نواحی / مردم -
بیش از ۷۰٪ خاک کشور زندانی طبیعت میشوند . اگر چیزی ذخیره داشته
باشند با محرفا کتب باشند / زمستان را به بخار میوند میدهند و گرنه همه خواهند
مرد بدون اینکه کسی خبر شود . اگر مریضی داشته باشند / حتی ساده ترین
امراض مثل یک سرما خوردگی جزئی / مریضشان بی شک خواهد مرد . این همه در
شرایطی است که انسان بهاء رفته است / طبیعت را مقهور خود ساخته / دست
آورد های غلیم علمی دارد و کارهایی میکند که ۵۰ سال پیش حتی در سینه هیچ
دانشمند و نیز نمی گنجید . آری مردم بیش از ۷۰٪ کشور را در شرایط جوامع

تحمیل نمود (۱) . برای سهولت امر تجارت (در واقع چهارم سرمایه ملی و خلق افغانستان) شاعراه سالنڈ را با مصارف فوق العاده زیاد و نواقص متعدد انجنیری به افغانستان تحمیل کرد . پروگرام اصلاح مزارع / زمین زرها / زمین ویرسها و فابریکات کود کیمیاوی و راپ پش میبرد تا اینکه مواد مورد ضرورت صنایع خود را تهیه کند و کود کیمیاوی را که از نگاه جنسیت بر تولیدات اکثر جمعوریهای آسیای این برتری دارد بقیمت فوق العاده ناچیز بخرد و کود کیمیاوی خود را بقیمت چند برابر با قیمت خراب بیا فروشد . (۲) همچنین در مورد مسکن و انگور شمالی / انار قند عار / مالته و زیتون و لیموی جلال آباد و سایر میوه های لذیذ افغانستان بکجا صادر میشود ؟ و با چه بهایی ؟ معلوم است به شوری و قیمت ؟ بهتر است چیزی نگوئیم ...

داستان سکتور ولتی نیز یکی از افسانه های عمیق غصب است و در همان د. وسید " شوروی امپریالیستی " درج است .

معمترین و بارزترین نشانه " سکتور ولتی " در افغانستان / فارماهای است . ما اسناد قرار داد و انفرادی دست نداریم . فقط اینقدر میدانیم که

(از صفحه قبل) - ابتدا اشیای سرزمین / کاملاً بسته و بدون طرق ارتباطی با دیگران . اینها پیش از هر کجای دیگری به همراه و وسایل ترانسپورتی دارند ولی امیرها نیستند فقط در فکر کسب منافع خود هستند و صرف همان راه ها و طرق را - اعمار میکنند که بتواند بنحوی خواستار طاعانه اشان و برآورد سازند بهتر و بمصدق هم مال و عم نداشت / از این رهگذر با تسهیلات وام فریبانه / خود را بعنوان افرادی خیر و نیکوکار نیز مردم معرفی می نمایند .

(۱) - آن مقدار از گاز شمال را که ۴۴۶۵۵ درگاه و سایر شهرها بخور میکنند در حکم گداز چرخه مورد است و طبعاً نمیتواند دلیل بر حاکمیت کشور بر منابع زیرزمینی خود باشد . شوروی امپریالیستی گاز خود را بقیمت شان بین المللی و حتی بهشترا از آن به کشورهای اروپا شرقی و غربی میفروشد . ولی گاز افغانستان و ایران را بقیمت - همانی فوق العاده ناچیزی بخور و جایگزین گاز فروخته شده خود می کند . چند سال پیش ایران با الحاق از آمریکا و احتیاجات مالی خود برای خرید مدرن ترین وسایل حمل و نقل زمینی روسی برای ارتش و انواع سلاح امریکائی / بهائی گاز - (۲) - بد صفحه ۲۱۷ - همین کتاب مراجعه شود .

مستعاضاد رابعاد وسیعتری
 " سکتورد ولتی " و " اقتصاد پلانگذاری شده " نوع استعماری - استی
 ان که در افغانستان نیز از همان نوع در جریان است / گذشته از تأثیرات اقتصادی
 و مالی کوتاه مدت / اثرات فراوان سیاسی - اجتماعی دراز مدت و کوتاه مدت
 فراوانی نیز در بردارد . محتملترین این تأثیرات برای کشور عقب نگذاشته شدن
 ماندن افغانستان / خلعت ضد بورژوازی ملی بودن ان عامی باشد . ویژگی منسوب
 در قیقا " مترادف با مامعیت ضد ملی (عداستقلال سیاسی - اقتصادی ملی /
 ضد صنایع ملی و ضد تجارت ملی) انفاست . اقتصاد پلان شده ساحه هر -
 عمل ازادانه و در نتیجه ابتکار عمل بورژوازی ملی را شدیدا محدود و مشروط می
 نماید . عمده ترین و حیاتی ترین شئون اقتصادی - صنعتی را از دست بورژوازی -
 ملی بد راورد و بدست بورژوازی کپرادور - تجاری در کشورهای پیرامون و امپریالیسم
 سنی غرب و بدست بورژوازی کپرادور - بوروکراتیک (دولتی) در کشورهای
 وابسته به سوسیال امپریالیسم / می سپارد و سرمایه های بورژوازی ملی را تشکلا
 در ان رشته هایی که تسبیل کننده یا موافق بهره برداری های اقتصادی - سیاسی
 امپریالیسم است / ویران رستترین حالت ان / هیچ تعارضی با خواستهای
 امپریالیسم ندارد / اجازه فعالیت میدهد . این رشته ها همان رشته های
 واسطگی و دلالی / اعم از صنعتی (مونتاژ) یا تجاری / میباشد .
 دولتهای کپرادورنه تنها با اقتصاد پلان شده / همانطور که فوقا
 باختصار اشاره شد / سرمایه های ملی / اقتصاد ملی و سیاست ملی را به بند می -
 کشند و امپریالیسم را / بهر رنگ که باشد / بر کلیه شئون حیات کشور مسلط
 میسازند / بلکه با " سکتورد ولتی " همان خط مشی را با سرمایه های دولتی
 (سرمایه ای که از بورژوازی ملی و سایر اقشار خلق در دیده شده است) پنصه
 اجرا در می آورند و با مجموعه سیاستهای ضد ملی - ضد خلق خود در زمینه های
 اقتصادی - سیاسی / از طرفی در سرکوبی بورژوازی ملی و خرد بورژوازی رو -
 بر شد ممرانه میکوشند (بحث بر سر سرکوبی کارگران و کمونیستها نیست . چون
 بورژوازی ملی و کپرادور در این مورد وحدت نظر و عمل دارند) و از جانب دیگر
 و با بیای سرکوبی بورژوازی ملی / بورژوازی کپرادور (در افغانستان و کشورهای
 مشابه مانند ایتهی بورژوازی کپرادور - بوروکراتیک) را رشد و ارتقا میدهد

وید بین ترتیب در ساخت اجتماعی و سیر طبیعی تکامل جامعه اخلاقی بوجود می-
آورند. همین اخلاقی است که منجر به اخلاقی در کارکرد نیروهای طبقاتی جامعه
و حذف نسبی دوران سرمایه داری در اینگونه جوامع میشود. همین اخلاقی امر-
یالیسم و همین تسلیم طلبی قشر فوقانی بورژوازی ملی که به بورژوازی کمپراد ورتیدیل
میشود / است که موجب سلب قابلیت و استعداد مبارزه قاطعانه با امپریالیسم از
بورژوازی و خرده بورژوازی و انتقال آن به طبقه رزنده و بالنده کاگر شده است.
(چون بورژوازی ملو و خرده بورژوازی اصولاً و اساساً دارای همان انگیزه ها
استثمارگرانه بورژوازی کمپراد و امپریالیسم هستند و سیر تکامل آنها / حتی اگر
اجازه تکامل ازادانه را داشته باشند / بورژوازی ملی کلاً و خرده بورژوازی قسماً
بطرف بورژوازی کمپراد و سرمایه داری است که آن نیز خصوصاً در عصر کنونی
بدون ارتباط با امپریالیسم / یا خود امپریالیست بودن یا خدمتگذاران بودن / -
امکان ندارد .) همین اخلاقی است که مقوله جدیدی بنام کشور عاری نیمه
مستمره - نیمه فئودال را در تکامل جوامع بوجود آورده است و بالاخره -
همین اخلاقی است که شیوه جدید و مرحله جدیدی را بنام شیوه مبارزه و -
مرحله عبوری " دموکراسی نوین " بوجود آورده است که بایستی از آن تمییز کرد.
برگردیم به قروض خارجی و میزان وابستگی اقتصاد کشور به آنها . تبلیغات
دولتی از دوران صدارت داود (اولین پلان پنج ساله) تا کنون مهمترین ارگان تنظیم
کننده اقتصاد کشور را وزارت پلان و مهمترین شیوه کشور داری در زمینه اقتصادی
اقتصاد رهبری شده یا پلان شده قلمداد کرده اند . پلانهای اقتصادی را -
بررسی کنیم و با زار قوام کمک بگیریم که زبان گویایی هستند برای واقعیات .
پلان اول ۸۰٪ / پلان دوم ۷۵٪ / و پلان سوم ۷۰٪ (۱) متکی به قروض
خارجی بوده اند !!

(۱) - پلان سوم توسط هاشم میوند وال پیشنهاد گردید . در دوران صدارت
میوند وال بین ازهر زمان دیگری بورژوازی ملی موقع یافت تا در حیات اقتصادی -
سیاسی کشور خالت نماید . او در جلسه ای در کلب مطبوعات امریکا (۱) حمل -
۱۳۴۶) در مورد قروض خارجی بیان داشت " ضروری است تا افزایش بار سنگین
در یون خارجی و شرایط امداد خارجی از احتیاط کار گرفته شود . به خصوص در -
بسیاری از اقسام جدید سرمایه گذارها اسما ر خارجی به پیمانها کمتر شامل است "

در پلان سوم پروژه های دولتی که با مشارکت یا با اصطلاح با کمک خارجی انجام میشود به ۱۹ میلیارد افغانی یا ۲۰ میلیون دلار بالغ میشود. در حالیکه سرمایه گذاری خصوصی داخلی صرف مبلغ ۸ میلیارد افغانی را احتوا میکرد. این تازه در حائ است که برای سرمایه داخلی در پلان سوم ۵۰٪ نسبت به پلان دوم افزودیم یعنی شده است که این خود از طرفی بیانگر نقش بیشتر بورژوازی ملی در اقتصاد کشور است و از جانب دیگر نمایانگر سرکوب شدن بورژوازی ملی از طریق اقتصاد رهبری شده میباشد. در حقیقت پلان سوم از بهترین و ترقی ترین پلانهای اقتصاد یک کشور بوده است!! حال خواننده عزیز! تو خود حدیث مفصل بخوان از این محفل!

در میان پلان سوم فوق الذکر / سرمایه های خالص دولتی بالغ بر ۱۲ - میلیارد افغانی بود. بنابراین کل سرمایه گذاریهای دولتی / اعم از آنها می گویا سرمایه خالص دولتی با مشارکت و با اصطلاح کمک سرمایه های خارجی پس بینی شده بود بالغ بر $12 + 19 = 27$ میلیارد افغانی بود (۱). ملا حظ میشود که در این مرقی ترین پلان اقتصاد ی هنوز کمترین سرخ دست و دولت کمپرادوری و مخصوص سرمایه معا و قروض خارجی است. ۲۸۰ ملیارد سرمایه بورژوازی ملی (با این فرض که همه آن متعلق به بورژوازی ملی باشد) که انشم جدا جدا اهرانگیده و اغلب سرمایه های ۵ - ۴ میلیونی بوده است / هیچگاه قادر نبود با سرمایه هنگفت دولتی و انعمه امکانات و تسهیلاتی که بوروکراسی دولتی برای آن قائل بود / رقابت نماید و دولت بابه بیان صحیح تر بورژوازی کمپرادور و عوامل امپریالیسم کماکان فعال مایشائی خود را محفوظ داشته اند.

دولت اگر چه بخاطر خصلت بوروکراتیک و ارجحیت منافع شخصی کارمندان آن عیبگاه تا جر خوب نبود ولی همواره بزرگترین تا جر - کمپرادور بود: است و همین امر بعنوان محضرتین مانع رشد بورژوازی ملی باید به حساب آید.

(۱) - اکثر پروژه های که با قروض خارجی رویدست گرفته شده یا نیمه کاره مانده و از پلان سه پلان دیگر انتقال یافتند و بالا خره نیمه کاره رها شده است و با هنوز پس سالها بهر حال بهره گیری نرسیده است.

علیرغم اینکه دولت یا مشاورت متخصصین و مزدوران داخلی و خارجی می-
 کوشید تا حداقلت و نگهداری از منافع امپریالیسم و ایستادگی داخلی انرا تحت نظم
 و نسق آورد تا بیشتر ران راه موفق گردد / پلان اقتصاد ی رایبه این ضلوع و رویه است
 گرفت / معذرا / هیچیک از پلانهای او / از جمله پلانهای ۵ ساله اقتصاد ی / طبق
 برآورد ها و پیشبینی ها انجام نمیشد و عملکرد های دولت طبق معمول سابقه در چار
 شست و پراگندگی بود . پلانهای پنج ساله بنا بر ضرورت های امپریالیسم و عوامل
 داخلی آن / در حین اجرا در چار تغییرات و در گونیهای میگردید . این تغییرات
 عمدتاً شامل انتقال بودجه از بخش های ملی و مورد می به بخش های نیمه ملی و
 ضد مردمی بود . جدول زیر تراحد و در بین و موید مدعی فوق است (اعداد
 جدول به فیصد است)

اول		دوم		سوم	
پیش بینی	اجرا*	پیش بینی	اجرا	پیش بینی	اجرا
۴۰ / ۶	۱۲ / ۵	۲۳ / ۵	۱۸	۲۷	۳۳
۲۸ / ۳	۴۹ / ۵	۲۵ / ۵	۳۸	۱۰	۱۶
۱۵ / ۹	۲۶ / ۵	۲۶ / ۸	۳۵	۴۲	۳۶
۱۱ / ۴	۷ / ۲	۱۴ / ۳	۷	۱۳	۱۶
۴ / ۸	۳ / ۸	۰ / ۴	۲	۸	۴

در صفحات پیش بکرات گفتیم که ترانسپورت و مخابرات عوامل هستند
 که بیشترین عملکرد را در رساندن کالا های امپریالیسم به بازارها و آب کردن آنها
 دارند و می بینیم که چگونه به بهای محروم کردن خلق های کشور از اصول و کاملاً ضروری
 و بنیادی خدمات اجتماعی (صهیبه / معارف / اعداد های اجتماعی / کودکانها

(۱) - " مراحل و نقاط عطف در سیر تحول اقتصاد افغانستان " - محمد عارف
 - غوث - مجله تحقیقات اقتصادی دانشگاه تهران - شماره های ۳۷ و ۳۸
 بهار و تابستان ۱۳۵۶

(۰۰۰) و بخصوصی زراعت که بیش از ۹۰٪ اقتصاد افغانستان بران تکیه دارد / رشد و توسعه داده میشود .

د برنامه پنجم به نهمین می‌رسد که رشد ارزش محصول ناخالص به ۲۵٪ برسد (سال پنجم) ولی معذ اعلی رغم د خالت علمای ریز و درشت د ران پیش بینی و اجرای آن / رشد مزبور صرف به ۸٪ (بنابر امار خود - شان که بسیار خوش بینانه است) / رسید که یاد ر نظر داشت ۲٪ رشد نفوس هنوز هم از آن کمتر بوده است (۱۱)

همچنین لازم بتذکر است که مجموع سرمایه گذاری سه برنامه پنجساله (۱۹۷۱ و ۱۹۷۳) بر اساس قیمت سال ۱۹۷۱ ۴۹ میلیارد افغانی بالغ میشود . که ۹۰٪ محصول ناخالص ملی در مدت ۳ برنامه (۵ سال) بود است . از این مبلغ ۲۱٪ پس انداز از منابع داخلی و ۶۷٪ ان ناشی از منابع خارجی بوده است (۱۲) . این است سسی استقلال سیاست " عدم انسلان " ادعای دولتهای دست نشانده و ضد ملی افغانستان .

جدول زیر اجمیت قروض خارجی و بار سنگین انرا بر شانه های نجه ، - زحمتگشان کشور / و مقایسه با امور مهمی همچون معادن و صنایع و معارف نشان

(۱) - ارقام فوق مربوط به برنامه سوم یا با اصطلاح مرقی ترین برنامه اقتصادی کشور بوده است . رشد سالانه محصول ناخالص ملی طی سه برنامه پنجساله فقط ۳٪ بوده است که یاد ر نظر داشت ۲٪ رشد نفوس رشد ارزش محصول ناخالص ملی صرف به ۱٪ میرسیده . بدین معنی است که ۱٪ مزبوره طبقات و اقشار حاکمه بخصوص بورژوازی که مراد و ر تعلق میگرفته و بنا بر این درآمد سرانه برای اکثریت مردم نه تنها هیچ افزایش نیافته بلکه حتی کمتر نیز شده است .

(۲) - Leiden 1974 M.J.Fry "The Afghani Economy"

به نقل از مقاله " مراحل و نقاط عطف در مسیر تحول اقتصاد افغانستان " - محمد عارف غوثی - مجله تحقیقات اقتصادی - دانشگاه تهران .

میدهد . (ارقام به ملیون افغانی است .)

سال	اعاده قروض و سودان	بودجه وزارت معادن و صنایع	بودجه وزارت معارف
۱۳۴۱	۲۵۸	۳۶۷	۵۴
۱۳۴۲	۵۴۳	۴۲۹	۹۴
۱۳۴۳	۳۷۹	۴۴۴	۶۸
ده ماهه ۱۳۴۴	۲۸۵	۱۸۷	۴۰

در سال ۱۳۴۷ تا دیات قروض خارجی و سود انهابه ۳/۴ ملیون دالر رسید و حالیکه در همین سال کل ذخیره اسما را خارجی افغانستان بانک یعنی بزرگترین بانک کشور / صرف ۷/۴ ملیون دالر بود . این خود نشان دهنده وابستگی بسیار شدید و روزیاید اقتصاد کشور با اقتصاد امپریالیستی و در نتیجه امکانات فراوان داخله حوضی امپریالیسم در کشور مان می باشد . بدیهی است که ماهه تفاوت قروض خارجی باید از رک سرمایه ملی اعاده گردد . یعنی هر روز که میگذرد سرمایه ملی کم شده می رود تا اینکه بالکل خاکستر نشین شویم . مانند آن دو کانداری که از ماهه میخورد .

جدول کسری بودجه دولت (ارقام به ملیون افغانی است .)

سال	۱۳۴۰	۱۳۴۱	۱۳۴۲	۱۳۴۳	۱۳۴۴
مبلغ	۸۰۴	۱۰۶۴	۸۵۴	۶۸۲	۵۱

کلیه کسرموازنه های فوق از رک قروض خارجی و شرایط نهایت شرم اوزو حقارت بهار تا مین میشت . میگویند مشک آنست که خود بهبود . ارقام

■ ■ ■ ارقام ستون منور عمدتاً شامل سود قروض است و کمتر اصل قروض را در بر میگیرد . اصل قروض خود داستان اسفنا نگیزد یگری دارد که در صفحات قبل تا حد ویدی به ان اشاره شد .

جد اول فوق نیز انقدر رگوباهستد * (۱) که دیگر هیچ حاجتی به تفسیر یا تفسیر ندارد .

سال ۱۳۴۴ | مقارن باد ولتداری هاشم میوند وال است که کوشید به نسبت ساید ولتھا تاحدودی " بیشتر " (نه کاملاً) بورژوازی ملی را ازادی عمل دعد ۴۰ م از او با آمدن اعتمادی وموس شفیق وبخندخص جمهوریت سرطانی د اود وابتکاراومنی برتظم پلانمای هفت ساله بجای پنجساله / هم گسر بودحه وبتبع ان / هم قروض خارجی سیرصمودکی فوق العاده تندی داشت . د اود بزرگترین / بی پرواترین و وقیح ترین گد این گریود تا آغاز کودتای هفت ثور ۱۳۵۲ . روسیای د اود جانی د ریزا برسیه رویی سردمداران کودتای هفت ثور / این " خلقیها " ی دشمن خلقهای افغانستان / این نوکران حلقه هگوش روسیه امپریالیستی / همچون همین کاغذ سفید است .

ترکی اوف / امین اوف / . . . طی ۶ ماه د ولتداری خود ملیارد ها قری از امپریالیسم نوین / شوروی رویزونیستی بیارورده اند . قروضی که با شرایطی بمراتب حقارت امیز تر و اسارت اورتر از قروض امپریالیسم امریکا وانگلیمس همراه میباشد .

مرگ براین سگان حافظ منافع شوروی امپریالیستی باد !
مرگ بر شوروی رویزونیستی / این امپریالیسم جهانخوار نوین باد !

— — — — —

(۱) — ازغان داریم که ارقام جد اول این کتاب / که از جانب ارگانها و موسسات دولتی تهیه شده و بطور پراکنده د رسالنامه های کابل وسایر منابع انتشار یافته است بسیار خوش بینانه است ودقیقا بیانگر واقعیت رقت بار اقتصاد افغانستان می باشد . آنها تحت اقاد رند شعائی از واقعیت راترسیم کنند . ولی محضاً از انجائیکه میگویند بحث نمونه خروار است / همین گرته یا شعانیز برای د رک — واقعیت نهایت ضد خلقی / ارتجاعی ونوگرشی د ولت عای بورژوا — گیرادر — کفایت می کند .

ج- معادن و صنایع :

در صفحات پیش نشان دادیم که سیاست اقتصادی از طرفی سوق دادن سرمایه های موجود در مسیر تجارت و مخصوص تجارت رباین بوده و از جانب دیگر با انحصاری کردن بخشهای عمده تجارت موجب انباشت سرمایه در دست معدودی از تجار و بوروکراتهای بلند مرتبه میشد و همچنین دیدیم که انتقال مرکز ثقل عمل بورژوازی به تجارت و سود خواری / سرمایه بیان دیگر / وابسته گی بورژوازی برای کالاهای خارجی و صادرات سنتی و غیر صنعتی و سود خواری باعث میشد تا از همان ابتدا بورژوازی را با سازنجیرهای نامرئی ولی نهایت محکم به غولهای سرمایه داری جهانی پیوند دهند .

تمرکز سرمایه در بخش تجارت موجب جلوگیری از رشد بورژوازی صنعتی / این انتقالی ترین قشر بورژوازی / میشود . بورژوازی صنعتی از انجا انتقالی ترین قشر بورژوازی است که از طرفی ناگزیر است برای تولید بهتر و سود اورترا بسیاری از عمده ترین جنبه های اقتصادی - فرهنگی - سیاسی فتود الیمم از قبیل شیوه های تولید / روابط تولید / سیستم بازار و توزیع / نهاد های سیاسی (مانند آزادی های فردی / رقابت آزاد اقتصادی / آزاد شدن دهقانان از قید ثبوت الماتا ان عماراد رفابریکات بورژوازی بکار گیرند / آزادی بیان و مطبوعات و غیره به نسبت بیش از آنچه که در نظام فتود الی وجود دارد / کلیه سیستم و چگونگی عملکرد ارگانها و بخشهای دولتی و غیره) / تقسیم بودجه کشور در شقوق مختلف انچنان که خود میخواهد (اختتامی دادن اکثریت بودجه به گسترش راهها / استخراج معادن / تولید انرژی / عکاتب و هوشنوتونها برای تهیه نیروی کارآمد مورد لزوم صنایع / توسعه روابط جمعی و مواصلاتی و تبلیغاتی خد متکذ ا بورژوازی) ۱۰۰۰ بارزه کند . بنابراین بورژوازی صنعتی بطوراشتی ناپذیرا فتود الیمم در تضاد است و از جانب دیگر با زهم بدلیل کسب اکثریت منافع خود با اعمریا - لیمم و سرمایه داری جهانی نیز در تضاد میباشد . بورژوازی ملی و بخصوص صنعتی هیچگاه حاضر نیست با بازارهای خود را د اوطا لمانه در اختیار رقیب خود (سرمایه داری جهانی) قرار دهد . بنابراین بطریق مختلف میگوید بازارهای داخلی را برای تحفظ کرده و حتی چنانچه قادر باشد / بازارهای کشورهای

د ویدایاراف خود را نیز از جنگ رقبای خود (سرمایه داری سایر کشورها) بدر آورد

امروزه ما شاهد حدت گرفتن تضاد مذکور در افوق بین بورژوازی صنعتی ژاپن و اروپا با امپریالیسم امریکا و شوروی هستیم . اگرچه تضاد عمیق / یعنی تضاد / بورژوازی ملی صنعتی با سرمایه داری جهانی بعد نشان آن بافتود الیم عمیق حد نیست ولی مع الوصف به مراتب از تضاد بورژوازی تجاری (واسطه فروش کالا های امپریالیسم جهانی در داخل / مثل بورژوازی افغانستان) با امپریالیسم شدید تر است .

بورژوازی تجاری و وابسته / که حکومت های افغانستان آن در رشد و توسعه - ان میگویند (۱) / بقا و دوام خود را وابسته به حیات سرمایه داری جهانی می بینند . در حقیقت دستار ایشان به تاج و تخت سرمایه داری جهانی بسته است . با هر لیز پاییه های تخت حاکمیت سرمایه داری جهانی / چهار ستون این " بورژوازی " صادر ر سراسر کشور های عقب گرا گذاشته شده به نرزه میماند . این بورژوازی شاخوس و و شوح تمام می اند که اگر تولید سرمایه داری جهانی با مشکلاتی مواجه شود / ایشان بخاک سیاه می نشینند . و نیز نیک میدانند که اگر در فروش تولیدات منور (که این وظیفه به عهده آنهاست) کوچکترین وقفه ای ایجاد شود / سرمایه داری جهانی و امپریالیسم یعنی پاداران آنها / همچون خری عاجز در گِل می ماند . که این انیای ماندن امپریالیسم بدان نابودی انتابیت . بنا بر این ایشان (بورژوازی کمپرادور) با بورژوازی صنعتی ملی و خودی / یعنی کسیکه میتواند با وارد کردن کالا های خود در بازارهای آنها / تولیدات امپریالیسم را با بحران ورگود مواجه نماید و خوابشای طلا یی و خوش انداز را با کاسون میامو و جنتال تهدیل کند / شدیدا " / مصمانه و پیگیر بارزه می نمایند .

این بارزه جنبه های مختلفی را شامل است . مبارزه از طریق تند و تند های سیاسی - اقتصاد ی که توسط قوانین دولت و حکومت وابسته به سرمایه داری جهانی اعمال میشود . مانند مالیات ها / عدم اجازه ساختن زیر بنای لازم برای صنعت

(۱) - " حلقیها " همین بورژوازی واسطه و دلال را بشکل بوروکراتیک ان می - بر دارند که ادامه بخشی از سیاست دایر است .

قیود و شرایط بازدارنده برای ایجاد فابریکات مستقل / قوانین گمرکی / حمله های متعدد برای بدست آوردن بازار (امپریالیسم برای مدتی کالاهای خود را بقیمت ارزان تر از تولیدات ملی کشور مورد نظر / بازارهای آن سرازیر میکند . بطوریکه بورژوازی تازه سربرآورده و ضعیف ملی قادر بر رقابت با آن نبوده بزودی با فلاس میگراید . بدین ترتیب امپریالیسم موفق میگردد باورشکست کردن بورژوازی های صنعتی - ملی بازارهای آنها را تصاحب نماید . امپریالیسم پس از اخراج بورژوازی صنعتی و ملی از بازار / زبان تاکتیکی خود را که از درك ارزان فروشی موقتی نصیبش شده بود / چندین برابر میویراستراتژیک / جبران می نماید . / تهدید و شانناژ (سرمایه داران ملی را با عناوین مختلف به بند می کشند / اموالشان را مصادره می نمایند / علنا و به بیعانه های مختلف / از حمله رایج ترین آنها / اشتراك در ركود گاه غنم دولتی / می کشند و یا در كار تولید آنها با شیوه های مختلف از قبیل جلوگیری از رسیدن مواد اولیه / خرید با فربك كارگران و غنا سر مرتجع كارگری و اخلال می کنند)

گوتهامسخر / بورژوازی تجاری کپراد و رعمراء بادولت مرتجع و خد متدار امپریالیسم جهانی و فتوایسم داخلی سرخپو . امپریالیسم جهانی / بورژوازی ملی صنعتی را زیر فشارهای گوناگون خرد و خمیر می کنند . میاوریکه قلبی از آنها گه خوب خمیر شده اند / برای نجات باقیمانده سرمایه و هستی خود / ناگزیر از - منافع د رازمدت و کمب حد اکثر منافع صرف نظر کرده و با پیوستن به اردوگاه بورژوازی کپراد و رعمراء خد متدار امپریالیسم جهانی گمر می بندند .

چنان استکه در کشور های عقب نگا داشته شده / مثل افغانستان / بورژوازی تجاری را با این ارزشد سرسام اور و غیر منطقی ای (به نسبت رشد سایر اقشار بورژوازی) برخورد اراست . چنین استکه بکرات شاهد فتوای نهادهای بیروزی هستیم که امروزه با نقاب جدید و رنگ و روغن زده " سرمایه دار " و " تاجر صاحب " و " دوشهر سکونت کرد مو " گادی " اختصاصی خود راه " موثر " اختصاصی تبدیل کرده - اند . چنین استکه می بینیم سرمایه داران ما / برخلاف بورژوازی نوع کلاسیك و غریبان / خالی از هرگونه گرایش انقلابی و مترقی میباشند . چنین استکه اغلب سرمایه داران ما / گذشته از ظاهرشان / همان پندارها / خواسته ها / تفریحات و گرایشات سردارها و فتوایانها را دارند . چنین استکه اغلب با دیدن سرمایه داران

اینگونه کشورها / مثل " خرمغان خراست / پالانش عوض شده " در هن
بیننده تداعی میشود .

در فوق دیدیم که چگرنه از بورژوازی انقلابی هیچ نماند و از بورژوازی -
(منظور سرمایه داری کلان است .) / محتاط ترین / محافظه کارترین و ارتجاعی -
ترین قشران مانند ورشد کرد - همین قشر (بورژوازی تجاری - رهایی که بعداً به
بورژوازی کمراد و تبدیل شد .) بعداً با سروسورت گرفتن اموراتش / یعنی -
در زکدن بورژوازی صنعتی / رقیب سرسخت خود / از میدان / در ساحه صنعت
نیز وارد شده و دست به تأسیس با اصطلاح فابریکات صنعتی نیز میزند . این
گونه صنعت / همچنانکه قبلاً تمیز توضیح داده شد / نهایتاً میتواند صنایع
مونتاز و واسطه ای باشد - یعنی زائده و جزئی از صنعت امپریالیستی .
بنابر این بورژوازی صنعتی نیز با خویشاوندی بسیار محکم و قشره بها
بورژوازی کمراد و - تجاری و بدلای آن / با سرمایه داری جهانی پیوند های محکم
و غیر قابل گسیختن برقرار می کند .

از این پس بورژوازی کمراد و و امپریالیسم در جهان تار و پود و روابطی
قرار میگیرند که هیچکدام را بازاری رهایی از آن نیست . امپریالیسم ناگزیر
بدفاع از اعمال خود است و بورژوازی کمراد و نیز مشابه سگان پاسدار منافع
امپریالیسم / ناگزیر از پشتیبانی و حفظ امپریالیسم و ضافع آن در برابر خلقها
کشور خود میباشد . آنها هیچ عنوان و هیچ وجه اجازه تخطی از قوانین محافظ
منافع امپریالیسم و سرمایه داری جهانی را نمیدهند . کنند قوانین با اصطلاح
مترقی / " در موکراسیها و انقلابات " و جمهوریت های نشاءت گرفته از بالا (۱)

(۱) - حتی اگر این جمهوریت ها مانند جمهوریت " خلقها " با اصطلاح در مو-
کراتیک و با شعارهای میان تعدد و خشان با اصطلاح انقلابی و با بیرق سرخ باشد .
اینها همه سر و پا از یک قماش اند . در گذشته بورژوازی بیرق سفید راه نشاءت
آکی و درستی بالا میکرد و مردم را فریب میداد . امروزه نیز خرده بورژوازی -
ارتجاعی شده بیرق سرخ را بلند می کند بخوف فریب کارگران / زحمت کشان و انهای
که واقعا " وادقانه حاضرند با خون خود بیرق کارگران و انقلاب را گلگون و آتشین
سازند . این فریب در سرآسرجهان بسیار بکار برده شده است . (عمدتاً بوسیله
(بتیقه در صفحه بعد)

دلمه و نیمه جزیرا و تیز و پرورنگ و روغن بر طلا هر چه حکومت و دولت های محمد خلقی و نورنگ
و آب باخته این کشور هانیست .

تتلا و تتهاراه و از گونی حکومت مذکور تا میس یک کشور راستی آزاد / با
صنایع و اقتصاد بر راستی مستقل و سیاست بر راستی خلقی و دموکراسی اکثریت /
انقلاب متحدانه توده های زحمتکش و استثمار شده است ، چون پرور وازی در تاریخ
خلیج فارس اینگونه کشورها بکرات ثابت کرده است که نمیتواند مبارزه توده ها را
برای هدف فوق رهبری کند / این مسئولیت و رسالت سترگ / این وظیفه ناپودی

امیرالیم و رعائی خلقهای زحمتکش / بعد از طایفه بالنده و رزمنده کارگر
محصول شده است . اید تولوزی طایفه کارگر امروز عنوان تنها اید تولوزی نجات
بخش خلقهای در بند / بعنوان تتهاراه و پرور و زنده هر گونه مبارزه ناسیونالیستی
در سطح جهانی تثبیت شده است .

پس از مقدمه مختصر فوق / برای روشن شدن هر چه بیشتر مطالب فوق /
رشد پرور وازی صنعتی افغانستان را در رابطه با سیاست اقتصادی - استراتژیک
حکومت و دولت های افغانستان / بررسی میکنیم :

درد و ران شاه امان الله خان چندین کارخانه از قبیل گوگرد سازی / صابون
- پزی / صنعت / نجاری / پشمینه بافی و غیره تا میس با گسترش یافت -
و خدمات ایجاد آن فراهم گردید / که همه آنها به نسبت د سیمه د شمنان ترقی
و تعالی کشور و خانه جنگیها از کار بازماند . بعضی از آنها پس از روی کار آمدن ناد و /
با تفریق و پراشیدن د آغاز کار کرد . بطوریکه درد و ران ناد در د . (و د سیمه)
صنعتی همچون صابون سازی / ترمیم و تر / تیل سازی / حراپ بافی / نخ تابشی
پشم و پشمینه بافی و نجاری وجود داشت .

د رسال ۳۱۲ از میان چهار شرکت انحصاری (سهامی) افغان / تئویرات
پترول و شرکت پشتون (وحدت) ۳۰ شرکت خصوصی تتهاد و شرکت راکه د رزمینه
نصاحی فعالیت داشتند / میثوان گفت تا حد و دی صنعتی بودند / بقیه هم
شرکتهای تجارتی بودند یا محض کارگاهی (ورکشاپ) با سرمایه های جزئی

شوری امیرالیم (لذا دیگر چندین مؤثر نیست) آری امروز دیگر خلقند
تهد آنند که هر " سرخی " واقعا سرخی انقلاب نیست .

داشتند. برای اولین بار فابریکه صنعتی با اساسات نیمه صنعتی در سال ۱۳۱۵ با تشکیل شرکت نساجی به سرمایه ۱۵ میلیون افغانی ایجاد شد. این فابریکه نیز بنابر همان پالیسی ضد خلقی حکومت سردار هاشم و اخلاف او مبنی بر انقیاد بورژوازی صنعتی / که در پیش تذکر رفت / با سرمایه دولت (۱۰ میلیون افغانی) و تجار تاجران و در (بانک ملی ۸ میلیون افغانی / شرکتشای انحصاری قوه قل ۱۸ - ۱۰ میلیون افغانی) تشکیل شد. صرف مبلغ ۵ (میلیون اسفام شرکت نساجی از تقرر عرسیم ۱۰۰ - افغانی توسط بانک ملی در معرض خرید بورژوازی ملی گذاشته شد. اکثریت سهام مزبور (۵ (میلیون افغانی) نیز نصیب تجار شد و نه بورژوازی - صنعتی که تبارز چندانی نداشت (۱) . کم بودن سرمایه بورژوازی ملی و پراکنده بودن آن (سهام مزبور بین تعداد نسبتاً زیادی از تجار منتقل تقسیم شدند) -

(۱) - در این هنگام سه فابریکه نساجی کابل / جبل السراج و قند هارویا، فابریکه چرب بافی که کلا " (هر چهار فابریکه) دارای ۴۰۰ پایه ماشین نیمه - صنعتی بودند و فابریکات مایون پزی (کلا " روزانه ۳۰۰۰ کلوچه) و گوگرد سازی (روزانه ۹۰۰۰ قطن) عمده صنایع افغانستان را تشکیل میدادند. صنایع دیگری از قبیل بوت دوزی / گلم و قالین بافی / پوستین دوزی / دگمه سازی - مطابع (۶ مطبعه) خرد و کلان که تماماً دولتی بودند / تریپمونت / ماشین خانگی (شامل تجاری / اهنگری / رنگ سازی) نیز وجود داشتند که بدلیل محدود بودن - انشا و همچنین استفاده از وسایل تولیدی اولیه در انشا (اگرچه در بعضی از انشا از نیروی برقی نیز کار گرفته میشد و کوره ذوب فلز هم داشتند. ولی بعضی از نیروی دست و تکنیک های اولیه نقش اساسی را در تولید داشتند) نمیتوان انشا را جزو صنایع آورد. اینها عمدتاً در مرحله صنایع دستی و کارگاهی هستند و اولین گامهای بورژوازی اند در رجعت رشد و ارتقاء که چنانچه آزادانه قادر بر رشد بودند / می - توانستند به بورژوازی صنعتی تبدیل شوند. در صفحات آینده خواهیم دید که چگونه صنایع مزبور که به جز چند تا / بقیه اساساً متعلق به خرد و بورژوازی تازه - آلود / با انگشای گران روی میبود که را عسری را - برایش ناممكن میازد .

خود بخود با عنایت گردید تا اکثر تولیدی فابریکه بدست دولت و وزارت و
 - زی کمبراد و رسا شد. - با اینهم دولت باین اکتفا نکرده عوامل خود را در ارگان
 رهبری فابریکه وارد نمود و نظارت بر امورات انرا برسمت تاسه سال در انحصار خود
 گرفت. طبیعی است که با چنین اوضاعی و یک چنین رهبری ای که سر به اخراج یگران
 دارد و صرفاً در فکر منافع خود هست / چه عواقبی میتواند داشته باشد .

برای اینکه تاحدودی به وطن پرستی و دلسوزی این با اصطلاح و مدیران و
 سردمداران حکومت پی برده باشیم و محکی داشته باشیم برای سنجش میزان
 وطن پرستی انسان / قرار داد استخراج نفت را که حکومت ظاهره هاشم با
 شرکت امریکائی " ایلند اکسپلوریشن " عقد نمود و تصویب مجلسین نیز رسید / در
 نهم میل میاوریم. این قرارداد که در سال ۱۳۱۶ منعقد شد / نشان میدهد که
 عرگاه دولت های ضد خلق امکان داشته باشند / یعنی امپریالیسم بخواند /
 حاضر میباشند بهر سازیرقصند .

باری / این است شمه ای از قرارداد مزبور : در مقدمه ای که بمنظور تشریف
 اصطلاحات و بغرض محکم کاری و جلوگیری از هرگونه سوء تفسیر و " سوء تفاهم "
 !؟ آمده اصطلاح علمی و کاملاً مشخص " نفت " چنین تشریف شده است " نفت
 بمنزله کیه نفت خام / گازهای طبیعی / قهرها (اسفالت) مومهای طبیعی و
 مواد مشغله ازان و همچنین کیه مواد حاصله از اختلاط و امتزاج این مواد با
 مواد دیگر خواهد بود " (؟) عجیب است که انواع فلزات / ایاها و پرنسدها
 و حشرات رانیز شامل تشریف " نفت " نکرده اند . امروز هر کس میدانند که
 گازهای طبیعی (که انواع مختلف دارد) و مومهای طبیعی بهیچ وجه در جمله
 نفت نیست و باز امروز حتی بر اطفال مکتبی نیز روشن است که از امتزاج و اختلاط
 مواد گفته شده در تشریف که این فوق و سایر مواد / هزاران هزار ماده در لابراتوار
 های کیمیای حاصل میشود ، که بنا بر تشریف فوق و مواد قرارداد که در تاسی
 میباشد / همه انها بطور انحصاری به گیسائی امریکائی " ایلند اکسپلوریشن " تعلق
 میگردد . این هنوز افزاکار است ، لطفاً بدو ن اینکه بسیار سیار عصبانی شوید ! بعضی
 از مواد قرارداد را که در زیر میاید مطالعه کنید .

ماده ۱- حقوق " مانع اللغیر " (انحصاری) تفحص / اکتشافات و صفاری
 و استخراج و حمل و نقل نفت و سایر عملیات مربوطه آن در حوزه غیر انحصاری -
 و حق

انبار کردن / حمل و تصفیه کردن و عمل آوردن و صادر کردن " نفت " (توجه کنید به تصرف فوق . هر کجا نفت بدید یعنی همان معنی که در فوق آمد .) و سایر عملیات مختلفه مربوطان در طرق حمل و نقل واقع همین حوزه امتیاز و سرحدات کشور افغانستان به کمپنی تفویض می نماید .

ماده ۳۵ بند الف : کمپنی پس از یکسال که حق دارد در تمام افغانستان مطالعات انکشافی نماید / میتواند تا ۵ ایالت (! !) را بعنوان حوزه امتیاز خود انتخاب !! نماید . (۱)

ماده ۳۶ بند ج : ما " موهرین و مستخدمین کمپنی حق دارند از اذانه و بدون هیچگونه تشریفات در هر نقطه افغانستان حتی نقاط خارج از حوزه عمل کمپنی سفر نمایند و از هر یک از سرحدات کشور داخل و خارج شوند . صرف در مورد - بازید از مناطق نظامی با مستی اجازه دولت را کسب نمایند . (کسب این اجازه یکی از اسان ترین امور بوده است . در کراین " اجازه " در قرارداد مدون خالی نبودن عریضه بوده است و پس . اخرا استخراج نفت و متخصصین و - مشند سین انکشاف و بهره برداری چاه های نفت راجه به بازید از مناطق نظامی ؟ شاید انصافت را در قروانه تمس عسکری پالند ؟ ! و یا اینکه طبق تصرف واژه نفت / امور عسکری نیز یکی از حقوق پامواد حاصله از " نفت " است ؟ ! با چطور ؟)

ماده ۵ : کمپنی میتواند با اجازه دولت خطوط آهن / تلگراف / هر سیم و هواپیماش تا " میس نماید . (بهشت برای جاسوسان امریکاش) در صورت - استفاده دولت از تسهیلات فوق / البته باید نظر داشت اینکه " حتی الامکان کمتر موجب تضییع عملیات کمپنی بشود . " اجرت استفاده را بطور " مقبیل " خواهد پرداخت !! اگر باز از تضارف " اجازه دولت " صرف نظر کنیم / باید منور حزمشیا کردن کلیه احتیاجات حمل و نقل و مخابرات و جواسیس امریکا - بخصوص که اجازه بازید از مناطق عسکری را هم دارند .) و بهره برداری های

(۱) - در ان موقع افغانستان به ۵ ولایت و چهار حکومت اعلی تقسیم میشد !!

اقتصادی کمپنی (حتی آن‌ها نه تنها برای استفاده محدود دولت در امور زیرساختی شرط
 "که بموجب تحقیق عملیات کمپنی بشود" را قائل شده اند / امر کرده اند
 نهاد دولت درازا "استفاده از منابع" معقول " / که البته معنی آن خواست
 کامل کمپنی است / به‌مای اثرات پدید آید / چیزی دیگری نیست . به‌این وجه خود
 تضاد گیند افغانستان از کی بوده است / گوید دولت افغانستان کدام بوده اند
 کمپنی نهاد دولت به‌ماشم ؟

ماده ۶ بند الف : "حق الا امتیاز . . . به‌مبلغ بدمار شلینگ برای عمرتن
 (یکهزار کیلوگرم)" نفت "اغم از سرحد اخلی به‌ما نهاد راتی خوا عذب بود ."
 به نی نفت مصرفی داخل نیز توسط کمپنی تعقیب و فروش میرسد . مال خود مارا
 به‌رخود ما بفروشند . در واقع کمپنی مالک بوده و خلق افغانستان مملوک .

ماده ۶ بند ج : "کمپنی تعهد می نماید که (سالانه مبلغی معادل صدی
 ۲۰ از منافع پرداختی به‌صاحبان سهام عمومی اینند اکسیلوریشن کمپنی را پس از وضع
 صدی پنج بابت سرمایه تسامیه شده / بد دولت افغانستان بپردازد طرفین -
 موافقت می نمایند که تا رزم محاسبه کمپنی نفت انگلیس و ایران را در این مورد تعقیب
 نمایند " . جالب است . از کل مفاد این ماده ۵٪ را بعنوان سرمایه تسامیه شده
 کسر کرده به حساب کمپنی واریزی کنند . از بقیه ۲۰٪ سهم افغانستان (صاحب
 نفت) و ۸۰٪ سهم کمپنی (صاحب امتیاز) میشود ! . یعنی در صورتیکه کمپنی
 واقعا در قول و قرار خود صادق باشد و بر اساس همین قرارداد کاملاً یک جانبه
 عمل نماید / سهم افغانستان که مالکیت نفت را دارد بسیار کمتر از ۲۰٪ کل مفاد
 میشود (به‌توجه به ۵٪ فوق‌الذکر) ولی معضله اکمپانی خود هم قبیحی میکند و هم
 میدوزد . یعنی هم محاسب است و هم تقسیم کننده و هم ناشی القضا بخصوصاً
 که برای امور محاسبوی الگوی کمپنی ایران - انگلیس را برگزیده اند ، امروز دیگر
 هر کسی میداند که کمپنی مزبور / با چه حيله عاوشیوه های عکارانه و مزورانه
 حتی از عثمان جرشی سهم خلق ایران نیز میدزدید . کمپنی مذکور حتی ریگ و سنگ
 تعمیراتی مورد لزوم را نیز از خارج به حساب خلقش ایران وارد میکرد ، با سر مشق
 قرارداد آن کمپنی ایران - انگلیس سهم خلق افغانستان از درك نفتی که از دل
 خاکدای کشورش بدست برادران کارگش استخراج شده به چیزی حدود ۲۷٪
 فیصد میرسد . بدین است که این مبلغ نیز هم صرف ساختن قصر و افزون شگوه

و حلال خانان شاهي و سرداران ميرسيمند .

ماده ۷ بند الف : " کميټي برائى مدت سى سال اول (! !) عمليات خود در افغانستان از پيروداخت هرگونه ماليات بدولت و ادارات محلي که فعلاً برقرار ساد راتيه وضع ميشود معاف خواهد بود . " ! ! (کليه تا کيد روى کلمات - رسد اسير قرارداد از ساست .) دست هر برادر ! مرحبا ! ايا بدولت برائى و پيروداى خدمتى و ملي نيز همين قدر ازادى عمل و امتياز قائل بود ؟ انشا اينده گري راتيد ان پايه رسانيده اند که حق خود را از ماليات عملى احتمالى سى سال اينده نيز معاف کرده اند ! !

ماده ۸ بخت بند ب : بعد از سى سال اول / در مورد معافيت يا پيروداخت ماليات بدولت موافقه خواهد شد ! ! عجب اشتغالى ! واضح است که بعد از سى سال اول / سى سال دوم و سوم . . . (همينطور بگيريم و) نيز از هرگونه ماليات معاف خواهند شد .

ماده ۸ بند الف : " هر زمين با اثر متعلق بدولت را که کميټي برائى - عمليات خود در افغانستان لازم بداند . . . مجاناً به کميټي واگذار ميشود . " (۱)

ماده ۸ بند ب در صورتیکه زمين هاى منور از مردم باشد / دولت اجازه نميد بد مردم زمين هاى خود را به بشايي بيش از قيمت " مرسوم " در ناحيه و زمين هاى مجاور بفروشند ! ! اين را ميگويند کاسه داغ تر از اش . به بينيد اين با اصطلاح دولت افغانستان چگونه عوامل امير بالسم و در مقابل غلظ افغانستان محافظه مى کند . کلمه " مرسوم " نه با اصطلاح عدالتخواهين کميټي

(۱) - در سال ۱۳۱۲ تعداد ۴۱۰۸۱ قاعده املاک باقى و ۶۴۰۶۸ جريب زمين هاى دولتي بالاى مردم فروخته شد تا با اصطلاح مرفه زندگى کنند . بگذريم از آنکه زمين هاى منور را کسانى خريده اند که پول داشتند . يعنى مرفه بودند و اين خود بيوندى بود بين بورژوازي و فئوداليزم . ولى مع الوصف ان / چگونه است که زمين هاى خلق افغانستان را بر مردم افغانستان مي فروشند ولى به نمايندگان امير بالسم جهانخواه جنانا " اهدا " مى کنند ؟ !

و دیگر افغانستان / دولت افغانستان / بلکد تهارنگی است تابه رنگ
زرد قرار داد کمی تنوع دهد . بد بهی استکه قیمت های " مرسوم " در منطقه
همان قیمت دلخواه کمی نی است .

ماده ۷۵ بند و : کمیتی حق دارد از زمین ها و معادن سنگ گچ / شن / اهک
(چونه) / سنگ و مصالح ساختمانی دیگر حوزه قرار داد مجانا بهره برداری
با استفاده نماید . !!

حال تها پندگان و خزندگان / مشمول اصطلاح " نفت " نگردیدند .
(انرا عم خدا بخیر کند) اگر کمیتی برای " نفت " (با ان تصریف گذاری)
" چیزی " میبرد اخت / برای سایر معادن و مواد تصمیراتی حتی ان چه رزک را هم
نمی بردارد .

ماده ۹ : " قیمت نفت و طول و مازوت برای مصرف داخلی بر اساس
معدل قیمت های " خوب " رومانی و قیمت های " خوب " خلیج مکزیک
تعیین میشود . "

با توجه به دستمزد بلند کارگران و سلاج بالای هزینه زندگی و وضعیت نفت -
های مذکور (بخصوص که به سرواژه خوب تا " کمیده شده است) و طول راه / بد بهی
به تکه قیمت نفت در این نواحی / یکی از بلند ترین قیم نفت و معراتب بلند تر از
قیمت نفت در افغانستان است .

این هم یکی دیگر از ان استفاده و جوئی عا و جی اولگرمای قانونی و نهاییست
و قبحانه امپریالیسم استکه سگان بومی با سد ارفنا فح انما / دولتهای متحد -
بردمی افغانستان / بر خلقهای کشور ما تحمیل نموده اند . انما نفت ما را بقیمت
فوق ارزان / همانطور که در فوق تشریح شد / می بردند و باز همان نفت را / حتی بدون
اینکه انرا از کشور خارج کرده باشند / به چندین برابر قیمت (معادل بالا ترین
قیمت نفت در دنیا) سرخود مامود می کنند . در زمینه قروض دیدیم که چگونه
و ساجه شرایط مرگاری پول ما را به ما تفرید میدادند . اینهم نمونه دیگر از جیاب
ولگری اندام در زمینه استخراج و معادن . امپریالیسم و سگان داخلی از بدینگونه
و سایرین وقاحت خلقهای رنجور افغانستان و بورژوازی و صنایع تحیف و تازه پای
انرا (نفت) فوق العاده معنی در تولیدات صنعتی و عملکرد بورژوازی صنعتی
دارد . بد بهی استکه هرگونه قیمت فروشی ان ساری فوق العاده / منگین برشان
های ضعیف بورژوازی خواهد بود . (بنفع غولهای امپریالیستی / غولهای

که از در استثمار مکیدن خون عدوهای کشور عاقبت نگاهداشته
نده / این چنین پندیده اند / استثمار کرده و در رتگنا قسرا می دهند .

در جز ۳^م همین ماده گفته میشود که کمپنی حق دارد " مخارج حقیقی حمل و نقل و توزیع و فروش و همچنین مالیات و تعاریض موضوعه بر محصولات فوق را / بیفزاید . " و قاحت پس از این هم میشود ؟ پس از انحصار قبود و شروط والگونیهای خاصه ای که فوقاً مشاهده شد و تعیین قیمت نفت در اخلی براساس بالاترین قیمت های موجود در جهان / متعارف عیانیداد و خوشگذرانیهای حیوانی که ربا بعنوان مالیات و عوارض و تزار چیز دیگر به خلقهای گرسنه وطن تحمیل میکنند و بورژوازی صنعتی را از حیاتی ترین ماده مورد ضرورت ان / یعنی انرژی یا توده محرکه ماشین آلات صنعتی / محروم می کنند تا باز هم تجارت کسرا در و ونوگران سرمایه داری جهانی و کمپنی ایلند اکسپلوریشن دست بازتری برای آب کردن کالا های قسرا و مستعمل و مصرف خود در بازارهای کشورهای داشته باشند .

ماده ۹ بند ۴ : " دولت عد و محصولات نفتی فوق را توسط کمپنی های دیگری غیر از کمپنی اصل (ایلند اکسپلوریشن کمپنی) قسرا نمی نماید . " این حق انحصاری صادرات نیز تیشه دیگری است که به ریشه بورژوازی ملی و نون عمال افغانستان وارد آمد .

ماده ۱۰ : کمپنی حق دارد " بدون تحصیل هیچ گونه جوازی و بدون پرداخت هیچ نوع حقوق گمرکی و مالیات و عوارض و ادارات محلی " کلیه لوازم و اسباب اکتشافی / حفاری / تصفیه / لوله کشی / انبار کردن / آلات فاسی و

(۱) - نفت و هر عنصری یا ماده زیرزمینی دیگر جزء سرمایه ملی کلیه خلقهای همان سرزمین یا کشور میباشد و قیمت آن اولاً باید بوسیله هزینه های تولیدی آن ماده و متعارف حمل و نقل و بالا پس از آن و ثانیاً توسط نمایندگان واقعی خلقهای همان کشور که مالکین واقعی و حقیقی آن هستند تعیین گردد . هیچ قدرت دیگری حازم خالت در قیمتگذاری آن نمی باشد . در مالیکه امپریالیزم نفت تولید شده و مورد خرید اری خود را ب قیمت فوق العاده گستر از هزینه تولید و نفی را که مترواشد ، ب قیمتی فوق العاده زیاد تر از هزینه تولید / بالا پس و حمل و نقل تعیین می کند . بدین ترتیب با اصطلاح چند " قاطعه " می رود .

جراحی / ادویه برای شفاخانه ها و بیمارستان ها و نیز حق د ارد بدین
شیبگنه اجازه ای وسایل مورد لزوم ستند عین خود را / اعم از وسایل رهایشی /
 تفریحی / تند بوی و غیره وارد نماید !

بدین ترتیب ملا حظاء میشود که کمپنی ساد، ترین و اولیه ترین وسایل و مواد
 طرقت ضرورت خود را از خارج و بدین شیپگنه اجازه و مالیات و عوارض گمرکی وارد
 می کند . در واقع کمپنی و اسوران لکه ایست در بسته و بدین ارتباط با ساخت اجتمه
 عی - اقتصاد ای افغانستان / اگر در سایر کشور های عقب نگاشته شد / پروژه ای
 و عملیات استعماری - امپریالیستی باعث گسترش بازار و صنعتی پیشه ها و صنایع
 می گشت / در افغانستان امپریالیسم مستقل از دگیه نیرو های تولیدی کشور (جز
 انشائی که مستقیماً در پروژه مربوط به آن خدمت میکنند) فعالیت می کند و حتی
 سان و اب (عوض اب غیر صحنی افغانستان) (؟) بیرونی و منسوبات صحنی می
 اشاعند .) خود را نیز از بازارها خود تنه می کند تا با جد امیر و نمای شرقی و تولیدی
 کشور را رشد دهد .

کمپنی های امپریالیستی حتی در کشور خود از آزاد بیجا / امتیازات می بند و -
 ساری های که فوقاً بطور خلاصه اشاره شد / برخوردار نیستند . آنها هنگامیکه
 کالا های با فعالیت های خود را از ایالتی به ایالتی دیگر منتقل می کنند / انواع و اقسام
 مالیات ها و عوارض را باید بپردازد ولی در افغانستان این چنین عنان گسیخته ترک تازی
 می کنند . این اباحیزه سبب حکومت یکمده عناصر یک طبقه ضد خلقی و وطن
 فروشیم چون دربار پادشاهی و سردار ها و عناصر مرتجع و ضد انقلابی و خود مد
 بیرونی و آزادی نوگرانش مانند " خلقیدنا " ی وطن فروش / مدکن میشود ؟ همین ها
 هستند که بر پایه های حکومتی که نادروطن فروش و د اود جانی بنانهادند / -
 اسارت و بندگی / نیمه مستعمره بودن یس عانی افغانستان را تحکیم نمودند . ننگ
 و شرین ابدی میبماند و نهاله روانشان باد !

ماده . ۱۰ بند ۱ : " صادرات نفتی از پرداخت حقوق گمرکی و عوارض مالیات
 و عوارض بدولت و ادارات محلی معاف خواهند بود "

در حالیکه از صادرات تاجیز تجار افغانی انواع و اقسام مالیات و عوارض
 اخذ میشود (به شمه ای از انشاد رگشته اشاره شد) بدون هاد الرنفت صادراتی
 امپریالیسم این چنین و سالیان قاطعیت از هرگونه مالیات معاف میشود .

ماده ۱۱: "کمیسیون اعضای این از حمایت قانونی دولت بهره مند خواهند بود."

این است خلاصه کلام و اعتراض صادقانه و ارزشمند امیرالایم، دولتی که اینهمه وابستگیهای نهان و آشکار با دزدان و بیغماگران بین‌المللی دارد - طبیعی و بدیهی است که قانون از اعتماد بهر ابرز حمتشان و توده های ملیونی و گرسنه کشور دفاع نماید. آیا قوانین "نادر" و "خلق" جز این کارکرد دیگری داشته میتوانند؟ تاریخ چه در افغانستان وجه در سایر کشورها بکرات نشان داده است که وظیفه مردم و صرم و استراتژیک اینگونه دولت عاجزانچند فوق است / نیست. تفاوت "خلق" و "نادر" تعداد زیاد اراکهاست. انهم تعداد نام و ظاهر اراکان در رخصت و ماهیت.

ماده ۱۲: "هیچگونه ممنوعیت راجعه به صادر یا وارد کردن وجوه - (نقد) کمیسیون اعضای آن در هیچ موقع وضع نخواهد شد."

عجب قاطعیتی! هیچگونه و هیچ موقع! اینها از آن قبود زمانی ای - هستند که در قرارداد بسیار از آن استفاده شده است.

ورود و خروج از یکی از موارد بسیار مهم و حیاتی اقتصاد هر کشور است که بایستی دقیقاً مورد کنترل قرار گیرد. ارز و پولی که از کشور خارج میشود / سرما علی و متعلق به کلیه مردم کشور است و تا "تیر قلمی در ارتقا" و رشد صنایع و تحرك بازار و اقتصاد ملی دارد. مع الوصف / حکومت ضد خلق افغانستان آن چنان به "انسانی و تصویب يك" قانون "يك و نیم خطی بر این اولی ترین حقوق خلق - های افغانستان و مهمترین جنبه اقتصاد ملی پشت پامیزند.

ماده ۱۴: این ماده حق تفتیش عملیات کمیسیون را به دولت میدهد البته تماماً این شرط که تفتیش منور حتماً فقط توسط متخصصین خارجی انجام پذیرد!! (سگ زرد برادر رشفال)

با وجود شرط فوق در بند های الف و ب و د همان ماده / در مورد سائلی که احتیاج به تفتیش دولت و توسط متخصصین خارجی انجام میگردد (متخصصین - نیکه از همان قماش متخصصین کمپنی هستند) تاکید میشود که "تفاوت" آن (منظور تفاوت در مورد صحت و سقم تفتیش) است - نویسنده "منحصراً" با کمیسیون است."

اینده دود و زده بازی و جال و وقاحت تنها از اسیرالیم و ایادی آن سر می‌آمد. گانگسترهای تفنگچه بند و سترن نیز این چنین و قبحانه و شبان و اشکار - دزدی نمی‌کردند. امیرالیم تا آنجا که تیش می‌برد خواهد برد. آنها هم خدا را می‌خواهند و هم دنیای دین را. از طرفی حق تفتیش را می‌دهند انهم تفتیشی که تنها نام را دارد ولی مع الوصف آن ساز هم حق قضاوت را در مورد همان تفتیش‌های بی‌بهره خاصیت و با ستمه ای برای خود حفظ می‌نمایند! زهی وقاحت و بی‌فروسی.

ماده ۸ بند الف: "این قرارداد برای مدت هفتاد و پنج سال از تاریخ تصویب و اذاعه می‌شود"

بند ب: کمپنی حق نسخ قرارداد را دارد و دولت در رهندهای دیگر ماده ۸ کمپنی در سال اول (در سورتیکه قرارداد در این مدت نسخ شود) حق دارد اموال خود را از افغانستان خارج نماید. ولی پس از این مدت هر چه از اموال کمپنی باقی مانده متعلق به دولت است. اینهم فرستادن بدنبال نخود سیاه و دلخوش گناه که با اصطلاح اموال - کمپنی محاسبات را اختیار و دولت قرار خواهد گرفت.

آخرین از سی سال استفاده مداوم از سامان آلات و وسایل کمپنی / آن هم وسایلی که در استخراج معادن که بیشترین استفاده را دارد / چه می‌ماند که بدولت تعلق گیرد؟ تنها این پاره‌های بی‌سرف که کمپنی برای اینکه از ظفر خود را از سر حمل و نقل آن خلاص کند و از جانب دیگر منتهی به نشانمزدگویی و پندشنگی گذاشتن خود / بر خلقهای افغانستان گذاشته باشد / انرا طی ماده ای - به دولت با اصطلاح می‌بخشد!!

ماده ۲۲ بند ج: "این امتیاز (قرارداد - نویسنده) را بدولت لغو نخواهد کرد و مفاد مشروطات انرا در ماده پوسیک هیچ قانون عمومی و خصوصی و یا هیچ یک از تشریفات و نظامات اداری و اصلیات مقامات اجرایی قابل تغییر نخواهد بود."

چه تخره کنیم؟ اولاً که دولت قرارداد را لغو نخواهد کرد و ثانیاً که بطور خلاصه / هیچگونه تعدیل و تغییر در جهت منافع خلقهای چپاول شده افغانستان در آن رونمان نخواهد شد.!!

ماده ۲۲ بند ۲: این قرارداد از قبل از سررسید نه مدت مقرر منقضی نخواهد شد مگر اینکه کمپنی انرا منسوخ نماید !!

این است معنای وطن فروشى. این است هملکردن ولت های ضد ملی و ضد خلقى. این است حقیقت و صورت بی پرده ظواهر شاه و مجالس باصطلاح شورای " ملی " که پى سای چنین قرارداد پر از بیشرفى و وقاحت و رد الت امضا کثیف و الور خود را گذاشتند. (۱)

ارى در حالیکه طى بند های متعدد مواد ۱۸ و ۲۲ تصریح میشود که دولت حق نسخ و حتی تغییر قرارداد دارند / کمپنى براحتى حق نسخ انرا برای خود تائل میشود. توگویی مال پسندى واجد ادی اوست که مورد معامله قرار گرفته است. با اینکه کمپنى " ایلند اکسپلوریشن " دولت افغانستان است و دولت افغانستان يك کمپنى ساده و بی اختیار و خارجی .

ماده ۲۳: قرارداد در دو نسخه انگلیسى و در دو نسخه شده و " در صورت بروز اختلافات نسخه انگلیسى ان مستبر خواهد بود . "

نسخه انگلیسى مد اراعتار است / صادر صورت اختلاف (در بسیاری موارد این باصلاح اختلافات را امپریالیزم اختراع می کند) با سانسى بتوان بهنگار گیری ادیان و زبان شناسان امپریالیزم (امپریالیزم همیشه تعدای از انواع و اقسام " عالم " را برای مواقع ضرورى در اختیار دارد) انرا بهر شکل و نحوی که خواست / تفسیر و توضیح نماید .

— — — — —

(۱) — بنا بر اعتراف تروهکی در گزارش به کمیته مرکزی و دولت غن خلقى " خلقیها " شد رجه در انیمیز ۲۶ میزان ۱۳۵۷ / طن پنج ماس حکومت " خلقیها " / تعد اد ۶۹ قرارداد مبلغ ۷ / ۱۰ — ملیون در الیاشوروى و لوجکوسلواکیه / بلغاریا / جمهتور اتحادی المان ۹ قرارداد مبلغ ۲۸ ملیون در الیمنعقد نمود است. این هاتنها قرارداد های بابلوک شوروى است. بئوک غرب / کوسا و سایر کشورها را بجای خود بگذازد. تازه این اعتراف صریح تروهکی این پیاده گوی در غنا ف است. ارقام فوق را باید چندین برابر نمود. قرارداد های فوق همگی در ارای شرایطى مشابه با تراز داد " ایلند اکسپلوریشن " یا حتی بد ترازان میباشد. اگر چنین نیست " خلقیها " انهارا متشر کنند. یا احرات دارند گاز همین اکنون میترسیم خیر !

قرارداد فوق که تفاهتاً به ای ازان اشاره شد / منتهی است از خوارها
خیانت و جنایت هیا بت ماکه افغانستان / در گذشتن و اخلاف با سطلح " سرخ "
انفاد رحال / که در قبال خلقهای وطن مرتکب شده اند . اینان از هیچگونه
جنایت و خباثتی مشروط بر اینکه منافع بلاد ازان و خود انشاراد برود داشته
باشند / رویگردان نیستند . قرارداد فوق تمنای منتهی از جنایات انما است . نه
بدترین و نه آخرین ان .

قرارداد فوق در ۲۳ ماده و عرمان در تعداد زیاد یبند و تبصره و غیره
تنظیم شده است بند ها و تبصره های ان / بخصوص در امور مال و حقوق افغانستان
انچنان مهم / پیچیده و تغیر پذیر هست که هر کسی میتواند انرا بدخواه خود
تعمیر کند . این بصورت عمدی و بغرض دادن امکانات دامن به گشایی برای
ضایق کردن میزان استشار خود بر شرایط مشخص جامعه و ایند ، صورت گرفته است .
بخصوص که در قرارداد تاکید میشود که " نسخه انگلیسی ان معتبر خواهد بود . "

یعنی تمام تغییر و تفاسیر کمپنی بلاك عمل است و پس .

در عوی / حقوق کمپنی / بصراحت هر چه بیشتر در مواد متعدد دی تصریح
شده است . این نیز یکی دیگر از مصادرات عاید در حقیقت چالهای امپریالیسم است
در برابر خلقهای کشورهای عقب نگاه داشته شده . ولی ایما خلقهای اینگونه کشورها
در صورت برقراری حکومت واقعا مردمی و خلقی باز هم فریب این رهنزنان غدار
را نخورند بکنه ! هرگز ! هرگز !

قرارداد فوق در ۲۱ فصل ۳۱۶ در برلین توسط قیزی محمد وزیر امور خارجه
امضا شد و پروتکل تکمیلی دیگری در ۲۸ جدی ۱۳۱۶ در کابل بین عبد المجید
معمین وزارت خارجه و " ویویان " عضو کمپنی " ایلند اکسپلوریشن " تقاطع شد .
پروتکل مزبور حاوی با سطلح اصلاحاتی است از همان قماش اصل قرارداد .
در واقع انجا ها تیرا که حقوق کمپنی شاهد دی ناروشن بود / صراحت بیشتری
بخشیده است ! قرارداد مذکور در عین سال (۱۳۱۶) بتمویب مجلسین
وامضا ظاهرا هر شاه رسید . (۱)

از انجائی که کمپنی موصوف افغانستان را پیش ازان پس ماند ، دید که تصور
میکرد و خود را با مشکلات متعدد دی از قبیل نبودن امکانات حمل و نقل / سروی -

معدن / مواد اولیه مورد ضرورت / نیروی انسانی کارآمد و غیره و غیره و برود پس / نتوانست از يك چنین شاهکار (قرارداد) که در نوع خود و مصوبه جهانی بی نظیر بود و حسرت بسیاری از حافل امپریالیستی را برانگیخته بود / استفاده ببرد . بنابراین قرارداد مذکور خود بخود و بدلیل عدم پیگیری کمپنی (نه دولت افغان - نستان) پس از دو سال بدست فراموشی سپرده شد / یاد حقیقت از جانب کمپنی فرسخ گردید .

جالب اینکه در همین سال ۱۳۱۶ ریاست معدن تشکیل شد و هیئت تأسیس خود ! ؟ ان قسمت از خاک کشور را که خارج از قرارداد کمپنی "ایلند - اکسپلوریشن" بود / بعنوان حق استخراج معدن جنوب / به يك کمپنی آلمانی بخشید .

تراژدی استخراج معدن معدود بد و مورد توجّه نیست ، بلکه در سراسر - دوران ظا عمر شاه (متوکل علیه الله !) و دولت های رنگارنگ ان تا به امروز - شدت و ضعف های نسبی عمومیت دارد .

باعتقد قرارداد های با کمپنی های " مورین کورسن " (۱) و " افغان امریکن ترادینگ " و " ویتا کرلا رک " (۲) بسیاری از شئون اقتصادی کشور / بخصوصی معدن / در رفته امریکائی ها قرار گرفت . ولی عمیقاً که قبلاً دیدیم و در - صفحات اتی مجدداً خواهیم دید / کمپنی های مزبور و ایادی داخل انسان جز حیف و میل و ریخت و پاش و جباول سرمایه های ملی کشورمان تحت نام باعزتلاح " سروی معدن " و استفاده های جاسوسی از آزاد بهای وسیع عمل در کلیه ساحات کشور کار دیگری نکردند . امروز حتی باصطلاح " نقشه های انشای وسیع وجه مورد استفاده نیست . " نقشه های تپه و گرافیک افغانستان دارای انقد رنقاخص میباشد که ازان نمیتوان انطور که شاید و بایست استفاده کرد . " (۴)

(۱) - کمپنی مزبور علاوه بر سروی و استخراج معدن در بسیاری امور دیگر از قبیل سړک سازی (تورخم - کابل و اسپین بولدک - قندهار) تعمیر بند ها (ارغنداب و کجکی) و زراعت نیز دست داشت (پروژه نهر یسراوادی) (لند .) . بسیاری از کمپنی های دیرنیز مانند کمپنی مزبور همه کاره و هیچ کاره بودند .

(۲) - Afghan American Trading Co

(۳) - Whateker Clark Co

... www.I.Ka:ll -

ضررسته و گرویی از باصطلاح متخصصین خارجی که بکشور آمد / با ایستادن و نماندن کارگروهای قبلی / کار خود را سرانجام داد که باز همان اتی بود و همان کاسه . تنها آنکسی که در این میان به سر رسید / خلقهای از عمه جا بی خیر افغانستان بودند . پس از آن عمه طول و تفصیل و آمد و رفت گروهای مختلف / تا سال ۱۳۲۴ / صرف معادن نمک / زغال سنگ / لا جور و غیره نمی سنگنا قیمتی دیگر که عمه مصرف داخلی داشتند و تخنیک برای کاملاً نقد می و می و در - استخراج انباشته کار میرفت / عمدتاً دیگری استخراج و حتی شناخته نشد بود !!

(۱)

بدلیل وضع فوق العاده خراب جاده ها و در اکثر موارد / حتی نبودن راه مالرو معادن / استخراج معادن عملاً ناممکن میشد . انهایی هم که استخراج میکردند / بسیار گران تمام میشد . به همین دلیل امپریالیسم چند ان میسل و : وقتی به سرمایه گذاری در معادن افغانستان داشت . (به همین دلیل هم بود که ایالات متحده آمریکا کمپنی انپنان قرارداد خرید را فسخ نمود .) فی المثل اتحادیه آلمانی و کاربیت آمریکا موافقه خود را در مورد خرید یکصد هزار تن کرومیت فسخ نمود (۱۳۲۲) و در عوض بکرومیت ترکیه که اگرچه از نگاه کیفیت پست تر بود ولی به مراتب ارزان تر از کرومیت افغانستان بود / روی آورد . (اتحادیه مزبور فقط هزار تن کرومیت را به عنوان آزمایش (؟) با آمریکا برد . این هزار تن کرومیت و مقدار پوری جزئی لا جور / تنها صادرات مواد معدنی افغانستان تا سال ۱۳۳۲ بود .)

به همین نحو است معادن سرب و جست قند ها و لوگر .

تمام اشتیاق و اصرار امپریالیسم بخصوص اصل چهار ترومن و موسسات ریز و درشت " امداد " ملل متحد برای سروی و استخراج معادن / اساساً بدلیل انجام " موریتهای جاسوسی بود . (توجه کنید که در شمال افغانستان - سرزمین کیمر شوراهای قرار داشت .) در حقیقت در مورد سروی و استخراج معادن انگیزه سیاسی به اقتصاد می چسبید . برای درک بهتر مسئله فوق و سراسری - انگاشتن مسئله " سروی و استخراج معادن " به داستان زیر که البته نه تنها نمونه است و نه بدترین نمونه / توجه کنید .

(۱) - سالنامه کابل ۱۳۳۱ / مصاحبه با وزیر معادن

د اکثریت و پامریکائی / متخصص معادل از UN (ملل متحد) پس ازینک
 هفته بازید هررسی معادل و دگرکر / د پروگرام قبلی که توسط سایر "متخصصین"
 تنظیم شده بود تجدید نظر نموده و در ۶ سپتامبر ۱۹۵۲ (۴ اگوست ۱۳۳۱)
 به کشور خود مراجعت نمود و وعده کرد که برای شروع اصولی کار پروژه در ماه ارج
 ۱۹۵۳ (پروگرام ۰ ولی معهذاموصوف دیگر هرگز نرننگست و UN خیر داد کشته
 مشارانید " نظریه بعضی معاذیر " (!؟) د یکنخواهد آمد . (د حقیقت او -
 کار خود را که جاسوسی بود انجام داده دیگر ضرورت به بازنگشت نداشت) -
 ولی د رعوضا و " مسترد ولیو " متاور ظروول (اولویت مخصوص زغال سنگ بود) -
 اجرای وظیفه می نماید . آقای مسترد ولیو ! ! کارهما قریب و هم بیمان خود /
 یعنی مسترد اکثریت و پامریکائی خواند ! ! و اعتراف بود چه حقیقت از چه سبب
 خلقهای گرسنه افغانستان / پلان جدیدی را طرح ورزید دست گرفت و لولایمن
 آقای مسترد و می نیز به نسبت به پایان رسیدن موعد قرار داد ! گمشویشان
 عزیمت قوموند و باز طور موقت به کفرتیوپوگراف بنام آقای شاعلی مسترد ! ! وی -
 بونگ " مقرر گردید و بالاخره باتفاق " مسترد لی " (جبالوئیت) رئیس
 جدید پروژه / پس از مدتها که مقامات " ذصلاح " افغانی انتظار قدوم -
 نامیوم نشان را داشتند در ۱۸ جوزای ۱۳۳۲ بهکابل نزول اجلال فرمودند ! -
 ایشان الی ۲۰ اسد همان سال مشغول کار بودند (تقریبا ۵/۲ ماه که البته
 در هرگزند فووقات مسامرت / شکار / دیدار از آثار باستانی و غیره نیز می نمود)
 و از تاریخ فوق الی ۲ (منتهله امورات مربوط به پروژه مزارسریف رانین پامان
 رسانندند ! ! (توجه کنید به سرعت عمل فوق العاده این آقایون را . انهم د رمؤرد
 سروی و معادن و با انهمه مشکلات که گریبانگیر آنها بوده است . واقعا جای
 افسوس دارد !) و ساجمله سامانالات خود بهکابل مراجعت کردند و نظرمستطاب
 خود را صادر فرمودند نهضی براینگه (لطفا خوب توجه فرمائید !) " به نسبت
 ناموجود بودن یک پروگرام صحیح و فقدان نقشه توپوگرافی و جیولوجی و نبودن
 تدقیقات بهکفرتیوپوگراف و جمعیت راجع به وضعیت طبقات الارسیاب و غیره / کوکورانه
 تدقیقات جیوفیزیکی کردن و برمه کاری نمودن بهمورد می باشد . لهذا اجرای امور
 پروژه معطل میشود . " ! !

می بینید که پس از چنان مدتی ! ! چه کشف محیر العقول می نمودند ! ! ولی

معدان و "مستر هیر" از اصل چغارا آمریکا (انتهر ۱۹۵۲ = ۲۰ میزان ۱۳۳۲) -
 علی بنده بر اساس قرارداد منور و موف و انجلیتر "اورفل" در ۲۶ فور
 ۱۳۳۲ بنگال اندند و شروع به "کار" نمودند. ولی به شرف افغانستان
 عزیز؟ همبسات / افسوس / صد افسوس

در تمام موارد فوق وزارت معدان از هیچگونه همکاری سیمانه با اینسان
 دریغ نداشت (۱۱)

نگاه امور فوقی نه تنها با مصارف گزاف آمد و شد بود و هشتاد و هشت
 های متخصصین خارجی و خدمه های جهان در ورطه های خفیه های داخلی اندما
 بود / مقام هر معشای نیز سامان آلات و ماشین های مختلف مدین از آمریکا
 خریداری می شدند. همچنان به استفاده در زیر باران و افتاب زنی زده
 می پوشیدند.

در همان روز است قرارداد دفعات بطورول بهره کاری به عمق ۱۵۰۰
 متر در ساحه کوه انگوت سرحد مزار شریف با شرکت سوئدنی "سونکارمانست
 برگ برنچک" (۵ ثور ۱۳۳۲ = ۲۶ اپریل ۱۹۵۵) که منجر به خرید
 دستگاه کلان بهره کاری شد. ولی نتیجه؟ هیچ

استطوره نفت افغانستان در بکر جزویکی از قصبه های هزارویک شب شده
 و چیزی نیست که بزودی از خاطره هازدوده شود. در این قصه بهین از همه
 به نام "اتحاد جماهیر شوروی" بر میخوریم.

در تاریخ ۱۳۲۷/۴/۲۲ معاهده عملیات کشف و استخراج نفت
 و قرضه طویل المدت برای تأمین مالی آن عملیات با شوروی عقد گردید. بدین
 ترتیب شوروی افغانستان را چند بار دست می کند. بیکار فروختن ماشین آلات
 قراضه و اضافه به آن / بیکار هم وارد کردن جاسوسان خود در کشور و فرستادن
 انجابه اقمی نقاط کشور به خرج افغانستان / بیکار هم دادن قروض / سود زیاد
 و انحصار قیود اسارت با رسیاس - اقتصادی که قبلاً به این ها اشاره شد و
 بالاخره بیکار هم استفاده اعظمی از حاصل عملیات / یعنی بردن و جیاول منابع
 گاز و نفت افغانستان! این است اشتدای سیری ناپذیر شوروی امپریالیستی.

برای — روسیه در پیوستی بعلمت نزدیکی به افغانستان — احتیاج به راه های طولانی و پرهزینه / استخراج معادن / بالخصوص مراد انرژی را مثل گاز و نفت / بسیار سودآور بود . همین بود که برخلاف آمریکا و سایر کشورهای غربی / سوسیال امپریالیسم شوروی آستینها را بالا زد و با عزم جزم به استخراج معادن گاز و نفت پرداخت . بطوریکه معادن مزبور بزودی به مرحله بهره برداری رسید و صادرات گاز به شوروی آغاز یافت و در عرض یکسال (از ۶۴ به ۷۲) به میزان ۹۶٪ به صادرات آن افزودند ! و به ۶ / ۱ میلیون مترمکعب رسید (مجموعاً ۹ میلیون دلار !)

در ۹ میزان ۲۴۷ قرارداد دیگری برای توسعه کشف و استخراج معادن گاز شمال بین وزارت معادن و صنایع افغانستان و موسسه نفت " و خیم پروم اکسپورت " شوروی در کابل امضاء شد (۱) .

از شرایط معاهده فوق ما خبر نیستیم . ولی بر اساس فرصت طلبی و منفعت جوئی و استثمارند به خلقها که استراتژی شوروی امپریالیستی است (همچون امپریالیسم آمریکا) میتوان درک کرد که کلیه قرارداد های شوروی رویزیونیستی تاجه حدا سارت بهار است .

آنچه در فوق آمد تنها گوشه از وضع تراژیک و سخره " سروی و استخراج — معادن " بود که تا هنوز هم / منتها با وضع فون الحاده خرابتر و اسف انگیز تر ادامه دارد . خرابتر چون بعضی معادن از قبیل گاز / سر / نفت و . . . امروز دیگر مرحله بهره برداری رسیده و در زدن و چپاول ثروت های طبیعی و زیر زمینی میهن مان نیز به بودن منابع روز زمینی و انسانی افزوده شده است . اسف انگیز تر چون بجای امپریالیسم سیاه شناخته شده / و در حال اضمحلال / سوسیال — امپریالیسم / این امپریالیسم نو / فریبنده باشیوه های جدید و موثر تر و نیروی با صلاخ " سرخ " و " خلق " پاد می دان یفما گری و وطن عزیز مان نهاده است . یاران / رفقا ! اگر تو بر خیزی / اگر من بر خیزم / همه بر می خیزند و این دزدان رذیل و بی شرم را با تمامی سگان شان در دره ها قهر مان پرور کشور مان بخون میکشیم و اجساد بس کثیفشان را همچون کود حیوانی در سراسر مزارع میهن مان پاش خواهیم داد . انگاه است که میتوانیم سرفراز فریاد براریم که ما هم / ما مردم افغانیستان هم / آزادیم / آزادیم / آزادیم .

(۱) — طبیعتاً و ولتعداری " خلقها " ی خود خلق ده ها معاهده دیگر

این وضع معادن کشور / یکی از سایه های بنیادی رشد پورژوازی صنعتی و مستقل بود . پورژوازی ملی و مستقل را بخصوص نوع انقلابی و منعتی انرا با اشکال و نحوه های مختلف معدود می کنند و سالها خرد میگویند . یکی از مهمترین و اساسی ترین این طرق / مواجهه نمودن رشد ان با مشکلات با اصطلاح عادی و غیر عادی است . در ولتهای ضد خلقی افغانستان ملایارد افغانی را صرف عیش و نوش خود و پرآوردن خواستهای باداران امپریالیست خود می نمودند و اگرچنین التفات به منابع و راه ها و خلاصه ان اموری که جنبه تسهیل کننده و تسریع کننده رشد پورژوازی ملی دارد / نداشتند . جز بعضی از این امور (مانند راه های استراتژیک که قبلاً از آنها بحث شد) که موافق بهره برداریهای امپریالیستی است .

مورد صنعت هم / همچنانکه در گذشته ملاحظه شد در صفحات اخیر نیز مجدداً به ان بر میگردد هم / بر همان سوال " سروی و استخراج معادن " است . کسانی که در امور تجارت و معادن / انچنان که دیدیم عمل میکنند / شکی نیست که در کلیه زمینه ها / اعم از تجارت / صنعت و فرهنگ (۱) همین - پالیسی را دنبال می کنند .

قبلاً گفتیم که بزرگترین تاجرو سرمایه دار کبیراد و خود دولت بود و - هست و نشان دادیم که از راه شرکت مستقیم دولت در امور تجاری و رایس چه سود های هنگفتی نصیب بوروکراسی کبیراد و دربار میشد . این سیاست یعنی شرکت دولت در مؤسسات تجاری / در مورد مؤسسات و قاپریکات صنعتی نیز صدق دارد . عضافاً اینکه در این زمینه چند آن سودی وجود ندارد و بدلیل عدم رهبری صحیح و دلسوزانه / حیف و میل سرمایه / فرصت طلبی ها و مسئولیت های بوروکراسی دولتی / صنایع در جازوئع اشک ناک و

سود در زمینه معادن بخوبی گارونفت و معن ما شوروی اعضا گردیده است که دارای همان ماهیت قرارداد های فوق است .
(۱) - فرهنگ یکی از موارد بسیار مهم و اغلب کلیدی در حالت واداعه سلبانه امپریالیستی است لازم است که به این امر نهایت دقت و حیاتی هر چه بیشتر توجه گردد .

بسیار خرابی بودند که اغلب دچار ورشکستگی / عدم توازن بین عرضه و تقاضا / عدم تکافوی مواد اولیه / یانیزی کار / عدم وجود پلان صحیح برای تأسیسات فابریکات در مناطق مستعد / عدم وجود ذخیره استهلاکی برای نو کردن تدریجی ماشین های مستعمل شده و غیره می شدند (۱). در حقیقت صنایع دارفا - نستان مانند اکثر کشورهای نیمه فترت - نیمه مستعمره بیشتر جنبه شوخی و کاریکاتوری داشت تا واقعیت. این امر همان نظریه که قبلاً متذکر شدیم / ناشی از - دادن ارجحیت به منافع امپریالیستی نسبت به منافع ملی است نه بدلیل عدم استعداد و لیاقت افغانستان و خلقهای کشورمان.

بانک ملی که بدوادر ۱۳۰۹ با ۵ میلیون افغانی سرمایه (۴/۵ - ملینون ان متعلق بدولت بود) بنام شرکت سهامی تأسیس شد با استثنای نهایت شدیدی رحمانه خلقهای وطن موفق گردید در سال ۱۳۱۶ سرمایه خود را به ۶۰ میلیون افغانی برساند (در طی ۲ سال سرمایه ان ۲ برابر شد ۲۰۰). این افزایش شگرف شامل جو رو چپ اول و حق و حساب در بارهان و دست اندرکاران و گاهه لیسان خوان گسترده حکومت نمیشود.

بانک ملی پس از افزایش سرمایه خود به ۶۰ میلیون / ساحه فعالیت خود را نیز توسعه میداد / بطوریکه در ۱۳۱۶ با ۳۰ میلیون افغانی سرمایه بانک فابریکه قند سازی و شرکت تعمیراتی افغان را ۲۰۰ هزار یوندر استرلینگ از شرکت

(۱) - مانند فابریکه نساجی پلزمیری که از همان اوان تأسیس پاکبورد کارگرمواجه بود بسیاری از ماشینهای ان بیگارمانده بود یا فابریکه بنت قوری و فابریکه قند بخلان که بدلیل نبودن مواد اولیه و سوخت بلا استفاده مانده و سرمایه گزافه را به خصوص در شرایط کمبود سرمایه در کشور / همچنان راگد مانده بود. این دو فابریکه همین اکنون نیز بدلیل کمینه بودن فوق العاده ماشین آلات آنها یا قسماً تعطیل است و با تولید آنها اقتصادی نیست. همچنین همه میدانند که در حالیکه اکثریت آریب با اتفاق فابریکات کشور پاکبورد شدید کارگرمواجه هستند / کارگران خیل - خیل را عی ایران و عربستان میشوند تا با ارائه کار خود به ارزانترین قیمت از طرف سرمایه داران انجارا هرچه بیشتر سرمایه دارتر کرده و از جانب دیگر بعنوان "اعتصا شکن" سنگ گران باشند در راه مبارزات آزادی بخش کارگران در پارخصوص ایران قهرمان.

یافت حرکات مترقیانه و مهمی از خود بروز داد و جنبش قابل قدری را پایه نهاد که تا سالهای بعد نیز ادامه یافت .

حرکات انقلابی فوق عمدتاً در جنبه سیاسی تبارز یافت . با این وصف در —
حیات اقتصادی نیز تا "تیرات شگرفی رونما شد . از جمله فابریکه نساجی امیر —
است که در سال ۱۳۱۱ (اگرچه این سال / از سالهای مزمار داری ناد راست / ولسی
معهد ادامه روزگار امانی است .) به سرمایه ۷۰ هزار افغانی تشکیل گردید و ماشین
الات آن کلاً "از چوب بود و در خود افغانستان تهیه شده بود .

آری در حالیکه دولت با سرمایه های هنگفت و امکانات فراوان از قبیل در —
اختیار داشتن انواع و اقسام متخصصین / اقتدار دولتی / کمکها و غیره / و غیره / نمی
توانست یک فابریکه را مدت چند سال متوالی بکار وادارد بورژوازی ملی همان چنان
سرمایه جزئی و تحت انحصار خفقان اقتصادی — سیاسی / چنان قابلیت و ابتکاری
از خود بروز میداد . ولی چه شد که این بورژوازی به محض سرکوب و به خدمت
سرمایه داری جهانی و فتودالیزم و دربار درآمد ؟ . آیا جز لان سنجیده شده
حکومت ضد خلقی غلامشاه و دولت های آن چیز دیگری میتواند باشد ؟ . آیا جز
اعمال فشار سیاسی — اقتصادی و گندن پرومال بورژوازی ملی دلیل دیگری دارد ؟
بشعین دلیل است که ما معتقدیم " داستان " زیر و ساز موارد مشابه آن /
که در تاریخ نیم قرن اخیر کشورمان بفرآوانی یافت میشود / تصادفی نبوده بلکه
حاصل پلان سنجیده شده امپریالیسم وایادی داخلان برای نابودی بورژ —
وازی صنعتی و ملی و مستقل / صنایع ملی و متکی بخود و بالاخره وابسته نگاهدا
— شتن کشور به اردوی امپریالیستی است .

" داستان " چنین است : کل تولیدات فابریکات نساجی —

(نساجی پلخیری / نساجی گلبهار و نساجی جبل السراج) های سالهای

۴۷ — ۳۴۰ به ۲۹۷ ۵۸۸ ۳۸۴ متر بالغ میشد . از این مقدار حدود ۵۰ تا ۶۰

میلیون متر با فروش ماند ؟ در حالیکه در ۶ سال اول این دوره بالغ به

۰۰ / ۰۰۰ ۰۰۸ ۰۰۰ ۹۶۶ — افغانی ریخت باب و تکه جات بکشور وارد شده —

است و در ۶ سال ۴۷ — ۳۴۶ نیز به ارزش ۸۶۳ ۳۶۲ ۳۱۳ (افغانی —

انواع مشبکات تهریده شده است)

اری در حالیکه اقلام عمده ای از تولیدات فابریکات کوناگون کشورنافروس می مانند و صنایع داخلی (مهمترین صنعت کشور صنعت نساجی است که با چنین وضعی روبرو بود . حال توخود حدیث مفصل بخوان ازین مجمل .) به علت عدم وجود بازار بارکود مواجه بودند و اغلب ماشین آلات آنها پرچو بود / دولت ضد خلقی و ضد ملی افغانستان نه تشانسمیت برقع / رکود مزبور هیچگونه توجهی نداشته / بلکه باکشودن در روزه های کشور بر روی انواع کالا های مشابه تولیدات فابریکات داخلی / به بحران صنایع ملی هرچه بیشتر دامن میزند و آنها را با مشکلات متعددی مواجه میساختند .

ارقام حیرت اور فوق / همانطور که قبلاً متذکر شدیم / تنها مربوط به فابریکات نساجی افغان است / سایر فابریکات نساجی و دیگر فابریکات از قبیل روغن کشی - کود کیمیاوی / سمیت / صنایع دستی نیز گرفتار همین سرشت شوم بودند .

هر سال مقداری معتابهمی سمیت از شوروی وارد میشود بقیعت بسیار نژاف و در برابر واردات سمیت از شوروی از تولیدات سمیت غوری که از بهترین انواع سمیت است بشوروی صادر میشود . بقیعتی حتی کمتر از قیمت تولید آن . بنا بر قرارداد انصمر (۳۵۷۹ - ۱۲ - ۲۵) مورخه ۵ جون ۱۹۷۲ (۱۳۵۲)

از نهایت فروش ۴۰ هزار تن سمیت غوری به شوروی امپریالیستی مبلغ - / ۳۰,۳۲۴,۰۰۰ - افغانی ضرر عاید فابریکه شده است ! ! . ولی در همین سال فابریکه سمیت غوری ملیونها افغانی مفاد خالص داشته است . این تفاوت از کجا است ؟ خوب توجه کنید : قیمت سمیت برای مصارف داخلی (چیزی که بمردم این آب و خاک فروخته میشد) از قرار هرقی تن ۳۰ / ۱۳۲۴ افغانی در داخل فابریکه بود و است ولی همین سمیت که بشوروی صادر میشد از قرار هرقی تن - / ۱۱۲۸ افغانی رسانیده به بند رخیرتان بوده است ! (فی تن سمیت ۱۶ دلار از قرار هر دلار ۷۰ / ۵۰ افغانی) اگر مصارف حمل و نقل / ماشین در پیرو غیره را نیز از آن کم کنیم بمراتب کمتر از قیمت فوق میشود ! حال خود قضاوت کنید میزان طمع و چپ اولگری شوروی امپریالیستی و نوک و منشی و خیانت عوامل افغانی آنرا .

- - - - -

(از صفحه قبل) - عبد الرحیم غفوری - انیس حمل ۳۴۹ .

ضرورتاً بران فوق را باید چند برابر حساب کرد . چون بهمان ترتیب که شوروی امیرالیستی در صنعت وارداتی خود (صنعت غوری) بسیار استفاده میکند / از درك صنعت صادراتی خود با افغانستان نیز استفاده های گزافی نصیب میشود . بنابراین دولت افغانستان هم در صنعت صادراتی و هم در صنعت وارداتی علیونعمای افغانی ضرر را نصیب خلق زحمتکش وطن مینماید .

قضیه کود کیمیاوی هم قصه دیگری از همین غصه است . به اساس خبر جمهوریت ۲۹ سرطان ۱۳۵۵ / قرارداد فروش پانزده هزار تن کود کیمیاوی یوریابه شوروی امضا گردید . کلیه مضارف حمل و نقل این کود تا بندر حیرستان و همچنین بار کردن آن به کشتی نیز بعهده طرف افغانی است . از قیمت فروش این کود ما خبر نیستیم ولی ناگفته معلوم است که این نیز دانه دیگری است از همان تسبیح تجارت با شوروی امیرالیستی . فروش پانزده هزار تن کود یوریا در شرایطی انجام یافته است که طبق احصائیه دولت / افغانستان سالانه به یکصد و شصت و پنج هزار تن کود یوریا ضرورت دارد . در حالیکه تداعا فابریکه کود کیمیاوی افغانستان در رمزار شریف بنابر نوشته جمهوریت شماره ۲۷۷ / سالیانه صرف هشتاد هزار تن تولیدات دارد . کمبود کود منور سالیانه با صرف بالغ گراف اصل کود و مضارف حمل و نقل آن از امریکا وارد میشود ! (۱) بلکه در شرایطی که مزارع وطن در سراسر انواع و اقسام بلیه های طبیعی مانند سیل / خشکسالی / طوفان / زلزله / استهلاك زمین و غیره کاملاً بی دفاع هستند (این بی دفاعی نیز بدی است که بدلیل عدم توجه دولت به وضع زراعت این مستعمرین و عدم ترین بخش اقتصاد کشور / میباشد) . آن اندك کود کیمیاوی نیز که برای تقویت مزارع کشور تولید میشود به قیمت عای فوق العاده ارزان به شوروی / این " همسایه و متفق شمالی " (؟ !) مافرستاده میشود تا هرچه بیشتر برای غارتگری خلقهای دنیا قویتر و بی پروا تر شوند . در تراژدی فوق هنگامی است انگیز تر میشود که توجه ناعلم اقلام فوق العاده مهم و غیر قابل کنترلی از انواع و اقسام کالا های صنعتی / بخصوص تکه باب /

(۱) - به نقل از جریده " جرعه " ارگان نشراتی اتحادیه افغانها و محصلین افغانی مقیم هاسورگ سال ششم - شماره اول جولای ۱۳۷۶ .

مواد پلاستیکی و کالاهای مصرفی لکس / توسط کوچیها و قاجاقچیان حرفه ای که اغلب وابستگیهای کاملاً نزدیکی با طبقات حاکمه بورژوازی کمراد ور - بورو - کراتیک دارند / به بازارهای کشور سرازیر میشود و جای فوق العاده تنگ بورژوازی ملی را در این بازار ضیق شرمی کنند .

شیوه نو استعماری دیگری که اخیراً "امپریالیسم / اعم از "سرخ" یا سیاه / به کار میگیرند / خرید و تولیدات فابریکات کشورهای وابسته و عقب - نگاهداشته شده است بقیمتهای بسیار بسیار از آن و فروش عین همان تولیدات در بازارهای جهانی (عدتاً در بازارهای سایر کشورهای عقب نگاهداشته شده) . بقیمت چندین برابر قیمت خرید . قبلاً به نمونه ای از این شیوه در - مورد گاز ایران و افغانستان توسط شوروی اشاره کردیم . نمونه دیگران توسط همین ابر قدرت و در مورد نفت اعراب است در طی جنگ اعراب و اسرائیل در سال ۱۹۷۳ .

همانطور که در گذشته دیدیم / تولیدات کود کیمیاوی / سمّت / پنبه تکه باب و دیگر تولیدات ملی مانند چهارمین سونوشت است . در حالیکه مالیانه مبالغ محتسبانی که از زاپن و سایر کشورها وارد میشود . مرغوبترین تولیدات فابریکه بگراسی و سایر فابریکات نساجی به ژاپن / جرمنی و سایر کشورها بقیمت های بسیار از آن صادر میگردد ! ! آری هیأت حاکمه خائن و جنایت پیشه افغانست آن اگامانه شیوه های مائتزالدینی را به کار میگیرند . ص یکی دیگر از عوامل تشدید کننده سرکوب صنایع ملی و مستقل / که اختصاً به کشور ما محدودی کشورهای پس مانده دیگر دارد / واردات فوق العاده - وسیع و بی رویه و خارج از کنترل کالا های لایعی است . مانند بوت / رختد باب / تگه و غیره . گذشته از اینکه منشأ اصلی اینگونه کالا های لایعی از کجا است (۱) و

(۱) - قسمت عمده کالا های لایعی توسط "مورین موسسات خیریه و صلیب - سرخ در سراسر جهان تحت نام کمک به بینوایان و فقرا و کیانیکه در جابلای بعضی مانند سیل و زلزله و طوفان و غیره میگردند جمع آوری میشود . اینگونه کالا ها توسط افراد سود جو و قاجاقچیان بین المللی که وابستگی نزدیکی با (در صفحه بعد)

وجه امرای و پلایای خطرناکی را با خود به سرافان میاورند / از نگاه اقتصادی نیز تا "تیرات سو" ناگواری را بدنبال دارد .

اول اینکه سرمایه ملی کشور برای خرید اینگونه اجناس بی ارزش و حتی ضرر خارج قرار کرده و در نتیجه از انباشت سرمایه که در شرایط کشور مایکی از شرایط کلیدی پشرفت و ترقی است جلوگیری و از جانب دیگر کالا های مذکور قریب سرسختی هستند برای بورژوازی ملی و تولیدات داخلی . اینگونه کالا ها به قیمت های فوق العاده ارزان در سراسر کشور عرضه میشود . بدین لحاظ است که منابع بوت دوزی / خیاطی / نساجی از رشد بسیار کمی برخوردار است و کسانیرا که میتوانند در این رشته ها / خرده بورژوازی و بورژوازی صنعتی را رشد دهند / بسوی تجارت یا خرید و فروش اینگونه اجناس سوق داده است و در بسیاری از موارد موجب دامن زدن هرچه بیشتر به بیکاری بنحمان / یکی از امراض فوق العاده خطرناک و گمراه کننده در اقتصاد بیمار / شده است .

اموال لایلمی انجمنان در تار و پود اقتصاد کشور رخنه کرده است که جلوه گیری از ورود آن (برای مردم و ملت انقلابی و مردمی پیشگیری از ورود اینگونه کالا ها / نظریه عملکرد بسیار مضمران / نهایت ضرور است .) مشکلات متعددی را بوجود میآورد . چون در فحشاء تعداد کثیری از شاغلین بخش های لایلمی فروشی که اکنون وجود آنها چند آن احصاء نمیشود / به خیل عظیم بیکاران افزوده میشود . و همچنین موجب درگونی نسبتاً بزرگی در همزینه زندگی و زندگی عده کثیری که از اینگونه کالا ها استفاده میکنند شد . امروزه کالا ها متنوع و رنگارنگ لایلمی

حکومات کشورهای امپریالیستی و کشورهای عقب نگذاشته شده دارند به افغانستان و چند کشور دیگر فرستاده میشود و بفروش میرسد . تعداد دیگری از کالا های متبور / اجناس بی مصرف و از کار مانده است . هرساله در کشورهای اروپائی و امریکائی در کنار سرگهامانده میشود که معمولاً در حکم زباله است مقداری دیگر نیز البته افراد صریح است که برای جلوگیری از سرایت بیماریا انبایه دیگران توسط قاتل و مزد یگان در عندوقهای زباله گذاشته میشود یا به عوالمات مخفی سپرده میشود تا سوزانده شود ولی انباشت نیز توسط قاتل جاقحاً سره ای بدست میآیرد . بارها و باری از انواع و اقسام امرائی .

توانست است تا حدودی زیادی چهره زرد و نحیف و بی خون فقر و سرد فقر زده کشورمان را " رنگ " بزند که در صورت حذف آن فقر بچهره عیان تر و بی رحم تر رونما خواهد شد .

بر موارد فوق باید عدم مدیریت صحیح و علمی راد را در اداره فابریکات صنعتی (این امر در سایر شئون زندگی کشور نیز فراوانی وجود دارد) یاد آور شد . این امر موجب میشود تا فابریکات صنعتی فاقد عزیمت استعلاکی یا ذخیره نموسازی ماشین آلات باشند و همچنین هیچگاه تعادل لازم بین عرضه و تقاضا اعم از عرضه و تقاضای مواد اولیه / نیروی انسانی و کالاهای تولیدی فابریکه برقرار نباشد .

بدین ترتیب کشور همیشه با بحران (گاهی رکود گاهی تورم) روبرو خواهد بود و مجموعه انبوهی از ماشین آلات کهنه و فاقد بازدهی اقتصادی فابریکات را پرکرده اند که این امر نیز هرچه بیشتر ثبات تولیدات و طاقتهای کالاهای مشابه خارجی در بازارهای داخلی (بازارهای خارجی پیشکش !) مشکلترو غیرممکن تر میسازد . باور کلی / صنعت کشور بعلت کهنگی و غیراقتصادی بودن آن همواره به تعطیل شدن تعدید میگردد .

هم اکنون اکثر فابریکات کشور که بعضی از آنها حتی یادگار دوران امانی میباشند کاملاً فرسوده و از کار افتاده هستند . در حالیکه در جوامع صنعتی و پیشرفته ۵۰ ساله اختراعات و کشفیات جدید راد تولید بکار میگیرند و ماشین آلات فابریکات را با ماشین آلات جدید تر و علمی تر تمویض می نمایند .

امروزه کلیه فابریکات صنعتی از خود لا براتوارهای کاملاً مجهز و علمی و علمای طراز اول در اختیار دارند و حتی پوینتونها را زیر فرمان خود دارند تا بزودترین فرصت از دست آورد های آنها برای ارتقاء تولیدات خود و در نتیجه کسب سود فراوانتر / برخوردار گردند (۱) . امروفرق اصولاً در افغانستان شناخته نشده است . این شناخته نشدن همانطور که قبلاً نیز تذکر شدیم / تماد فسی نبوده است / بلکه دست سیاه و تگر خبیث و کثیف امپریالیسم و سگان داخلی

(۱) - برای مطالعه بیشتر به کتاب " چه کسانی بر امریکا حکومت می کنند ؟ " و اشاری که در مورد صنایع ژاپن نوشته شده است مراجعه شود .

ان در کار بوده است. تا کارایی و علمی بودن و استقلال صنایع داخلی افغانستان را
در حد اقلی که امکان دارند نگاه دارند .

سـر اـنـجـام

کتاب به پایان آمد / ولی مهند پایان کتاب هیچگاه به معنی پایان سخن نیست . این باب همچنان گشوده خواهد ماند و نیاز به بسیار سخنهای دیگر نیز هست . مآخذ نگاشتنده این راه بودیم و اعتراف داریم که این گشایش خالی از لفظ شعرا و کاستیهانیت . ولی خوشحالیم و افتخار داریم که بگوئیم اساساً « اصولاً » آنچه در کتاب آمده است صحیح است و همین واقعیتهای تاریخی کشورمان میباشد . بسیار مشغوف خواهیم شد که سایر رفقا / سایر انقلابیون / وابسته به هر گروه و سازمانی که هستند / بایر خورده انتقادی و خلاق / نه تنها نقائص و کمبود های ما را گوشزد نمایند بلکه در تکمیل و ادامه آن راه / راه انقلاب / بکوشند . ما صمیمانه و صادقانه / دست این گونه رفقا را می فشاریم و از هر گونه / کمکی که در امکانمان باشد دریغ نخواهیم کرد .

گفتیم کتاب کمبود های چندی دارد / از جمله مهمترین این کمبود ها / عدم وجود بخش مستقلی راجع به مبارزات بورژوازی ملی و خرده بورژوازی است . در سراسر کتاب صحبت از سرکوب بورژوازی ملی و خرده بورژوازی است و کمتر اشاره ای به عکس العمل این طبقات در برابر سرکوب مزبور شده است . در حالی که همه میدانیم بورژوازی ملی و بریژه خرده بورژوازی عموماً و ماسکال مختلف در برابر سرکوب دولتها و حکومتات غده ملی حاکم بر افغانستان عکس العمل های مبارزه جویانه / انقلابی و مترقی داشته است . نقطه اوج مبارزات مزبور / مبارزات دوره هفت شور و ایجاد جریانهای متعددی از قبیل " ندای خلق " و " ویش - زلیان " و غیره . و همچنین مبارزات سالهای ۴۸ - ۱۳۴۲ میباشد . در این دوران ها بورژوازی و خرده بورژوازی سرکوب شده سر به شورش و عصیان برداشته و حتی تشکیلاتی نیز از خود بوجود آوردند که در بهترین حالت مایمیتی خرده بورژوا - انقلابی داشتند .

اگرچه در کتابی که از سرکوب بورژوازی ملی و خرده بورژوازی سخن میروید / قاعده تا و منطقاً بایستی از عکس العمل و مبارزات انجانی سخن زده شود ولی ما

بد و دلیل عمده این مهم را اگاهانه بتمویق انداختیم. دلیل اول اینکه در -
شرایع کتاب حاضر برشته تحریرد راند که مار چارتگی وقت و مصروفیت های
داخلی بودیم که مجالی برای بررسی عمیق و اصولی همه جانبه مسائل
فوق الذکر نمی گذاشت. بخصوص که مسائل مزبور انحرافات و معضرت / ادعای
بسیاری را در برداشته و با خود تابه امروز نیز کشانده است. انحرافات و ادعاها
- ی مذکور هر علاقمند به بررسی تاریخچه جنبش انقلابی در وطنمان را و امیدارد
که با وقت و جوعه بسیاری به این مهم بپردازد. جوعه و وقتی که در امروز
هائبرای مامیسرنبود.

دود یگراینکه / جنبش ها و حرکت های بورژوازی ملی و مخصوص خرده بورژ-
وازی انقلابی / رستگاه و پرورش دهند جنبش کمونیستی کشور ما محسوب می
شوند. کلیه گروه ها و حش عناصری که بنحوی خود را وابسته یا متایل به
اندیشه کمونیستی افغانستان میدانند یا مستقیماً در جنبش های انقلابی
دوره هفت شور و اسالهای ۴۸ - ۱۳۴۲ ریشه دارند و یا متاًثر از آنها بوده
اند. بنابراین برای بررسی و تحقیق جنبش کمونیستی افغانستان / ضرورتاً و حتماً
بایستی مسائل بورژوازی ملی و خرده بورژوازی بعنوان زیربنای جنبش
کمونیستی به بررسی و تحقیق کشیده شود.

بنابراین بررسی جنبش های انقلابی خرده بورژوازی و بورژوازی ملی باید
یکی از بخش های اساسی و مهم بررسی و تحلیل جنبش کمونیستی افغانستان
باشد.

بنابراینجه در فوق آمد و از آنجا که ما هم اکنون کار تحقیق جنبش کمونیستی
افغانستان را آغاز نموده ایم / بخود اجازه دادیم که بخش مسائل بورژوازی ملی
و خرده بورژوازی انقلابی را از کتاب حاضر به رساله ای که امیدواریم بزودی در
مصری قضاوت و استفاده رقتاً قرار دهیم / منتقل تعظیم.
چنین بود که کتاب " جگونگی پیدایش و رشد بورژوازی در افغانستان "
فقا در بخش بسیار مهم و اساسی مسائل بورژوازی گردید. طبعاً و بادر نظر -
داشت آنچه که در فوق آمد / فقدان مزبور هیچگاه نبایستی حمل بر بیسیبودن
یا تسلیم بی قید و شرط بورژوازی و خرده بورژوازی در برابر اقدامات ضد ملی
و ضد خلقی حکومت و دولتهای افغانستان شود.

گذشته از موارد فوق کتاب کمبود های دیگری نیز دارد / از جمله فقدان امار
 و احصائیه های جدید / بایط ورک و کمبود احصائیه های ضروری و لازم برای شناختن
 همه جانبه پالیسی های اقتصادی - اجتماعی - ^{مردمان} خد خلقی و ولت های افغانستان از
 دوران نادر تا به امروز . این فقدان ها و کمبود ها نیز از جانب مربوط به تنگی وقت
 وعدم دسترسی مابه اسناد لازم بوده و از جانب دیگر عدم وجود امار و احصائیه
 صحیح و شبیه های امار گیری علمی در کشور و همچنین فقدان مراکز لازم برای
 اینگونه تحقیقات (مانند تحقیق کتاب حاضر) در کشور . بدین است که بی علائقی
 وعدم احصاء مسئولیت ما " مورین کتابخانه ها و مخصوصی بوروکراسی رایج مزید
 بر علت شده کار تحقیق را حرجه بیشتر و شوار می سازد و حتی محقق را به انحراف
 فانی چند نیز میکشد . چنین است که تحقیق در افغانستان یکی از امور نهائیت
 دشوار / پیچیده و سردرگم می باشد . مگر اینکه محقق ساحه تحقیق خود را با اموری
 بی خطر و مرده مانند تحقیق در مورد شعر فلان شاعر و شعر مدون مثلا " واژه عشق
 در اشعاران شاعر دیگر و نوشتن تفسیر و تشریح بر رسالات بزرگوار فلان با اصطلاح
 ادیب محدود نماید . ما را با اینگونه با اصطلاح محققین کاری نیست .
 اعتراف داریم که کتاب کمبود های دیگری نیز دارد که امید داریم به مدد
 رفقاء خواننده اعم از کمونیست ها یا ساسرانقلابی و وطن پرستان راستین / ان -
 کمبود ها را بشناسیم تا در آینده و بازنگشت کلیه انقلابیون واقعی برقع انشا
 بگوئیم .

عمانطور که خواننده گرامی ملاحظه نموده اید / کتاب در رسا سرصفحات
 خود بطور کلی دو مسئله عمده را تمقیب می نمود . یکی اینکه کلیه دولت ها و حکومتها
 افغانستان بهر نام و نشان و بیرق / اعم از حکومت ظاهرشاهی با عنوان " العتو -
 کل علی الله " و بیرق با اصطلاح اسلامی و یا حکومت " خلقی ها " می ضد خلق
 به " بیرق " سرخ " و فریاد های با اصطلاح " سوسیالیستی " همه و همه دارای
 ماهیت ضد ملی / ضد خلقی و ضد متغذ را بر پالیه ها و اجانب بوده اند .
 ماهیت ضد ملی حکومت و دولت ها مذکور اساسا در رابطه با رشد و پالندگی
 مستقلا نه بورژوازی و خرده بورژوازی به بررسی گرفته شده است ، چون در -
 کشورهای عقب نگذاشته شده ای همچون افغانستان / استقلال یا عدم
 استقلال بورژوازی ملی و خرده بورژوازی دقیقا " بیانگر استقلال یا عدم استقلال

اقتصاد و سیاست کشور بطور فانی نمایانگر ملی بودن یا عدم ملی بودن حکومت این کشورها می باشد (۱). بنابراین برای روشن شدن ماهیت عدم ملی بودن خلقی و ولت‌ها و حکومت افغانستان پیش از هر چیز به سرکشی بورژوازی / ملی اشاره شده است. این امر شاید از نظر بعضی از خوانندگان / دفاع از بورژوازی ملی تلقی گردد و موجب تعجب آنها شود که چرا کمونیست‌ها از بورژوازی ملی دفاع می کنند؟ اولی در جواب میگوئیم / اولاً کمونیست‌ها باید از بورژوازی ملی در برابر بورژوازی گمراه‌پر دفاع کنند و ثانیاً همانطور که فوقاً اشاره شد / بدلیل کمبود وعدم تشکیل طبقه کارگر که خود ناشی از فساد ملی بودن ساخت اجتماعی - اقتصادی کشور است ، غفلت عدم ملی و ولت‌های افغانستان پیش از هر چیز در رابطه با سرکشی بورژوازی ملی و خرده بورژوازی مظاهر و شاخه‌هایش نماید.

مسئله دیگری که "چگونگی پیدایش پرشد بورژوازی در افغانستان" میگویند به آن مورد از و انرا روشن گردانند / این است که بورژوازی ملی و غریب - بورژوازی / حق در صورتیکه فوق‌العاده انقلابی باشد / نخواهد توانست - مبارزات توده ای و خلقی را تا رسیدن به پیروزی و استقلال عام و تمام و نبال نماید . این طبقات و اقشار چون حامل و غفلت استثمار کنند و استثمار شوند ، هستند / نمیتوانند آنچنان که باید و شاید / قاطعانه و بی‌رحمانه و بی‌گمراهانه با هرگونه استثمار مبارزه نمایند و انرا برای همیشه معفو و ناپوشیده . استثمار نیز خود شکلی از اشکال استثمار است بنابراین بورژوازی ملی و خرده - بورژوازی که تا به امروز استثمارگری دارند هیچگاه قادر نیستند تا به آخر استثمار مبارزه نمایند . آنها تا به امروز نخواهند بود امپریالیسم شخصی را از کشور بیرون برانند ولی بزودی بطور تردید ناپذیر به امان امپریالیسم دیگری در خواهند غلطید . رشد سرمایه داری صنعتی و آزاد پرده و در حالت امپریالیسم / روسا و خواص است که بورژوازی ملی کشورهای عقب‌نگاه داشته

(۱) - طبقه‌ای را این‌جا منظور آن معدود کشورهای سوسیالیستی مانند الهانی و چین نیست . در اینگونه کشورها و سالک نیز محدودیت‌های برای بورژوازی و خرده بورژوازی قائل میشوند که هیچگونه تناقضی با غفلت ملی حکومت آن‌ها ندارد . اینگونه کشورهای سوسیالیستی را اصولاً نمیتوان در جمله کشورهای "عقب‌نگاه" - داشته شده به حساب آورد .

شده از دیرباز آزاد است او بر خود قرار داد اند ولی هیچگاه بتحقیق نرسیده
به پیوسته نخواهند پیوسته. این نظرمان نیست بلکه این حکم تاریخ است. این
حکم را میتوان در سرنوشت هند / عراق / مصر / الجزایر / سوریه / گویا / ویتنام
باصلاح سوسیالیستی و انبوهی دیگر از کشورهای آزادی یافت .
کتاب " جنونگی رشت " بورژوازی در افغانستان " میبیند تا تحقق

این حکم تاریخی / معنوی هم کفایت و لیامت بورژوازی میسر و خیر و بورژوازی -
برای رهبری مبارزات آزادی بخش خلقها تا استقلال کامل را / در این گوشه تاریک
و قشرو مشخانه جهان / مدلل سازد .

ما امید داریم که در نشاندادن حقانیت و مسئله حیاتی و اساسی فوق -
الذکر موفق شده باشیم . اجراماد رقبال این موقفت / گزیندن و حرکت
پیگیری و انقلابی / واقعا انقلابی و قفا و کلیه انقلابیون است در جهت یافتن قدرتی
که واقعا بتواند مبارزات آزادی خواهانه / ملی و ضد استعماری توده ها
و طبقات خلق را تا پیروزی کامل هدایت نماید .

ما ایمان کامل داریم که این نیروی رهبری کننده / تنها و تنها طبقه کارگر
و امید ثلویزی باشد / انترناسیونالیستی / و ضد استعماری طبقه کارگر است و
بس . یعنی خلف و طبقات زحمتکش و سرکوب شده افغانستان فقط و فقط در
روشنایی بیگران و یکسیم / نهمین است که میتواند به آزادی - برادری
و برابری کامل برسد و می .

و اما تذکری دیگر بعنوان خالی نبودن عریضه : سالها بود که
نده ای از انقلابیون از این من نالیده اند که در مورد تاریخ افغانستان
کاری انقلابی صورت نگرفته است و لیس متاسفانه این گونه و قفا خود
هیچ قدمی برای رفع این کمبود مهم نمی برداشته . شاید هم آنها
این محرم را انتقد و شور و خیز عقلی می بیند اشتد که حرارت نمی کردند
به آن نزدیک شوند . ما نیز همین تصور را داشتیم . ولی مع الوصف آن -
پند ار خام / به پای در میدان نهاده و چیزی ترا کرد آوردیم که هم
اکنون در پیش رودارند .

ما زحم میگوئیم و خود کتاب نیز شهادت میدهد که ما از باب نیمه نیم
و همچنین یک محقق حرفه ای هم نیستیم . از نگار میبود تحقیق

و انجمان جلد دوم و غیره نگارگشای ادبی - تحقیقی شاید کتاب بسیار
 در آتش همدان باشد ، ولی ما غنیمت گوییم شای فوق و فقط بدلیل
 فنی و علاقه ای که به روشن شدن تاریخ کشور خود داریم و همچنین با
 درک مسئولیت عظیمی که در برابر همسایگان رزمنده و واقعا انقلابی
 قرار دارند / می بینیم نمی انداختن ترجمه شای مختلف تاریخ کشور
 مشکلات حزبی و تاکتیکی فوق را نادیده گرفته فقط با در نظر داشت واقعا
 و عیایق تاریخی گوشتیم قدمی شرجی در هم جزئی دریافت اجرای
 و غلبه فوق برداریم ، امید داریم که نقائص تاکتیکی فوق در عمل اصلاح
 شود و سازماندهی داریم که رفاقت دیگریز متصانه در این میدان های
 جنگ ارزند .

با ایمان رزمند ، براجمان ، پیروز خواهیم شد !

جلد ۱۳۵۷

مآخذ

جرايد

- ۱- امان افغان
- ۲- اصلاح
- ۳- اقتصاد
- ۴- انيس

كتب و مقالات :

- ۱- سير ژورناليسم در افغانستان - كاظم اهنك .
- ۲- بحران و نجات - محي الدين انيس .
- ۳- نادر افغان جلد اول - كشككي .
- ۴- روابط خارجي در دوران عبدالرحمن - لودويك اد .
- ۵- نظري به تجارت افغانستان - سيد سلطار .
- ۶- سالنامه های كابل از سال ۱۳۱۱ تا ۱۳۵۶ .
- ۷- پيشرفت پلان و تحليل اوضاع اقتصادي ۳۷-۱۳۳۸
- ۸- انحطاط فتوداليسم - موريس داپ .
- ۹- حزب كمونيست چين - مائوتسه دون .
- ۱۰- تاريخ خاورميانه - ژوزلفاكسكي .
- ۱۱- ميراث خواراستعمار - مهدي بعمار .
- ۱۲- تاريخ مختصر افغانستان جلد ۲ - عبدالحى حبيبي .
- ۱۳- تاريخ افغانستان - پوليكاك .
- ۱۴- امپرياليسم بمتابه - لنين .
- ۱۵- افغانستان در سیر تاريخ - غبار .
- ۱۶- تاريخ افغانستان - يك نفر روس .